

PROGRAM STUDIÓW

**Logopedia z językiem polskim jako obcym,
studia I stopnia, stacjonarne
rok akademicki 2022/2023**

Tabela 1. Podstawowe informacje o kierunku studiów

a. Nazwa kierunku studiów	Logopedia z językiem polskim jako obcym
b. Poziom kształcenia	Studia I stopnia
c. Profil kształcenia	ogólnoakademicki
d. Forma studiów	stacjonarne
e. Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji (tytułu zawodowego)	180
f. Liczba semestrów	6
g. Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	licencjat
h. Przyporządkowanie do dyscyplin (procentowo*)	Językoznawstwo – 69% Nauki medyczne – 17 % Nauki o kulturze i religii – 9% Literaturoznawstwo – 5%
i. Dyscyplina wiodąca (w przypadku przyporządkowania kierunku do więcej niż 1 dyscypliny)	Językoznawstwo
j. Język, w jakim odbywa się kształcenie	Język polski
k. Klasyfikacja ISCED	02 Nauki humanistyczne i sztuka 023 Podgrupa językowa 0232 Nazwa - Literatura i językoznawstwo (lingwistyka)
l. Grupa studiów • filologia obca • nauczycielskie	

*nie dotyczy wniosku o wyrażenie zgody na rozpoczęcie prac nad nowym programem studiów

Odniesienie kierunkowych efektów uczenia się do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK

**OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
DLA KIERUNKU LOGOPEDIA Z JĘZYKIEM POLSKIM JAKO OBCYM
STUDIA I STOPNIA**

Cykl dydaktyczny od roku akademickiego 2022/23

Objaśnienie oznaczeń:

K (przed podkreślnikiem) – kierunkowe efekty uczenia się

W – kategoria wiedzy

U – kategoria umiejętności

K (po podkreślniku) – kategoria kompetencji społecznych

P6S - charakterystyka drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji – poziom 6 (studia I stopnia)

WG - kategoria wiedzy, zakres i głębina – kompletność perspektywy poznawczej i zależności

WK - kategoria wiedzy, kontekst – uwarunkowania, skutki

UW - kategoria umiejętności, wykorzystanie wiedzy – rozwiązywane problemy i wykonywane zadania

UK - kategoria umiejętności, komunikowanie się – odbieranie i tworzenie wypowiedzi, upowszechnianie wiedzy w środowisku naukowym i posługiwanie się językiem obcym

UO - kategoria umiejętności, organizacja pracy – planowanie i praca zespołowa

UU - kategoria umiejętności, uczenie się – planowanie własnego rozwoju i rozwoju innych osób

KK - kategoria kompetencji społecznych, oceny – krytyczne podejście

KO - kategoria kompetencji społecznych, odpowiedzialność – wypełnianie zobowiązań społecznych i działanie na rzecz interesu publicznego

KR - kategoria kompetencji społecznych, rola zawodowa – niezależność i rozwój etosu

Symbol	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE:		
K_W01	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe, medyczne oraz dotyczące ich metody i teorie językoznawcze (w tym logopedyczne i glottodydaktyczne), wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej językoznawczej (w tym logopedycznej i glottodydaktycznej);	P6S_WG
K_W02	teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu językoznawstwa (w tym logopedii i glottodydaktyki);	P6S_WG
K_W03	metody analizy i interpretacji tekstów w języku polskim w obrębie wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych w językoznawstwie polskim (z możliwością powiązania ich z metodami	P6S_WG

	charakterystycznymi dla innych nauk humanistycznych oraz nauk medycznych);	
K_W04	budowę i funkcje organizmu człowieka (układu nerwowego, narządów słuchu i mowy);	P6S_WG
K_W05	fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym logopedii i glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych;	P6S_WK
K_W06	podstawowe prawne i inne uwarunkowania badań w zakresie językoznawstwa (w tym logopedii i glottodydaktyki) oraz uwarunkowania zastosowań wyników tych badań;	P6S_WK
K_W07	zasady działania i ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego;	P6S_WK
K_W08	zasady działania systemów i instytucji właściwych dla zakresu działalności zawodowej właściwej dla językoznawstwa (m.in. terapii logopedycznej);	P6S_WK
K_W09	treści związane z przygotowaniem do wykonywania przyszłego zawodu logopedy (wiedza zawarta w osobnym zestawieniu).	Standard Kształcenia Logopedów
UMIEJĘTNOŚCI – ABSOLWENT POTRAFI:		
K_U01	wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) i medyczną – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej i glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez: - właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących; - dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT);	P6S_UW
K_U02	formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu językoznawstwa, w tym logopedii i glottodydaktyki (z możliwością uwzględnienia wiedzy z nauk pokrewnych);	P6S_UW
K_U03	odbierać teksty oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem typowych metod językoznawczych (oraz metod charakterystycznych dla innych nauk humanistycznych);	P6S_UW
K_U04	komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym logopedycznej i glottodydaktycznej);	P6S_UK

K_U05	realizować zadania zawodowe wynikające z roli lektora języka polskiego jako obcego;	P6S_UK
K_U06	doskonalić własny warsztat przyszłego logopedy oraz lektora języka polskiego jako obcego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów;	P6S_UK
K_U07	brać udział w dyskusji – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym języka;	P6S_UK
K_U08	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P6S_UK
K_U09	planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole w celach wymiany doświadczeń oraz osiągnięcia sukcesów w nauce i pracy;	P6S_UO
K_U10	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie;	P6S_UU
K_U11	wykorzystywać wiedzę związaną z przygotowaniem do wykonywania przyszłego zawodu logopedy (umiejętności zawarte w osobnym zestawieniu).	Standard Kształcenia Logopedów
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – ABSOLWENT JEST GOTÓW DO:		
K_K01	krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej i glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy;	P6S_KK
K_K02	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, inicjowania działania na rzecz interesu publicznego;	P6S_KO
K_K03	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia własnego warsztatu;	P6S_KO
K_K04	odpowiedzialnego pełnienia przyszłej roli zawodowej logopedy i lektora języka polskiego jako obcego, w tym: - okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy; - profesjonalnego rozwiązywania konfliktów; - przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, - dbałości o dorobek i tradycje zawodu;	P6S_KR
K_K05	uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form;	P6S_KR
K_K06	kompetentnego, odpowiedzialnego i etycznego funkcjonowania w przyszłym zawodzie logopedy (kompetencje społeczne zawarte w osobnym zestawieniu).	Standard Kształcenia Logopedów

Efekty uczenia się związane z wykonywaniem zawodu logopedy

Symbol	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do standardu
WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE		
L_W01	medyczne podstawy logopedii; biologiczne podstawy mowy i myślenia; anatomię i fizjologię układu nerwowego; podstawy audiologii i foniatrii; zaburzenia głosu; zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone; podstawy ortodoncji, psychopatologii i psychiatrii, neurologii, neonatologii i fizjoterapii w logopedii;	E.1L.W1.
L_W02	językoznawcze podstawy logopedii; fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego; teoretyczne podstawy wiedzy o języku, podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego, składni i fleksji języka polskiego; podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki; fonetykę akustyczną i wizualną;	E.1L.W2.
L_W03	psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; rozwój i kształtowanie mowy dziecka; psycholingwistykę rozwojową; psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia dziecka; rolę integracji sensorycznej w rozwoju mowy i przyswajaniu języka; zagadnienie dwujęzyczności i jej rodzaje oraz konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka; profilaktykę logopedyczną; podstawy audiofonologii pedagogicznej; zagadnienia czynności czytania i jej składników w ujęciu psycholingwistycznym i glottodydaktycznym, czytania i pisanie w komunikacji językowej; ryzyko dysleksji i zasady diagnozy i terapii dysleksji; zagadnienie logopedii międzykulturowej; metody pedagogiczne w terapii logopedycznej; metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC); metodę fonogestowej wizualizacji mowy (Cued Speech); podstawy języka migowego, logorytmiki, logopedii artystycznej; rolę komputera, mediów i nowych technologii w terapii logopedycznej; zasady organizacji pomocy logopedycznej; rolę warsztatu pracy logopedy;	E.1L.W3.
L_W04	zasady diagnostyki logopedycznej czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych oraz	E.2L.W1.

	postępowania rehabilitacyjnego w zaburzeniach połykania; zagadnienia wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy w diagnozie i terapii, niedokształcenia mowy pochodzenia korowego, rodzajów zaburzeń wymowy (dyslalii), zaburzeń płynności mówienia – jąkania i gielkotu, mutyzmu wybiórczego, afazji, dyzartrii; zasady diagnozy i terapii logopedycznej, w tym osób z niepełnosprawnością intelektualną, osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz osób z dyzartrią; metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów terapii logopedycznej; zagadnienia tyflogopedii, surdologopedii, gerontologopedii i onkologopedii, z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej;	
L_W05	zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;	E.3L.W1.
L_W06	organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny;	E.3L.W2.
L_W07	zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.	E.3L.W3.
UMIEJĘTNOŚCI: ABSOLWENT POTRAFI		
L_U01	analizować medyczne podstawy logopedii; analizować i określać biologiczne podstawy mowy i myślenia; wyjaśniać anatomię i fizjologię układu nerwowego; analizować i stosować podstawy audiologii i foniatrii, ortodoncji, psychopatologii i psychiatrii, neurologii, neonatologii i fizjoterapii w logopedii; analizować zaburzenia głosu, zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone;	E.1L.U1.
L_U02	analizować językoznawcze podstawy logopedii; analizować i stosować fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego; analizować teoretyczne podstawy wiedzy o języku; prezentować podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego, składni i fleksji języka polskiego; prezentować podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki; analizować i interpretować fonetykę akustyczną i wizualną;	E.1L.U2.
L_U03	analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno- -	E.1L.U3.

	wspomagających; wykorzystywać podstawy neuropsychologii; analizować i oceniać rozwój i kształtowanie mowy dziecka oraz psycholingwistykę rozwojową; charakteryzować i oceniać psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia dziecka; określać rolę integracji sensorycznej w rozwoju mowy i przyswajaniu języka; definiować dwujęzyczność i jej rodzaje; określać konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka; stosować profilaktykę logopedyczną; wykorzystywać podstawy audiofonologii pedagogicznej; analizować czynność czytania i jej składniki w ujęciu psycholingwistycznym i glottodydaktycznym oraz prezentować rolę czytania i pisanie w komunikacji językowej; określać ryzyko dysleksji oraz dysleksję, w tym przeprowadzać jej diagnozę i terapię; wykorzystywać logopedię międzykulturową; analizować i stosować metody pedagogiczne, metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC) oraz podstawy języka migowego w terapii logopedycznej; stosować logorytmikę i logopedię artystyczną;	
L_U04	analizować i stosować diagnostykę logopedyczną czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych; planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania; planować i realizować wczesną interwencję logopedyczną; określać opóźniony rozwój mowy w diagnozie i terapii, niedokształcenie mowy pochodzenia korowego, zaburzenia wymowy (dyslalie); planować i realizować diagnozę i terapię osób z niepełnosprawnością intelektualną; określać zaburzenia płynności mówienia – jąkania i gielkotu; stosować tyflogopedię i surdologopedię oraz metody wychowania słuchowego i językowego; diagnozować i analizować mutyzm wybiórczy; planować i realizować diagnozę i terapię logopedyczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; diagnozować afazję i prowadzić jej terapię; planować i realizować pracę logopedyczną z pacjentem z dysfagią; planować i realizować metodykę rewalidacji indywidualnej; stosować gerontologopedię i onkologopedię z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; przeprowadzać diagnozę i konstruować programy terapii logopedycznej, z metodyką postępowania logopedycznego;	E.2L.U1.

L_U05	wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i terapeutyczne;	E.3L.U1.
L_U06	wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez nauczycieli lub terapeutów;	E.3L.U2.
L_U07	wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych;	E.3L.U3.
L_U08	zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;	E.3L.U4.
L_U09	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.	E.3L.U5.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: STUDENT JEST GOTÓW DO		
L_K01	autorefleksji nad rozwojem zawodowym;	E.1L.K1.
L_K02	wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych;	E.1L.K2.
L_K03	okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;	E.2L.K1.
L_K04	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej;	E.2L.K2.
L_K05	samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;	E.2L.K3.
L_K06	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy;	E.2L.K4.
L_K07	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.	E.3L.K1.

Sumaryczne wskaźniki charakteryzujące program studiów

a) Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	6
b) Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	180
c) Łączna liczba godzin zajęć	2070
d) Łączna liczba godzin zajęć prowadzonych na wnioskowanym kierunku przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni składającej wniosek jako podstawowym miejscu pracy	1425h
e) Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie – w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	Językoznawstwo – 69% Nauki medyczne – 17 % Nauki o kulturze i religii – 9% Literaturoznawstwo – 5%
f) Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia *	94 ECTS
g) Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć związanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów (nie mniej niż 50% dla profilu ogólnoakademickiego)* / Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne (nie mniej niż 50% dla profilu praktycznego)*	170 ECTS (z wyłączeniem KZO)
h) Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne (co najmniej 5 ECTS)*	5 ECTS Przedmiot społeczny do wyboru 1-2
i) Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru (w wymiarze nie mniejszym niż 30% punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów)*	54 ECTS – 30% 10 ECTS – KZO 19 ECTS – Przedmioty kierunkowe do wyboru 23 ECTS – Przedmioty logopedyczne do wyboru

	2 ECTS – Kurs w języku nowożytnym
j) Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk (jeżeli program studiów na wnioskowanym kierunku przewiduje praktyki)	150h, 9 ECTS 4 tygodnie, 120h, 4 ECTS – praktyka zawodowa 30h, 5 ECTS – praktyka w zakresie nauczania języka polskiego jako obcego
k) Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich	60h
l) Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty uczenia się	11 ECTS
m) Łączna liczba punktów ECTS związanych z udziałem studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności	60h, 5 ECTS 1.S3.LJPO1.20 Wprowadzenie do badań językoznawczych 1.S3.LJPO1.21 Wprowadzenie do badań statystycznych w lingwistyce stosowanej 1.S3.LJPO1.96 Wprowadzenie do badań logopedycznych
n) Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (w przypadku studiów o profilu praktycznym w wymiarze nie większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów, a w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim w wymiarze nie większym niż 75% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów)*	22 ECTS, 12% 1.S3.LJPO1.1; 82-83; 32; 90-91; 40; 96; 52; 30

(*wykazane w tabeli wartości należy uzasadnić)

Udokumentowanie – dla studiów stacjonarnych – że co najmniej połowa punktów ECTS objętych programem studiów jest uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów

Łączna liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich (według załączonego planu) wynosi: 94 ECTS (69 ECTS godziny zajęciowe, 35 ECTS konsultacje)

Łączna liczba godzin według załączonego harmonogramu studiów wynosi 1995 godz. + 75 godz. kursy zmienne ogólnouczelniane, co daje 69 ECTS ($2070:30=69$); pozostałe 35 ECTS uzyskiwane w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem osób prowadzących zajęcia realizowane jest w postaci konsultacji, a także podczas egzaminów pisemnych i ustnych oraz zaliczeń odbywających się poza godzinami przewidzianymi w harmonogramie studiów. Szczegółowa informacja znajduje się w kartach przedmiotów.

UNIWERSYTET OPOLSKI
WYDZIAŁ FILOLOGICZNY

Rok akademicki: cykl dydaktyczny od 2019/2020

INSTRUKCJA ORGANIZACJI PRAKTYKI ZAWODOWEJ

KIERUNEK: LOGOPEDIA Z JĘZYKIM POLSKIM JAKO OBCYM, rok II, semestr IV

1. Czas trwania praktyki:

Studenci kierunku *Logopedia z językiem polskim jako obcym* studiujący na Uniwersytecie Opolskim (UO) w systemie dziennym, zobowiązani są – zgodnie z obowiązującym harmonogramem studiów – do odbycia czterotygodniowej praktyki zawodowej ciągłej. Praktyka zawodowa trwa cztery następujące po sobie tygodnie, przez pięć dni w tygodniu (od poniedziałku do piątku), przez sześć godzin zegarowych dziennie (a zatem łącznie trwa 120 godzin zegarowych). Praktyka zawodowa odbywana jest zawsze po 4 semestrze i musi być zakończona do końca zimowej sesji poprawkowej w semestrze 5. Praktyka może być odbywana w czasie wakacji lub w trakcie roku akademickiego, pod warunkiem, że nie koliduje z godzinami zajęć dydaktycznych.

2. Placówki/instytucje, w których można realizować praktykę: poradnie logopedyczne w przychodniach medycznych lub w szpitalach, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, szkoły i przedszkola integracyjne, publiczne szkoły i przedszkola zatrudniające logopedę, fundacje i stowarzyszenia zajmujące się niepełnosprawnymi (wada słuchu, upośledzenie umysłowe, autyzm , dziecięce porażenie mózgowe, zespół Downa), prywatne gabinety lub ośrodki logopedyczne.

3. Cele praktyki:

1) zaznajomienie się z całokształtem działalności:

- placówek medycznych mających w swoich strukturach poradnie logopedyczne,
- poradni psychologiczno-pedagogicznych,
- szkół i przedszkoli integracyjnych,
- fundacji i stowarzyszeń opiekujących się dziećmi niesłyszącymi, upośledzonymi , z Zespołem Downa, z porażeniem mózgowym i autyzmem,
- Prywatnych ośrodków lub gabinetów diagnostyczno-terapeutycznych

2) pogłębienie i poszerzenie wiedzy teoretycznej, zdobytej w trakcie dotychczasowych studiów, a także umiejętne zintegrowanie wiedzy teoretycznej z konkretnymi, praktycznymi zadaniami do wykonania na stanowisku pracy;

- 3) zdobycie i rozwinięcie umiejętności właściwego planowania, organizowania i kierowania powierzoną pracą (np. właściwego rozplanowania zadań w dostępnym czasie) poprzez realizację powierzonych przez pracodawcę zadań;
- 4) rozwinięcie praktycznych umiejętności językowych (jeśli umożliwia to charakter praktyki zawodowej), a w szczególności profesjonalnego słownictwa przydatnego na powierzonym stanowisku;
- 5) przeprowadzenie szczegółowej analizy lokalnego rynku pracy oraz podjęcie próby zawodowego zaistnienia na nim, m.in. poprzez konieczność samodzielnego wyszukania instytucji, w której odbędzie się praktyka zawodowa.

4. Obowiązki studenta przed rozpoczęciem oraz w czasie realizacji praktyki zawodowej:

Student-praktykant zobowiązany jest w szczególności do:

- 1) stawienia się w wyznaczonym miejscu i czasie na spotkanie informacyjno-organizacyjne z wyznaczonym koordynatorem ds. praktyk zawodowych, jeśli dojdzie do organizacji takiego spotkania;
- 2) zaznajomienia się przed rozpoczęciem praktyki z Regulaminem organizacji praktyk w UO ZR 15/2021 oraz instrukcją kierunkową, dostępnym na stronie internetowej <http://cedu.uni.opole.pl>, oraz przestrzegania postanowień tego Regulaminu w trakcie odbywania praktyki;
- 3) pobrania stosownych dokumentów z Biura Dydaktyki i Spraw Studenckich UO, koniecznych do odbycia praktyki zawodowej, oraz dostarczenia ich do pracodawcy, u którego będzie odbywana praktyka;
- 4) udostępnienia wyznaczonemu koordynatorowi ds. praktyk zawodowych – na jego żądanie – aktualnego adresu e-mailowego i numeru komórkowego praktykanta oraz numeru stacjonarnego i adresu e-mailowego pracodawcy, u którego będzie odbywana praktyka zawodowa, a także jej terminu i wyznaczonych dla praktykanta godzin pracy – w celu umożliwienia skutecznej kontroli odbywania tej praktyki;
- 5) stawienia się w pierwszym dniu praktyki w wyznaczonym miejscu, w którym odbywana będzie praktyka zawodowa, co najmniej pół godziny przed określonym czasem jej rozpoczęcia – chyba, że pracodawca określi inaczej;
- 6) punktualnego stawiania się w miejscu pracy w każdym pozostałym dniu praktyki, tj. w ciągu czterech tygodni jej trwania, o godzinie wyznaczonej przez pracodawcę;
- 7) nieopuszczania wyznaczonego stanowiska pracy przed upływem sześciu godzin zegarowych w każdym dniu – chyba, że pracodawca zdecyduje o innej organizacji tygodnia pracy (który w łącznym wymiarze tygodniowym powinien wynieść 30 godzin zegarowych);
- 8) stosowania się do poleceń kierownictwa firmy, w której odbywa się praktyka, oraz innych osób, odpowiedzialnych za organizację pracy podczas praktyki, a także sumiennego wykonywania powierzonych mu zadań, wynikających z charakteru pracy i ewentualnego programu praktyki – z zachowaniem obowiązujących na danym stanowisku przepisów dotyczących dyscypliny pracy i wszelkich wymogów bezpieczeństwa (m.in. BHP);
- 9) prowadzenia własnej dokumentacji, związanej z odbywaną praktyką zawodową, przez cały czas jej trwania, na którą składa się *Karta przebiegu praktyki* (według stosownego wzoru), stanowiąca dzienny/godzinowy rozkład praktyki ze szczegółowym wyliczeniem wszelkich zajęć/zadań, realizowanych w miejscu pracy.

5. Zadania placówki/institucji i opiekuna praktyki w zakresie organizacji:

Przed rozpoczęciem praktyki zawodowej oraz w jej trakcie placówka/institucja, w której odbywana jest praktyka, ma obowiązek:

- 1) wypełnić dostarczone *Skierowanie na praktykę*, przygotowane przez Biuro Dydaktyki i Spraw Studenckich UO i przekazać dokumenty do rąk własnych studenta-praktykanta;
- 2) podpisać dostarczoną *Umowę w sprawie organizacji praktyk studenckich* i odesłać jeden jej egzemplarz do Biura Dydaktyki i Spraw Studenckich UO przed rozpoczęciem praktyki przez studenta;
- 3) zorganizować i przeprowadzić praktykę zawodową dla studenta-praktykanta zgodnie z ustaleniami ww. Umowy, a także wyznaczyć opiekuna praktyki, który ma kompetencje do opieki nad praktykantem;
- 4) opracować wspólnie ze studentem harmonogramu praktyk, uwzględniającego specyfikę i potrzeby zakładu pracy oraz umiejętności praktykanta;
- 5) obserwować zachowania studenta w trakcie odbywania praktyki (punktualność, kultura osobista, zaangażowanie w powierzone prace, umiejętność nawiązywania kontaktów z pracownikami, kontrolowanie obecności) i odnotowanie ewentualnych uwag w *Karcie przebiegu praktyki*;
- 6) zapoznać praktykanta z regulaminem pracy w danym zakładzie pracy (ze szczególnym uwzględnieniem ewentualnych zagrożeń wynikających ze specyfiki zakładu pracy);
- 7) kontrolować i omówić zadania wykonywane przez studenta;
- 8) sporządzić opinię z przebiegu praktyki na formularzu: Opinia o przebiegu praktyki zawodowej oraz potwierdzenie Karty przebiegu praktyki.

6. Zadania koordynatora ds. praktyk zawodowych:

Przed rozpoczęciem praktyki zawodowej oraz w jej trakcie wyznaczony koordynator ds. praktyk zawodowych ma obowiązek:

- 1) zorganizować w stosownym terminie co najmniej jedno spotkanie informacyjne dla studentów w sprawie organizacji praktyk zawodowych;
- 2) monitorować ogłoszenia Biura Dydaktyki i Spraw Studenckich UO w celu poinformowania studentów o konieczności odebrania *Skierowań na praktykę*;
- 3) utrzymywać kontakt mailowy i osobisty ze studentami w celu rozwiązywania bieżących problemów, związanych z praktyką zawodową;
- 4) przedstawić studentom warunki zaliczenia praktyki jeszcze przed jej rozpoczęciem;
- 5) zaliczyć praktykę zawodową zgodnie z określonymi niżej warunkami zaliczenia praktyki podczas wyznaczonych dyżurów/konsultacji.

7. Warunki zaliczenia praktyki zawodowej:

- (1) Osiągnięcie efektów uczenia się przypisanych praktyce;
- (2) Zgodność miejsca, czasu i charakteru odbytej praktyki zawodowej z zasadami wyłożonymi w niniejszej instrukcji;

- (3) Pozytywny wynik ewentualnej kontroli odbywania praktyki zawodowej przez studenta, przeprowadzonej przez wyznaczonego koordynatora ds. praktyk zawodowych;
- (4) Przedłożenie wyznaczonemu koordynatorowi ds. praktyk zawodowych dokumentacji z odbytej praktyki zawodowej w jednym z wyznaczonych terminów, ale nie później niż do końca sesji poprawkowej w semestrze, w którym praktyka zawodowa się odbyła, tj.:
- prawidłowo wypełnionej przez studenta-praktykanta, podpisanej i opieczątowanej przez pracodawcę *Karty przebiegu praktyki* (według stosownego wzoru),
 - prawidłowo wypełnionej, podpisanej i opieczątowanej przez pracodawcę „Opinii o przebiegu praktyki zawodowej” (według stosownego wzoru).

UNIwersytet Opolski Wydział Filologiczny
Rok akademicki: cykl dydaktyczny od 2019/2020

KARTA PRZEBIEGU PRAKTYKI

Imię i nazwisko studenta:			
Kierunek, specjalność, rok i semestr studiów:			
Termin realizacji praktyki:			
Nazwa placówki/instytucji:			
Imię i nazwisko opiekuna praktyki w placówce/instytucji:			
Data	Liczba godzin	Realizowane zadania (z wyszczególnieniem i omówieniem realizowanych zajęć/zadań)	Uwagi
Podpis opiekuna praktyki w placówce/instytucji			Pieczęć placówki/instytucji

UNIwersytet Opolski Wydział Filologiczny
Rok akademicki: cykl dydaktyczny od 2019 / 2020

OPINIA O PRZEBIEGU PRAKTYKI ZAWODOWEJ

1. Imię i nazwisko studenta:
2. Kierunek, specjalność, rok i semestr studiów:
3. Termin realizacji praktyki:
4. Nazwa placówki/instytucji:
5. Imię i nazwisko opiekuna praktyki w placówce/instytucji:
6. Dane opiekuna praktyki, staż pracy, wykształcenie (<i>opcjonalnie</i>):
7. Liczba godzin praktyki:
8. Szczegółowa ocena studenta i jego przygotowania do zawodu (dowolny dobór kryteriów: ocena wiedzy teoretycznej i praktycznej, umiejętności potrzebne do pracy w zawodzie, predyspozycje i cechy osobowościowe studenta, inne uwagi opiekuna praktyki).
9. Ogólna ocena studenta wg skali: bardzo dobry (5,0); dobry plus (4,5); dobry (4,0); dostateczny plus (3,5); dostateczny (3,0); niedostateczny (2,0).

.....
.....
(Miejsce i data)

.....
(Czytelny podpis opiekuna praktyki)

.....
(Pieczęć placówki/instytucji)

Uniwersytet Opolski Wydział Filologiczny
Od roku akademickiego: 2021/2022

INSTRUKCJA ORGANIZACJI PRAKTYKI W ZAKRESIE NAUCZANIA JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO

Kierunek, specjalność: logopedia z językiem polskim jako obcym Rok i semestr studiów: realizacja w 4 i/lub 5 semestrze, punkty przyznawane w semestrze 5 (5ECTS) Studia stacjonarne, I stopnia
• Czas trwania praktyki: 30 godzin
• Miejsce praktyk: Uniwersytet Opolski
• Opiekun praktyk: nauczyciel akademicki/ lektor języka polskiego jako obcego
Cele praktyki: • Zapoznanie się ze specyfiką nauczania języka polskiego jako obcego. • Obserwowanie czynności podejmowanych przez opiekuna praktyk w toku prowadzonych przez niego zajęć. • Współdziałanie z opiekunem praktyk w planowaniu i przeprowadzaniu zajęć, organizowaniu pracy, przygotowywaniu pomocy dydaktycznych, wykorzystywaniu środków multimedialnych i technologii informacyjnej w pracy dydaktycznej, kontrolowaniu i ocenianiu studentów. • Pełnienie roli lektora, a w szczególności planowanie zajęć, formułowanie celów, dobór metod i form pracy oraz środków dydaktycznych. • Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń poprzez: - prowadzenie dokumentacji praktyki, - konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyką, - ocenę własnego funkcjonowania w toku wypełniania roli lektora (dostrzeganie swoich mocnych i słabych stron), - ocenę przebiegu prowadzonych zajęć oraz realizacji zamierzonych celów, - konsultacje z opiekunem praktyk w celu omawiania obserwowanych i prowadzonych zajęć.
• Zadaniem opiekuna praktyki jest organizacja pracy praktykanta i nadzór nad prawidłowym przebiegiem praktyk oraz wystawienie oceny na podstawie: - konspektu, - przebiegu zajęć, - przygotowania merytorycznego i metodycznego studenta/ studentki, - wykorzystanych na zajęciach technik i strategii nauczania oraz pomocy dydaktycznych. Szczegółowe obowiązki studenta Student odbywa 30 godzin (1h = 45 min.) praktyki w zakresie nauczania języka polskiego jako obcego, w tym: - hospituje 8h zajęć (4h – na poziomie podstawowym, 4h – na poziomie średniozaawansowanym); - samodzielnie przeprowadza 2h zajęć (1h – na poziomie podstawowym, 1h – na poziomie średniozaawansowanym); - przygotowuje 2 konspekty zajęć, pomoce i narzędzia dydaktyczne; - zapoznaje się z programami nauczania, podręcznikami i innymi narzędziami dydaktycznymi.

Organizacja praktyki, w tym zestawienie godzinowe:		
Bilans godzinowy praktyki (czynności studenta)		
Rodzaj zadań	Wyszczególnienie	Liczba godzin
Zadania realizowane w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem akademickim	Planowanie przebiegu praktyki, ustalanie obowiązków, pomoc w przygotowaniu materiałów itp.	6
Praca własna studenta	Hospitowanie zajęć	8
	Prowadzenie zajęć	2
	Przygotowanie pomocy dydaktycznych i konspektów	8
	Zapoznanie się z programami nauczania, podręcznikami i innymi narzędziami dydaktycznymi	6
Razem godzin		30
Warunki zaliczenia praktyki: - osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, - dwa konspekty zajęć (schemat konspektu – załącznik nr 1) zatwierdzone i ocenione przez opiekunów praktyki, - przeprowadzenie dwóch zajęć (1h na poziomie podstawowym, 1h na poziomie średniozaawansowanym). Powyższa dokumentacja dostarczana jest przez studenta kierunkowemu koordynatorowi praktyk niezwłocznie po zakończeniu praktyki. Ocena końcowa wystawiana jest na podstawie średniej z 2 uzyskanych ocen.		

Załącznik 1.

Schemat konspektu zajęć

Każdy konspekt powinien zawierać następujące informacje:

- Poziom nauczania (A1, A2, B1, B2, C1, C2)
- Temat zajęć
- Cele zajęć (wiedza językowa – gramatyka, słownictwo; sprawności – słuchanie, czytanie ze zrozumieniem, mówienie, pisanie)
- Formy pracy (indywidualna, parami, w grupach, zbiorowa)
- Pomoce, materiały, środki dydaktyczne (podręcznik – tytuł, kserokopie tekstów, ćwiczeń gramatycznych, schematy, czasopisma, filmy itp.)
- Techniki pracy (wyszukiwanie informacji w tekście, uzupełnianie luk, układanie w kolejności, ćwiczenia w mówieniu i pisanu, ćwiczenia fonetyczne, dyktando itp.)
- Praca domowa
- Szczegółowy przebieg zajęć (1. wprowadzenie, 2. część zasadnicza zajęć, 3. zakończenie)

Opracowały: dr Marta Chyb-Winnicka, dr Monika Krzempek

Karta przedmiotu

Nazwa: Wprowadzenie do językoznawstwa		Kod: 1.S3.LJPO.1	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> <i>Udział w konsultacjach: 10 h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: <i>wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: Cykl wykładów zakończony sprawdzianem pisemnym (100%)	
Skrócony opis: <i>Pojęcie języka. Językoznawstwo jako nauka. Strukturalistyczna koncepcja budowy systemu językowego. Charakterystyka podstawowych teorii języka i kierunków językoznawstwa współczesnego. Funkcjonowanie języka w społeczeństwie.</i>			
Opis: Pojęcie języka. Językoznawstwo jako nauka. Strukturalistyczna koncepcja budowy systemu językowego. Charakterystyka podstawowych teorii języka i kierunków językoznawstwa współczesnego. Funkcjonowanie języka w społeczeństwie.			
Zakres tematów: 1. Lingwistyka jako nauka. Przedmiot badań językoznawstwa. Związek			

lingwistyki z innymi naukami. Subdyscypliny językoznawstwa.

2. Język jako system znaków. Definicje języka. Język naturalny i jego cechy. Uniwersalne cechy języka.
3. Akt komunikacji językowej. Komunikacja ustna i pisana.
4. Funkcje języka.
5. Pojęcie systemu językowego i jego budowa.
6. System fonologiczny, morfologiczny, syntaktyczny.
7. Leksyka i semantyka. Słowniki języka polskiego.
8. Funkcjonalne i geograficzne zróżnicowanie języka.
9. Język polski wśród języków słowiańskich.
10. Ogólna charakterystyka poststrukturalistycznych kierunków lingwistyki.
11. Wybrane zagadnienia językoznawstwa diachronicznego

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

1. Grzegorzczkowska Renata, Wstęp do językoznawstwa, Warszawa 2007.
2. Grzegorzczkowska Renata, Wprowadzenie do semantyki językoznawczej, Warszawa 1990.
3. Nagórko Alicja, Zarys gramatyki polskiej, Warszawa 1996.
4. Nowak Tomasz, Język w świetle odkryć nauki, Kraków 2011.
5. Polański Edward, Najnowszy podręcznik gramatyki języka polskiego, Kraków 2011.
6. Przybylska Renata, Wstęp do nauki o języku. Podręcznik dla szkół wyższych, Kraków 2003.
7. Vater Heinz, Wprowadzenie do lingwistyki, Wrocław 2015.

B. Literatura uzupełniająca

1. Ahearn Laura M., Antropologia lingwistyczna. Wprowadzenie, Kraków 2013.
2. Bartmiński Jerzy, Językowe podstawy obrazu świata, Lublin 2006.
3. Duszak Anna, Tekst, dyskurs, komunikacja międzykulturowa, Warszawa 1998.
4. Furdal A., Językoznawstwo otwarte, Opole 1977.
5. Helbig Gerhard Dzieje językoznawstwa nowożytnego, Warszawa 1982.
6. Iwić Milka, Kierunki w lingwistyce, Wrocław 1975.
7. Językoznawstwo strukturalne. Wybór tekstów pod red. H. Kurkowskiej i A. Weinsberga, Warszawa 1979.
8. Lakoff G., Johnson Mark, Metafory w naszym życiu, Warszawa 1988.
9. Langacker R., Wykłady z gramatyki kognitywnej. Kazimierz nad Wisłą, grudzień 1993, pod red. H. Kardeli, Lublin 1995.
10. Luschützky Hans, Christian, Zarys typologii języków, Kraków 2005.
11. Lyons J., Semantyka, t. 1-2, Warszawa 1984.
12. Mańczak W., Problemy językoznawstwa ogólnego, Wrocław-Warszawa-Kraków 1996.
13. Nowak Tomasz, Język w świetle odkryć nauki, Kraków 2011.
14. Obyczaje, języki, ludy świata. Encyklopedia PWN, Warszawa 2007.
15. Taylor J., Kategoryzacja w języku. Prototypy w teorii językoznawczej, Kraków 2001.
16. Taylor John R., Gramatyka kognitywna, Kraków 2002.
17. Wierzbicka A., Język – umysł – kultura. Wybór pism pod red. J. Bartmińskiego, Warszawa 1999.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu językoznawstwa (k_W03);
2. fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W06);

Umiejętności: student potrafi

3. formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu językoznawstwa (z możliwością uwzględnienia wiedzy z nauk pokrewnych (k_U02);
4. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (k_U04);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych (k_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: PODSTAWY PSYCHOLINGWISTYKI ROZWOJOWEJ		Kod: 1.S3.LJPO.5	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <u>15h</u> D. Sposób zaliczenia <u>zaliczenie z oceną</u>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <u>obowiązkowy / do wyboru</u>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>metoda projektu / dyskusja/prezentacja</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Aktywny udział w zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8) Projekt i jego prezentacja (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8,9) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen z: a) aktywnego udziału w zajęciach (20%); b) projekt i jego prezentacja (80%).	
Skrócony opis: rozwijanie umiejętności integrowania wiedzy o psychologicznych podstawach rozwoju mowy i stosowania jej w praktyce.			
Opis:			
Zakres tematów: Ontogeneza języka: biologiczne, psychologiczne i kulturowe uwarunkowania rozwoju mowy dziecka. Teoria Bernsteina. Teorie przyswajania języka przez dzieci – mechanizmy rozwoju językowego. Metody badania rozwoju języka małego dziecka. Akwizycja języka przez małe dziecko. Fazy rozwoju języka. Przyswajanie poszczególnych składników: dźwięki mowy i początki fonologii.			

Przyswajanie poszczególnych składników: rozwój słownika dziecka,
Przyswajanie poszczególnych składników: rozwój systemu syntaktycznego.
Przyswajanie poszczególnych składników: rozwój wiedzy pragmatycznej dziecka jako uczestnika konwersacji.
Dwujęzyczność.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
- A1. wykorzystywana podczas zajęć
- Berko Gleason J., Ratner N. (red.), (2005), *Psycholingwistyka*, Gdańsk.
- Bokus B., Shugar G.W. (red.), (2007), *Psychologia języka dziecka. Osiągnięcia, nowe perspektywy*, Gdańsk.
- Dołęga Z., 2003, *Promowanie rozwoju mowy w okresie dzieciństwa : prawidłowości rozwoju, diagnozowanie i profilaktyka*, Katowice.
- Gałkowski T., Jastrzębowska G. (2003), *Logopedia. Pytania i odpowiedzi – podręcznik akademicki*, Opole.
- Kurcz I., (2005), *Psychologia języka i komunikacji*, Warszawa.
- A2. studiowana samodzielnie przez studenta
- Grabias S., (1997), *Język w zachowaniach społecznych*, Lublin.
- Kurcz I., Okuniewska H. (red.), 2011, *Język jako przedmiot badań psychologicznych. Psycholingwistyka ogólna i neurolingwistyka*, Warszawa.
- B. Literatura uzupełniająca
- Aitchison J., (1991), *Ssak, który mówi. Wstęp do psycholingwistyki*. Warszawa.
- Aitchison, J., (2002), *Ziarna mowy*, Warszawa.
- Mecner Paweł (2007), *Elementy gramatyki umysłu*, Kraków.
- Shugar G.W., (1995), *Dyskurs dziecięcy. Rozwój w ramach struktur społecznych*. Warszawa.
- Tomasello M., (2002), *Kulturowe źródła ludzkiego poznania*, Warszawa

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

- 1) podstawowe pojęcia z psycholingwistyki rozwojowej (*k_W02*);
- 2) proces akwizycji języka przez małe dziecko (*k_W01*);
- 3) mechanizmy rozwoju językowego (*k_W01*);
- 4) wybrane metody badania rozwoju mowy małego dziecka (*k_W01*).

Umiejętności: student potrafi

- 5) stosować wiedzę językoznawczą i logopedyczną w celu formułowania i rozwiązywania problemów badawczych związanych z rozwojem mowy (*k_U01*);
- 6) komunikować się za pomocą specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym logopedycznej) (*k_U04*);
- 7) brać udział w dyskusji – przedstawiać i oceniać projekt badawczy (*k_U07*);
- 8) planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole w celach wymiany doświadczeń (*k_U09*).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

- 9) krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy (*k_K01*),

Karta przedmiotu

Nazwa: PODSTAWY PSYCHOLINGWISTYKI ROZWOJOWEJ		Kod: 1.S3.LJPO.6	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <u>konwersatorium</u> B. Tryb realizacji w sali dydaktycznej C. Liczba godzin <u>15h</u> D. Sposób zaliczenia <u>zaliczenie z oceną</u>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 25h/ 1 ECTS Przygotowanie projektu: 25h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: <u>obowiązkowy</u>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: metoda projektu / dyskusja/prezentacja		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Aktywny udział w zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8) Projekt i jego prezentacja (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8,9) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen z: a) aktywnego udziału w zajęciach (20%); b) projekt i jego prezentacja (80%).	
Skrócony opis: rozwijanie umiejętności integrowania wiedzy o psychologicznych podstawach rozwoju mowy i stosowania jej w praktyce.			
Zakres tematów: Ontogeneza języka: biologiczne, psychologiczne i kulturowe uwarunkowania rozwoju mowy dziecka. Teoria Bernsteina. Teorie przyswajania języka przez dzieci – mechanizmy rozwoju językowego. Metody badania rozwoju języka małego dziecka. Akwizycja języka przez małe dziecko. Fazy rozwoju języka. Przyswajanie poszczególnych składników: dźwięki mowy i początki fonologii. Przyswajanie poszczególnych składników: rozwój słownika dziecka,			

Przyswajanie poszczególnych składników rozwój systemu syntaktycznego.

Przyswajanie poszczególnych składników: rozwój wiedzy pragmatycznej dziecka jako uczestnika konwersacji.

Dwujęzyczność.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Berko Gleason J., Ratner N. (red.), (2005), *Psycholingwistyka*, Gdańsk.

Bokus B., Shugar G.W. (red.), (2007), *Psychologia języka dziecka. Osiągnięcia, nowe perspektywy*, Gdańsk.

Dołęga Z., 2003, *Promowanie rozwoju mowy w okresie dzieciństwa : prawidłowości rozwoju, diagnozowanie i profilaktyka*, Katowice.

Gałkowski T., Jastrzębowska G. (2003), *Logopedia. Pytania i odpowiedzi – podręcznik akademicki*, Opole.

Kurcz I., (2005), *Psychologia języka i komunikacji*, Warszawa.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Grabias S., (1997), *Język w zachowaniach społecznych*, Lublin.

Kurcz I., Okuniewska H. (red.), 2011, *Język jako przedmiot badań psychologicznych. Psycholingwistyka ogólna i neurolingwistyka*, Warszawa.

B. Literatura uzupełniająca

Aitchison J., (1991), *Ssak, który mówi. Wstęp do psycholingwistyki*. Warszawa.

Aitchison, J., (2002), *Ziarna mowy*, Warszawa.

Mecner Paweł (2007), *Elementy gramatyki umysłu*, Kraków.

Shugar G.W., (1995), *Dyskurs dziecięcy. Rozwój w ramach struktur społecznych*. Warszawa.

Tomasello M., (2002), *Kulturowe źródła ludzkiego poznania*, Warszawa

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

- 1) podstawowe pojęcia z psycholingwistyki rozwojowej (*k_W02*);
- 2) proces akwizycji języka przez małe dziecko (*k_W01*);
- 3) mechanizmy rozwoju językowego (*k_W01*);
- 4) wybrane metody badania rozwoju mowy małego dziecka (*k_W01*).

Umiejętności: student potrafi

- 5) stosować wiedzę językoznawczą i logopedyczną w celu formułowania i rozwiązywania problemów badawczych związanych z rozwojem mowy (*k_U01*);
- 6) komunikować się za pomocą specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym logopedycznej) (*k_U04*);
- 7) brać udział w dyskusji – przedstawiać i oceniać projekt badawczy (*k_U07*);
- 8) planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole w celach wymiany doświadczeń (*k_U09*).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

- 9) krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy (*k_K01*),

Karta przedmiotu

Nazwa: Leksykologia z leksykografią		Kod: 1.S3.LJPO.18	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 40h/1,5 ECTS udział w zajęciach: 30h udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 40h/1,5 ECTS przygotowanie do zajęć: 20h przygotowanie do testów; przygotowanie referatu/prezentacji: 20h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / wykład / dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: pisemne kolokwia po określonej partii materiału (60% - ocena pozytywna); prezentacja wybranych zagadnień w postaci referatu; praca na zajęciach Kryteria zaliczenia przedmiotu: ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (kolokwia pisemne, referat, wypowiedzi ustne, aktywność na zajęciach, frekwencja)	
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest:</i> <i>1. zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami i terminologią z zakresu leksykologii i leksykografii;</i> <i>2. wykształcenie umiejętności krytycznego korzystania z różnorodnych słowników;</i> <i>3. wypracowanie umiejętności wieloaspektowej analizy słownictwa języka polskiego;</i> <i>4. pogłębianie kompetencji językowej.</i>			
Zakres tematów:			

1. Historia leksykografii polskiej; typy słowników, encyklopedie. Teoria leksykograficzna Doroszewskiego (perswazyjność, encyklopedyzm, normatywizm). Tendencje we współczesnej leksykografii – leksykografia komputerowa.
2. Charakterystyka makro- i mikrostruktury wybranych słowników. Ocena słowników pod kątem różnych kryteriów.
3. Struktura artykułu hasłowego, sposoby definiowania haseł słownikowych. Opis przykładowych haseł wybranych słowników i encyklopedii.
4. Miejsce leksykologii w systemie językowym; podstawowe działy leksykologii – etymologia, semantyka, frazeologia.
5. Pojęcie jednostki leksykalnej, relacje między leksemem a wyrazem. Jednostki mono- i polisemiczne. Klasyfikacja leksemów.
6. Zróżnicowanie chronologiczne leksyki. Archaizmy i słownictwo przestarzałe. Neologizmy (słowotwórcze, znaczeniowe, frazeologiczne, kontaminacyjne). Neologizmy stylu artystycznego.
7. Słownictwo rodzime i obce. Zapożyczenia leksykalne, hybrydy, kalki strukturalne i semantyczne. Zapożyczenia bezpośrednie i pośrednie, ich chronologiczne zróżnicowanie.
8. Homonimy, ich pochodzenie i odmiany. Granice między homonią i polisemią. Nazwy pospolite i własne. Teoria, gramatyka i typologia nazw własnych (antroponimy, toponimy, hydronimy, ojkonimy, chrematonimy). Onomastyka literacka. Nazewnictwo pogranicza.
9. Frazeologia i frazematyka. Formalna i semantyczna klasyfikacja związków frazeologicznych. Paremiologia i paremiografia. Źródła polskiej frazeologii i paremiologii.
10. Pojęcie znaczenia leksykalnego. Teorie związane z różnym rozumieniem znaczenia (asocjacionistyczna, relatywistyczna). Typy znaczeń (strukturalne, realne, gramatyczne).
11. Pojęcie pola semantycznego i relacje między jego składnikami (synonimia, antonimia, hiponimia, komplementarność, konwersja). Granice pola znaczeniowego.
12. Leksykologia kognitywna. Metafora i metonimia. Współzależności między onomazjologią i semazjologią.
13. Słownictwo neutralne i ekspresywnie nacechowane (wulgaryzmy, pornofemizmy).

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

Bartmiński J. (red.), Współczesny język polski, Lublin 2001.
 Grzegorzczkowska R., Wprowadzenie do semantyki językoznawczej, Warszawa 2001.
 Kania S., Tokarski J., Zarys leksykologii i leksykografii polskiej, Warszawa 1984.
 Miodunka W., Podstawy leksykologii i leksykografii, Warszawa 1989.
 Żmigrodzki P., Wprowadzenie do leksykografii polskiej, Katowice 2003.

B. Literatura uzupełniająca

Anusiewicz J., Lingwistyka kulturowa, Wrocław 1994.
 Bańko M., Z pogranicza językoznawstwa i leksykografii, Warszawa 2001.
 Bartmiński J. (red.), Słownik stereotypów i symboli ludowych, t. 1-2, Lublin 1996-1999.
 Bartmiński J., Tokarski R. (red.), O definicjach i definiowaniu, Lublin 1993.
 Handke K., Dalewska-Greń H. (red.), Polszczyzna a/i Polacy u schyłku XX wieku, Warszawa 1994.
 Piotrowski T., Zrozumieć leksykografię, Warszawa 2001.
 Rzetelska-Feleszko E. (red.), Polskie nazwy własne. Encyklopedia, Warszawa 1998.
 Tabakowska E. (red.), Kognitywne podstawy języka i językoznawstwa, Kraków 2001.
 Urbańczyk S., Słowniki i encyklopedie. Ich rodzaje i użyteczność, wyd. IV zmienione i poszerzone, rozdz. 3: Sieradzka-Baziur B., Kraków 2000.
 Żmigrodzki P., Przybylska R. (red.), Nowe studia leksykograficzne, t. I-II, Kraków 2007, 2008.
 Wybór artykułów

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. podstawowe terminy z zakresu leksykologii i leksykografii (k_W01);
2. typy słowników (k_W03);

Umiejętności: student potrafi

3. znaleźć informacje w słownikach i encyklopediach i potrafi odnieść się do nich krytycznie (k_U01);
4. interpretować i analizować zjawiska leksykalne (k_U02);
5. stosować różne metody opisu słownictwa języka (k_U03);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

1. samodzielnej i krytycznej oceny poglądów (K_K01);
2. rozwijania ciekawości poznawczej (k_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Wprowadzenie do badań językoznawczych		Kod: 1.S3.LJPO.20	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>40h/ 1,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: Referat prezentujący wybraną metodę badań lingwistycznych zorientowanych na tekst (50%). Projekt badawczy i jego prezentacja (50%).	
Skrócony opis: <i>Celem kursu jest wprowadzenie w metodykę pracy naukowej oraz poznanie współczesnych metod badań językoznawczych zorientowanych na tekst.</i>			
Zakres tematów: Wiedza naukowa a wiedza potoczna. Językoznawstwo jako nauka humanistyczna, związki językoznawstwa z innymi naukami. Interdyscyplinarny charakter badań językoznawczych. Specyfika badań lingwistycznych: przedmiot, cele, metoda. Przebieg procedury badawczej.			

Wybrane lingwistyczne metody badawcze zorientowane na tekst.

Tekst jako wspólny przedmiot badań (językoznawstwa, teorii tekstu, genologii lingwistycznej, stylistyki).

Struktura i gatunki tekstu naukowego.

Planowanie projektu badawczego.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

Anusiewicz J., Lingwistyka kulturowa. Zarys problematyki, Wrocław 1995.

Amsterdamski S., Nauka, [w:] Encyklopedia kultury polskiej XX w. Pojęcia i problemy wiedzy o kulturze, red. A. Kłosowska, Wrocław 1991.

Bartmiński J., Językowy obraz świata, Lublin 2006.

Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S., Tekstologia, Warszawa 2009.

Bobrowski I., Zaproszenie do językoznawstwa, Kraków 1998.

Czachur W., Lingwistyka dyskursu jako integrujący program badawczy, Wrocław 2020.

Furdal A., Językoznawstwo otwarte, Wrocław 2000.

Grzegorzczak R., Wstęp do językoznawstwa, Warszawa 2008 (rozdz. III: Problemy metodologiczne).

Stalmaszczyk P., Metodologie językoznawstwa. Podstawy teoretyczne, Łódź 2006.

Witosz B., Genologia lingwistyczna. Zarys problematyki, Katowice 2005.

Witosz B., Dyskurs i stylistyka, Katowice 2009.

Wojtak M., Gatunki prasowe, Lublin 2004.

Wojtak M., Wprowadzenie do genologii, Lublin 2019.

B. Literatura uzupełniająca

Duszek A., Tekst, dyskurs, komunikacja międzykulturowa, Warszawa 1998.

Duszek A., Fairclough N. (red.) Krytyczna analiza dyskursu. Interdyscyplinarne podejście do komunikacji społecznej, Kraków 2008.

Genologia lingwistyczna, pod red. D. Ostaszewskiej i R. Cudaka, Katowice.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

student zna i rozumie

1. istotę poznania naukowego, zna zasób metod lingwistycznych, ma wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań językowych (k_W02)

Umiejętności:

student potrafi

2. wykorzystać wiedzę teoretyczną do projektowania własnych badań lingwistycznych, przygotowuje referat naukowy i go wygłasza (k_U02)

Kompetencje społeczne:

student jest gotów do

3. postępowania zgodnie z normami i wartościami ideału nauki (k_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: Wprowadzenie do badań statystycznych w lingwistyce stosowanej		Kod: 1.S3.LJPO.21	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 20h/ 0,5 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 5 h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>wykład na temat podstaw teoretycznych omawianych zagadnień</i> <i>ćwiczenia praktyczne (praca w parach, w małych grupach i indywidualna)</i>		Metody i kryteria oceniania: - obecność i aktywny udział w zajęciach (30%) (efekty 1-3) - przygotowanie do zajęć (wykonanie zadań domowych, gotowość do dyskusji na podstawie zadanych tekstów) (30%) (efekty 1-3) - praca zaliczeniowa - test (40%) (efekty 1-3)	
Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawami statystyki, ze szczególnym uwzględnieniem statystyki opisowej. W czasie 15 godzin konwersatorium uczestnicy zajęć nie tylko zapoznają się z kwestiami teoretycznymi, ale przede wszystkim dowiedzą się jak wykorzystać zdobytą wiedzę w badaniach ilościowych.			
Zakres tematów: W czasie zajęć omówione zostaną następujące zagadnienia szczegółowe: 1. Do czego potrzebna nam statystyka w językoznawstwie? Statystyka jako narzędzie opisu i wnioskowania 2. Podstawy statystyki opisowej (miary tendencji centralnej, miary dyspersji) 3. Projektowanie badań: pytania badawcze, hipotezy, zmienne, dobór próby 4. Wybrane podstawowe testy statystyczne			

5. Prezentacja danych, tabele i wykresy – jak je czytać?

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
Clegg, F. (1994). Po prostu statystyka: Kurs dla nauk społecznych. Warszawa: WSiP.
- B. Literatura uzupełniająca
Bedyńska, S., & Cypryańska, M. (2013). Statystyczny drogowskaz: Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego. Warszawa: Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej.
Field, A. (2009). Discovering statistics using SPSS. Third edition. London: SAGE Publications.
Zdybek, P. (n.d.). Podstawowe zagadnienia i metody statystyczne przy użyciu pakietu SPSS. Instytut Psychologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Student zna i rozumie:

1. metodologię badań statystycznych oraz terminologię ogólną i szczegółową związaną ze badaniami statystycznymi w obszarze językoznawstwa (k_W03)

Umiejętności:

Student potrafi:

2. formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu statystyki (k_U02)

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do:

3. krytycznej oceny posiadanej wiedzy z podstaw badań statystycznych w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych (k_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa Elementy neonatologii		Kod: 1.S3.LIPO.24	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Gabriela Kołodziej Prowadzący przedmiot: Gabriela Kołodziej			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10 h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się): <i>Zaliczenie ustne (prawidłowa odpowiedź na dwa pytania)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny: <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny odpowiedzi studenta (100%).</i>	

Skrócony opis:

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami w neonatologii, definicja okresu noworodkowego, organizacja opieki trójstopniowej, rozwój prenatalny i postnatalny.

Nabycie podstawowej wiedzy o noworodku zdrowym i chorym, nauka umiejętności współdziałania z lekarzem – neonatologiem, pielęgniarką/położną oraz fizjoterapeutą w ocenie dojrzałości i gotowości do karmienia noworodka zdrowego i chorego oraz noworodka urodzonego przedwcześnie.

Kształtowanie postaw sprzyjających rozwiązywaniu problemów żywieniowych w opiece nad wcześniakiem i noworodkiem z problemami zdrowotnymi oraz mobilizujących opiekunów dziecka do podejmowania działań profilaktycznych.

Opis:

Wyjaśnienie czym zajmuje się neonatologia, jaka to dziedzina medycyny, czas trwania okresu noworodkowego, zasady opieki trójstopniowej nad noworodkiem, korzyści z wprowadzenia systemu „rooming in”, poznanie pojęć opisujących czas trwania ciąży i wieku płodowego, klasyfikacja noworodków wg tygodnia ciąży, klasyfikacja noworodków wg urodzeniowej masy ciała, definicja rozwoju człowieka, okres prenatalny (czas trwania, fazy), okres postnatalny (fazy), ocena noworodka po urodzeniu, postępowanie z noworodkiem po urodzeniu, ocena w skali Apgar, skala Apgar a resuscytacja, problemy noworodka z zaburzeniami wzrastania wewnątrzmacicznego (hipotrofia, hipertrofia). Definicja ciąży wielopłodowej, rodzaje ciąży wielopłodowych, bliźnięta jedno i dwujajowe, zagrożenia związane z ciążą wielopłodową dla noworodka. Wcześniactwo (definicja, częstość, przyczyny, wczesne i późne powikłania wcześniactwa, problemy związane z karmieniem wcześniaków (żywienie pozajelitowe, karmienie za pomocą sondy dożołądkowej, nauka picia przez smoczek, nauka przystawiania do piersi. Definicja niewydolności oddechowej, jej przyczyny - płucne i pozapłucne, objawy niewydolności oddechowej, postępowanie z noworodkiem z niewydolnością oddechową - diagnostyka, monitorowanie, leczenie, wentylacja wspomagana i zastępcza. Uraz okołoporodowy - definicja, występowanie, czynniki ryzyka, rodzaje (podział). Niedotlenienie okołoporodowe. - definicja, częstość, przyczyny, kryteria rozpoznania, encefalopatia niedotlenieniowo-niedokrwienna - kryteria rozpoznania, objawy, badania obrazowe, leczenie, rokowanie. Definicja żółtaczki, pojęcie hiperbilirubinemii, żółtaczka fizjologiczna, żółtaczka związana z karmieniem piersią, czynniki ryzyka wystąpienia żółtaczki, żółtaczki patologiczne, monitorowanie przezskórne bilirubinemii, powikłania hiperbilirubinemii (żółtaczka jąder podkorowych), leczenie żółtaczek, fototerapia. Problemy z karmieniem noworodka jako najczęstsza przyczyna konsultacji chirurgicznych u noworodków, podstawowe objawy chorób przewodu pokarmowego, wskazania i przeciwwskazania do karmienia u noworodka, martwicze zapalenie jelit - NEC (definicja, główne objawy, strategia postępowania), żywienie pokarmem naturalnym jako zapobieganie NEC, definicja refluku żołądkowo-przełykowego, postępowanie z noworodkiem. Czynniki ryzyka uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego (OUN) w okresie prenatalnym, okołoporodowym i noworodkowym, wady wrodzone OUN - definicja, przyczyny, podział, wodogłowie - definicja, mechanizmy powstania, przyczyny, rodzaje, objawy kliniczne, diagnostyka, leczenie. Krwawienia śródczaszkowe, ze szczególnym uwzględnieniem krwawień dokomorowych u wcześniaków, leukomalacja około komorowa - definicja, klasyfikacja i rokowanie, drgawki w okresie noworodkowym, definicja, rodzaje napadów, przyczyny, leczenie, hipotonię mięśniową, problemy „dziecka wiotkiego”, zaburzenia słuchu, podstawowe informacje, program badań przesiewowych, czynniki ryzyka uszkodzenia słuchu. Opieka wspierająca rozwój, modyfikacja środowiska oddziały intensywnej terapii, zasady optymalnego pozycjonowania, pozytywny dotyk, zapobieganie i leczenie bólu, promocja dojrzewania kompetencji jedzenia, higiena snu, odpoczynku i aktywności dziecka, współpraca z rodzicami, obserwacja zachowania noworodka, objawy stresu. Zakażenia okresu noworodkowego, klasyfikacje, drogi zakażeń, infekcja wewnątrzmaciczna, postaci kliniczne zakażeń u noworodka, definicja posocznicy, czynniki ryzyka zakażeń, badania przesiewowe zakażeń GBS, infekcje z grupy TORCH, zakażenia nabyte. Problemy zdrowotne noworodka matki z padaczką, chorobami tarczycy i uzależnionej od alkoholu.

Zakres tematów

1. Wstęp do neonatologii, rozwój prenatalny i postnatalny, ocena noworodka
2. Ciąża wielopłodowa
3. Noworodek urodzony przedwcześnie
4. Niewydolność oddechowa noworodka
5. Urazy okołoporodowe
6. Niedotlenienie okołoporodowe, encefalopatia niedotlenieniowo-niedokrwienne
7. Żółtaczki okresu noworodkowego
8. Noworodek z zaburzeniami przodu pokarmowego
9. Wczesne wspomaganie rozwoju
10. Noworodek z zaburzeniami neurologicznymi
11. Zakażenia okresu noworodkowego
12. Noworodek matki z chorobą przewlekłą

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
A1. Materiał przedstawiony podczas wykładów

B. Literatura uzupełniająca:

1. Kirpalani, Moore, Perlman „Podręcznik neonatologii”
2. J. P. Cloherty, E.C. Eichenwald et al „Neonatologia”
3. J. Szczapa „Neonatologia”

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Czym zajmuje się neonatologia, wie jak zorganizowana jest opieka nad noworodkiem w Polsce, zna choroby okresu noworodkowego i problemy wcześniactwa, zna zagadnienia związane z ciążą wielopłodową i ciążą matki z chorobą przewlekłą. (k_W04, L_W02, L_W03).

Umiejętności: student potrafi

2. Wykorzystywać posiadaną wiedzę na temat problemów okresu noworodkowego a w szczególności informacje na temat problemów wcześniactwa, w celu dalszego zrozumienia i studiowania istoty i przyczyn trudności w karmieniu wcześniaków w ogólnym i w szczegółowym aspekcie, co powinno przełożyć się na wybór właściwej terapii w przyszłej praktyce zawodowej (k_U01, L_U03).
3. Formułować problemy badawcze ze zrozumieniem w oparciu o posiadaną wiedzę na temat podstaw funkcjonalnych zaburzeń koordynacji ssania, połykania i oddychania noworodka (k_U02, L_U01).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. Współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia własnego warsztatu mając podstawy wiedzy o fizjologii i patologii karmienia noworodków i wcześniaków (k_K03, L_K06).

Karta przedmiotu

Nazwa: Podstawy ortodoncji		Kod:1.S3.LIPO.25	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Justyna Migoń-Sasuła Prowadzący przedmiot: Jolanta Jarka			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć Wykład B. Tryb realizacji W sali dydaktycznej C. Liczba godzin 15h D. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: Prezentacja Omawianie przypadków klinicznych Ocena własnego układu stomatognatycznego w tym narządów mowy		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Praca zaliczeniowa (efekty 1-6, 10-12); Zadania cząstkowe (efekty 1-13). B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).	
Skrócony opis: Zajęcia mają na celu zapoznanie studentów z etiologią wad zgryzu i ich związkiem z wadami wymowy.			
Opis: Opis przebiegu wzrostu i rozwoju układu stomatognatycznego, przyczyny powstawania wad zgryzu i ich współzależność z wadami wymowy. Zapobieganie i wczesna interwencja ortodontyczna. Metody leczenia ortodontycznego. Aparaty ortodontyczne. Współpraca ortodontów i logopedów. Zasady współpracy interdyscyplinarnej.			

...

Zakres tematów:

Kim jest ortodonta i czym zajmuje się ortodoncja.

Teorie wzrostu i rozwoju – Matryca czynnościowa Mossa

Normy zgryzowe i funkcjonalne w różnych okresach rozwoju

Przyczyny powstawania wad zgryzu. Parafunkcje, dysfunkcje, próchnica zębów mlecznych i stałych, choroby ogólnoustrojowe i urazy.

Język – jego rozwój, kształt, wielkość i funkcja oraz wpływ na powstawanie wad zgryzu.

Przebieg diagnostyki ortodontycznej i planowania leczenia

Przykłady wad rozwojowych.

Profilaktyka i wczesne leczenie.

Właściwe leczenie ortodontyczne, ortodoncja dorosłych, przedprotetyczna, zabiegi ortognatyczne.

Rodzaje aparatów ortodontycznych. Wpływ aparatów ortodontycznych na funkcje języka.

Konieczność interdyscyplinarnego leczenia wad w obszarze twarzoczaszki. Współpraca specjalistów różnych dziedzin.

Literatura:

A Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Jarka J, Angerman A O powstawaniu wad zgryzu WUO Opole 2022

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

1. Pluta-Wojciechowska D. Dyslalia obwodowa. Diagnostyka i terapia logopedyczna wybranych form zaburzeń. Wydawnictwo Ergo-Sum, Bytom 2017.
2. Ostapiuk B. Dyslalia ankyloglosyjna. O krótkim wędzidełku języka, wadliwej wymowie i skuteczności terapii. Szczecin 2013.

B Literatura uzupełniająca

1. Sioda T. Wędzidełko języka u noworodka – ocena neonatologiczna i zalecenia. Standardy Medyczne. *Pediatrics* 2012, 9: 115–123.
2. Sioda T., Żukowska-Rubik M., Jasińska K., Raczek-Pakuła K., Nehring-Gugulska M., Castelle-Rokicka M. Frenotomia u noworodków i niemowląt – przegląd aktualnej literatury i propozycja zaleceń. *Standardy Medyczne. Pediatrics* 2019, 16: 188–200.
3. Mills N., Keough N., Geddes D.T., Pransky S.M., Mirjalili S.A. Defining the Anatomy of the Neonatal Lingual Frenulum. *Clinical Anatomy* 2019.
4. Sambor B. Zaburzone wzorce połykania i pozycji spoczynkowej języka a budowa artykulacyjna głoskowych realizacji fonemów u osób dorosłych. *Logopedia* 2014/2015: 43/44,.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1 podstawowe fakty, obiekty i zjawiska medyczne dotyczące narządów mowy (K_W01)

2 terminologię ogólną z zakresu ortodoncji (K_W02)

3 budowę i funkcję narządów mowy (K_W04)

Umiejętności: student potrafi

4 komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii z zakresu ortodoncji (K_U04)

5 doskonalić własny warsztat przyszłego logopedy z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów (K_U06).

6 planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole w celach wymiany doświadczeń oraz osiągnięcia sukcesów w nauce i pracy (K_U09)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

7 krytycznej oceny posiadanej wiedzy (K_K01)

8 współpracy z nauczycielami oraz specjalistami w celu doskonalenia własnego warsztatu (K_K03)

9 odpowiedzialnego pełnienia przyszłej roli zawodowej logopedy (K_K04)

Kierunkowe efekty uczenia się. Absolwent zna i rozumie

10 medyczne podstawy logopedii w tym ortodoncji (L_W01)

Absolwent potrafi

11 analizować i stosować podstawy ortodoncji (L_U01)

12 analizować i stosować diagnostykę logopedyczną czynności prymarnych, planować i realizować planowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania planować i realizować wczesną interwencję logopedyczną i określać zaburzenia wymowy (L_U04)

Student jest gotów do:

13 współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy. L_K06

Karta przedmiotu

Nazwa: Podstawy genetyki dla logopedów		Kod: 1.S3.LIPO.26	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Gabriela Kołodziej Prowadzący przedmiot: Gabriela Kołodziej			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć wykład B. Tryb realizacji w Sali dydaktycznej C. Liczba godzin 15h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: Wykłady		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się): Zaliczenie ustne (prawidłowa odpowiedź na dwa pytania) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny: Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny odpowiedzi studenta (100%). (efekty 1-4)	

Skrócony opis:

Przekazanie wiedzy w zakresie podstaw genetyki oraz genetyki klinicznej. Zapoznanie studentów z podstawowymi schorzeniami o podłożu genetycznym oraz roli logopedy w opiece nad osobami ze schorzeniami genetycznymi.

Opis:

Przekazanie wiedzy czym zajmuje się genetyka i genetyka medyczna, co to jest dziedziczność i zmienność, przedstawienie ramowego rysu historycznego najważniejszych odkryć w dziedzinie genetyki, przypomnienie wiadomości o budowie i funkcji komórek i roli białek. Kwasy nukleinowe - budowa, funkcja, DNA jako nośnik informacji genetycznej, replikacja DNA, synteza białek, rola i rodzaje RNA, pojęcia kodonu, genu, genomu i kodu genetycznego, definicja ekspresji genu, chromosomy - budowa, podział, zapis prawidłowego kariotypu. Podstawowe wiadomości o zasadach dziedziczenia, prawa Mendla, rodzaje dziedziczenia zgodne z prawami Mendla. Dziedziczenie niemendlowskie - mitochondrialne, wieloczynnikowe, mutacje dynamiczne, rodzicielskie piętnowanie genomowe. Definicja mutacji, rodzaje, skutki mutacji, częstość. Cytogenetyka - czym się zajmuje, rodzaje aberracji chromosomowych, skutki kliniczne, wskazania do analizy kariotypu, wskazania do prenatalnej analizy kariotypu. Zespół trisomii 21, 18 i 13 - przyczyny, obraz kliniczny, opieka nad pacjentem. Opis i przybliżenie postępowania z pacjentem z wybranymi zespołami genetycznymi związanymi z nieprawidłowym rozwojem mowy, wadami twarzoczaszki lub niedosłuchem. Wybrane zagadnienia z diagnostyki prenatalnej. - wskazania, rodzaje badań.

Zakres tematów:

1. Wstęp do genetyki, DNA, chromosomy, synteza białek
2. Cykl komórkowy, Dziedziczenie zgodne z prawami Mendla
3. Dziedziczenie niemendlowskie
4. Mutacje
5. Aberracja chromosomowe
6. Trisomie 21, 18, 13
7. Sekwencja Pierre-Robin
8. Sekwencja Moebiusa
9. Rozszczep wargi i podniebienia
10. Zespół delecji 22q11.2
11. Zespół Treachera-Collinsa
12. Zespół Beckwitha-Wiedemanna
13. Zespół CHARGE
14. Wrodzony niedosłuch
15. Diagnostyka prenatalna

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
 - A1. Materiał przedstawiony podczas wykładów
- B. Literatura uzupełniająca:
Lynn B. Jorde, John C. Carey, Michael J. Bamshad „Genetyka medyczna”, wydanie 6, 2020

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Posiada podstawową wiedzę w zakresie schorzeń uwarunkowanych genetycznie ze szczególnym uwzględnieniem schorzeń z zaburzeniami mowy. Zna specyfikę opieki logopedycznej w wybranych zespołach uwarunkowanych genetycznie. Zna podstawy poradnictwa genetycznego. Zna potrzeby osób z niepełnosprawnością, jest przygotowany do pracy z nimi. (k_W04).

Umiejętności: student potrafi

2. Wykorzystywać posiadaną wiedzę z podstaw genetyki medycznej a w szczególności informacje na temat zaburzeń mowy w wybranych zespołach genetycznych, co powinno przełożyć się na wybór właściwej terapii w przyszłej praktyce zawodowej (k_U01).

3. Formułować problemy badawcze ze zrozumieniem w oparciu o posiadaną wiedzę na temat podstaw funkcjonalnych zaburzeń mowy u pacjentów z izolowanymi wadami wrodzonymi twarzoczaszki oraz w zespołach uwarunkowanych genetycznie. (k_U02).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. Współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia własnego warsztatu mając podstawy wiedzy o zaburzeniach czynności mowy u pacjentów z wadami wrodzonymi twarzoczaszki, wrodzonym niedosłuchem, zespołami genetycznymi i/lub niepełnosprawnością intelektualną. (k_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Elementy psychopatologii i psychiatrii dziecięcej		Kod:1.S3.LIPO.27	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>wykład</i> prezentacje multimedialne analiza tekstów naukowych i innych		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Prezentacja (efekty 1-4)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie prezentacji</i>	
Założenia: Cele przedmiotu: - w zakresie wiedzy (przedstawienie terminologii stosowanej w obszarze psychiatrii dziecięcej i psychopatologii, przedstawienie zasad zbierania informacji i formułowania wniosków diagnostycznych, omówienie zasad działania systemów i instytucji właściwych dla zakresu działalności diagnostycznej i leczniczej z obszaru psychopatologii i psychiatrii dziecka) - w zakresie umiejętności (omówienie podstaw formułowania i analizowania problemów badawczych i diagnostycznych oraz dobierania metod i narzędzi ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu psychopatologii i psychiatrii dziecięcej)			

- w zakresie kompetencji (budowanie krytycyzmu w ocenie posiadanej wiedzy oraz samodzielnego jej pogłębiania, w zakresie psychopatologii i psychiatrii dziecięcej)

Zakres tematów:

Treści programowe:

1. Psychopatologia i psychiatria jako dziedziny naukowe i kliniczne.
2. Psychopatologia i psychiatria w ujęciu klasyfikacji diagnostycznych DC:0-3, ICD-10 i ICD-11 oraz DSM5.
3. Zaburzenia nastroju i emocji u dzieci.
4. Zaburzenia lękowe u dzieci i zaburzenia obsesyjno-kompulsywne.
5. Całościowe zaburzenia rozwojowe i zaburzenia funkcjonowania społecznego.
6. Upośledzenie umysłowe.
7. Zaburzenia odżywiania.
8. Zaburzenia hiperkinetyczne i sensoryczne

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

A.1. wykorzystywana podczas zajęć

- Cierpiałkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Janas-Kozik, M., Wolańczyk T. (2021). Psychiatria dzieci i młodzieży, tom 1 i 2. Warszawa: PZWL.
- Kmita, G. (red.) (2007). Klasyfikacja diagnostyczna DC:0-3. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Fundament.
- Morrison J. (2016). DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów. Kraków, WUJ.
- Namysłowska, I. (red.) (2007). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL.
- Sęk, H. (red.) (2010). Psychologia kliniczna, tom 1 i 2. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta

- Lieberman, A., Wieder, S., Fenichel, E. (2013). DC:0-3. Opisy kliniczne dzieci oraz ich rodzin. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Fundament.
- WHO, Międzynarodowa Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych ICD-10 (2008).

B. Literatura uzupełniająca

- Kendall, P. C. (2015). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Sopot: GWP.
- Pużyński S., Wciórka J. (2000), Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. Kraków, Versalius

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. w zaawansowanym stopniu terminologię stosowaną w obszarze psychiatrii i psychopatologii dzieci (L_W04)
2. zasady działania systemów i instytucji właściwych dla zakresu działalności diagnostycznej i leczniczej z obszaru psychopatologii i psychiatrii dziecka (L_W04)

Umiejętności: student potrafi

3. formułować i analizować problemy badawcze i diagnostyczne oraz dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu psychopatologii i psychiatrii dziecięcej (L_U04)

Kompetencje społeczne: student wykazuje

4. gotowość do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz samodzielnego jej pogłębiania, w zakresie psychopatologii i psychiatrii dziecięcej (L_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: Podstawy neurologii		Kod: 1.S3.LJPO.28	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: dr Waldemar Kołodziej Prowadzący przedmiot: dr Waldemar Kołodziej			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10 h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład/ ćwiczenia praktyczne / metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się 1-7): <i>Zaliczenie ustne</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny: <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny odpowiedzi studenta (100%).</i>	
Skrócony opis: Podstawy diagnostyki neurologicznej. Zaburzenia mowy jako objaw różnych jednostek chorobowych. Patomechanizm zaburzeń mowy. Przegląd najważniejszych schorzeń neurologicznych.			
Opis: Podstawy diagnostyki neurologicznej. Główne zasady badania neurologicznego. Podstawowe zespoły neurologiczne. Analiza konkretnych typów zaburzeń mowy pod kątem lokalizacji i uszkodzenia specyficznych okolic mózgu. Dokładna prezentacja stanu wiedzy na temat afazji, jej typów, przyczyn i leczenia. Umieszczenie mowy wśród wyższych czynności nerwowych oraz charakterystyka zaburzeń wyższych czynności nerwowych. Przegląd podstawowych informacji na temat grup chorób neurologicznych i ich związku z ew. zaburzeniami mowy o różnej etiopatogenezie:			

choroby naczyniowe (ze szczególnym uwzględnieniem udaru mózgu i krwotoku z pękniętego tętniaka tętnic mózgowych), infekcje, choroby demielinizacyjne, choroby układu pozapiramidowego, choroby zwyrodnieniowe mózgowia, guzy mózgowia, urazy układu nerwowego i padaczka.

Zakres tematów:

1. Diagnostyka neurologiczna. Podstawowe zespoły neurologiczne
2. Wyższe czynności nerwowe. Mowa.
3. Choroby naczyniowe mózgu i rdzenia kręgowego.
4. Choroby infekcyjne układu nerwowego.
5. Choroby demielinizacyjne, choroby układu pozapiramidowego oraz choroby neurozwyrodnieniowe, zespoły zaburzeń poznawczych.
6. Guzy układu nerwowego. Następstwa urazów układu nerwowego.
7. Padaczka, zaburzenia świadomości, śpiączka.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
A1. Materiał przedstawiony podczas wykładów
- B. Literatura uzupełniająca
Ryszard Podemski: Kompendium Neurologii. VIA Medica, Gdańsk 2019.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. *Niezbędne informacje na temat najczęstszych chorób układu nerwowego, głównie mózgowia wraz z fachowym nazewnictwem, epidemiologią i najczęstszym, typowym obrazem klinicznym (L_W01, K_W04).*
2. *Najważniejsze choroby neurologiczne stanowiące bezpośrednią, bądź pośrednią przyczynę zaburzeń mowy i mechanizm tych zaburzeń (K_W04).*

Umiejętności: student potrafi:

3. *Wykorzystywać posiadaną wiedzę na temat poszczególnych schorzeń neurologicznych, a w szczególności informacje na temat obserwowanych w nich zaburzeń mowy, w celu dalszego zrozumienia i studiowania istoty, i przyczyn zaburzeń mowy w ogólnym i w szczegółowym aspekcie, co powinno przełożyć się na wybór właściwej terapii w przyszłej praktyce zawodowej (K_U01).*
4. *Formułować problemy badawcze ze zrozumieniem w oparciu o posiadaną wiedzę na temat podstaw neurologii (K_U02).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

5. *Krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu podstaw neurologii (ze szczególnym uwzględnieniem fizjologii mowy) oraz wykorzystania jej do pogłębiania wiedzy logopedycznej na dalszym etapie kształcenia (K_K01, L_K02).*
6. *Współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia własnego warsztatu mając podstawy wiedzy o neurologicznych podstawach zaburzeń czynności mowy (K_K03, L_K04).*
7. *Odpowiedzialnego pełnienia przyszłej roli zawodowej logopedy i lektora języka polskiego jako obcego, w tym: korzystania z naukowych źródeł wiedzy jako narzędzia w codziennej praktyce i w samokształceniu (K_K04).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Podstawy foniatrii i audiologii		Kod:1.S3.LIPO.29	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: lek.med.Aleksandra Hołubecka-Sak			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: znajomość anatomii i fizjologii narządów mowy i słuchu.	
Metody dydaktyczne: <i>wykład, prezentacja w formie slajdów i filmów.</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>kolokwium zaliczeniowe.</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie kolokwium zaliczeniowego.</i>	
Skrócony opis: <i>poznanie podstaw badania, diagnostyki, rehabilitacji i orzecznictwa w audiologii i foniatrii.</i>			
Opis: Student poznaje podstawy badania audiologicznego i foniatrycznego- badanie podmiotowe i przedmiotowe. Podstawy diagnostyki audiologicznej i foniatrycznej. Zostaje zapoznany z podstawowymi schorzeniami z tych dziedzin medycyny, ich diagnostyką i leczeniem zachowawczym i zabiegowym.			
Zakres tematów: Podstawy badania i diagnostyki audiologicznej.			

Podstawy badania i diagnostyki foniatrycznej.

Podstawowe jednostki chorobowe z zakresu audiologii i foniatrii.

Literatura:

- A. Zarys audiologii klinicznej- A.Pruszewicz
- B. Emisja głosu-A.Szkiełkowska
- C. Podstawy foniatrii-A.Obrębowski

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. podstawy audiologii i foniatrii (L_W01)

Umiejętności: student potrafi

2. *analizować i stosować podstawy audiologii i foniatrii, analizować zaburzenia głosu i mowy. Analizować i planować terapię logopedyczną w zaburzeniach z zakresu audiologii i foniatrii. (L_U04)*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *krytycznej oceny posiadanej wiedzy, współpracy z audiologiem, foniatrami lub lekarzami laryngologiem. (L_K06)*

Karta przedmiotu

Nazwa: Logopedia wychowawcza		Kod: 1.S3.LJPO.30	ECTS: 5
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>e-learning</i> C. Liczba godzin <i>45h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>80h/ 2,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w konsultacjach: <i>35h</i> B. Praca własna studenta: <i>65h/ 2,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>45h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>20h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>Dyskusja / prezentacja</i>		Metody i kryteria oceniania: ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen częściowych (efekty 1-7) (50 % - średnia ocen z kolokwium pisemnych, 50% - przygotowanie prezentacji multimedialnej (Efekty 1-5), prezentowanie przygotowanego tematu i kierowanie dyskusją, obecność, przygotowanie i aktywny udział w zajęciach).	
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest opanowanie na poziomie propedeutycznym wiedzy z zakresu pedagogiki ogólnej (prekursorzy, główne trendy i kierunki rozwoju pedagogiki); poznanie narzędzi opisu zjawisk pedagogicznych jak: wychowanie, nauczanie, uczenie się, samokształcenie, dydaktyka; poznanie podstawowych metod badawczych i technik pracy z dziećmi; opanowanie teoretycznych podstaw badań rzeczywistości edukacyjnej, uświadomienie roli nauczyciela/pedagoga w procesie wychowania, nauczania i kształcenia.</i>			
Opis: Logopedia wychowawcza, zajmująca się środowiskowymi uwarunkowaniami rozwoju mowy, przyczynami zaburzeń rozwoju językowego na tle czynników psychospołecznych, profilaktyka i znaczeniem wczesnej interwencji w wypadku			

odstępstw od normy, stanowi niezbędne wprowadzenie teoretyczne do metodologii badań, do metodyki postępowania diagnostycznego i terapii logopedycznej.

Zakres tematów:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z wiedzą na temat procesu wychowania, ze szczególnym uwzględnieniem wychowania językowego; metod i technik oddziaływania wychowawczego; z podstawowymi koncepcjami, najważniejszymi nurtami i kierunkami wychowania; z zasadami, metodami oraz technikami wychowania oraz nauczania i uczenia się. Student powinien poznać, jakie zachowania, postawy i styl pracy cechują dobrego terapeuty, nauczyciela, powinien zapoznać się z kodeksem etyki nauczycielskiej, a także ze sposobami motywowania dziecka do uczenia się oraz podnoszenia efektywności terapii.

Literatura:

- Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, wyd. UO, Opole 1998.
- Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, wyd. UO, wyd. II, Opole 2003.
- M. Dudzikowa, M. Czerepaniak-Walczak, Wychowanie. Pojęcia, Procesy, koncepcje. Interdyscyplinarne ujęcie. Tom1, Gdańskie Wydawnictwo Pedagogiczne, Gdańsk 2007.
- Kwieciński Z., Świderski B., Pedagogika- podręcznik akademicki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003, T.1.,
- Kwieciński Z., Świderski B., Pedagogika- podręcznik akademicki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003, T.2.,
- Hejnicka-Bezwińska T., Pedagogika ogólna, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008,
- Kunowski S. Podstawy współczesnej Pedagogiki, Wydawnictwo Salezjańskie, Warszawa 2000,
- Świderski B. Współczesne teorie i nurty wychowania, Wyd. Impuls, Kraków 2003.

Literatura uzupełniająca

Spionek H., Zaburzenia rozwoju uczniów a niepowodzenia szkolne, WSiP, Warszawa 1981; Sawa B., Dzieci z zaburzeniami mowy, WSiP, Warszawa 1990.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1.terminologię używaną w pedagogice, rozumie jej źródła i zna zastosowanie; zna główne nurty i koncepcje wychowania oraz kształcenia człowieka, jakie powstawały w przeszłości, rozumie historyczne i kulturowe uwarunkowania w jakich one powstawały (k_W02; k_W03; L_W03);

2.zna współczesne teorie wychowania, posiada podstawową wiedzę o systemach wychowania i kształcenia na świecie; rozumie znaczenie środowiska wychowawczego w przebiegu procesów uczenia się, nauczania i terapii zaburzeń rozwoju mowy ma elementarną wiedzę o metodach i technikach pracy z dzieckiem, metodach samodoskonalenia, podnoszenia efektywności terapii (k_W01; L_W05);

3. szczegółowo zna psychospołeczne czynniki determinujące rozwój mowy (L_W03).

Umiejętności: student potrafi

4. potrafi właściwie dobierać źródła oraz informacje z nich pochodzące, dokonywać ocenę, przeprowadzać krytyczną analizę i syntezę tych informacji (k_U01);

5. potrafi brać udział w debacie, prezentować i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym komunikacji oraz sprawności językowej i dyskutować o nich (k_U07);

6. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U09).

Kompetencje społeczne: Student jest gotów do

7. Pracy nad pogłębianiem swoich kompetencji w toku samorozwoju (L_K05)

Karta przedmiotu

Nazwa: Warsztat logopedy		Kod: 1.S3.LJPO.32	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>35h/ 1,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>20h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>15h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: Prezentacja multimedialna Dyskusja		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Prezentacja (efekty 1,2);</i> <i>Aktywność (efekty 1,2,3,).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Prezentacja multimedialna 80%</i> <i>Aktywność 20%</i>	
Skrócony opis: <i>Przedmiot ma profil praktyczny, Jego celem jest doskonalenie techniki mowy, własnego warsztatu pracy, poprzez systematyczne, dobrane indywidualnie dla każdego studenta ćwiczenia usprawniające aparat mowy (oddechowe, emisji głosu i artykulacyjne), a także opanowanie umiejętności oratorskich na poziomie logopedii artystycznej.</i>			
Opis: Przesłuchania studentów, indywidualne wskazówki odnośnie ich techniki mowy, ewentualnych błędów i niedoskonałości, sugestie nad jaką sferą powinni pracować i w efekcie opracowanie indywidualnego programu ćwiczeń.			
Literatura: Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, wyd. UO, Opole 1998.			

Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, wyd. UO, wyd. II, Opole 2003.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *zna cel, metody, techniki autokorekcji oraz doskonalenia techniki mowy, potrafi pracować nad niedoskonałościami swojego warsztatu L_W03*

Umiejętności: student potrafi

2. *w praktyce zastosować wiedzę na temat stymulacji rozwoju językowego i doskonalenia techniki mowy (sprawności realizacyjnej) oraz zapobiegania zaburzeniom mowy L_U04*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *prezentowania i kształtowania właściwych postaw we współpracy z młodzieżą i dziećmi (L_K03)*

Karta przedmiotu

Nazwa: Wczesna Interwencja Logopedyczna		Kod: 1.S3.LIPO.33	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowe pracy zaliczeniowej (100%).</i>	
Skrócony opis: zapoznanie z zagadnieniami dotyczącymi stymulacji rozwoju mowy.			
Opis: 1. Wczesna interwencja logopedyczna - podstawowe zagadnienia. 2. Czynności prymarne 3. Czynniki wspierające oraz zakłócające umiejętności prelingwalne oraz językowe małego dziecka. 4. Odruchy ustno-twarzowe.			

5. Dobór metod i akcesoriów stymulujących rozwój czynności fizjologicznych w obrębie aparatu artykulacyjnego podczas karmienia.

6. Metody terapeutyczne wykorzystywane we wczesnej interwencji logopedycznej.

7. Współpraca logopedy z rodzicami oraz z innymi specjalistami w zakresie profilaktyki, diagnozy i terapii.

8. Zajęcia praktyczne:

- uczestnictwo w badaniu logopedycznym dziecka w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym
- prawidłowe pozycje do karmienia, pielęgnacji, aktywności
- karmienie łyżeczką
- profilaktyka logopedyczna

Zakres tematów:

Wiadomości na temat wczesnej interwencji i opieki logopedycznej.

Czynniki zagrażające prawidłowemu rozwojowi mowy.

Prowadzenia działań profilaktycznych oraz stymulujących rozwój językowy małych dzieci

Literatura:

1. Cieszyńska J., Korendo M. (2007) - "Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka. Od noworodka do 6. roku życia", Kraków
2. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T. (2015) - „Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego”, Lublin
3. Cieszyńska J. - Korendo M., (2018) „Wczesna interwencja Terapeutyczna”, Kraków
4. Kaczorowska – Bray K., Milewski S., Wczesna Interwencja Logopedyczna, Harmonia Universalis, Gdańsk , 2018
5. Rządka M. - Odruchy oralne u noworodków i niemowląt. Diagnoza i stymulacja, Impuls, Kraków 2019

Literatura uzupełniająca:

1. Błęszyński J. J. - „Medycyna w logopedii”, (2012), Harmonia Universalis, Gdańsk
2. Czajkowska M., - „Pozycjonowanie w terapii logopedycznej”, (2021), Wydawnictwo GooGoo, Zabrze
3. Tarkowski. Z., - „Dziecko nie mówi, dlaczego, czy i kiedy zacznie?”, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2018

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. Student zna założenia medyczne i psychopedagogiczne wczesnej interwencji logopedycznej. (L_W04)
2. Student zna mechanizm powstawania zaburzeń mowy i komunikacji z uwzględnieniem czynności fizjologicznych (L_W04).
3. Student zna etapy rozwoju mowy małego dziecka (L_W03).

Umiejętności: student potrafi:

4. Student potrafi określić cele , zadania wczesnej interwencji logopedycznej. (L_U04)
5. Student potrafi scharakteryzować stadia rozwoju mowy małego dziecka oraz uwarunkowania zaburzeń rozwojowych w procesie komunikacji (L_U03)
6. Student potrafi właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce do zajęć stymulujących rozwój czynności fizjologicznych –ssanie, połykanie, gryzienie, oddech z dzieckiem z w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym (L_U04)
7. Student potrafi współpracować ze specjalistami w zakresie konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka małego dziecka. (L_U06)
8. Potrafi omówić w sposób zrozumiały założenia programowe z rodziną dziecka. (L_U07)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

9. Autorefleksji nad rozwojem zawodowym (L_K01)
10. Wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych (L_K02)
11. Okazywania empatii dzieciom potrzebującym wsparcia i pomocy (L_K03)
12. Samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej (L_K05)
13. Współpracy ze specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy (L_K06)

Karta przedmiotu

Nazwa: Wczesna Interwencja Logopedyczna		Kod:1.S3.LIPO.34	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu/dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-8);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-13).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: zapoznanie z zagadnieniami dotyczącymi stymulacji rozwoju mowy.			
Opis: 1. Wczesna interwencja logopedyczna - podstawowe zagadnienia. 2. Czynności prymarne 3. Czynniki wspierające oraz zakłócające umiejętności prelingwalne oraz językowe małego dziecka. 4. Odruchy ustno-twarzowe.			

5. Dobór metod i akcesoriów stymulujących rozwój czynności fizjologicznych w obrębie aparatu artykulacyjnego podczas karmienia.

6. Metody terapeutyczne wykorzystywane we wczesnej interwencji logopedycznej.

7. Współpraca logopedy z rodzicami oraz z innymi specjalistami w zakresie profilaktyki, diagnozy i terapii.

8. Zajęcia praktyczne:

- uczestnictwo w badaniu logopedycznym dziecka w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym
- prawidłowe pozycje do karmienia, pielęgnacji, aktywności
- karmienie łyżeczką
- profilaktyka logopedyczna

Zakres tematów:

Wiadomości na temat wczesnej interwencji i opieki logopedycznej.

Czynniki zagrażające prawidłowemu rozwojowi mowy.

Prowadzenia działań profilaktycznych oraz stymulujących rozwój językowy małych dzieci

Literatura:

1. Cieszyńska J., Korendo M. (2007) - "Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka. Od noworodka do 6. roku życia", Kraków
2. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T. (2015) - „Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego”, Lublin
3. Cieszyńska J. - Korendo M., (2018) „Wczesna interwencja Terapeutyczna”, Kraków
4. Kaczorowska – Bray K., Milewski S., Wczesna Interwencja Logopedyczna, Harmonia Universalis, Gdańsk, 2018
5. Rządka M. - Odruchy oralne u noworodków i niemowląt. Diagnoza i stymulacja, Impuls, Kraków 2019

Literatura uzupełniająca:

1. Błęszyński J. J. - „Medycyna w logopedii”, (2012), Harmonia Universalis, Gdańsk
2. Czajkowska M., - „Pozycjonowanie w terapii logopedycznej”, (2021), Wydawnictwo GooGoo, Zabrze
3. Tarkowski. Z., - „Dziecko nie mówi, dlaczego, czy i kiedy zacznie?”, Wydawnictwo Harmonia, Gdańsk 2018

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. Student zna założenia medyczne i psychopedagogiczne wczesnej interwencji logopedycznej. (L_W04)
2. Student zna mechanizm powstawania zaburzeń mowy i komunikacji z uwzględnieniem czynności fizjologicznych (L_W04).
3. Student zna etapy rozwoju mowy małego dziecka (L_W03).

Umiejętności: student potrafi:

4. Student potrafi określić cele, zadania wczesnej interwencji logopedycznej. (L_U04)
5. Student potrafi scharakteryzować stadia rozwoju mowy małego dziecka oraz uwarunkowania zaburzeń rozwojowych w procesie komunikacji (L_U03)
6. Student potrafi właściwie dobrać, zmodyfikować oraz opracować i wykonać pomoce do zajęć stymulujących rozwój czynności fizjologicznych – ssanie, połykanie, gryzienie, oddech z dzieckiem z w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym (L_U04)
7. Student potrafi współpracować ze specjalistami w zakresie konstruowania programu diagnozy i terapii dziecka małego dziecka. (L_U06)
8. Potrafi omówić w sposób zrozumiały założenia programowe z rodziną dziecka. (L_U07)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

9. Autorefleksji nad rozwojem zawodowym (L_K01)
10. Wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych (L_K02)
11. Okazywania empatii dzieciom potrzebującym wsparcia i pomocy (L_K03)
12. Samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej (L_K05)
13. Współpracy ze specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy (L_K06)

Karta przedmiotu

Nazwa: Metody diagnozy i terapii jąkania		Kod: 1.S3.LIPO.37	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Alicja Wojakowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne: Podstawowa znajomość z zakresu psychologii, pedagogiki, emisji głosu	
Metody dydaktyczne: Asymilacja wiedzy – dyskusja Samodzielnego dochodzenia do wiedzy – problemy, przypadki Praktyczne - ćwiczebne		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-10); Zadania cząstkowe (efekty 1-12).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: Jąkanie – terminologia i klasyfikacje. Objawy, mechanizmy i stadia rozwoju zaburzeń płynności mowy. Logopedyczne narzędzia do diagnozowania przyczyn i stopnia zaburzeń płynności mowy u dzieci i osób dorosłych – przegląd literatury, prezentacja testów (Kwestionariusz niepłynności mówienia i logofobii, Kwestionariusz Cooperów, Próba Sylabowa). Logopedyczne metody <i>wywoływania i podtrzymywania mowy płynnej</i> . Terapia logopedyczna z osobami jąkającymi się. Profilaktyka logopedyczna w zakresie niepłynności mówienia, w tym jąkania			
Opis: Zdobycie przez studentów wiedzy dotyczącej zagadnień jąkania i innych zaburzeń mowy np. gielkot. Doskonalenie umiejętności diagnozy zaburzeń mowy, np. wywiad, kwestionariusz do oceny jąkania, rozmowa, obserwacja jąkającego,			

sposób przeprowadzania badań. Poznanie i opanowanie technik, metod terapeutycznych osób z zaburzoną płynnością mowy. Opanowanie wybranych metod psychoterapeutycznych w pracy z osobami jękającymi się.

Zakres tematów:

Zagadnienie wprowadzające – podstawowe pojęcia jękania jako zaburzenia koordynacji pracy narządów oddechowych, fonacyjnych i artykulacyjnych.

Stopnie jękania, rodzaje.

Jękanie w ujęciu lingwistycznym, fizjologicznym, psychologicznym i socjologicznym.

Podstawowe objawy niepełności mówienia- reakcje: fizjologiczne, oddechowe, fonacyjne, artykulacyjne, neuromięśniowe, neurowegetatywne (współtruchy) i postaci tych reakcji.

Rozwojowa niepełność mówienia a jękanie wczesnodziecięce- charakterystyka porównawcza rozwojowej niepełności mówienia i jękania wczesnodziecięcego. Czynniki wywołujące objawy jękania.

Diagnoza jękania- narzędzia diagnostyczne: kwestionariusz Cooperów do oceny jękania dzieci, młodzieży i dorosłych, kwestionariusz niepełności mówienia i logofobii. Procedura badania logopedycznego osób z niepełnością mowy.

Istota terapii osób jękających się- terapia jękania w ujęciu psychoanalizy i psychologii indywidualnej, behawioralnym, programowania neurolingwistycznego, psychoterapii bioenergetycznej.

Wieloczynnikowa terapia osób jękających się – metody i techniki: bezpośrednie, pośrednie i kompleksowe stosowane w terapii.

Metody, formy i zasady pracy terapeutycznej osób jękające się- technika delikatnego startu mówienia, technika mówienia przedłużonego, metoda śpiewu, logorytmika i muzykoterapia, elementy kinezylogii edukacyjnej Denisona, metoda integracji sensorycznej, metody ruchu rozwijającego Weroniki Sherborn, metody aktywizujące(pedagogiki zabawy, dramy, psychodramy pantomimy), socjoterapia i terapia rodzinna, terapia bajką i artyterapia, wybrane techniki relaksacyjne, metody echokorekcyjne.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

- 1.Jastrzębowska G. Logopedia. Pytania i odpowiedzi Opole 2003.
2. Tarkowski Z. Jękanie. Zagadnienia etiologii, diagnozy, terapii i prognozy Wyd. ZSL W-wa 1987
- 3.Chęć M., Jękanie. Diagnoza – terapia - program. Oficyna Wydawnicza „Impuls”. Kraków 2007.
4. Dell W.C.: Terapia jękania u dzieci w młodszy wieku szkolnym. Podręcznik dla logopedów. Impuls, Kraków, 2008

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

- 1.Mitrynowicz-Modrzejewska, Jękanie. Przyczyny i leczenie WYD. WZWL W-wa 1952
2. Pruszevicz A. Foniatria kliniczna. PWZL W-wa 1992.
3. Mularzuk M., Szkiełkowska A., Kurkowski Z. M., Ratyńska J.: Program postępowania terapeutyczno-rehabilitacyjnego wobec pacjentów jękających się, Nowa Audiofonologia 1(1), 2012: 94-99.
- 4.Próba Sylabowa – M. Kurkowski

B. Literatura uzupełniająca

1. Byzne R. Pomówmy o zacinaniu Wyd. WZWL W-wa 1989
2. Tarkowski Z. Jękanie wczesnodziecięce Wyd. WSP W-wa 1992
3. Tarkowski Z. Psychosomatyka jękania Wyd. Fundacji „Orator”, Lublin 2007

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. zagadnienie etiologii jękania i gielkotu. (k_W01).
2. elementarną wiedzę z zakresu diagnostyki jękania. (k_W02).
3. podstawową wiedzę na temat profilaktyki i terapii osób jękających się. (k_W03).
4. zasady terapii logopedycznej. (k_W04).
5. elementarną wiedzę z zakresu psychoterapii. (k_W05).

Umiejętności: student potrafi

6. posługiwać się podstawową terminologią dotyczącą specyficznych zaburzeń mowy. (k_U05);
7. określić stopień niepełności mowy. (k_U06);
8. przeprowadzić wywiad osobą jękającą się i jej opiekunami. (k_U07);
9. odróżnić jękanie od gielkotu i innych zaburzeń mowy, np. tachylalia, bradykalia. (k_U08);
10. dobrać odpowiednią metodę terapeutyczną do rodzaju zaburzeń mowy (k_U09);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

11. oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu opieki logopedycznej i psychologicznej osób jękających się i jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych związanych z pracą z osobami jękającymi się. (k_K03)
12. odpowiedzialnego przygotowywania się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania terapeutyczne w środowisku rodzinnym i szkolnym pacjenta jękającego się. (k_K05).

Karta przedmiotu

Nazwa: Diagnostyka i terapia dysleksji rozwojowej		Kod:1.S3.LIPO.38	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć wykład B. Tryb realizacji w Sali dydaktycznej C. Liczba godzin 15h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: wykład filmy edukacyjne prezentacje		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Kolokwium zaliczeniowe (efekty 1-7) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie kolokwium zaliczeniowego	
Skrócony opis: Zapoznanie studentów z pojęciem dysleksji rozwojowej oraz przybliżenie jej podstaw teoretycznych; przybliżenie symptomów dysleksji rozwojowej, przygotowanie do rozpoznawania problemu specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu; nabycie kompetencji w zakresie pracy z uczniem dyslektycznym; poznanie wybranych metod, sposobów i środków dydaktycznych pomocnych w pracy z uczniami dyslektycznymi.			
Zakres tematów: 1. Rys historyczny badań nad trudnościami w czytaniu i pisaniu. 2. Terminologia dysleksji rozwojowej i jej miejsce w międzynarodowych klasyfikacjach zaburzeń rozwojowych – ICD 10 i DSM IV.			

3. Częstość dysleksji.
4. Etiologia dysleksji – przegląd koncepcji, polietiologia.
5. Typologia dysleksji – wybrane klasyfikacje.
6. Dynamika dysleksji.
7. Skutki pedagogiczne i psychologiczne braku pomocy dla dziecka z dysleksją rozwojową.
8. Schemat diagnostyczny postępowania w przypadku ucznia z dysleksją rozwojową.
9. Polisensoryczność w terapii dziecka ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu.
10. Prawa ucznia z dysleksją.
11. Zaburzenia rozwoju towarzyszące dysleksji rozwojowej: zaburzenia uwagi, ADHD, dyskalkulia.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

B. Literatura uzupełniająca

Grabowska A., Rymarczyk K., (red.), Dysleksja. Od badań mózgu do praktyki, Warszawa 2004.

Gindrich P.A., Funkcjonowanie psychospołeczne uczniów dyslektycznych, Lublin 2002.

Jędrzejowska E., (red.), Dysleksja rozwojowa – rozpoznanie problemu i praca z uczniem dysfunkcyjnym, Opole 2003.

Kaja B. (red.), Diagnoza dysleksji, Bydgoszcz 2003.

Reid G., Dysleksja, Warszawa 2005.

Turewicz W. (red.), Jak pomóc dziecku z dysortografią. Zielona Góra 2000.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. terminologię logopedyczną, rozumie jej pochodzenie oraz jakie ma zastosowanie i odpowiedniki w obszarze dyscyplin pokrewnych; (K_W02)
2. wiedzę z zakresu diagnozy i terapii dysleksji rozwojowej (specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu); (L_W03)
3. rangę problemu społecznego, jakim są zaburzenia komunikacji językowej (w tym specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu) i potrafi wskazać ich konsekwencje: w wymiarze ogólnym i jednostkowym oraz dostrzega znaczenie opieki logopedycznej (profilaktyki, wczesnej diagnozy i wczesnej interwencji) dla prawidłowego rozwoju psychomotorycznego dziecka i jego kariery szkolnej; (K_W05)

Umiejętności: student potrafi

4. w oparciu o posiadaną wiedzę teoretyczną analizować i interpretować objawy zaburzeń dysleksji rozwojowej, dokonywać wstępnej diagnozy i opracować program terapii, dostosowany do indywidualnych potrzeb pacjenta; (L_U04)
5. ma przekonanie o wartości i potrzebie wspierania opieki logopedycznej; rozumie celowość i sens udzielania profesjonalnej pomocy osobom z zaburzeniami komunikacji językowej, w tym z dysleksją rozwojową, (L_U06)
6. odpowiedzialnie przygotować się do swojej pracy, projektuje i podejmuje działania w obszarze logopedii na rzecz różnych środowisk i jednostek z zaburzeniami mowy, w tym ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu; (L_U07)

Kompetencje społeczne: student jest gotowy

7. do podejmowania wyzwań zawodowych związanych z pracą z uczniami z trudnościami w uczeniu się, wykazuje aktywność, zaangażowanie i wytrwałość w dążeniu do celu, jakim jest skuteczność prowadzonej terapii logopedycznej. (L_K01, L_K05)

Karta przedmiotu

Nazwa: Diagnoza i terapia dysleksji rozwojowej		Kod: 1.S3.LJPO.39	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> przygotowanie do zajęć - <i>10 godz.</i> przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>Dyskusja, wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>kolokwium (efekty 1-6);</i> <i>zadania cząstkowe (efekty 1-7)</i> <i>aktywność</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny uczestnictwo w zajęciach przygotowanie do zajęć wykonanie prawidłowe zadań związanych z tematem konwersatorium; kolokwium	
Skrócony opis: <i>Zapoznanie studentów z pojęciem dysleksji rozwojowej oraz przybliżenie jej podstaw teoretycznych; przybliżenie symptomów dysleksji rozwojowej, przygotowanie do rozpoznawania problemu specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu; nabycie kompetencji w zakresie pracy z uczniem dyslektycznym; poznanie wybranych metod, sposobów i środków dydaktycznych pomocnych w pracy z uczniami dyslektycznymi.</i>			
Zakres tematów:			

1. Ryzyko dysleksji. Objawy specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu w klasach I-III szkoły podstawowej – wczesne rozpoznanie, wczesna interwencja. Skala Ryzyka Dysleksji Marty Bogdanowicz narzędziem wczesnej diagnozy trudności w czytaniu i pisaniu.
2. Symptomy specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu – charakterystyka objawów w różnych okresach życia (uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej, uczniowie szkół ponadpodstawowych, osoby dorosłe).
3. Błędy w czytaniu uczniów dyslektycznych.
4. Błędy w pisaniu uczniów dyslektycznych.
5. Cechy pisma dysgraficznego.
6. Specyfika trudności uczniów z dysleksją na lekcjach języka polskiego.
7. Diagnoza specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu – przegląd niektórych narzędzi diagnozy pedagogicznej.
8. Zasady terapii szczególnie istotne w pracy z uczniami dyslektycznymi.
9. Terapia ucznia z dysleksją rozwojową – metody tradycyjne i niekonwencjonalne. Polecane pomoce dydaktyczne.
10. Tok metodycznego postępowania na zajęciach korekcyjno-kompensacyjnych.
11. Organizacja pracy w klasie, w której są uczniowie z dysleksją.
12. Opinia poradni psychologiczno-pedagogicznej – analiza i wykorzystanie.
13. Projektowanie ćwiczeń, scenariuszy zajęć i pomocy dydaktycznych dla uczniów z dysleksją rozwojową.

Literatura:

Grabowska A., Rymarczyk K., (red.), Dysleksja. Od badań mózgu do praktyki, Warszawa 2004.
 Gindrich P.A., Funkcjonowanie psychospołeczne uczniów dyslektycznych, Lublin 2002.
 Jędrzejowska E., (red.), Dysleksja rozwojowa – rozpoznanie problemu i praca z uczniem dysfunkcyjnym, Opole 2003.
 Kaja B. (red.), Diagnoza dysleksji, Bydgoszcz 2003.
 Reid G., Dysleksja, Warszawa 2005.
 Turewicz W. (red.), Jak pomóc dziecku z dysortografią. Zielona Góra 2000.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. terminologię logopedyczną, rozumie jej pochodzenie oraz jakie ma zastosowanie i odpowiedniki w obszarze dyscyplin pokrewnych; (K_W02)
2. wiedzę z zakresu diagnozy i terapii dysleksji rozwojowej (specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu); (L_W03)
3. rangę problemu społecznego, jakim są zaburzenia komunikacji językowej (w tym specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu) i potrafi wskazać ich konsekwencje: w wymiarze ogólnym i jednostkowym oraz dostrzega znaczenie opieki logopedycznej (profilaktyki, wczesnej diagnozy i wczesnej interwencji) dla prawidłowego rozwoju psychomotorycznego dziecka i jego kariery szkolnej; (K_W05)

Umiejętności: student potrafi

4. w oparciu o posiadaną wiedzę teoretyczną analizować i interpretować objawy zaburzeń dysleksji rozwojowej, dokonywać wstępnej diagnozy i opracować program terapii, dostosowany do indywidualnych potrzeb pacjenta; (L_U04)
5. ma przekonanie o wartości i potrzebie wspierania opieki logopedycznej; rozumie celowość i sens udzielania profesjonalnej pomocy osobom z zaburzeniami komunikacji językowej, w tym z dysleksją rozwojową, (L_U06)
6. odpowiedzialnie przygotować się do swojej pracy, projektuje i podejmuje działania w obszarze logopedii na rzecz różnych środowisk i jednostek z zaburzeniami mowy, w tym ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu; (L_U07)

Kompetencje społeczne: student jest gotowy

7. do podejmowania wyzwań zawodowych związanych z pracą z uczniami z trudnościami w uczeniu się, wykazuje aktywność, zaangażowanie i wytrwałość w dążeniu do celu, jakim jest skuteczność prowadzonej terapii logopedycznej. (L_K01, L_K05)

Karta przedmiotu

Nazwa: Diagnoza i terapia rozwojowych zaburzeń mowy i języka		Kod: 1.S3.LJPO.40	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Grażyna Jastrzębowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>e-learning</i> C. Liczba godzin <i>k - 45h</i> D. Sposób zaliczenia <i>egzamin</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>55h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody/ techniki/formy dydaktyczne: - <i>prezentacja multimedialna,</i> - <i>inicjowanie i kierowanie dyskusją</i> - <i>opracowanie i przedstawienie materiałów źródłowych, poglądowych (analiza indywidualnego przypadku lub problemu logopedycznego),</i> - <i>opracowanie i uczestniczenie w quizach sprawdzających wiedzę,</i> - <i>analiza materiałów filmowych, poświęconych problematyce zaburzeń mowy</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwium egzaminacyjne (efekty 1-8);</i> <i>Zadania cząstkowe: przygotowanie 2 prezentacji multimedialnych (praca zespołowa), aktywny udział w dyskusji, obecność na zajęciach (efekty 1-10).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i kolokwium egzaminacyjnego (60%).</i>	
Skrócony opis: Program przedmiotu, obejmuje wiedzę z zakresu logopedii specjalnej (korekcyjnej, surdologopedii i neurologopedii); diagnozy różnicowej i terapii rozwojowych zaburzeń mowy.			
Opis:			

Diagnoza różnicowa, rozpoznawanie i terapia nieprawidłowości w rozwoju mowy, w przyswajaniu kompetencji językowej, komunikacyjnej oraz realizacyjnej u dzieci to najważniejsze treści programowe realizowane w ramach tak nazwanego przedmiotu. Celem zajęć jest zapoznanie studentów z teoretycznymi podstawami logopedii specjalnej w jej warstwie dotyczącej sposobów definiowania, podłoża i przyczyn odchyleń od normy rozwojowej w obszarze języka, powstających na różnym tle i z różnych przyczyn; podstaw metodyki diagnozy i terapii logopedycznej w poszczególnych przypadkach zaburzeń rozwoju mowy. Student, podczas zajęć z opisywanego przedmiotu, zapozna się z kryteriami diagnostycznymi (włączającymi i wykluczającymi z danej grupy) i szczegółowymi charakterystykami DLD, tj. rozwojowych zaburzeń mowy i języka (zgodnymi z najnowszymi klasyfikacjami medycznymi i psychologicznymi, obowiązującymi w Polsce i na świecie – ICD-11 i DSM-V). Zapozna się z procedurami diagnostycznymi i celami terapii logopedycznej w wypadku każdego z rozpoznanych deficytów i zaburzeń rozwoju mowy oraz ze sposobami pracy z dziećmi z nieprawidłowościami w rozwoju. I ich konsekwencjami dla dalszego rozwoju i funkcjonowania społecznego w przyszłości.

Zakres tematów:

- Zaburzenia rozwoju mowy i języka w świetle kategoryzacji międzynarodowych (ICD-11 i DSM-V). Obowiązujące i stosowane na świecie nazewnictwo; markery i kryteria diagnostyczne;
- Opóźnienie w rozwoju mowy – najważniejszy symptom zaburzeń rozwojowych (DLD). Opóźniony rozwój mowy (ORM) jako nazwa rozpoznania zjawiska z pogranicza normy (late bloomers);
- Specyficzne zaburzenie rozwoju językowego (SLI) – istota, objawy, przyczyny;
- Parcjalne (wtórne) zaburzenia rozwojowe języka – powstające na tle deficytów rozwojowych (niepełnosprawności intelektualnej, niedosłuchu) oraz wtórne zaburzenia rozwoju mowy w następstwie schorzeń neurologicznych i anomalii strukturalnych (dysartria, anartria; palatolalia, dyslalia) - istota, objawy, przyczyna;
- Całościowe, globalne zaburzenia rozwoju językowego, powstające na tle rozległych deficytów rozwojowych, jak zaburzenia o spektrum autystycznym - istota, objawy, przyczyna;
- Diagnoza różnicowa rozwojowych zaburzeń mowy – kryteria włączające i wykluczające z tej grupy zaburzeń;
- Podstawy metodyki diagnozy i terapii logopedycznej poszczególnych zaburzeń rozwojowych. Schemat badania logopedycznego. Narzędzia diagnostyczne;
- Cele, zasady i metody terapii logopedycznej dzieci z zaburzeniami rozwoju mowy i języka;
- Stymulacja rozwoju językowego, profilaktyka logopedyczna; współpraca ze środowiskiem wychowawczym dziecka;
- Terapia logopedyczna dzieci z rozwojowymi zaburzeniami mowy.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, wyd. UO, wyd. II, Opole 2003.

Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, E. Szelaąg, G. Jastrzębowska, wyd. UO, Opole 2005.

Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, wyd. UO, Opole 1998.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Neuropsychologia, neurologopedia i neurolingwistyka, pod red. G. Jastrzębowskiej, A. Kozołuba, wyd. UO, Opole 2017.

Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych. Rewizja dziesiąta, 1998, Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Badawcze kryteria diagnostyczne, Kraków–Warszawa.

Kaczmarek B. L. J., Mózgowa organizacja mowy, wyd. UMCS, Lublin 1995.

Człowiek wobec ograniczeń, red. Z. Tarkowski, G. Jastrzębowska, wyd. „Orator”, Lublin 2002.

B. Literatura uzupełniająca

Zaburzenia mowy. Mowa - teoria - praktyka, red. S. Grabias, wyd. UMCS, Lublin 2001.

Sawa B., Dzieci z zaburzeniami mowy, WSiP, Warszawa 1990.

Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. red. J. Pużyński, S. Wciórka, Kraków 2000.

Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fourth Edition, 1994, American Psychiatric Association, Washington.

Kryteria Diagnostyczne w DSM-5. 2015, Desk Reference, Wrocław.

Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (fifth edition) – DSM-V, 2013 American Psychiatric Association, Waszyngton.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. zna taksonomie zaburzeń rozwoju mowy (polskie i międzynarodowe) oraz kryteria podziałów i związane z nimi nazwy kategorii, jednostek diagnostycznych (**k_W02; L_W04**);
2. posiada szczegółową wiedzę na temat objawów i cech zakłóceń oraz zaburzeń rozwoju mowy; opóźnienia w rozwoju mowy, opóźnienia w przyswajaniu języka; ma podstawową wiedzę na temat etiologii, patomechanizmu i patogenezy zaburzeń w rozwoju mowy i języka (**k_W01; L_W04**);
3. zna i odróżnia poszczególne typy rozwojowych zaburzeń mowy i języka powstających na różnym tle i z różnych przyczyn (**K_W01; L_W04**);
4. zna standardy postępowania diagnostycznego i cele terapii logopedycznej zaburzeń rozwoju mowy i języka (**K_W01; L_W04**)

Umiejętności: student potrafi

5. potrafi dokonać oceny logopedycznych zjawisk; odróżnić zjawiska o podłożu patologicznym od rozwojowych, opisać ich symptomy, wyjaśnić źródła i patomechanizm (**k_U01; L_U03**);
6. potrafi właściwie dobierać źródła oraz informacje z nich pochodzące, przeprowadzać krytyczną analizę i syntezę danych na temat standardów diagnostycznych i procesu terapii dzieci z rozwojowymi zaburzeniami mowy (**k_U01**)
7. potrafi brać udział w debacie, prezentować i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym komunikacji oraz sprawności językowej i dyskutować o nich (**k_U07**)
8. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (**k_U09**)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

9. dokształcania się i samodoskonalenia, dokonywania samooceny własnych kompetencji (**L_K05; L_K06**);
10. zaangażowania na rzecz społeczeństwa, jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w różnych gremiach naukowych i instytucjach społecznych działających na rzecz rozwoju i propagowania wiedzy z zakresu logopedii (**L_K06**).

Karta przedmiotu

Nazwa: Terapia dziecka z zaburzeniami sensomotorycznymi		Kod: 1.S3.LJPO.45	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć konwersatorium B. Tryb realizacji w sali dydaktycznej C. Liczba godzin 30h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 40h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne: znajomość podstawowej terminologii logopedycznej	
Metody dydaktyczne: ćwiczenia praktyczne, analiza przypadku		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Praca zaliczeniowa (efekty 1,2); Zadania cząstkowe (efekty 1-3). B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych za aktywność podczas zajęć (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).	
Skrócony opis: celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy z dzieckiem z trudnościami w zakresie integracji sensorycznej.			
Opis: celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej z dzieckiem z zaburzeniami sensomotorycznymi poprzez planowanie po realizowanie założeń rozwoju dziecka w zakresie pracy systemu wzrokowego, słuchowego, dotykowego.			
Zakres tematów:			

1. Normalizacja pracy systemów przedsionkowego i proprioceptywnego, w tym poprawa reakcji posturalnych, regulacja kontroli postawy.
2. Normalizacja pracy systemu dotykowego.
3. Normalizacja pracy systemu słuchowego.
4. Poprawa pracy systemu wzrokowego.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Szmałec J. i inni. Terapeutyczne zabawy w integracji sensorycznej. Difin. 2019.

Szmałec J. Sensoryka i motoryka w rozwoju dziecka i uczeniu się w aspekcie terapii integracji sensorycznej. Difin. 2019.

Yack E. i inni. Tworzenie więzi poprzez integrację sensoryczną. Harmonia 2014.

Ayers. A.J. Integracja sensoryczna a zaburzenia uczenia się. Harmonia 2019.

Borkowska M. Integracja sensoryczna w rozwoju dziecka. Harmonia 2018.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. podstawową terminologię w zakresie integracji sensorycznej; (L_W01).

Umiejętności: student potrafi

2. poprawnie opracować i wdrożyć ćwiczenia w zakresie integracji sensorycznej (L_U03).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. uświadomienia sobie wpływu integracji sensorycznej na prawidłowy rozwój dziecka. (L_K02).

Karta przedmiotu

Nazwa: Terapia logopedyczna dziecka z palatolalią		Kod: 1.S3.LJPO.46	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Agnieszka Kruk			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć konwersatorium B. Tryb realizacji w Sali dydaktycznej (prelekcje, warsztaty, ćwiczenia teoretyczne i praktyczne) C. Liczba godzin 30h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 25h/ 1 ECTS Przygotowanie do zajęć: 15h Przygotowanie do zaliczenia: 10h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne: Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki ogólnej, dydaktyki ogólnej, podstaw logopedii.	
Metody dydaktyczne: Metody nauczania teoretycznego: wykład, pogadanka, dyskusja, opis, opowiadanie, wyjaśnienie. Metody nauczania praktycznego: pokaz, ćwiczenie, instruktaż, inscenizacja. Metody aktywizujące: integracyjna, definiowania pojęć, twórczego rozwiązywania problemów, diagnostyczna, dyskusyjna, gry dydaktyczne, burza mózgów		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Praca zaliczeniowa Zliczenie pisemne z oceną (kolokwium zaliczeniowe) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Praca zaliczeniowa (40%) i kolokwium zaliczeniowe (60%).	
Skrócony opis: Zapoznanie studentów z zagadnieniami metodyki terapii logopedycznej dziecka z palatolalią			
Opis: Omówienie zagadnień związanych z powstawaniem zaburzeń, ich diagnozą, epikryzą, rodzajami funkcjonujących technik terapii oraz zasad ich stosowania			
Zakres tematów: 1. Omówienie zagadnień anatomicznych w kontekście dysfunkcji w obrębie jamy ustnej 2. Rozszczep wargi i podniebienia – klasyfikacje 3. Rozszczep wargi i podniebienia – cechy prototypowe			

4. Charakterystyka mowy rozszczepowej
5. Palatolalia, mowa nosowa, rynolalia, ryzm – omówienie zagadnień
6. Dyslalia rozszczepowi – charakterystyka zaburzenia rozwoju mowy
7. Rozszczep wargi i podniebienia – diagnoza wielospecjalistyczna
8. Rozszczep wargi i podniebienia – diagnoza logopedyczna
9. Ramowy program terapii pacjenta z rozszczepem wargi i podniebienia
10. Współpraca logopedy ze środowiskiem medycznym i opiekunami w ramach diagnozy i terapii pacjenta z rozszczepem
11. Praktyka i schematy postępowania logopedycznego w ramach terapii pacjenta z rozszczepem

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

Logopedia. Pytania i odpowiedzi [red]: T. Gałkowskiego i G. Jastrzębowskiej. Uniwersytet Opolski, Opole 2001 r.

D. Pluta-Wojciechowska: Zaburzenia mowy u dzieci z rozszczepem podniebienia. Badania-teoria-praktyka, Bielsko-Biała 2006.

D. Pluta-Wojciechowska: Mowa dzieci z rozszczepem wargi i podniebienia, Kraków 2011.

D. Pluta-Wojciechowska: Standard postępowania logopedycznego w przypadku osób z rozszczepem wargi i podniebienia, „Logopedia” 2008, t. 37, s. 175–206.

E. Stecko: Znaczenie oceny i wczesnej stymulacji logopedycznej dziecka z rozszczepem wargi i/lub podniebienia, [w:] II konferencja robocza – rehabilitacja mowy. Rozszczep wargi i podniebienia, red. Z. Dudkiewicz, Warszawa 1996, s. 38–44.

Foniatria kliniczna, red. A. Prusiewicz, Warszawa 1992.

B. Literatura uzupełniająca

Z. Dudkiewicz, M. Hortis-Dzierzbicka: Rozszczep wargi i/lub podniebienia – standard postępowania, „Standardy Medyczne” 2000, t. 5 (8), s. 28–33.

Z. Pawłowski: Foniatryczna diagnostyka wykonawstwa emisji głosu śpiewaczego i mówionego, Kraków 2005.

D. Pluta-Wojciechowska: Podstawy patofonetyki mowy rozszczepowej. Dyslokacje, Bytom 2010.

M. Hortis-Dzierzbicka: Rozszczep wargi i podniebienia – problematyka mowy rozszczepowej, „Medycyna Wieku Rozwojowego” 1999, t. 3, nr 3, s. 369–375.

Mowa pacjenta z rozszczepem podniebienia. Szkice foniatryczno-logopedyczne, red. M. Hortis-Dzierzbicka, E. Stecko, Warszawa 2005.

M. Hortis-Dzierzbicka, Z. Dudkiewicz, E. Stecko: Nosowanie otwarte – przyczyny, diagnostyka, sposoby eliminacji, „Nowa Pediatria” 2000, nr 18, s. 18–19.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

- zna terminologię z zakresu terapii logopedycznej pacjenta z rozszczepem
- zna metody, narzędzia, środki służące do badania i diagnozowania oraz terapii pacjenta z rozszczepem
- posiada wiedzę z zakresu terapii logopedycznej oraz metod szczegółowych dotyczących poszczególnych zaburzeń w obrębie rozszczepów

- zna zastosowanie różnych technik w terapii logopedycznej pacjenta z rozszczepem

K_W01

Umiejętności: student potrafi:

- potrafi kierować przebiegiem procesu opieki logopedycznej umiejętnie dobierając metody terapii logopedycznej do zaburzenia
- posiada umiejętność prezentowania własnych sugestii, potrafi ocenić różne metody, techniki terapeutyczne oraz argumentować zasadność ich zastosowania
- potrafi dokonać analizy i oceny działań w przebiegu terapeutycznym, weryfikować je w zależności od osiągniętych efektów terapii

K_U03; K_U06;

Kompetencje społeczne:

- ma przekonanie o potrzebie opieki logopedycznej, rozumie celowość udzielania profesjonalnej pomocy osobom z zaburzeniami komunikacji językowej,
- ma przekonanie o wartości wiedzy z zakresu metodyki terapii logopedycznej pacjentów z rozszczepami i umiejętnie ją wykorzystuje w diagnozie i terapii

K_K04; K_K03

Karta przedmiotu

Nazwa: Zastosowanie technologii informacyjnej w diagnozie i terapii logopedycznej		Kod: 1.S3.LJPO.47	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć konwersatorium B. Tryb realizacji w sali dydaktycznej i e-learning C. Liczba godzin 15h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 20h/ 0,5 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 5h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 5h Przygotowanie do zaliczenia: 10h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne: znajomość podstawowej terminologii logopedycznej	
Metody dydaktyczne: ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem komputera		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Praca zaliczeniowa (efekty 1,2); Zadania cząstkowe (efekty 1-3). B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych za aktywność podczas zajęć (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).	
Skrócony opis: celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności wykorzystania technologii informacyjnych wzbogacających terapię logopedyczną.			
Opis: celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności wykorzystania technologii informacyjnych wzbogacających terapię logopedyczną podczas gier i zabaw logopedycznych, ale również używania komputera do programowania terapii, np. rozwijania słuchu fonemowego. Student jest świadomy korzyści wynikających z wykorzystania technologii informacyjnych w zajęciach terapeutycznych.			
Zakres tematów:			

1. Technologie informacyjne, jako źródło nowych możliwości wzbogacania i uatrakcyjniania warsztatu pracy logopedy.
2. Poznanie gier i zabaw wykorzystujących technologie informacyjne w terapii logopedycznej.
3. Posługiwanie się aplikacją logopedy, jako kompleksowym narzędziem w programowaniu terapii.
4. Programy firm (np. KomLogo).
5. Wykorzystanie technologii informacyjnych w ćwiczeniu słuchu fonemowego.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Gruba J.: Wykorzystanie programów komputerowych w terapii logopedycznej. w: „Logopeda” 2005, nr 1.
2. Siemieniecki B.: Komputer w diagnostyce i terapii pedagogicznej. Wydawnictwo Adam Marszałek, 2006.
3. Bremer A., Kula R.: ABC użytkownika Microsoft Office 2007, Videograf Edukacja, 2010.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. metody i formy terapii logopedycznej wspierane technologiami informacyjnymi (K_W03).

Umiejętności: student potrafi

2. dobrać narzędzia diagnostyczne i terapeutyczne wykorzystujące technologie informacyjne (L_U04).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. uświadomienia sobie potrzeby ciągłego doskazywania się zawodowego oraz rozwoju osobistego z wykorzystaniem technologii informacyjnych (L_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Podstawy psychologii klinicznej dziecka i neuropsychologii		Kod: 1.S3.LJPO.48	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: dr Monika Stawiarska-Lietzau Prowadzący przedmiot: dr Monika Stawiarska-Lietzau			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>W Sali</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne: Podstawy neurologii	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład z prezentacją multimedialną/</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Sprawdzian pisemny testowy (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie sprawdzianu pisemnego (100%).</i>	
Skrócony opis: Celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów do tematyki zaburzeń psychicznych występujących u dzieci ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń o charakterze neurorozwojowym.			
Opis: W ramach zajęć omówione zostaną: specyfika zaburzeń psychicznych u dzieci, kryteria normy i patologii w rozwoju dziecka, neuropsychologiczne podstawy powstawania zaburzeń psychicznych, psychospołeczne uwarunkowania			

powstawania zaburzeń psychicznych u dzieci, charakterystyka wybranych zaburzeń neurorozwojowych, internalizacyjnych i eksternalizacyjnych oraz problemy diagnozy i terapii dzieci z uwzględnieniem systemu rodzinnego.

Zakres tematów:

Wykłady:

1. Wprowadzenie do psychologii klinicznej dziecka i neuropsychologii
2. Norma i patologia w funkcjonowaniu dziecka. Klasyfikacje zaburzeń psychicznych.
3. Czynniki biologiczne i psychospołeczne w rozwoju zaburzeń okresu dzieciństwa. Psychologiczne modele zaburzeń wieku dziecięcego
4. Diagnoza zaburzeń u dzieci
5. Całościowe zaburzenia rozwoju
6. Charakterystyka zaburzeń emocjonalnych u dzieci i młodzieży
7. Charakterystyka zaburzeń behawioralnych u dzieci i młodzieży
8. Terapia i rehabilitacja zaburzeń psychicznych dzieci

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Borkowska, A., Domańska, Ł. (2007). Neuropsychologia kliniczna dziecka. Wybrane zagadnienia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Grzegorzewska, I., Cierpiałkowska, L., Borkowska, A. (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Borkowska, A., Domańska, Ł. (2007). Neuropsychologia kliniczna dziecka. Wybrane zagadnienia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Grzegorzewska, I., Cierpiałkowska, L., Borkowska, A. (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

B. Literatura uzupełniająca

Pilecka, W. (2011). Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
Białecka-Pikul, M. (2007), O potrzebie nowego spojrzenia na zaburzenia rozwoju, Sztuka leczenia, t. XIV, nr 1-2, s. 13-24

Jerzak, M. (red.). (2016). Zaburzenia psychiczne i rozwojowe a szkolna rzeczywistość. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Kendall, P. (2018). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP

Sęk H. (red.) (2005) Psychologia kliniczna t.1 i 2.

Seligman, M. E.P., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2003). Psychopatologia, Poznań: Zysk i sk-a

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

Wiedza:

1. *Student zna podstawowe pojęcia z zakresu psychologii klinicznej dziecka i neuropsychologii (k_W04, L_W01, L_W03 L_W04)*
2. *Potrafi scharakteryzować podstawowe rodzaje zaburzeń u dzieci w kontekście rozwojowym (k_W04, L_W01, L_W03 L_W04)*
3. *Ma wiedzę o mechanizmach kształtujących i utrwalających zaburzenia oraz czynnikach etiopatologicznych (k_W04, L_W01, L_W03 L_W04)*
4. *Zna neuropsychologiczne podstawy powstawania zaburzeń rozwojowych u dzieci i ich leczenia (k_W04, L_W01, L_W03 L_W04)*

Umiejętności: student potrafi

5. *Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do rozpoznania i analizy przyczyny zaburzeń oraz stymulacji rozwoju dzieci (K_U10, L_U03, L_U04)*
6. *Potrafi wyjaśnić różnice w obrazie i przebiegu zaburzeń psychicznych dzieci (K_U10, L_U03, L_U04)*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

7. *Jest wrażliwy na problemy dzieci z zaburzeniami psychicznymi i neurorozwojowymi i ich rodzin (K_K03, K_K04)*

8. *Ma świadomość konieczności ciągłego rozwoju i doskonalenia swoich umiejętności (K_K03, K_K04)*

Karta przedmiotu

Nazwa: Podstawy psychologii klinicznej dziecka i neuropsychologii		Kod: 1.S3.LJPO.49	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: dr Monika Stawiarska-Lietzau Prowadzący przedmiot: dr Monika Stawiarska-Lietzau			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>W Sali</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne: Podstawy neurologii	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład z prezentacją multimedialną/dyskusja/prezentacja zespołowa</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Prezentacja zespołowa (efekty 1,2, 3,5,6,7,8); Sprawdzian pisemny testowy (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie prezentacji zespołowej (40%) i sprawdzianu pisemnego (60%).</i>	
Skrócony opis: Celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów do tematyki zaburzeń psychicznych występujących u dzieci ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń o charakterze neurorozwojowym.			
Opis: W ramach zajęć omówione zostaną: specyfika zaburzeń psychicznych u dzieci, kryteria normy i patologii w rozwoju dziecka, neuropsychologiczne podstawy powstawania zaburzeń psychicznych, psychospołeczne uwarunkowania			

powstawania zaburzeń psychicznych u dzieci, charakterystyka wybranych zaburzeń neurorozwojowych, internalizacyjnych i eksternalizacyjnych oraz problemy diagnozy i terapii dzieci z uwzględnieniem systemu rodzinnego.

Zakres tematów:

Konwersatorium:

1. Zajęcia organizacyjne - wprowadzenie do zajęć.
2. Rozwój mózgu dziecka i neuropsychologiczne podstawy powstawania zaburzeń
3. Charakterystyka wybranych zaburzeń neurorozwojowych: upośledzenie umysłowe, mózgowe porażenie dziecięce, specyficzne zaburzenia językowe (afazja), specyficzne trudności szkolne (dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia).
4. Psychospołeczne aspekty funkcjonowania rodzin z dzieckiem z zaburzeniami neurorozwojowymi
5. Kolokwium zaliczeniowe

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Borkowska, A., Domańska, Ł. (2007). Neuropsychologia kliniczna dziecka. Wybrane zagadnienia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Grzegorzewska, I., Cierpiałkowska, L., Borkowska, A. (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Borkowska, A., Domańska, Ł. (2007). Neuropsychologia kliniczna dziecka. Wybrane zagadnienia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Grzegorzewska, I., Cierpiałkowska, L., Borkowska, A. (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

B. Literatura uzupełniająca

Pilecka, W. (2011). Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
Białecka-Pikul, M. (2007), O potrzebie nowego spojrzenia na zaburzenia rozwoju, Sztuka leczenia, t. XIV, nr 1-2, s. 13-24

Jerzak, M. (red.). (2016). Zaburzenia psychiczne i rozwojowe a szkolna rzeczywistość. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Kendall, P. (2018). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP

Sęk H. (red.) (2005) Psychologia kliniczna t.1 i 2.

Seligman, M. E.P., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2003). Psychopatologia, Poznań: Zysk i sk-a

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

Wiedza:

1. *Student zna podstawowe pojęcia z zakresu psychologii klinicznej dziecka i neuropsychologii (k_W04, L_W01, L_W03 L_W04)*
2. *Potrafi scharakteryzować podstawowe rodzaje zaburzeń u dzieci w kontekście rozwojowym (k_W04, L_W01, L_W03 L_W04)*
3. *Ma wiedzę o mechanizmach kształtujących i utrwalających zaburzenia oraz czynnikach etiopatologicznych (k_W04, L_W01, L_W03 L_W04)*
4. *Zna neuropsychologiczne podstawy powstawania zaburzeń rozwojowych u dzieci i ich leczenia (k_W04, L_W01, L_W03 L_W04)*

Umiejętności: student potrafi

5. *Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do rozpoznania i analizy przyczyny zaburzeń oraz stymulacji rozwoju dzieci (K_U10, L_U03, L_U04)*
 6. *Potrafi wyjaśnić różnice w obrazie i przebiegu zaburzeń psychicznych dzieci (K_U10, L_U03, L_U04)*
- Kompetencje społeczne: student jest gotów do
7. *Jest wrażliwy na problemy dzieci z zaburzeniami psychicznymi i neurorozwojowymi i ich rodzin (K_K03, K_K04)*
 8. *Ma świadomość konieczności ciągłego rozwoju i doskonalenia swoich umiejętności (K_K03, K_K04)*

Karta przedmiotu

Nazwa: Podstawy surdopedagogiki i oligofrenopedagogiki		Kod: 1.S3.LJPO.50	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład/ dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Rozmowa indywidualna (efekty 1-6)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie:</i> <i>Obecność 20%</i> <i>Rozmowa indywidualna z możliwością korzystania z notatek 80%</i>	
Skrócony opis: <i>Surdopedagogika: wada słuchu - rodzaje, klasyfikacja, przyczyny. Znaczenie wady słuchu dla funkcjonowania dziecka. Diagnoza dziecka z wadą słuchu. Cele, zasady, metody terapii dziecka z wadą słuchu.</i> <i>Oligofrenopedagogika: niepełnosprawność intelektualna - rodzaje, klasyfikacja, przyczyny. Funkcjonowanie dziecka z niepełnosprawnością intelektualną. Cele, zasady, metody terapii dziecka z wadą słuchu</i>			
Opis: Surdopedagogika: wada słuchu - rodzaje, klasyfikacja, przyczyny. Znaczenie wady słuchu dla funkcjonowania dziecka. Diagnoza dziecka z wadą słuchu. Cele, zasady, metody terapii dziecka z wadą słuchu.			

Oligofrenopedagogika: niepełnosprawność intelektualna - rodzaje, klasyfikacja, przyczyny. Funkcjonowanie dziecka z niepełnosprawnością intelektualną. Cele, zasady, metody terapii dziecka z wadą słuchu

Zakres tematów:

- Niepełnosprawność intelektualna – charakterystyka funkcjonowania w zależności od rodzaju zaburzenia.
- Niepełnosprawność intelektualna w stopniu głębokim – charakterystyka grupy i rola logopedy w pracy terapeutycznej.
- Model pracy z dzieckiem niepełnosprawnym intelektualnie.
- Wada słuchu – charakterystyka niepełnosprawności (rozumienie wady słuchu w aspekcie medycznym, pedagogicznym, funkcjonalności). Implant ślimakowy – proces rehabilitacji.
- Rozwój funkcji słuchowych, diagnoza funkcjonowania dziecka z wadą słuchu, analiza funkcjonowania dziecka z wadą słuchu w oparciu o materiał filmowy.
- Proces terapii ogólnorozwojowej w pracy z dzieckiem z wadą słuchu.
- Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych dziecka z wadą słuchu. Zasady terapii logopedycznej dziecka z wadą słuchu.

Literatura:

1. Sękowska Z. Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej. Warszawa 1998
2. Kościelska M. Oblicza upośledzenia Warszawa 1998
3. Kwiatkowska M. Dzieci głęboko niezrozumiane. Warszawa 1997
4. Bieńkowska K. Słucham, mówię, jestem. Materiały dla rodziców i terapeutów dzieci z wadą słuchu Stowarzyszenie Rodziców i Przyjaciół Dzieci z Wadą Słuchu, Warszawa 2007
5. Góralówna M., Hołyńska B. "Rehabilitacja małych dzieci z wadą słuchu" Warszawa PZWL 1984 Olczykowska D. (red.) "Wskazówki metodyczne do pracy z dzieckiem z wadą słuchu w przedszkolu i szkole masowej" NZOZ LOGO-MED s.c. Opole 2002
6. Lowe A. "Wychowanie słuchowe" PWN Warszawa 1995.
7. Szczepankowski B. Niestyszący-Głusi-Głuchoniemi. Wyrównywanie szans. WSiP, Warszawa 1999

UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Usprawnianie, wychowanie i nauczanie osób z głębszym upośledzeniem umysłowym, pod red. Jana Pileckiego. Kraków 1999
2. Kielin J. Profil osiągnięć ucznia
3. Piszczek M. Dziecko, którego rozwój emocjonalno-poznawczy nie przekracza pierwszego roku życia. Diagnoza, zasady terapii i ocena efektów zajęć. CMPP-P Warszawa 2006
4. Kielin J. (red.) Rozwój daje radość, Gdańsk 2002
5. Fröhlich A. Stymulacja bazalna od podstaw. Poznań 2013
6. Smrokowska A. – Reichmann, Snoezelen – Sala Doświadczania Świata – kompendium opiekuna i terapeuty, Wrocław 2013
7. Buryn U. Hulboj T. Kowalska M. Podziemska T. Mój uczeń nie słyszy. Poradnik dla nauczycieli szkół ogólnodostępnych, MEN, Warszawa 2001
8. Buryn U. Hulboj T., Kowalska M., Podziemska T., Rychlicka B. "Uczeń z wadą słuchu chce zrozumieć świat" Warszawa MENiS 2005
9. Eckert U. Przygotowanie dziecka z wadą słuchu do nauki szkolnej WSiP, Warszawa 1986
10. Kosmalowa J. Pomoc rodzinie dziecka z wadą słuchu jako podstawowy element oddziaływań w procesie wczesnej interwencji [w:] Audiofonologia. Wczesna diagnoza i terapia dzieci z wadą słuchu od 0 do 3 roku życia, Tom XXI, red. T. Gałkowski, Polski Komitet Audiofonologii, Warszawa-Lublin 2002
11. Lowe A. "Każde dziecko może nauczyć się słyszeć i mówić" Media Rodzina Poznań 1999
12. Prożych A. Radziszewska-Konopka M. Dźwięki marzeń. Ogólnopolski program rehabilitacji małych dzieci z wadą słuchu, Fundacja Grupy TP
13. Prillwitz S. "Język, komunikacja i zdolności poznawcze niesłyszących" WSiP Warszawa 1996
14. Skarżyński H. Szuchnik J. Mueller-Malesińska M. Implanty ślimakowe – rehabilitacja Stowarzyszenie Przyjaciół Osób Niestyszących i Niedosłyszących, Warszawa 2004

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. rodzaje niepełnosprawności intelektualnej i rodzaje wad słuchu (L_W01)
2. metody pracy z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną (L_W04)

3. metody pracy z dzieckiem z wadą słuchu (L_W04)
4. metody i techniki wspomagania rozwoju funkcji psychomotorycznych dziecka niepełnosprawnego intelektualnie i dziecka z wadą słuchu (L_W03)

Umiejętności: student potrafi

5. *określić trudności dziecka uwzględniając konsekwencje wady słuchu lub niepełnosprawności intelektualnej (L_U04)*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

6. *Pogłębiania posiadanej wiedzy i stosowania jej przy analizie zdarzeń pedagogicznych (L_K02, L_K05)*

Karta przedmiotu

Nazwa: Podstawy dydaktyki i metodyki logopedii		Kod: 1.S3.LJPO.52	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>Dyskusja</i> <i>Prezentacja multimedialna</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2,3,4);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-5).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie:</i> <i>Prezentacja multimedialna 80%</i> <i>Aktywność 20%</i>	
Skrócony opis: <i>Podstawy dydaktyki, metodyki diagnozy logopedycznej poszczególnych zaburzeń rozwoju mowy. Schemat badania logopedycznego. Narzędzia diagnostyczne, a także cele, zasady i metody terapii logopedycznej dzieci z zaburzeniami rozwoju mowy i języka to podstawowe treści tego przedmiotu.</i> <i>Ważnymi z perspektywy praktyki logopedycznej są również wiedza i umiejętności w takich obszarach jak: stymulacja rozwoju językowego, profilaktyka logopedyczna; współpraca ze środowiskiem wychowawczym dziecka oraz terapia logopedyczna dzieci z rozwojowymi zaburzeniami mowy.</i>			
Opis: • Diagnoza logopedyczna. Schemat i etapy badań diagnostycznych. Badania uzupełniające • Badanie podstawowe (mówienia i rozumienia, czytania i pisanie)			

- Metody i techniki stosowane w terapii logopedycznej. Metody logopedyczne
- Metody i techniki stosowane w terapii logopedycznej. Metody lingwistyczne
- Metody i techniki stosowane w terapii logopedycznej. Metody medyczne, psychologiczne, pedagogiczne
- Badanie i rozwijanie kompetencji komunikacyjnej (socjolingwistyczne i psycholingwistyczne metody badań)
- Terapia logopedyczna. Narzędzia, środki, pomoce wykorzystywane w diagnozowaniu i terapii logopedycznej

Zakres tematów:

- Diagnoza logopedyczna. Schemat i etapy badań diagnostycznych. Badania uzupełniające
- Badanie podstawowe (mówienia i rozumienia, czytania i pisanie)
- Metody i techniki stosowane w terapii logopedycznej. Metody logopedyczne
- Metody i techniki stosowane w terapii logopedycznej. Metody lingwistyczne
- Metody i techniki stosowane w terapii logopedycznej. Metody medyczne, psychologiczne, pedagogiczne
- Badanie i rozwijanie kompetencji komunikacyjnej (socjolingwistyczne i psycholingwistyczne metody badań)
- Terapia logopedyczna. Narzędzia, środki, pomoce wykorzystywane w diagnozowaniu i terapii logopedycznej

Literatura:

Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, wyd. UO, Opole 1998.

Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, wyd. UO, wyd. II, Opole 2003.

Człowiek wobec ograniczeń, red. Z. Tarkowski, G. Jastrzębowska, wyd. „Orator”, Lublin 2002.

Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, E. Szelaż, G. Jastrzębowska, wyd. UO, Opole 2005.

Literatura uzupełniająca

Cieszyńska J., Korendo M., Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6. roku życia, Kraków 2007.

Mackiewicz B., Wywiad biologiczno-środowiskowy, Gdańsk 2000.

Tarkowski Z., Jurkiewicz C., Rozwijanie mowy dziecka, Program terapeutyczno-stymulujący, Lublin 1993.

Rodak H., Nawrocka D., Od obrazka do słowa. Poradnik dla pedagogów, logopedów i rodziców dzieci z trudnościami w porozumiewaniu się, WSiP, Warszawa 1993.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Student zna:

1. podstawy metodyki diagnozy i terapii logopedycznej L_W03
2. metody i techniki pracy z dziećmi wymagającymi stymulacji rozwoju językowego, usprawniania realizacyjnego i wspomagania rozwoju funkcji psychomotorycznych, warunkujących rozwój mowy L_W03

Umiejętności

Student potrafi:

3. ocenić przebieg i poziom rozwoju sprawności językowej L_U02
4. właściwie przeprowadzać postępowanie diagnostyczne i konstruować programy terapii logopedycznej, zgodne z dydaktyką i metodyką logopedyczną; L_U03
5. w praktyce zastosować wiedzę na temat stymulacji rozwoju językowego i doskonalenia techniki mowy (sprawności realizacyjnej) oraz zapobiegania zaburzeniom mowy L_U04

Kompetencje społeczne

Student jest gotów go:

6. moderowania i rozwiązywania konfliktów w środowisku zawodowym/szkolnym L_K04

Karta przedmiotu

Nazwa: Metodyka i dydaktyka terapii zaburzeń artykulacji 1		Kod: 1.S3.LJPO.53	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: B. Formy zaliczenia • Prezentacja dot. zagadnień związanych z tematem ćwiczeń • Samodzielne przeprowadzenie ćwiczeń słuchowych z dzieckiem i omówienie ich na zajęciach • Przygotowanie do zajęć, aktywność • Kolokwium powtórzeniowe B. Podstawowe kryteria Uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium, przygotowanie prezentacji, omówienie przeprowadzonych ćwiczeń, obecność i aktywny udział w zajęciach	
Skrócony opis: • <i>Zapoznanie studenta z podstawowymi założeniami pracy z dzieckiem z uszkodzonym słuchem</i> • <i>Przybliżenie pojęcia specyficznych zaburzeń w rozwoju mowy i odbiorze dźwięków oraz specyficznych trudności szkolnych dziecka z uszkodzonym narządem słuchu.</i> • <i>Przygotowanie do wczesnego podjęcia interwencji specjalistycznych.</i>			

- *Nabycie kompetencji w zakresie dokonywania wstępnej oceny logopedycznej możliwości komunikacyjnych dzieci z uszkodzonym słuchem.*
- *Poznanie metod i form pracy z dzieckiem z uszkodzonym w różnym wieku.*

Zakres tematów:

- Rys historyczny występowania uszkodzeń słuchu w Polsce i na świecie.
- Uszkodzenia słuchu –geneza i ewaluacja podstawowych pojęć.
- Przedmiot badań , cele i zadania surdologopedii.
- Podstawowe terminy i ich definicje.
- Współczesny model organizacji opieki nad dziećmi z uszkodzonym słuchem
- Klasyfikacja uszkodzeń słuchu.
- Struktura akustyczna głosek polskich .
- Charakterystyka uszkodzeń narządu słuchu.
- Charakterystyczne zaburzenia w rozwoju mowy i odbiorze dźwięków.
- Specyficzne trudności szkolne dziecka z uwzględnieniem jakościowego i ilościowego ubytku słuchu.
- Rozwój funkcji słuchowych.
- Zasady i metody terapii logopedycznej dzieci z zaburzeniami słuchu.
- Ćwiczenia kształtujące i wspomagające rozwój mowy dziecka z uszkodzonym słuchem.
- Diagnostyka logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy.
- Organizacja pomocy dziecku w grupie przedszkolnej i szkolnej.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

A.1. wykorzystywana podczas zajęć :

1. G. Gunia Terapia logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy- Wybrane problemy teorii i praktyki surdologopedycznej. Kraków 2006
2. B. Szczepankowski Niesłyszący-Głusi –Głuchoniemi Warszawa 1999
- 3.K. Bienkowska Słucham , mówię, jestem-Program terapeutyczny 60 kroków do oceny i terapii dzieci z wadą słuchu 2011

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta:

- 1.G. Jastrzębowska, M. Kukuła Diagnostyka i terapia zaburzeń mowy dzieci niedosłyszących i głuchych Logopedia .Pytania i odpowiedzi-Podręcznik akademicki , tom 2 , red. UO -T. Gałkowski, G. Jastrzębowska Opole 2003

B. Literatura uzupełniająca:

- 1.M.Lise Bargues Źle słyszę Warszawa 1994
2. O. Perier Dziecko z uszkodzonym narządem słuchu Warszawa 1992
- 3.Z. M. Kurkowski Przegląd metod kształcenia mowy dzieci z uszkodzonym słuchem pod. red. St. Grabiasa Głuchota a język, Lublin 1994
- 4.red. A. Pruszevicz Audiologia Kliniczna Poznań 2004
- 5.S. Schmid-Giovannini Rady i wskazówki dla rodziców i wychowawców dzieci z uszkodzonym słuchem Warszawa 1995

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Zna elementarną terminologię dotyczącą terapii i wielostronnej stymulacji dziecka z uszkodzonym słuchem.(K_W02)
2. Ma elementarną wiedzę dotyczącą podziały ilościowego, jakościowego ubytków słuchu (K_W01)
3. Posiada elementarną wiedzę na temat konsekwencji uszkodzeń słuchu z uwzględnieniem jakościowego i ilościowego ubytku słuchu. (L_W01)
4. Posiada wiadomości na temat sposobów komunikowania się osób z uszkodzonym słuchem (L_W02)
5. Zna etapy rozwoju funkcji słuchowych (K_W04)
6. Zna strukturę akustyczną głosek polskich (K_W01; L_W02)
7. Zna metody i formy pracy z dzieckiem z uszkodzonym słuchem (L_W03)

Umiejętności - Student

8. Potrafi posługiwać się podstawową terminologią związaną z terapią i wielostronną stymulacją dziecka z wadą słuchu (K_U04)
9. Używa adekwatnego języka specjalistycznego w opisie działań diagnostycznych i terapeutycznych

10. Potrafi dokonać analizy diagnozy konkretnego przypadku dziecka z uszkodzonym słuchem. Wskazać źródło problemu. Potrafi zaobserwować symptomy trudności (L_U03)
11. Potrafi stworzyć model pomocy terapeutycznej skierowany na dziecko z wadą słuchu. (L_U04)
12. Umie zaplanować i wybrać odpowiednie metody i formy terapii. (L_U04)
13. Potrafi zastosować zabawy i ćwiczenia stymulujące słuch i rozwój mowy. (L_U03)
14. Umie skonstruować scenariusze spotkań terapeutycznych w oparciu o własne pomysły oraz rozwiązania dostępne w literaturze przedmiotu. (L_U02)
15. Potrafi wykorzystać narzędzia terapeutyczne i dostosować je do poziomu możliwości dziecka. (L_U05)
16. Potrafi dokonać krytycznej analizy gotowych materiałów i narzędzi terapeutycznych pod kątem przydatności do pracy z dzieckiem z wadą słuchu. (L_U09)

Kompetencje społeczne (postawy)

17. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego. (L_K01)
18. Ma przekonanie o wartości i potrzebie wspierania rozwoju i udzielania pomocy dzieciom z uszkodzonym słuchem. (L_K01)
19. Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych związanych z pracą z dziećmi z wadą słuchu, Wykazuje aktywność w projektowaniu terapii logopedycznej, (L_K06)
20. Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania za-sad etyki zawodowej. (K_K04)
21. Próbuje oceniać własne predyspozycje do wykonywania zawodu terapeuty. (K_K01)
22. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania logopedyczne wobec dziecka z zaburzeniami słuchu i mowy. (K_K06)

Karta przedmiotu

Nazwa: Metodyka i dydaktyka terapii zaburzeń artykulacji 1		Kod: 1.S3.LJPO.54	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć konwersatorium B. Tryb realizacji w Sali dydaktycznej C. Liczba godzin 15h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 20h/ 0,5 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 5h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: język polski / język angielski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy / do wyboru	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: Dyskusja, prezentacja, ćwiczenia praktyczne		Metody i kryteria oceniania: B. Formy zaliczenia • Prezentacja dot. zagadnień związanych z tematem ćwiczeń • Samodzielne przeprowadzenie ćwiczeń słuchowych z dzieckiem i omówienie ich na zajęciach • Przygotowanie do zajęć, aktywność • Kolokwium powtórzeniowe B. Podstawowe kryteria Uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium, przygotowanie prezentacji, omówienie przeprowadzonych ćwiczeń, obecność i aktywny udział w zajęciach	
Skrócony opis: • Zapoznanie studenta z podstawowymi założeniami pracy z dzieckiem z uszkodzonym słuchem • Przybliżenie pojęcia specyficznych zaburzeń w rozwoju mowy i odbiorze dźwięków oraz specyficznych trudności szkolnych dziecka z uszkodzonym narządem słuchu. • Przygotowanie do wczesnego podjęcia interwencji specjalistycznych.			

- *Nabycie kompetencji w zakresie dokonywania wstępnej oceny logopedycznej możliwości komunikacyjnych dzieci z uszkodzonym słuchem.*
- *Poznanie metod i form pracy z dzieckiem z uszkodzonym w różnym wieku.*

Zakres tematów:

- Rys historyczny występowania uszkodzeń słuchu w Polsce i na świecie.
- Uszkodzenia słuchu –geneza i ewaluacja podstawowych pojęć.
- Przedmiot badań , cele i zadania surdologopedii.
- Podstawowe terminy i ich definicje.
- Współczesny model organizacji opieki nad dziećmi z uszkodzonym słuchem
- Klasyfikacja uszkodzeń słuchu.
- Struktura akustyczna głosek polskich .
- Charakterystyka uszkodzeń narządu słuchu.
- Charakterystyczne zaburzenia w rozwoju mowy i odbiorze dźwięków.
- Specyficzne trudności szkolne dziecka z uwzględnieniem jakościowego i ilościowego ubytku słuchu.
- Rozwój funkcji słuchowych.
- Zasady i metody terapii logopedycznej dzieci z zaburzeniami słuchu.
- Ćwiczenia kształtujące i wspomagające rozwój mowy dziecka z uszkodzonym słuchem.
- Diagnostyka logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy.
- Organizacja pomocy dziecku w grupie przedszkolnej i szkolnej.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

A.1. wykorzystywana podczas zajęć :

1. G. Gunia Terapia logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy- Wybrane problemy teorii i praktyki surdologopedycznej. Kraków 2006
2. B. Szczepankowski Niesłyszący-Głusi –Głuchoniemi Warszawa 1999
- 3.K. Bienkowska Słucham , mówię, jestem-Program terapeutyczny 60 kroków do oceny i terapii dzieci z wadą słuchu 2011

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta:

- 1.G. Jastrzębowska, M. Kukuła Diagnostyka i terapia zaburzeń mowy dzieci niedosłyszących i głuchych Logopedia .Pytania i odpowiedzi-Podręcznik akademicki , tom 2 , red. UO -T. Gałkowski, G. Jastrzębowska Opole 2003

B. Literatura uzupełniająca:

- 1.M.Lise Bargues Źle słyszę Warszawa 1994
2. O. Perier Dziecko z uszkodzonym narządem słuchu Warszawa 1992
- 3.Z. M. Kurkowski Przegląd metod kształcenia mowy dzieci z uszkodzonym słuchem pod. red. St. Grabiasa Głuchota a język, Lublin 1994
- 4.red. A. Pruszevicz Audiologia Kliniczna Poznań 2004
- 5.S. Schmid-Giovannini Rady i wskazówki dla rodziców i wychowawców dzieci z uszkodzonym słuchem Warszawa 1995

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Zna elementarną terminologię dotyczącą terapii i wielostronnej stymulacji dziecka z uszkodzonym słuchem.(K_W02)
2. Ma elementarną wiedzę dotyczącą podziały ilościowego, jakościowego ubytków słuchu (K_W01)
3. Posiada elementarną wiedzę na temat konsekwencji uszkodzeń słuchu z uwzględnieniem jakościowego i ilościowego ubytku słuchu. (L_W01)
4. Posiada wiadomości na temat sposobów komunikowania się osób z uszkodzonym słuchem (L_W02)
5. Zna etapy rozwoju funkcji słuchowych (K_W04)
6. Zna strukturę akustyczną głosek polskich (K_W01; L_W02)
7. Zna metody i formy pracy z dzieckiem z uszkodzonym słuchem (L_W03)

Umiejętności - Student

8. Potrafi posługiwać się podstawową terminologią związaną z terapią i wielostronną stymulacją dziecka z wadą słuchu (K_U04)
9. Używa adekwatnego języka specjalistycznego w opisie działań diagnostycznych i terapeutycznych

10. Potrafi dokonać analizy diagnozy konkretnego przypadku dziecka z uszkodzonym słuchem. Wskazać źródło problemu. Potrafi zaobserwować symptomy trudności (L_U03)
11. Potrafi stworzyć model pomocy terapeutycznej skierowany na dziecko z wadą słuchu. (L_U04)
12. Umie zaplanować i wybrać odpowiednie metody i formy terapii. (L_U04)
13. Potrafi zastosować zabawy i ćwiczenia stymulujące słuch i rozwój mowy. (L_U03)
14. Umie skonstruować scenariusze spotkań terapeutycznych w oparciu o własne pomysły oraz rozwiązania dostępne w literaturze przedmiotu. (L_U02)
15. Potrafi wykorzystać narzędzia terapeutyczne i dostosować je do poziomu możliwości dziecka. (L_U05)
16. Potrafi dokonać krytycznej analizy gotowych materiałów i narzędzi terapeutycznych pod kątem przydatności do pracy z dzieckiem z wadą słuchu. (L_U09)

Kompetencje społeczne (postawy)

17. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego. (L_K01)
18. Ma przekonanie o wartości i potrzebie wspierania rozwoju i udzielania pomocy dzieciom z uszkodzonym słuchem. (L_K01)
19. Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych związanych z pracą z dziećmi z wadą słuchu, Wykazuje aktywność w projektowaniu terapii logopedycznej, (L_K06)
20. Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania za-sad etyki zawodowej. (K_K04)
21. Próbuje oceniać własne predyspozycje do wykonywania zawodu terapeuty. (K_K01)
22. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania logopedyczne wobec dziecka z zaburzeniami słuchu i mowy. (K_K06)

Karta przedmiotu

Nazwa: Metodyka i dydaktyka terapii zaburzeń artykulacji		Kod: 1.S3.LJPO.55	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Alicja Wojakowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne: Podstawowa znajomość z zakresu psychologii, pedagogiki,	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / ...</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 3,4).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: Zagadnieniami metodyki terapii logopedycznej, rodzajów funkcjonujących technik oraz zasad ich stosowania.			
Opis: 1) Terapia logopedyczna – zagadnienia ogólne (definicja, etapy terapii, cel i główne zadania terapii) 2) Plan pracy, zasady terapii logopedycznej 3) Metody stosowane w terapii logopedycznej (definicja, podział metod) 4) Szczegółowe metody logopedyczne – (ćwiczenia oddechowe, fonacyjne, słuchu fonematycznego, autokontroli słuchowej) - cel terapii, propozycje ćwiczeń 5) Szczegółowe metody logopedyczne - usprawnianie aparatu artykulacyjnego – omówienie aparatu artykulacyjnego, cel terapii, propozycje ćwiczeń			

- 6) Techniki logopedyczne
- 7) Fonogesty, język migowy
- 8) Metody lingwistyczne i pedagogiczne w terapii logopedycznej (rodzaje stosowanych technik)
- 9) Metody psychologiczne i medyczne w terapii logopedycznej (rodzaje stosowanych technik)
- 10) Alternatywne metody stosowane w terapii logopedycznej – omówienie wybranych zagadnień
- 11) Metody prowadzenia terapii zaburzeń artykulacji - Metoda przekształceń artykulacyjnych
- 12) Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne
- 13) Metody automatyzacji głosek na wybranych przykładach zabawy logopedyczne (zajęcia warsztatowe, demonstracja programów komputerowych)
- 14) Metody terapii logopedycznej u osób dorosłych - wybrane zagadnienia logopedii artystycznej, wybrane zagadnienia metod terapii logopedycznej u pacjentów po laryngektomii.

Zakres tematów:

Procedury logopedyczne.

Organizacja pracy logopedy i współpracy ze specjalistami w służbie zdrowia.

Formułowanie diagnozy i opinii logopedycznej.

Programy i pomoce logopedyczne. Metody terapii logopedycznej.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.) Logopedia. Pytania i odpowiedzi – podręcznik akademicki, wyd. UO, Opole 2003
2. Błachnio K., Wybrane zagadnienia z metodyki logoterapii. Podręczny słownik terminów specjalistycznych stosowanych w logopedii, Warszawa 1989
3. Minczakiewicz E.M., Mowa – Rozwój – Zaburzenia – Terapia, WSP, Kraków 1997.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

B. Literatura uzupełniająca

1. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnyska M., Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka, WSiP, Warszawa 1994
2. Młynarska M., Smereka T., Psychostymulacyjna metoda kształtowania i rozwoju mowy oraz myślenia, Warszawa 2000
3. Walencik-Topiłko, Rytm muzyczny i logorytmika w terapii logopedycznej dotyczącej dyslalii. Logopedia jako nauka interdyscyplinarna - teoretyczna i stosowana, (red.) I. Nowakowska-Kempny, Katowice 1998
4. E. Sachajski, Uczymy się poprawnej wymowy, WSiP, Warszawa 1987
5. Bogdanowicz M., Metoda dobrego startu w pracy z dzieckiem od 5 do 10 lat, Warszawa 1985
6. Bogdanowicz M., Szlagowska D., Piosenki do rysowania, Gdańsk 1996
7. Kaja B., Zarys terapii dziecka, Bydgoszcz 2001
8. Prusiewicz A. i wsp., Znaczenie rehabilitacji psychicznej w procesie wykształcania mowy zstępczej u laryngektomowanych, Otolaryngologia Polska 1997

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

- 1 terminologię z zakresu metodyki terapii logopedycznej, jej pochodzenie oraz zastosowanie, (k_W01).
- 2 zna metody, narzędzia, środki służące do badania i rozwijania sprawności językowej, (k_W02).
- 3 posiada wiedzę z zakresu terapii logopedycznej oraz metodyk szczegółowych dotyczących poszczególnych zaburzeń, (k_W03).
- 4 zna zastosowanie różnych technik w terapii logopedycznej. (k_W04).

Umiejętności: student potrafi

- 5 kierować przebiegiem procesu opieki logopedycznej umiejętnie dobierając metody terapii logopedycznej do zaburzenia, (k_U05);
- 6 posiada umiejętność prezentowania własnych sugestii, potrafi ocenić różne metody, techniki terapeutyczne oraz argumentować zasadność ich zastosowania, (k_U06);

7 potrafi dokonać analizy i oceny działań w przebiegu, terapeutycznym, weryfikować je w zależności od osiągniętych efektów terapii, (k_U07);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

8 o potrzebie opieki logopedycznej, rozumie celowość udzielania profesjonalnej pomocy osobom z zaburzeniami komunikacji językowej, (k_K03,)

9 jest ostrożny we wprowadzaniu różnych nowych technik terapii logopedycznej, (k_K04)

10 ma przekonanie o wartości teoretycznej wiedzy z zakresu metodyki terapii logopedycznej. (k_K05)

Karta przedmiotu

Nazwa: Metodyka i dydaktyka terapii zaburzeń artykulacji		Kod: 1.S3.LIPO.56	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Alicja Wojakowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest przygotowanie prezentacji multimedialnej, obecność i aktywny udział w zajęciach <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: Podstawowa wiedza z klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy.	
Metody dydaktyczne: metoda podająca, oglądowa (nagrania wypowiedzi dzieci z różnymi zaburzeniami mowy, filmy, prezentacja pomocy dydaktycznych), elementy wykładu wspomagane technikami multimedialnymi, praca w grupie oraz indywidualna. <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / ...</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-6);</i> <i>Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: opracowanie i przygotowanie autorskiego logopedycznego kwestionariusza do badania wymowy dla dzieci lub dorosłych (test przesiewowy).</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-8).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Efekty U_01, U_02 i U_03 sprawdzane będą na podstawie pracy zaliczeniowej – przygotowanie autorskiego logopedycznego kwestionariusza do badania wymowy (testu przesiewowego). <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych</i>	

	(40%) i pracy zaliczeniowej (60%).
Skrócony opis: Zdobyć przez studentów wiedzy o postępowaniu diagnostycznym różnych zaburzeń mowy. Utrwalenie wiedzy o podstawowych zasadach stosowanych w terapii zaburzeń artykulacji. Opanowanie wiadomości o procedurach związanych z postępowaniem terapeutycznym w różnych zaburzeniach artykulacji. Opanowanie różnych metod i technik stosowanych w terapii zaburzeń artykulacji. Zdobyć wiedzy o sposobach usprawnienia aparatu artykulacyjnego i stymulacji rozwoju językowego we wczesnej interwencji logopedycznej. Sposoby organizacji zajęć logopedycznych, znajomość procedur postępowania diagnostyczno-terapeutycznego	
Opis: 1. Procedury logopedyczne w diagnozie i terapii: dyslalii, rozwoju języka dziecka, wczesnej interwencji logopedycznej, jąkania, opóźnionego rozwoju mowy. 2. Logopeda w placówkach oświatowych i służby zdrowia – godzinowy wymiar pracy, obowiązki i zadania, dokumentacja. 3. Organizacja pracy logopedy w przedszkolu/szkole podstawowej i poradniach służby zdrowia. 4. Przegląd i ocena pomocy dydaktycznych stosowanych w praktyce logopedycznej. Kryteria wyboru. 5. Zajęcia logopedyczne jako jednostka lekcyjna – budowa konspektu zajęć logopedycznych (ogniwa zajęć, rodzaje ćwiczeń i ich cele, przebieg ćwiczeń, pomoce, czas poszczególnych ogniwi), przykłady wzorcowych konspektów. 6. Formułowanie celów (ogólnych i szczegółowych) zajęć logopedycznych na podstawie opisów trudności artykulacyjnych danych pacjentów. 7. Analiza konspektów zajęć dla konkretnych pacjentów z zaburzeniami mowy – konspekty zajęć indywidualnych i grupowych. 8. Formułowanie diagnozy i opinii logopedycznej. 9. Programy i pomoce logopedyczne. 10. Zasady współpracy z opiekunami prawnymi dziecka. 11. Opis studium przypadku – konstruowanie na jego podstawie opinii i diagnozy logopedycznej, analiza programu terapii logopedycznej i konspektu zajęć z danego etapu terapii.	
Zakres tematów: 1. Procedury logopedyczne. 2. Organizacja pracy logopedy i współpracy ze specjalistami w służbie zdrowia. 3. Formułowanie diagnozy i opinii logopedycznej. 4. Programy i pomoce logopedyczne.	
Literatura: A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć A1. wykorzystywana podczas zajęć 1. Cieszyńska J., Korendo M., <i>Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6 roku życia</i>, Kraków 2008. 2. Cieszyńska J., 2000, <i>Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego</i>, Kraków. 3. Grabias S. (red.) 2001, <i>Zaburzenia mowy</i>. Lublin. 4. Grabias S., Kurkowski Z. M. Woźniak T., 2002, <i>Logopedyczny Test Przesiewowy dla dzieci w wieku szkolnym</i>, Lublin. 5. Grabias S., Kurkowski Z. M. (red.), 2012, <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i>. Lublin. 7. Janas-Kaszczyk J., Tarkowski Z., <i>O metodologii logopedii. Wprowadzenie do badań nad teorią i metodą logopedii</i>, Lublin 1991. A2. studiowana samodzielnie przez studenta 1. Milewski S., Kaczorowska-Bray K., (red.), 2015, <i>Metodologia badań logopedycznych</i>, Gdańsk. 2. Milewski S., Kaczorowska-Bray K., (red.), 2012, <i>Logopedia. Wybrane aspekty historii, teorii i praktyki</i>. Gdańsk. 3. <i>Standardy postępowania logopedycznego</i>, 2007, w: "Logopedia" 37. 4. Woźniak T., Domagała A., 2007,(red.), <i>Język, interakcja, zaburzenia mowy</i>, Lublin. 5. Wójtowiczowa J., 1997, <i>O wychowaniu językowym</i>. Warszawa. B. Literatura uzupełniająca 1. Emiluta-Rozya D., 2006, <i>Wspomaganie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym</i>, Warszawa. 2. Gunia G., 2006, <i>Terapia logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy. Wybrane problemy teorii i praktyki surdologopedycznej</i>, Kraków. 3. <i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi</i>, (red.) T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, 2003, t. 2, Opole.	

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Student zna cele i zasady terapii logopedycznej oraz zna sposoby organizowania zajęć logopedycznych oraz wzory tworzenia konspektów zajęć logopedycznych i programów logopedycznych. (k_W01).
2. Zna zadania, obowiązki i prawa logopedy pracującego w przedszkolu i w szkole Podstawowej (k_W02)
3. Zna podstawowy warsztat logopedy pracującego w placówkach oświatowych. (k_W03)

Umiejętności: student potrafi

4. Potrafi opracować konspekt zajęć logopedycznych dla konkretnego zaburzenia mowy. (k_U04);
5. Umie stworzyć program terapii logopedycznej dla konkretnego dziecka. (k_U05)
6. Potrafi przedstawić obowiązki i omówić organizację pracy logopedy pracującego w placówkach oświatowych. (k_U06).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

7. Ma świadomość prawidłowej artykulacji. (k_K03),
8. Potrafi stworzyć i skompletować dokumentację logopedyczną. (k_K05)

Karta przedmiotu

Nazwa: Kultura języka i wypowiedzi		Kod: 1.S3.LJPO.61	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej i e-learning</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 40h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: powtórzenie gramatyki języka polskiego z dotychczasowej edukacji	
Metody dydaktyczne: <i>zadania teoretyczne, praca w grupie</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2); Zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych za aktywność podczas zajęć (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: <i>celem przedmiotu jest kształcenie sprawności komunikacyjnej , również w zakresie analizy i redagowania tekstów użytkowych.</i>			
Opis: <i>opanowanie terminów: kultura języka, kultura wypowiedzi, kultura żywego słowa. Poznanie współczesnych norm fonetycznych, interpunkcyjnych i ortograficznych. Pogłębienie kompetencji językowej i kompetencji komunikacyjnej.</i>			
Zakres tematów: Wybrane zagadnienia poprawności składniowej. Poprawność w zakresie związków zgody.			

Wybrane zagadnienia poprawności składniowej. Poprawność w zakresie związków rządu.

Wybrane zagadnienia poprawności składniowej. Używanie wyrazów funkcyjnych.

Wybrane zagadnienia poprawności składniowej. Poprawność w zdaniu złożonym.

Wybrane zagadnienia poprawności składniowej. Szyk wyrazów w zdaniu.

Poprawność leksykalno-stylistyczna. Metafory.

Poprawność leksykalno-stylistyczna. Wyrazy modne i szablonowe.

Poprawność leksykalno-stylistyczna. Konstrukcje redundantne.

Poprawność leksykalna. Związki frazeologiczne.

Poprawność leksykalna. Łączliwość wyrazów.

Wybrane zagadnienia poprawności fleksyjnej (rzeczownik, czasownik, liczebnik).

Odmiana nazwisk.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
A1. wykorzystywana podczas zajęć

Karpowicz T., Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja, Warszawa 2009.

Markowski A., Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne, Warszawa 2005.

Jadacka H., Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia. Warszawa 2005.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *zjawiska językowe podlegające ocenie normatywnej; zna normy językowe w zakresie ortografii, interpunkcji, gramatyki (k_W03).*

Umiejętności: student potrafi

2. *posługiwać się polszczyzną zgodnie z zaaprobowanymi społecznie regułami posługiwania się jednostkami językowymi (k_U03).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *wykazywania troski o zachowanie polskiego językowego dziedzictwa i propagowanie wzorców językowej poprawności i kultury osobistej (K_K01).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Warsztaty językowo-stylistyczne		Kod: 1.S3.LJPO.64	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>45h/ 1,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>15h</i> B. Praca własna studenta: <i>45h/ 1,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>30h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>15h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: powtórzenie gramatyki języka polskiego z dotychczasowej edukacji	
Metody dydaktyczne: <i>zadania teoretyczne, praca w grupie</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych za aktywność podczas zajęć (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: <i>celem przedmiotu jest kształcenie sprawności komunikacyjnej w zakresie analizy i redagowania tekstów użytkowych.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów umiejętności redagowania tekstów użytkowych z uwzględnieniem założeń kompetencji językowej, etykiety językowej oraz innych zasad budowania tekstu.</i>			
Zakres tematów: Akt komunikacji językowej. Kulturowe uwarunkowania aktów mowy. Pojęcia: kompetencja komunikacyjna, językowa, stylistyczna, tekstotwórcza.			

Wpływ kompetencji językowo-stylistycznej na zrozumiałość wypowiedzi (na przykładzie wybranych dyskursów).

Świadomość gatunku., świadomość gatunkowa.

Podstawowe zasady poprawnie i sprawnie zbudowanego tekstu.

Cechy dobrego stylu.

Zasady kooperacji Grice'a.

Etykieta językowa. Etykietalne gatunki mowy (gratulacje, życzenia, zaproszenia, kondolencje itd.).

Analiza i redagowanie wybranych gatunków użytkowych (ogłoszenie, cv, list motywacyjny, list otwarty, list intencyjny, list rekomendacyjny, opinia, sprawozdanie, protokół, podanie, wnioski, skarga itd.).

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów. Red. E. Bańkowska, A. Mikołajczuk, Kraków 2006.

Sztuka pisania. Przewodnik po tekstach użytkowych. Red. M. Zaśko-Zielińska, T. Piekot i in., Wrocław 2008.

Współczesny język polski. Red. J. Bartmiński, Lublin 2010.

Zdunkiewicz-Jedynak D., Wykłady ze stylistyki, Warszawa 2008.

Zaśko-Zielińska M., Przez okno świadomości, Wrocław 2006.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *pojęcia: kompetencja komunikacyjna, językowo-stylistyczna, tekstowa; zna cechy dobrego stylu; zna zasady kooperacji Grice'a; zna wzorce wybranych gatunków mowy (k_W03).*

Umiejętności: student potrafi

2. *sprawnie redaguje wybrane gatunki użytkowe, zwracając uwagę na adekwatność środków językowo-stylistycznych (k_U03).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *ma świadomość wpływu kompetencji językowo-stylistycznej na sprawność komunikowania (K_K01).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Gramatyka kontrastywna		Kod: 1.S3.LJPO.65	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Marzena Makuchowska Prowadzący przedmiot: Marzena Makuchowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>45h/ 1,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>15h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: Ukończony kurs współczesnej gramatyki języka polskiego (lub innego współczesnego języka), warunkujący znajomość terminów językoznawczych z zakresu fonetyki, fonologii, fleksji, słowotwórstwa i składni.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i> <i>referaty</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Zaliczenie na podstawie ustnej aktywności na zajęciach (efekty 1-7). Zaliczenie prac pisemnych (kolokwia). (Efekty 1-5) Aktywność na zajęciach (20%) Starannie przygotowany referat (40%) Kolokwia napisane na min. 50% punktów (40%)	
Skrócony opis: Celem przedmiotu jest: • zapoznanie studentów z przedmiotem i metodami analizy kontrastywnej; • uświadomienie studentom celowości porównywania języków (cele poznawcze i praktyczne); • zapoznanie studentów z najważniejszymi typami podobieństw i różnic między poszczególnymi poziomami języków (fonologicznym, fleksyjnym, słowotwórczym i składniowym);			

- uświadomienie studentom możliwych konsekwencji podobieństw i różnic między językami w procesie uczenia (się) języków (transfer pozytywny i negatywny).

....

Zakres tematów:

1. Ogólne aspekty językoznawstwa kontrastywnego (przedmiot, cele, metody, miejsce wśród innych dyscyplin językoznawczych, krótka historia przednaukowego i naukowego porównywania języków).
2. Najważniejsze zagadnienia językoznawstwa typologicznego (cechy typologiczne języków, uniwersalia językowe).
3. Fonetyka i fonologia kontrastywna (ilościowe i jakościowe właściwości systemów fonologicznych różnych języków, aspekty porównywania samogłosek i spółgłosek oraz środków suprasegmentalnych – akcent i intonacji).
4. Systemy morfologiczne języków i kategorie gramatyczne (rodzaju, liczby, przypadku i in.) w aspekcie porównawczym.
5. Słowotwórstwo w aspekcie kontrastywnym.
6. Składniowe modele różnych języków (różnice i podobieństwa w budowie zdań, szyku wyrazów w zdaniu, wyrażania zaprzeczenia, pasywności i in.).
7. Fakultatywnie – wybrane aspekty leksykologii i frazeologii kontrastywnej (problem ekwiwalencji, luki leksykalne itp.).

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

Koczerhan Pietrowicz K., Podstawy językoznawstwa konfrontatywnego. Podręcznik, przeł. P. Jóźwikiewicz, Cz. Lachur, A. Nowacki, Opole 2009.

B. Literatura uzupełniająca:

Dostępne podręczniki do (gramatyki) języków: angielskiego, niemieckiego, francuskiego, rosyjskiego, ukraińskiego i innych (według wyboru studentów),

jak np.:

Czapiga A., Gramatyka konfrontatywna rosyjsko-polska. Morfologia. Składnia zdania pojedynczego, Rzeszów 2013.

Dulewiczowa I., Gramatyka konfrontatywna rosyjsko-polska: fonetyka i fonologia, grafia i ortografia, Warszawa.

Kononenko I., Język ukraiński i polski: studium kontrastywne, Warszawa 2017.

Morciniec N., Prędota S., Fonetyka kontrastywna języka niemieckiego i polskiego, Wrocław 1990.

Kwapisz – Osadnik K., Podstawowe wiadomości z gramatyki polskiej i francuskiej. Szkic porównawczy, Katowice 2007.

Prejbisz A., Gramatyka języka angielskiego, Warszawa 2002.

Tęcza, Z., Gramatyka angielska i niemiecka w opisie równoległym, Rzeszów 2010.

A także m.in.:

Kaproń-Charzyńska I., 2020, Nauczanie fonetyki języka polskiego z perspektywy logopedycznej – studium przypadku studentów z Chin, „Postscriptum Polonistyczne” 2(26)/2020, s. 65-75.

Korytkowska A., Sawicka I., Uwagi na temat ilościowej charakterystyki fonetyki słowiańskiej, w: Komparacja współczesnych języków słowiańskich 2: Fonetyka i fonologia, red. I. Sawicka, Opole 2007, 199-217.

Lewandowski T., No More Polish! A Polish Student's Handbook for Eliminating Interlingual Errors, Opole, 2020.

Zakrzewska-Verdugo M., Kompetencja fonologiczna w nauczaniu języka polskiego Słowaków. Trudne miejsca w wymowie (i ortografii), „Postscriptum Polonistyczne” 2(26)/2020, s. 55-64.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Student

1. zna najważniejsze cele poznawcze i praktyczne językoznawstwa kontrastywnego (k_W01)
2. zna najważniejsze aspekty i metody porównywania języków na poszczególnych poziomach systemu językowego; (K_W02)
3. rozumie mechanizmy motywowane różnicami i podobieństwami między językami w glottodydaktyce (nauczaniu języków obcych). (K_W05)

Umiejętności:

Student potrafi

4. czytać ze zrozumieniem literaturę z zakresu językoznawstwa kontrastywnego (k_U01)
5. omawiać różnice między poszczególnymi poziomami systemu porównywanych języków (k_U02)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

6. pogłębiania naukowej wiedzy o uniwersaliach językowych i swoistościach języków jako elementu bio-kulturowej różnorodności świata (k_K01);
7. szukania dróg przewyższania trudności w uczeniu się i nauczaniu języków poprzez analizę podobieństw i różnic między językami (K_K04).

Karta przedmiotu

Nazwa: Praktyka		Kod: 1.S3.LJPO.69	ECTS: 4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>praktyka</i> B. Tryb realizacji <i>w miejscach prowadzenia terapii logopedycznej</i> C. Liczba godzin <i>120h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 120h/ 4 ECTS Udział w <i>praktykach</i> : 120h B. Praca własna studenta: Przygotowanie do praktyk i realizacja: 120h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: znajomość podstaw, głównie teoretycznych, prowadzenia terapii logopedycznej	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty 3,4).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie udokumentowanej praktyki (karta przebiegu praktyki oraz opinia).</i>	
Skrócony opis: <i>zgodnie z planami, programami kształcenia, praktyki są obowiązkowe i podlegają zaliczeniu oraz są bezpośrednio powiązane z przedmiotami metodycznymi.</i>			
Opis: <i>Praktyki studenckie są integralną częścią studiów. Zgodnie z planami, programami kształcenia, podlegają zaliczeniu i są bezpośrednio powiązane z przedmiotami metodycznymi. Celem praktyk jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej – diagnozy oraz terapii wywoływania i utrwalania głosek najczęściej spotykanych w praktyce zawodowej.</i>			
Zakres tematów:			

1. Zapoznanie z funkcjonowaniem placówki.
2. Analiza dokumentów.
3. Hospitacje zajęć/praktyka:
 - a) diagnoza logopedyczna;
 - b) terapia poszczególnych głosek;
 - c) rozwijanie kompetencji komunikacyjnej;
 - d) praca z dzieckiem z całościowym zaburzeniem rozwoju.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
A1. wykorzystywana podczas zajęć
Tomy: „Logopedii” pod red. Tadeusza Gałkowskiego.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *podstawową terminologię logopedyczną (k_W02).*

Umiejętności: student potrafi

2. *poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną (k_U02);*
3. *opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną (k_U05).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. *samodzielnego stawiania i rozwiązywania problemów logopedycznych (L_K02).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Anatomia i fizjologia układu nerwowego		Kod: 1.S3.LJPO.73	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: dr Waldemar Kołodziej Prowadzący przedmiot: dr Waldemar Kołodziej			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 25h/ 1 ECTS Przygotowanie do zajęć: 15h Przygotowanie do zaliczenia: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się 1-7): <i>Zaliczenie ustne</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny: <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny odpowiedzi studenta (100%).</i>	
Skrócony opis: Anatomia i fizjologia układu nerwowego. Budowa komórki nerwowej. Topografia mózgowia i rdzenia kręgowego. Odruch jako podstawowa jednostka czynnościowa układu nerwowego. Fizjologia ruchu i czucia. Fizjologia mowy. Narządy zmysłów.			
Opis: Podstawowe zagadnienia anatomii mózgowia i rdzenia kręgowego z uwzględnieniem ultrastruktury komórkowej oraz budowy makroskopowej z wyobrażeniem przestrzennym. Wyjaśnienie istoty pobudliwości ściany komórkowej jako mechanizmu odległej komunikacji mózgowia z efektorami w zakresie całego ciała. Tematyka synapsy jako mechanizmu przetwarzania sygnałów elektrycznych na chemiczne i ponownie na elektryczne warunkujących propagację bodźca.			

Przedstawienie roli odruchu jako podstawowej jednostki czynnościowej układu nerwowego. Podział topograficzny kory mózgowej wg schematycznego podziału Brodmana oraz analiza głównych dróg zstępujących i wstępujących rdzenia kręgowego warunkujących ruch oraz czucie. Szczegółowa analiza pola Broki oraz Wernickego wraz z przyległymi obszarami mózgu, a także zakres współdziałania innych narządów w formowaniu głosu i artykulacji. Rola zmysłów i funkcja narządów zmysłów ze szczególnym uwzględnieniem ich roli w procesie mówienia.

Zakres tematów:

1. Anatomia ogólna mózgowia i czaszki.
2. Anatomia ogólna kręgosłupa, rdzenia kręgowego i nerwów obwodowych.
3. Fizjologia ruchu.
4. Fizjologia czucia.
5. Fizjologia mowy.
6. Anatomia i fizjologia narządów zmysłów.
7. Autonomiczny układ nerwowy.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
A1. Materiał przedstawiony podczas wykładów
- B. Literatura uzupełniająca:
James D. Fix (wyd. Polskie pod red. Janusza Morysia): *Neuroanatomia*. Urban&Partner Wrocław 1997.
Stanisław Konturek: *Fizjologia Człowieka. T. IV. Neurofizjologia*. Wydawnictwo UJ Kraków 1998.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. *Niezbędne podstawy anatomii i fizjologii układu nerwowego oraz fachową terminologię tego tematu (K_W02, L_W01).*
2. *Budowę i funkcje czynnościowe organizmu człowieka w kontekście fizjologii mowy i jej zaburzeń (K_W04).*

Umiejętności: student potrafi:

3. *Wykorzystywać posiadaną wiedzę na temat budowy i funkcjonowania układu nerwowego, a w szczególności informacje na temat podstaw fizjologicznych mowy, w celu dalszego zrozumienia i studiowania istoty, i przyczyn zaburzeń mowy w ogólnym i w szczegółowym aspekcie, co powinno przełożyć się na wybór właściwej terapii w przyszłej praktyce zawodowej (K_U01, L_U01).*
4. *Formułować problemy badawcze ze zrozumieniem w oparciu o posiadaną wiedzę na temat podstaw funkcjonalnych zaburzeń mowy (K_U02, L_U04).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

5. *Krytycznej oceny posiadanej wiedzy z zakresu anatomii i fizjologii układu nerwowego (ze szczególnym uwzględnieniem fizjologii mowy) oraz wykorzystania jej do pogłębiania wiedzy logopedycznej na dalszym etapie kształcenia (K_K01).*
6. *Współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia własnego warsztatu mając podstawy wiedzy o fizjologii czynności mowy (K_K03).*
7. *Odpowiedzialnego pełnienia przyszłej roli zawodowej logopedy i lektora języka polskiego jako obcego, w tym: korzystania z naukowych źródeł wiedzy jako narzędzia w codziennej praktyce i w samokształceniu (K_K04).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Anatomia i fizjologia narządów mowy i słuchu.		Kod: S3.LIPO.74	ECTS:2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: lek.med.Aleksandra Hołubecka- Sak			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>wykład, prezentacja w formie slajdów, prezentacja w formie filmów</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>kolokwium zaliczeniowe.</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie kolokwium zaliczeniowego.</i>	
Skrócony opis: <i>zajęcia mają na celu zapoznanie się z podstawami anatomii i fizjologii narządów mowy i słuchu.</i>			
Opis: Przedmiot obejmuje zapoznanie się z podstawowymi pojęciami z zakresu anatomii i fizjologii górnych dróg oddechowych i początkowego odcinka przewodu pokarmowego, oraz podstawowymi pojęciami z zakresu fizjologii narządów głowy i szyi, co stanowi podstawę do nauki audiologii i foniatrii w dalszym toku studiów.nauczanie skupia się na obszarach wspólnych dla logopedii oraz audiologii i foniatrii.			
Zakres tematów:			

Zajęcia obejmują poznanie niżej wymienionych zagadnień w sposób szczegółowy.

Anatomia i fizjologia nosa i zatok przynosowych.

Anatomia i fizjologia jamy ustnej.

Anatomia i fizjologia nosogardła, gardła środkowego i dolnego.

Anatomia i fizjologia krtani.

Anatomia i fizjologia ucha.

Nerwy czaszkowe.

Literatura:

Anatomia człowieka- A.Bochenek

Anatomia kliniczna głowy i szyi- R.Aleksandrowicz, B.Ciszek

Atlas głowy i szyi dla stomatologów Nettera.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. budowę i funkcje organizmu człowieka- (układu nerwowego, narządów słuchu i mowy) (k_W04);

Umiejętności: student potrafi

2. analizować medyczne podstawy logopedii, analizować i określać biologiczne podstawy mowy, wyjaśnić anatomię narządów słuchu i mowy, analizować zaburzenia głosu. (L_U01),

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. analizowania zdobytej wiedzy, autorefleksji nad rozwojem zawodowym (L_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: Wprowadzenie do logopedii		Kod: 1.S3.LJPO.82	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwium pisemne (efekty 1,2);</i> <i>Prezentacja (efekty)</i> <i>Obecność i aktywność (efekty 3,4).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen</i> <i>cząstkowych (50 % - kolokwium pisemne, 50% -</i> <i>przygotowanie prezentacji, kierowanie dyskusją podczas</i> <i>prezentacji, obecność i aktywny udział w zajęciach)</i>	
Opis: Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z wiedzą na temat rozwoju logopedii, kształcenia kadr i systemów opieki logopedycznej w Polsce i na świecie; przedmiotu zainteresowań i badań tej nauki, kierunków jej rozwoju, związku oraz miejsca logopedii wśród nauk zajmujących się zagadnieniami mowy w normie i patologii, języka czy procesem porozumiewania, tj. komunikacją (werbalną oraz niewerbalną); z podstawowymi pojęciami, którymi się one posługują, a które są narzędziami opisu tej dyscypliny. Wyjaśnienie związku logopedii z innymi naukami. Celem „wprowadzenia do logopedii” jest przygotowanie studenta do dalszej nauki na tym kierunku (udziału w wykładach reprezentantów różnych nauk i samodzielnego studiowania podręczników akademickich oraz specjalistycznej literatury), umożliwienie mu komunikowania się z użyciem specjalistycznej terminologii i udziału w merytorycznej dyskusji.			

Zakres tematów:

- Przedmiot badań, zakres zainteresowań i miejsce logopedii wśród innych nauk;
- Rozwój logopedii w Polsce. Systemy opieki logopedycznej w Polsce i innych krajach. Determinanty opieki logopedycznej;
- Zadania logopedii teoretycznej i stosowanej (wychowawczej i specjalnej). Zadania, rola i miejsce logopedów oraz środowiska wychowawczego w procesie opieki logopedycznej;
- Lingwistyczne i socjolingwistyczne podstawy logopedii (prezentacja DZIENNIKARZ). Wyjaśnienie pojęć (komunikacja werbalna, ekspresja i percepcja językowa, porozumienie; mowa i jej składniki; norma językowa, odchylenia od normy językowej, błędy językowe; kompetencje i sprawności językowe; ekspresja i percepcja językowa);
- Biologiczne uwarunkowania rozwoju mowy. Związek logopedii z naukami medycznymi. Wyjaśnienie pojęć: anatomia, fizjologia, patologia, patomechanizm, patogenez, etiopatogeneza. Struktury odpowiedzialne za ekspresję i percepcję językową.
- Psychologiczne aspekty procesu komunikacji (prezentacja PSYCHOLOG). Komunikacja pozawerbalna; Znaczenie rozwoju wiedzy na temat komunikacji niejęzykowej dla teorii logopedii (wskazania możliwości jej zastosowania w terapii logopedycznej).
- Wprowadzenie do logopedii wychowawczej i artystycznej (prezentacja AKTOR). Wyjaśnienie podstawowych pojęć: sprawność realizacyjna, technika mowy, oddech, fonacja, emisja głosu, artykulacja, dykcja, warsztat logopedy.
- Podstawowe pojęcia logopedyczne: zaburzenia mowy, wady mowy, wady wymowy, błędy wymowy, przejęzyczenia; zaburzenia komunikacji językowej, zaburzenia języka, zaburzenia realizacji wypowiedzi słownej, zaburzenia artykulacji; terapia logopedyczna, reedukacja, rehabilitacja mowy, korekta logopedyczna – różnice, znaczenie i zakres pojęć.
- Polskie nazewnictwo i typologie zaburzeń mowy.

Literatura:

- Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, wyd. UO, Opole 1998.
 - Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, wyd. UO, wyd. II, Opole 2003.
 - Jastrzębowska G., Podstawy logopedii dla studentów logopedii, pedagogiki, psychologii, filologii, wyd. UO, Opole 1996.
 - Styczek I., Logopedia, PWN, Warszawa 1980.
- Literatura uzupełniająca
- Grabias S., Język w zachowaniach społecznych, wyd. UMCS, Lublin 2019.
 - Kaczmarek B. L. J., Mózgowa organizacja mowy, wyd. UMCS, Lublin 1995.
 - Zaburzenia mowy. Mowa - teoria - praktyka, red. S. Grabias, wyd. UMCS, Lublin 2001.
 - Milewski T., Językoznawstwo, Warszawa 1975.
 - Toczyska B., Szarabanda w chaszcach, Gdańsk 2000.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. miejsce logopedii w systemie nauk i rozumie jej związek z innymi dyscyplinami naukowymi (społecznymi, biologicznymi, humanistycznymi, artystycznymi); ma wiedzę na temat przedmiotu badań i zakresu zainteresowań logopedii, jej prekursorów, systemów opieki logopedycznej i kształcenia logopedów w Polsce i innych krajach (k_W01);
2. podstawowe pojęcia logopedyczne i ma elementarną wiedzę na temat różnych aspektów komunikacji (językowej i pozajęzykowej), stanowiących przedmiot zainteresowań dyscyplin, z którymi logopedia

współpracuje: językoznawstwa, psychologii społecznej, nauk medycznych, kultury żywego słowa (k_W02); (L_W01; L_W02; L_W03).

Umiejętności

Student potrafi:

3. posługując się terminologią logopedyczną w sposób spójny i rzeczowy wypowiadać się na temat logopedii jako nauki, zadań i roli logopedów, systemów kształcenia i opieki logopedycznej, komunikacji werbalnej i pozawerbalnej (k_U04);

Kompetencje społeczne: Student jest gotów do:

4. doksztalcania się i samodoskonalenia, dokonywania samooceny własnych kompetencji (L_K05; L_K06);

Karta przedmiotu

Nazwa:		Kod: 1.S3.LJPO.83	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: 50h/ 2 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 20h	
B. Tryb realizacji <i>e-learning</i>		B. Praca własna studenta: 25h/ 1 ECTS Przygotowanie do zajęć: 15h Przygotowanie do zaliczenia: 10h	
C. Liczba godzin 30h			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne:		Metody i kryteria oceniania:	
<i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / dyskusja/ prezentacja</i>		A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwium pisemne (efekty 1,2); Prezentacja (efekty 3,4). Obecność i aktywność (efekty 1-5)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych (50 % - kolokwium pisemne, 50% - przygotowanie prezentacji, kierowanie dyskusją podczas prezentacji, obecność i aktywny udział w zajęciach)</i>	
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z wiedzą na temat rozwoju logopedii, kształcenia kadr i systemów opieki logopedycznej w Polsce i na świecie; przedmiotu zainteresowań i badań tej nauki, kierunków jej rozwoju, związku oraz miejsca logopedii wśród nauk zajmujących się zagadnieniami mowy w normie i patologii, języka czy procesem porozumiewania, tj. komunikacją (werbalną oraz niewerbalną); z podstawowymi pojęciami, którymi się one posługują, a które są narzędziami opisu tej dyscypliny. Wyjaśnienie związku logopedii z innymi naukami. Celem „wprowadzenia do logopedii” jest przygotowanie studenta do dalszej nauki na tym kierunku (udziału w wykładach reprezentantów różnych</i>			

nauk i samodzielnego studiowania podręczników akademickich oraz specjalistycznej literatury), umożliwienie mu komunikowania się z użyciem specjalistycznej terminologii i udziału w merytorycznej dyskusji.

Zakres tematów:

- Przedmiot badań, zakres zainteresowań i miejsce logopedii wśród innych nauk;
- Rozwój logopedii w Polsce. Systemy opieki logopedycznej w Polsce i innych krajach. Determinanty opieki logopedycznej;
- Zadania logopedii teoretycznej i stosowanej (wychowawczej i specjalnej). Zadania, rola i miejsce logopedów oraz środowiska wychowawczego w procesie opieki logopedycznej;
- Lingwistyczne i socjolingwistyczne podstawy logopedii (prezentacja DZIENNIKARZ). Wyjaśnienie pojęć (komunikacja werbalna, ekspresja i percepcja językowa, porozumienie; mowa i jej składniki; norma językowa, odchylenia od normy językowej, błędy językowe; kompetencje i sprawności językowe; ekspresja i percepcja językowa);
- Biologiczne uwarunkowania rozwoju mowy. Związek logopedii z naukami medycznymi. Wyjaśnienie pojęć: anatomia, fizjologia, patologia, patomechanizm, patogenez, etiopatogeneza. Struktury odpowiedzialne za ekspresję i percepcję językową.
- Psychologiczne aspekty procesu komunikacji (prezentacja PSYCHOLOG). Komunikacja pozawerbalna; Znaczenie rozwoju wiedzy na temat komunikacji niejęzykowej dla teorii logopedii (wskazania możliwości jej zastosowania w terapii logopedycznej).
- Wprowadzenie do logopedii wychowawczej i artystycznej (prezentacja AKTOR). Wyjaśnienie podstawowych pojęć: sprawność realizacyjna, technika mowy, oddech, fonacja, emisja głosu, artykulacja, dykcja, warsztat logopedy.
- Podstawowe pojęcia logopedyczne: zaburzenia mowy, wady mowy, wady wymowy, błędy wymowy, przejęzyczenia; zaburzenia komunikacji językowej, zaburzenia języka, zaburzenia realizacji wypowiedzi słownej, zaburzenia artykulacji; terapia logopedyczna, reedukacja, rehabilitacja mowy, korekta logopedyczna – różnice, znaczenie i zakres pojęć.
- Polskie nazewnictwo i typologie zaburzeń mowy.

Literatura:

- Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, wyd. UO, Opole 1998.
- Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, wyd. UO, wyd. II, Opole 2003.
- Jastrzębowska G., Podstawy logopedii dla studentów logopedii, pedagogiki, psychologii, filologii, wyd. UO, Opole 1996.
- Styczek I., Logopedia, PWN, Warszawa 1980.

Literatura uzupełniająca

- Grabias S., Język w zachowaniach społecznych, wyd. UMCS, Lublin 2019.
- Kaczmarek B. L. J., Mózgowa organizacja mowy, wyd. UMCS, Lublin 1995.
- Zaburzenia mowy. Mowa - teoria - praktyka, red. S. Grabias, wyd. UMCS, Lublin 2001.
- Milewski T., Językoznawstwo, Warszawa 1975.
- Toczyńska B., Szarabanda w chaszcach, Gdańsk 2000.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Student zna i rozumie

1. miejsce logopedii w systemie nauk i rozumie jej związek z innymi dyscyplinami naukowymi (społecznymi, biologicznymi, humanistycznymi, artystycznymi); ma wiedzę na temat przedmiotu badań i zakresu zainteresowań logopedii, jej prekursorów, systemów opieki logopedycznej i kształcenia logopedów w Polsce i innych krajach (k_W01);

2. podstawowe pojęcia logopedyczne i ma elementarną wiedzę na temat różnych aspektów komunikacji (językowej i pozajęzykowej), stanowiących przedmiot zainteresowań dyscyplin, z którymi logopedia współpracuje: językoznawstwa, psychologii społecznej, nauk medycznych, kultury żywego słowa (k_W02); (L_W01; L_W02; L_W03).

Umiejętności:

Student potrafi:

1. posługując się terminologią logopedyczną w sposób spójny i rzeczowy wypowiadać się na temat logopedii jako nauki, zadań i roli logopedów, systemów kształcenia i opieki logopedycznej, komunikacji werbalnej i pozawerbalnej (k_U04);
2. właściwie dobierać źródła oraz informacje z nich pochodzące, dokonywać ocenę, przeprowadzać krytyczną analizę i syntezę tych informacji (k_U01);
3. brać udział w debacie, prezentować i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym komunikacji oraz sprawności językowej i dyskutować o nich (k_U07);
4. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U09)

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do

5. doksztalcenia się i samodoskonalenia, dokonywania samooceny własnych kompetencji (L_K05; L_K06);

Karta przedmiotu

Nazwa: Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego		Kod: 1.S3.LIPO.84	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>egzamin</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do egzaminu: <i>25h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) egzamin (efekty 1-6). B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny egzamin końcowy - 90% obecność - 10%	
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest opis zjawisk fonetycznych prowadzący do analizy fonetycznej i fonologicznej wypowiedzi mówionej.</i>			
Zakres tematów: Fonetyka i fonologia jako nauki. Alfabet fonetyczne słowiańskie i międzynarodowe.			

Głoska i jej właściwości artykulacyjne, akustyczne i audytywne.

Opis artykulacyjny głosek polskich (spółgłoski i samogłoski). Rentgenogramy i palatogramy.

Upodobnienia głosek w potoku mówieniowym, m. in. pod względem dźwięczności, miejsca artykulacji oraz stopnia otwarcia, uproszczenia grup spółgłoskowych.

Prawidła polskiej wymowy. Wymowa staranna i potoczna.

Fonetyka i fonologia w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Różnice językowe i kulturowe.

Fonologia - pojęcie fonemu, fonem a głoska, zestaw cech dystynktywnych, matryca fonemów, budowanie modeli fonemów drogą opozycji, fonem a wariant fonemu.

Prozodia - akcent wyrazowy i zdaniowy, zestroje akcentowe, akcent skrótowców; intonacja.

Literatura:

Ostaszewska D., Tambor J., Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego, Warszawa 2000.

Wierzchowska B., Fonetyka i fonologia języka polskiego, Wrocław 1980 (i nast.)

Dłuska M., Fonetyka polska. Artykulacja głosek polskich, Warszawa-Kraków 1981.

Literatura uzupełniająca

Prozodia, fonetyka, fonologia, red. J. Bartmiński, M. Nowosad-Bakalarczyk, Lublin 2010.

Szpyra-Kozłowska J., Wprowadzenie do współczesnej fonologii, Lublin 2003.

Lubaś W., Urbańczyk S., Podręczny słownik poprawnej wymowy polskiej, Warszawa 1990.

Klebanowska B. Interpretacja fonologiczna zjawisk fonetycznych w języku polskim: z ćwiczeniami, Warszawa 2007.

Maciołek M., Tambor J., Głoski polskie: przewodnik fonetyczny dla cudzoziemców i nauczycieli uczących języka polskiego jako obcego, Katowice 2014.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Student

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje głoski ze względu na ich cechy artykulacyjne (k_W02)
zna warunki, w jakich zachodzą procesy fonetyczne (k_W01)
2. wymienia alofony fonemów współczesnego języka polskiego (k_W02)
określa dystrybucję fonemów polskich (k_W01)

w zakresie umiejętności:

3. dokonuje transkrypcji fonetycznej wypowiedzi mówionej (k_U01)
4. analizuje procesy fonetyczne zachodzące w mowie (k_U03)
5. dowodzi dystynktywność cechy za pomocą opozycji fonologicznej (k_U01)

w zakresie postaw (kompetencje społeczne):

6. ma świadomość wagi poprawności i estetyki wymowy własnej i cudzej (k_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego		Kod: 1.S3.LJPO.85	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>50h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>20h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>Ćwiczenia, praca w grupach, dyskusja, wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>kolokwium (efekty 1-6).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny kolokwia - średnia ocen cząstkowych	
Skrócony opis: Celem przedmiotu jest opis zjawisk fonetycznych prowadzący do analizy fonetycznej i fonologicznej wypowiedzi mówionej.			
Zakres tematów: Fonetyka i fonologia jako nauki. Alfabet fonetyczne słowiańskie i międzynarodowe.			

Głoska i jej właściwości artykulacyjne, akustyczne i audytywne.

Opis artykulacyjny głosek polskich (spółgłoski i samogłoski). Rentgenogramy i palatogramy.

Upodobnienia głosek w potoku mówieniowym, m. in. pod względem dźwięczności, miejsca artykulacji oraz stopnia otwarcia, uproszczenia grup spółgłoskowych.

Prawidła polskiej wymowy. Wymowa staranna i potoczna.

Fonetyka i fonologia w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Różnice językowe i kulturowe.

Fonologia - pojęcie fonemu, fonem a głoska, zestaw cech dystynktywnych, matryca fonemów, budowanie modeli fonemów drogą opozycji, fonem a wariant fonemu.

Prozodia - akcent wyrazowy i zdaniowy, zestroje akcentowe, akcent skrótowców; intonacja

Literatura:

Ostaszewska D., Tambor J., Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego, Warszawa 2000.

Wierzchowska B., Fonetyka i fonologia języka polskiego, Wrocław 1980 (i nast.)

Dłuska M., Fonetyka polska. Artykulacja głosek polskich, Warszawa-Kraków 1981

Literatura uzupełniająca

Prozodia, fonetyka, fonologia, red. J. Bartmiński, M. Nowosad-Bakalarczyk, Lublin 2010.

Szpyra-Kozłowska J., Wprowadzenie do współczesnej fonologii, Lublin 2003.

Lubaś W., Urbańczyk S., Podręczny słownik poprawnej wymowy polskiej, Warszawa 1990.

Klebanowska B. Interpretacja fonologiczna zjawisk fonetycznych w języku polskim: z ćwiczeniami, Warszawa 2007.

Maciołek M., Tambor J., Głoski polskie: przewodnik fonetyczny dla cudzoziemców i nauczycieli uczących języka polskiego jako obcego, Katowice 2014.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Student:

W zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje głoski ze względu na ich cechy artykulacyjne (k_W02)
zna warunki, w jakich zachodzą procesy fonetyczne (k_W01)
2. wymienia alofony fonemów współczesnego języka polskiego (k_W02)
określa dystrybucję fonemów polskich (k_W01)

w zakresie umiejętności:

3. dokonuje transkrypcji fonetycznej wypowiedzi mówionej (k_U01)
4. analizuje procesy fonetyczne zachodzące w mowie (k_U03)
5. dowodzi dystynktywność cechy za pomocą opozycji fonologicznej (k_U01)

w zakresie postaw (kompetencje społeczne):

6. ma świadomość wagi poprawności i estetyki wymowy własnej i cudzej (k_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Gramatyka opisowa współczesnego języka polskiego 1		Kod: 1.S3.LJPO.86	ECTS:2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>egzamin</i>		Nakład pracy studenta: Godziny kontaktowe 20h / 1 ECTS - udział w wykładzie: 15h - udział w konsultacjach: 5h Praca własna studenta 25h / 1 ECTS - przygotowanie do egzaminu: 25h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: <i>wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Egzamin (efekty 1-5)</i>	
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest pogłębianie i poszerzanie wiedzy z zakresu gramatyki współczesnego języka polskiego, wypracowanie umiejętności analizy języka na różnych jego poziomach oraz pogłębianie kompetencji językowej.</i>			
Zakres tematów: Podstawowe pojęcia morfologii. Typy morfemów. Analiza morfologiczna wyrazów. Klasyfikacja wyrazów na części mowy. Podstawowe pojęcia fleksyjne. Typy tematów fleksyjnych. Kategorie fleksyjne imienne i werbalne. Opis paradygmatów poszczególnych części mowy.			

Podstawowe pojęcia słowotwórstwa. Typy formantów. Kategoria słowotwórcza, typ słowotwórczy, znaczenie słowotwórcze. Analiza słowotwórcza derywatów prostych i złożonych.

Konotacja i akomodacja. Rodzaje związków składniowych.

Części zdania. Typy wypowiedzi prostych i złożonych.

Różne modele opisu składni. Metody graficznego przedstawiania struktury wypowiedzenia. Analiza składniowa wypowiedzi

Literatura:

(Red.) Grzegorzczkowska R., Laskowski R., Wróbel H., Gramatyka współczesnego języka polskiego, t. 1.: Morfologia, Warszawa 2001.

Grzegorzczkowska R., Wykłady z polskiej składni, Warszawa 2004.

Nagórko A., Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem), Warszawa 1998 (i nast.).

Wróbel H., Gramatyka języka polskiego, Kraków 2001.

Literatura uzupełniająca

Bańko M., Wykłady z polskiej fleksji, Warszawa 2002.

Grzegorzczkowska R., Zarys słowotwórstwa polskiego, Warszawa 1982.

Klemensiewicz Z., Zarys składni polskiej, Warszawa 1969 (i nast.).

Saloni Z., Świdziński M., Składnia współczesnego języka polskiego, Warszawa 1997.

Strutyński J., Gramatyka polska, Kraków 1997.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. podstawowe terminy z zakresu gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego (k_W01),
2. poszczególne jednostki języka, potrafi je opisać w oparciu o wiedzę systemową (k_W02).

Umiejętności: Student potrafi

3. analizować elementy języka na różnych poziomach ich funkcjonowania w systemie, wykorzystuje reguły wewnątrzsystemowe do tworzenia struktur językowych na różnych poziomach organizacji systemu językowego (k_U03);
4. wskazać relacje między jednostkami z poszczególnych poziomów systemu językowego; dowodzi, że system językowy jest uporządkowaną i hierarchiczną całością (k_U01).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

5. korzystania ze wsparcia profesjonalistów z otoczenia w miejscu pracy, w dochodzeniu do wiedzy o systemie językowym; ma świadomość poziomu własnej kompetencji językowej (k_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Gramatyka opisowa współczesnego języka polskiego 1		Kod: 1.S3.LJPO.87	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: Godziny kontaktowe (50h / 2 ECTS) - udział w zajęciach: 30h - udział w konsultacjach: 20h Praca własna studenta (25h / 1 ECTS) - przygotowanie do zajęć: 10 -przygotowanie do kolokwium: 15h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład/dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: pisemne sprawdziany z poszczególnych działów potwierdzające wiedzę i umiejętności analizy językowej (średnia ze wszystkich sprawdzianów w semestrze składa się na ocenę semestralną) (efekty 1-5)	
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest pogłębianie i poszerzanie wiedzy z zakresu gramatyki współczesnego języka polskiego, wypracowanie umiejętności analizy języka na różnych jego poziomach oraz pogłębianie kompetencji językowej.</i>			
Zakres tematów: Podstawowe pojęcia morfologii. Typy morfemów. Analiza morfologiczna wyrazów. Klasyfikacja wyrazów na części mowy. Podstawowe pojęcia fleksyjne. Typy tematów fleksyjnych. Kategorie fleksyjne imienne i werbalne. Opis paradygmatów poszczególnych części mowy. Podstawowe pojęcia słowotwórstwa. Typy formantów. Kategoria słowotwórcza, typ słowotwórczy, znaczenie słowotwórcze. Analiza słowotwórcza derywatów prostych i złożonych.			

Literatura:

(Red.) Grzegorzczkova R., Laskowski R., Wróbel H., Gramatyka współczesnego języka polskiego, t. 1.: Morfologia, Warszawa 2001.

Grzegorzczkova R., Wykłady z polskiej składni, Warszawa 2004.

Nagórko A., Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem), Warszawa 1998 (i nast.).

Wróbel H., Gramatyka języka polskiego, Kraków 2001.

Literatura uzupełniająca

Bańko M., Wykłady z polskiej fleksji, Warszawa 2002.

Grzegorzczkova R., Zarys słowotwórstwa polskiego, Warszawa 1982.

Klemensiewicz Z., Zarys składni polskiej, Warszawa 1969 (i nast.).

Saloni Z., Świdziński M., Składnia współczesnego języka polskiego, Warszawa 1997.

Strutyński J., Gramatyka polska, Kraków 1997

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student

Zna i rozumie:

1. terminy z zakresu gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego (k_W01)
2. poszczególne jednostki języka, potrafi je opisać w oparciu o wiedzę systemową (k_W02).

Umiejętności: student

Potrafi:

3. analizować elementy języka na różnych poziomach ich funkcjonowania w systemie, wykorzystywać reguły wewnątrzsystemowe do tworzenia struktur językowych na różnych poziomach organizacji systemu językowego (k_U03);
4. wskazać relacje między jednostkami z poszczególnych poziomów systemu językowego; dowodzić, że system językowy jest uporządkowaną i hierarchiczną całością (k_U01).

Kompetencje społeczne: student

Jest gotów do:

5. korzystania ze wsparcia profesjonalistów z otoczenia w miejscu pracy, w dochodzeniu do wiedzy o systemie językowym; ma świadomość poziomu własnej kompetencji językowej (k_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Gramatyka opisowa współczesnego języka polskiego 2		Kod: 1.S3.LJPO.88	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>egzamin</i>		Nakład pracy studenta: A Godziny kontaktowe (25h / 1 ECTS) - udział w wykładzie: 15h - udział w konsultacjach: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>wykład</i>		Metody i kryteria oceniania: <i>obecność; ocena z egzaminu (efekty 1-5)</i>	
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest pogłębianie i poszerzanie wiedzy z zakresu gramatyki współczesnego języka polskiego, wypracowanie umiejętności analizy języka na różnych jego poziomach oraz pogłębianie kompetencji językowej.</i>			
Zakres tematów: Podstawowe pojęcia słowotwórstwa. Typy formantów. Kategoria słowotwórcza, typ słowotwórczy, znaczenie słowotwórcze. Analiza słowotwórcza derywatów prostych i złożonych. Części zdania. Akomodacja. Typy wypowiedzi pojedynczych i złożonych. Analiza zdań.			
Literatura: Grzegorzczukowa R., Wykłady z polskiej składni, Warszawa 2004. Nagórko A., Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem), Warszawa 1998 (i nast.).			

Wróbel H., Gramatyka języka polskiego, Kraków 2001

Literatura uzupełniająca

Grzegorzczkowska R., Zarys słowotwórstwa polskiego, Warszawa 1982.

Klemensiewicz Z., Zarys składni polskiej, Warszawa 1969 (i nast.).

Saloni Z., Świdziński M., Składnia współczesnego języka polskiego, Warszawa 1997.

Strutyński J., Gramatyka polska, Kraków 1997.

Podracki J., Składnia polska. Książka dla nauczycieli, studentów i uczniów, Warszawa 1997.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. w zaawansowanym stopniu terminy z zakresu gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego (k_W01);
2. poszczególne jednostki języka, potrafi je opisać w oparciu o wiedzę systemową (k_W02).

Umiejętności: student potrafi

3. analizować elementy języka na różnych poziomach ich funkcjonowania w systemie, wykorzystuje reguły wewnątrzsystemowe do tworzenia struktur językowych na różnych poziomach organizacji systemu językowego (k_U03);
4. wskazywać relacje między jednostkami z poszczególnych poziomów systemu językowego; dowodzi, że system językowy jest uporządkowaną i hierarchiczną całością (k_U01).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. korzystania ze wsparcia profesjonalistów z otoczenia w miejscu pracy, w dochodzeniu do wiedzy o systemie językowym; ma świadomość poziomu własnej kompetencji językowej (k_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Gramatyka opisowa współczesnego języka polskiego 2		Kod: 1.S3.LJPO.89	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: Godziny kontaktowe (40h) 1,5 ECTS - udział w zajęciach: 30h - udział w konsultacjach 10h Praca własna studenta (15h) 0,5 ECTS - przygotowanie do zajęć: 10h - przygotowanie do kolokwium: 5h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>przygotowanie do zajęć; przygotowanie do kolokwium zaliczeniowych</i>	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: <i>pisemne sprawdziany z poszczególnych działów potwierdzające wiedzę i umiejętności analizy językowej (średnia ze wszystkich sprawdzianów w semestrze składa się na ocenę semestralną) (efekty 1-5)</i>	
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest pogłębianie i poszerzanie wiedzy z zakresu gramatyki współczesnego języka polskiego, wypracowanie umiejętności analizy języka na różnych jego poziomach oraz pogłębianie kompetencji językowej</i>			
Zakres tematów: Podstawowe pojęcia słowotwórstwa. Typy formantów. Kategoria słowotwórcza, typ słowotwórczy, znaczenie słowotwórcze. Analiza słowotwórcza derywatów prostych i złożonych. Części zdania. Akomodacja. Typy wypowiedzi pojedynczych i złożonych. Analiza zdań			
Literatura:			

Grzegorzczkowska R., Wykłady z polskiej składni, Warszawa 2004.

Nagórko A., Zarys gramatyki polskiej (ze słowotwórstwem), Warszawa 1998 (i nast.).

Wróbel H., Gramatyka języka polskiego, Kraków 2001

Literatura uzupełniająca

Grzegorzczkowska R., Zarys słowotwórstwa polskiego, Warszawa 1982.

Klemensiewicz Z., Zarys składni polskiej, Warszawa 1969 (i nast.).

Saloni Z., Świdziński M., Składnia współczesnego języka polskiego, Warszawa 1997.

Strutyński J., Gramatyka polska, Kraków 1997.

Podracki J., Składnia polska. Książka dla nauczycieli, studentów i uczniów, Warszawa 1997.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. w zaawansowanym stopniu terminy z zakresu gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego (k_W01);
2. poszczególne jednostki języka, potrafi je opisać w oparciu o wiedzę systemową (k_W02).

Umiejętności: student potrafi

3. analizuje elementy języka na różnych poziomach ich funkcjonowania w systemie, wykorzystuje reguły wewnątrzsystemowe do tworzenia struktur językowych na różnych poziomach organizacji systemu językowego (k_U03);
4. wskazuje relacje między jednostkami z poszczególnych poziomów systemu językowego; dowodzi, że system językowy jest uporządkowaną i hierarchiczną całością (k_U01).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. korzystania ze wsparcia profesjonalistów z otoczenia w miejscu pracy, w dochodzeniu do wiedzy o systemie językowym; ma świadomość poziomu własnej kompetencji językowej (k_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Zaburzenia rozwoju mowy i języka		Kod: 1.S3.LIPO.90 1.S3.LIPO.91	ECTS: 1 ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Grażyna Jastrzębowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>Wykład /Konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>e-learning</i> C. Liczba godzin <i>W - 15h / K-30</i> D. Sposób zaliczenia <i>k- Zaliczenie na ocenę</i> <i>w -egzamin</i>		Nakład pracy studenta: Konsultacje: A. Godziny kontaktowe: 40h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h Wykład: A. Godziny kontaktowe:25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody/techniki/odziaływania dydaktyczne: - prezentacje multimedialne, - dyskusja uczestnicząca, inicjowanie dyskusji przez studenta, - ze strony prowadzącego - inicjowanie i kierowanie dyskusją podczas prezentowania przygotowanego materiału; - komentarze, porządkujące i aktualizujące przedstawianą wiedzę,		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwium egzaminacyjne (efekty 1-6);</i> <i>Zadania cząstkowe: przygotowanie 2 prezentacji multimedialnych (praca zespołowa), aktywny udział w dyskusji, obecność (efekty 3-9).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i kolokwium egzaminacyjnego (60%).</i>	
Skrócony opis: Program przedmiotu, obejmuje wiedzę z zakresu logopedii ogólnej i częściowo specjalnej (korekcyjnej i neurologopedii), głównie – teorii zaburzeń rozwoju mowy, która powstała i wykorzystuje dorobek wielu dziedzin, m.in. psychologii klinicznej, rozwojowej, psycholingwistyki, neurobiologii, czy biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania. Znajomość			

terminologii i wiedzy z ich obszaru (na propedeutycznym poziomie) stanowi warunek zrozumienia zagadnień dotyczących rozwoju mowy w normie i patologii, a w przyszłości samodzielne studiowanie poświęconej im literatury.

Opis:

Celem jest zapoznanie studenta z teorią zaburzeń rozwoju mowy, ich istotą, objawami, etiologią i patogenezą; z międzynarodowymi kategoryzacjami ICD-10, DSM-V i stosowanym w nich nazewnictwem; Student powinien umieć ocenić przebieg rozwoju językowego na tle ogólnego rozwoju psychomotorycznego, dostrzegać zależność i wpływ zaburzeń poszczególnych procesów poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych i ruchowych na rozwój mowy. Powinien znać wskaźniki rozwoju prawidłowego, odróżniać zakłócenia od zaburzeń rozwoju mowy i języka oraz znać patomechanizm, patogenezę i biologiczne przyczyny odchylenia od normy rozwojowej. Wiedza ta umożliwia formułowanie wstępnej diagnozy i właściwą ocenę zjawisk logopedycznych: rozróżnianie zjawisk patologicznych (zaburzeń mowy) i rozwojowych (charakterystycznych dla procesu rozwojowego), ocenę poziomu sprawności językowej, wskazywanie postaci i celu terapii w zależności od lokalizacji przyczyn zaburzeń mowy.

Zakres tematów:

- Wprowadzenie do logopedii specjalnej, wyjaśnienie podstawowych pojęć z obszaru psychologii rozwojowej i klinicznej. Rozwój mowy na tle ogólnego rozwoju psychomotorycznego; Mowa a procesy poznawcze. Mowa a procesy spostrzeniowe. Mowa a procesy wykonawcze. Mowa a procesy emocjonalno-motywacyjne. Patomechanizm zaburzeń rozwoju mowy;
- Rozwój mowy w normie i patologii. Wskaźniki prawidłowego przebiegu rozwoju językowego. Cechy charakterystyczne „mowy dziecięcej”; Odchylenia od normy językowej powstające na różnym tle i z różnych przyczyn;
- Klasyfikacje zaburzeń rozwoju mowy i języka; kryteria podziałów i związana z nimi terminologia. Zaburzenia rozwoju mowy i języka oraz zaburzenia mowy w świetle polskich i międzynarodowych klasyfikacji medycznych ICD-11 i DSM-5;
- Zakłócenia i zaburzenia rozwoju mowy i języka – diagnoza różnicowa. Objawy zaburzeń i zakłóceń w rozwoju mowy. Opóźnienie rozwoju mowy (ORM). Wskaźniki ORM. Istota, objawy i przyczyny samoistnego i niesamoistnego opóźnienia w rozwoju mowy;
- Etiologia zaburzeń rozwoju mowy. Biologiczne i środowiskowe uwarunkowania zaburzeń rozwoju językowego. Czynniki determinujące nabywanie kompetencji lub/i rozwoju sprawności realizacyjnej w różnych okresach rozwojowych dziecka;

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Jastrzębowska G., Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, wyd. UO, Opole 1998.

Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, wyd. UO, wyd. II, Opole 2003.

Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, E. Szelaąg, G. Jastrzębowska, wyd. UO, Opole 2005.

Mackiewicz B., Biologiczno-środowiskowe uwarunkowania rozwoju mowy, Gdańsk 2000.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Neuropsychologia, neurologopedia i neurolingwistyka, pod red. G. Jastrzębowskiej, A. Kozołuba, wyd. UO, Opole 2017.

Kaczmarek B. L. J., Mózgowa organizacja mowy, wyd. UMCS, Lublin 1995.

Człowiek wobec ograniczeń, red. Z. Tarkowski, G. Jastrzębowska, wyd. „Orator”, Lublin 2002.

B. Literatura uzupełniająca

Zaburzenia mowy. Mowa - teoria - praktyka, red. S. Grabias, wyd. UMCS, Lublin 2001.

Sawa B., Dzieci z zaburzeniami mowy, WSiP, Warszawa 1990.

Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych. Rewizja dziesiąta, 1998, Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Badawcze kryteria diagnostyczne, Kraków–Warszawa.

Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne i wskazówki diagnostyczne. red. J. Pużyński, S. Wciórka, Kraków 2000.

Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fourth Edition, 1994, American Psychiatric Association, Washington.

Kryteria Diagnostyczne w DSM-5. 2015, Desk Reference, Wrocław. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (fifth edition) – DSM-V, 2013 American Psychiatric Association, Waszyngton.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. mechanizmy kierujące procesami nadawania i percepcji wypowiedzi słownej; ma wiedzę na temat lokalizacji uszkodzenia układu nerwowego (piętra mechanizmu mowy) i konsekwencji w postaci różnych typów zaburzeń w rozwoju mowy u dzieci i zaburzeń mowy u osób dorosłych (**k_W04; L_W01**);
2. przebieg rozwoju mowy w normie (w ontogenezie), zna cechy mowy dziecięcej, zjawiska z pogranicza normy rozwojowej i wiekowej; zna pojęcia z zakresu psychologii klinicznej i rozwojowej (**k_W01; L_W03**);
3. posiada szczegółową wiedzę na temat objawów i cech zakłóceń oraz zaburzeń rozwoju mowy; opóźnienia w rozwoju mowy, opóźnienia w przyswajaniu języka; ma podstawową wiedzę na temat etiologii, patomechanizmu i patogenyzy zaburzeń w rozwoju mowy (**k_W01; L_W04**).

Umiejętności: student potrafi

4. analizować i określać biologiczne podstawy mowy i myślenia; dostrzegać związek rozwoju psychomotorycznego i wpływu różnych funkcji na rozwój mowy i języka (**L_U01; L_U03**);
5. potrafi właściwie dobierać źródła oraz informacje z nich pochodzące, dokonywać ocenę, przeprowadzać krytyczną analizę i syntezę tych informacji (**k_U01**);
6. potrafi brać udział w debacie, prezentować i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym komunikacji oraz sprawności językowej i dyskutować o nich (**k_U07**);
7. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (**k_U09**).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

8. doksztalcania się i samodoskonalenia, dokonywania samooceny własnych kompetencji (**L_K05; L_K06**);
9. zaangażowania na rzecz społeczeństwa, jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w różnych gremiach naukowych i instytucjach społecznych działających na rzecz rozwoju i propagowania wiedzy z zakresu logopedii (**L_K06**).

Karta przedmiotu

Nazwa: SURDOLOGOPEDIA		Kod: Kod 1.S3.LJPO.92	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Alicja Krukowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: 30 A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>35h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: A. Wymagania formalne - Podstawowa wiedza z zakresu logopedii: etapy rozwoju mowy, etiologia zaburzeń mowy, anatomia i fizjologia układu nerwowego, budowa narządów mowy i słuchu, znajomość fonetyki artykulacyjnej B. Wymagania merytoryczne - Podstawowa znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii specjalnej, psychologii rozwojowej i psychologii klinicznej Umiejętność samodzielnego pozyskiwania informacji, właściwe korzystanie z materiałów źródłowych	

Metody dydaktyczne: wykład , dyskusja	Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-7, 12-18);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-23).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>
Opis: • Zapoznanie studenta z podstawowymi założeniami pracy z dzieckiem z uszkodzonym słuchem • Przybliżenie pojęcia specyficznych zaburzeń w rozwoju mowy i odbiorze dźwięków oraz specyficznych trudności szkolnych dziecka z uszkodzonym narządem słuchu. • Przygotowanie do wczesnego podjęcia interwencji specjalistycznych. • Nabycie kompetencji w zakresie dokonywania wstępnej oceny logopedycznej możliwości komunikacyjnych dzieci z uszkodzonym słuchem. • Poznanie metod i form pracy z dzieckiem z uszkodzonym w różnym wieku.	
Zakres tematów: • Rys historyczny występowania uszkodzeń słuchu w Polsce i na świecie. • Uszkodzenia słuchu –geneza i ewaluacja podstawowych pojęć. • Przedmiot badań , cele i zadania surdologopedii. • Podstawowe terminy i ich definicje. • Współczesny model organizacji opieki nad dziećmi z uszkodzonym słuchem • Klasyfikacja uszkodzeń słuchu. • Struktura akustyczna głosek polskich . • Charakterystyka uszkodzeń narządu słuchu. • Charakterystyczne zaburzenia w rozwoju mowy i odbiorze dźwięków. • Specyficzne trudności szkolne dziecka z uwzględnieniem jakościowego i ilościowego ubytku słuchu. • Rozwój funkcji słuchowych. • Zasady i metody terapii logopedycznej dzieci z zaburzeniami słuchu. • Ćwiczenia kształtujące i wspomagające rozwój mowy dziecka z uszkodzonym słuchem. • Diagnostyka logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy. • Organizacja pomocy dziecku w grupie przedszkolnej i szkolnej.	
Literatura: A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć A1. wykorzystywana podczas zajęć : 1. G. Gunia <i>Terapia logopedyczna dzieci z zaburzeniami słuchu i mowy- Wybrane problemy teorii i praktyki surdologopedycznej.</i> Kraków 2006 2. B. Szczepankowski <i>Niesłyszący-Głusi –Głuchoniemi</i> Warszawa 1999 A2. studiowana samodzielnie przez studenta 1. G. Jastrzębowska, M. Kukuła <i>Diagnoza i terapia zaburzeń mowy dzieci niedosłyszących i głuchych Logopedia Pytania i odpowiedzi-Podręcznik akademicki , tom 2 , red. UO -T. Gałkowski, G. Jastrzębowska</i> Opole 2003 2. .Z. M. Kurkowski <i>Przegląd metod kształcenia mowy dzieci z uszkodzonym słuchem</i> pod. red. St. Grabiasa <i>Głuchota, a język.</i> Lublin 1994 B. Literatura uzupełniająca: 1. red. A. Pruszwicz <i>Audiologia Kliniczna</i> Poznań 2004 2. red. M. Śliwińska – Kowalska <i>Audiologia kliniczna</i> Łódź 2005	
Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):	

Wiedza: student zna i rozumie:

1. Elementarną terminologię dotyczącą terapii i wielostronnej stymulacji dziecka z uszkodzonym słuchem. Zna etapy rozwoju funkcji słuchowych. Zna strukturę akustyczną głosek polskich K_W01
2. Ma elementarną wiedzę dotyczącą podziału ilościowego, jakościowego ubytków słuchu oraz konsekwencji uszkodzeń słuchu dla rozwoju mowy dziecka..K_W04
3. Posiada wiadomości na temat sposobów komunikowania się osób z uszkodzonym słuchem. K_W02
4. Zna metody i formy pracy z dzieckiem z uszkodzonym. K_W02

Umiejętności: student potrafi:

5. Potrafi posługiwać się podstawową terminologią związaną z terapią i wielostronną stymulacją dziecka z wadą słuchu. Wykorzystać wiedzę językoznawczą, medyczną, logopedyczną i surdologopedyczną, rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez: właściwy dobór źródeł, dokonanie oceny i krytycznej analizy i syntezy informacji, dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi. - Potrafi dokonać krytycznej analizy gotowych materiałów i narzędzi terapeutycznych pod kątem przydatności do pracy z dzieckiem z wadą słuchu K_U01
6. Używa adekwatnego języka specjalistycznego w opisie działań diagnostycznych i terapeutycznych. Potrafi dokonać analizy diagnozy konkretnego przypadku dziecka z uszkodzonym słuchem. Wskazać źródło problemu. Potrafi zaobserwować symptomy trudności. Potrafi stworzyć model pomocy terapeutycznej skierowany na dziecko z wadą słuchu. Umie zaplanować i wybrać odpowiednie metody i formy terapii Potrafi zastosować zabawy i ćwiczenia stymulujące słuch i rozwój mowy. K_U02
7. Umie skonstruować scenariusze spotkań terapeutycznych w oparciu o własne pomysły oraz rozwiązania dostępne w literaturze przedmiotu. Potrafi wykorzystać narzędzia terapeutyczne i dostosować je do poziomu możliwości dziecka K_U06

Kompetencje społeczne:

8. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego.K_K01
9. Ma przekonanie o wartości i potrzebie wspierania rozwoju i udzielania pomocy dzieciom z uszkodzonym słuchem.K_K03
10. Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych związanych z pracą z dziećmi z wadą słuchu, Wykazuje aktywność w projektowaniu terapii logopedycznej. K_K04
11. Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Próbuje oceniać własne predyspozycje do wykonywania zawodu terapeuty. K_K06

Efekty uczenia się związane z wykonywaniem zawodu logopedy

Kierunkowe efekty uczenia się

Wiedza: absolwent zna i rozumie:

12. Medyczne podstawy surdologopedii: biologiczne postawy rozwoju mowy i myślenia osób z uszkodzonym słuchem. Ma elementarną wiedzę dotyczącą uszkodzeń słuchu i ich konsekwencji dla rozwoju mowy - L_W01
13. Posiada wiadomości na temat sposobów komunikowania się osób z uszkodzonym słuchem. Zna podstawy j. migowego, fonogestów, odczytywania mowy z ust L_W03
14. Zasady diagnostyki surdologopedycznej, postępowania rehabilitacyjnego, metodykę i zasady konstruowania programów terapeutycznych, metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej L_W04

Umiejętności: absolwent potrafi:

15. Analizować medyczne podstawy surdologopedii i określać biologiczne podstawy mowy i myślenia dzieci z uszkodzonym słuchem. Wyjaśnić anatomię układu słuchowego, analizować i stosować podstawy audiologii i audiometrii, surdologopedii, analizować zaburzenia rozwoju mowy u osób z uszkodzonym słuchem L_U01
16. Analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; wykorzystywać podstawy audiologii i audiometrii; analizować i oceniać rozwój mowy i kształtowanie mowy

dziecka z uszkodzonym słuchem; analizować i stosować metody werbalne i pozawerbalne w terapii oraz podstawy języka migowego i fonegestów. L_U03

17. Planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach mowy powstałych na skutek uszkodzenia słuchu; planować i realizować diagnozę i terapię logopedyczną z pacjentem z uszkodzonym słuchem L_U04

18. Wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych L_U07

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

19. Autorefleksji nad rozwojem zawodowym L_K01

20. Wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń surdopedagogicznych L_K02

21. Okazywania empatii dzieciom i uczniom z uszkodzonym słuchem potrzebującym wsparcia i pomocy L_K03

22. Samodzielnego pogłębiania wiedzy surdologopedycznej L_K05

23. Współpracy z nauczycielami , specjalistami w celu doskonalenia warsztatu pracy L_K06

Karta przedmiotu

SURDOLOGOPEDIA		Kod:1.S3.LJPO.93	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Alicja Krukowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: 15 A. Formy zajęć: konwersatorium B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi A. Wymagania formalne - Podstawowa wiedza z zakresu logopedii: etapy rozwoju mowy, etiologia zaburzeń mowy, anatomia i fizjologia układu nerwowego, budowa narządów mowy i słuchu, znajomość fonetyki artykulacyjnej B. Wymagania wstępne - Podstawowa znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii specjalnej, psychologii rozwojowej i psychologii klinicznej - Umiejętność samodzielnego pozyskiwania informacji , właściwe korzystanie z materiałów źródłowych	

Metody dydaktyczne: ćwiczenia praktyczne , analiza materiałów filmowych	Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-7, 12-18);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-23).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>
Opis: • zapoznanie studenta z metodami badań , • konsekwencjami uszkodzeń słuchu dla rozwoju mowy z uwzględnieniem jakościowego i ilościowego ubytku słuchu • i alternatywnymi sposobami komunikacji w tym metodami komunikacji osób niesłyszących , w tym z podstawami j. migowego, • Zapoznanie z metodami terapii logopedycznej dzieci z uszkodzeniami słuchu	
Zakres tematów: • Przyczyny uszkodzeń słuchu • Metody badania słuchu orientacyjne i psychofizyczne. Odruchy , audiometria zabawowa, badania akumetryczne • Jakościowy i ilościowy podział uszkodzeń słuchu • Język migowy. Daktylografia • Fonogesty • Odczytywanie mowy z ust • Wychowanie słuchowe. Trening słuchowy. • Techniki wspierające terapię logopedyczną dzieci z uszkodzonym słuchem • Ćwiczenia kształtujące i wspomagające rozwój mowy dziecka z uszkodzonym słuchem. • Organizacja pomocy dziecku w grupie przedszkolnej i szkolnej. Wskazówki do pracy z uczniem niesłyszącym w szkole masowej.	
Literatura: A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć : A1. wykorzystywana podczas zajęć: 1. <i>Jak sobie radzić z małym dzieckiem-</i> Poradnik dla rodziców małych dzieci z wadą słuchu - pod red. Doroty Szubstarskiej- Gdańsk 2017 Poradnik dla rodziców małych dzieci z wadą słuchu 2. <i>Czy implant słuchowy jest dobry dla mojego dziecka .</i> Poradnik dla rodziców małych dzieci z <i>wadą słuchu</i>– pod. redakcją Doroty Szubstarskiej - Gdańsk 2017 3. <i>Pierwsze kroki dźwięki słowa. Poradnik dla rodziców małych dzieci z wadą słuchu-</i> B. Bednarska, H. Litwo, K. Wasila- Gdańsk 2009 4. <i>Pierwsze kroki , dźwięki słowa w .</i> Poradnik dla rodziców małych dzieci z <i>wadą słuchu</i>. Suplement – pod red. Doroty Szubstarskiej – Gdańsk 2015 5. <i>Pasowanie na ucznia .</i> Poradnik dla rodziców <i>dzieci z wadami słuchu w wieku wczesnoszkolnym-</i> B. Bednarska, H. Litwo, K. Wasila –Gdańsk 2014 6. <i>Dzieci z zaburzeniami słuchu-podróż do integracji społecznej. Diagnostyka i leczenie, rodzina, terapia, edukacja.</i> Fundacja SONORUS - Wrocław 2014 7. <i>Edukacja niesłyszących</i>-publikacja konferencyjna PZG Oddział Łódzki- Łódź 2011 A2. studiowana samodzielnie przez studenta: 1. K. Bieńkowska <i>Słucham , mówię, jestem-Program terapeutyczny 60 kroków do oceny i terapii dzieci z wadą słuchu</i> 2011 B. Literatura uzupełniająca: 1. <i>.S. Schmid-Giovannini Rady i wskazówki dla rodziców i wychowawców dzieci z uszkodzonym słuchem</i> Warszawa 1995 2. <i>Sound Foundation for Babies- program edukacyjny dla dzieci z wadą słuchu.</i> M. Magierska –Krzysztoń, A.	

Butkiewicz, M. Chłopecka, M. Olempska –Wysocka, K. Pawelec 2010

3. 3..*Listy o wychowaniu dziecka z wadą słuchu*- John Tracy Clinic , Stowarzyszenie Przyjaciół Osób Niesłyszących i Niedosłyszących „ Człowiek –Człowiekowi” Warszawa 2001

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. Elementarną terminologię dotyczącą terapii i wielostronnej stymulacji dziecka z uszkodzonym słuchem. Zna etapy rozwoju funkcji słuchowych. Zna strukturę akustyczną głosek polskich K_W01
2. Ma elementarną wiedzę dotyczącą podziału ilościowego, jakościowego ubytków słuchu oraz konsekwencji uszkodzeń słuchu dla rozwoju mowy dziecka..K_W04
3. Posiada wiadomości na temat sposobów komunikowania się osób z uszkodzonym słuchem. K_W02
4. Zna metody i formy pracy z dzieckiem z uszkodzonym. K_W02

Umiejętności: student potrafi:

5. Potrafi posługiwać się podstawową terminologią związaną z terapią i wielostronną stymulacją dziecka z wadą słuchu. Wykorzystać wiedzę językoznawczą , medyczną, logopedyczną i surdologopedyczną, rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez : właściwy dobór źródeł,, dokonanie oceny i krytycznej analizy i syntezy informacji , dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi. - Potrafi dokonać krytycznej analizy gotowych materiałów i narzędzi terapeutycznych pod kątem przydatności do pracy z dzieckiem z wadą słuchu K_U01
6. Używa adekwatnego języka specjalistycznego w opisie działań diagnostycznych i terapeutycznych. Potrafi dokonać analizy diagnozy konkretnego przypadku dziecka z uszkodzonym słuchem. Wskazać źródło problemu. Potrafi zaobserwować symptomy trudności. Potrafi stworzyć model pomocy terapeutycznej skierowany na dziecko z wadą słuchu. Umie zaplanować i wybrać odpowiednie metody i formy terapii Potrafi zastosować zabawy i ćwiczenia stymulujące słuch i rozwój mowy. K_U02
7. Umie skonstruować scenariusze spotkań terapeutycznych w oparciu o własne pomysły oraz rozwiązania dostępne w literaturze przedmiotu. Potrafi wykorzystać narzędzia terapeutyczne i dostosować je do poziomu możliwości dziecka K_U06

Kompetencje społeczne:

8. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego.K_K01
9. Ma przekonanie o wartości i potrzebie wspierania rozwoju i udzielania pomocy dzieciom z uszkodzonym słuchem.K_K03
10. Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych związanych z pracą z dziećmi z wadą słuchu, Wykazuje aktywność w projektowaniu terapii logopedycznej. K_K04
11. Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Próbuje oceniać własne predyspozycje do wykonywania zawodu terapeuty. K_K06

Efekty uczenia się związane z wykonywaniem zawodu logopedy

Kierunkowe efekty uczenia się

Wiedza: absolwent zna i rozumie:

12. Medyczne podstawy surdologopedii: biologiczne postawy rozwoju mowy i myślenia osób z uszkodzonym słuchem. Ma elementarną wiedzę dotyczącą uszkodzeń słuchu i ich konsekwencji dla rozwoju mowy - L_W01
13. Posiada wiadomości na temat sposobów komunikowania się osób z uszkodzonym słuchem. Zna podstawy j. migowego, fonogestów, odczytywania mowy z ust L_W03
14. Zasady diagnostyki surdologopedycznej, postępowania rehabilitacyjnego, metodykę i zasady konstruowania programów terapeutycznych, metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej L_W04

Umiejętności: absolwent potrafi:

15. Analizować medyczne podstawy surdologopedii i określać biologiczne podstawy mowy i myślenia dzieci z uszkodzonym słuchem. Wyjaśnić anatomię układu słuchowego, analizować i stosować podstawy audiologii i audiometrii, surdologopedii, analizować zaburzenia rozwoju mowy u osób z uszkodzonym słuchem L_U01
16. Analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; wykorzystywać podstawy audiologii i audiometrii; analizować i oceniać rozwój mowy i kształtowanie mowy dziecka z uszkodzonym słuchem; analizować i stosować metody werbalne i pozawerbalne w terapii oraz podstawy języka migowego i fonegestów. L_U03
17. Planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach mowy powstałych na skutek uszkodzenia słuchu; planować i realizować diagnozę i terapię logopedyczną z pacjentem z uszkodzonym słuchem L_U04
18. Wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych L_U07

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

19. Autorefleksji nad rozwojem zawodowym L_K01
20. Wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń surdopedagogicznych L_K02
21. Okazywania empatii dzieciom i uczniom z uszkodzonym słuchem potrzebującym wsparcia i pomocy L_K03
22. Samodzielnego pogłębiania wiedzy surdologopedycznej L_K05
23. Współpracy z nauczycielami, specjalistami w celu doskonalenia warsztatu pracy L_K06

Karta przedmiotu

Nazwa: Oligofrenologopedia		Kod:1.S3.LIPO.94	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Natalia Ogórek			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>Wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: Metoda słowna, metoda oglądowa, praca indywidualna.		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa – test z wiedzy (efekty 1, 2, 3, 4);</i> <i>Zadania cząstkowe – aktywność na zajęciach (efekty 5, 6, 7).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: Zajęcia mają za zadanie przybliżyć studentom zagadnienia teoretyczne związane z pracą z osobami niepełnosprawnymi umysłowo.			
Opis: W trakcie zajęć studenci poznają zagadnienia związane z przeprowadzeniem diagnozy logopedycznej osób z niepełnosprawnością intelektualną, w tym diagnozy różnicowej między oligofazją a ORM. Zdobędą wiedzę dotyczącą funkcjonowania osób z oligofazją, różnicy w rozwoju mowy u osób z NI w stosunku do osób w normie intelektualnej oraz umiejętności konieczne do konstruowania planu oddziaływań terapeutycznych i prowadzenia terapii logopedycznej ukierunkowanej na niwelowanie deficytów związanych z oligofazją.			

Zakres tematów:

1. Pojęcie oligofrenologopedii – rys historyczny.
2. Oligofazja – pojęcie, przyczyny.
3. Rozwój mowy w zarysie.
4. Charakterystyka funkcjonowania osoby z oligofazją.
5. Różnice w rozwoju osób z NI od osób w normie intelektualnej.
6. Charakterystyka zaburzeń mowy osoby z oligofazją.
7. Diagnoza różnicowa – alalia prolongata czy oligofazja?

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
- Kaczorowska-Bray K. (2021). Dziecko z niepełnosprawnością intelektualną w przedszkolu i na etapie edukacji wczesnoszkolnej. [w:] Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy. Tom 2. Gdańsk: Harmonia.
- Milczanowska K. (2014). Alalia prolongata czy oligofazja? Problemy diagnozy logopedycznej. [w:] Logopedia Silesiana 3. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
- Palacz J. (2012). Mowa jako determinanta rozwoju dzieci niepełnosprawnych umysłowo. [w:] Neurologopedia w teorii i praktyce. Wybrane zagadnienia diagnozy i terapii dziecka. Bielsko-Biała: Wydawnictwo Naukowe Akademii Techniczno-Humanistycznej.
- B. Literatura uzupełniająca
- Błęszyński J.J., Kaczorowska-Bray K. (2012). Diagnoza i terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością intelektualną. Gdańsk: Harmonia.
- Kielin J., Klimek-Markowicz K. (2013). Krok po kroku. Nauczanie i terapia dzieci z umiarkowaną, znaczną i głęboką niepełnosprawnością intelektualną. Sopot: GWP.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *Pojęcie i istotę niepełnosprawności intelektualnej (K_W02);*
2. *Zna różne stanowiska dotyczące przyczyn niepełnosprawności intelektualnej (K_W02);*
3. *Potrafi opisać funkcjonowanie osób o różnym stopniu niepełnosprawności intelektualnej i występujące u nich zaburzenia mowy (K_W09);*
4. *Zapoznał się z problemem diagnozy różnicowej oligofazji i ORM (L_W04).*

Umiejętności: student potrafi

5. *Przeprowadzić diagnozę osoby z niepełnosprawnością intelektualną (L_U05).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

6. *Przestrzegania zasad etyki zawodowej w postępowaniu z pacjentami z niepełnosprawnością intelektualną (K_K02);*
7. *Współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy (L_K06).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Oligofrenologopedia		Kod:1.S3.LIPO.95	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Natalia Ogórek			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć Konwersatorium B. Tryb realizacji w sali dydaktycznej C. Liczba godzin 15h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 20h/ 0,5 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 5h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: Ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna, praca w grupach, metoda słowna, metoda oglądowa		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Praca zaliczeniowa – przygotowanie zajęć logopedycznych na podstawie studium przypadku (efekty 3,4); Zadania cząstkowe – aktywność na zajęciach (efekty 1, 2, 5, 6). B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).	
Skrócony opis: Zajęcia mają za zadanie wyposażyć studentów w praktyczne umiejętności pracy z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie.			
Opis: Studenci zapoznają się z podstawowymi etapami procesu diagnostycznego, etapami opracowywania programu terapeutycznego, tworzenia planu zajęć jednostkowych. Zajęcia przybliżą studentom zagadnienia związane z budową orzeczenia o niepełnosprawności intelektualnej wydawanym przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną oraz standardy pracy z dzieckiem wynikające z orzeczenia. Studenci nabędą również umiejętności ewaluacji pracy własnej oraz poznają źródła umożliwiające poszerzanie swojej wiedzy.			
Zakres tematów:			

1. Standard postępowania logopedycznego w oligofazji.
2. Metody, strategie, konstruowanie programu terapeutycznego.
3. Praca z dziećmi niepełnosprawnymi intelektualnie – studium przypadku.
3. Praca z dziećmi z trisomią – studium przypadku.
4. Praca z dziećmi z autyzmem – studium przypadku.
5. Praca z dziećmi z zespołem Aspergera – studium przypadku.
6. Opracowanie programu terapeutycznego oraz zajęć jednostkowych z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

Jęczeń U. (2008). Standard postępowania logopedycznego w przypadku oligofazji. [w:] LOGOPEDIA. Tom 37. Lublin: Polskie Towarzystwo Logopedyczne.

Milczanowska K. (2014). Alalia prolongata czy oligofazja? Problemy diagnozy logopedycznej. [w:] Logopedia Silesiana 3. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.

Palacz J. (2012). Mowa jako determinanta rozwoju dzieci niepełnosprawnych umysłowo. [w:] Neurologopedia w teorii i praktyce. Wybrane zagadnienia diagnozy i terapii dziecka. Bielsko-Biała: Wydawnictwo Naukowe Akademii Techniczno-Humanistycznej.

B. Literatura uzupełniająca

Błęszyński J.J., Kaczorowska-Bray K. (2012). Diagnoza i terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością intelektualną. Gdańsk: Harmonia.

Kielin J., Klimek-Markowicz K. (2013). Krok po kroku. Nauczanie i terapia dzieci z umiarkowaną, znaczną i głęboką niepełnosprawnością intelektualną. Sopot: GWP.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Standardy postępowania logopedycznego w oligofazji (K_W09);
2. Metody diagnozy i terapii logopedycznej osób niepełnosprawnych intelektualnie (L_W04).

Umiejętności: student potrafi

3. Pracować z orzeczeniem o niepełnosprawności intelektualnej wystawionym przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną (K_U11);
4. Zaprojektować dopasowany do konkretnego przypadku program terapii logopedycznej oraz konspekt zajęć jednostkowych z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie (L_U05).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. Przestrzegania zasad etyki zawodowej w postępowaniu z pacjentami z niepełnosprawnością intelektualną (K_K02);
6. Współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy (L_K06).

Karta przedmiotu

Nazwa: Wprowadzenie do badań logopedycznych		Kod: 1.S3.LJPO.96	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Grażyna Jastrzębowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>Zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 25h/1 ECTS Przygotowanie do zajęć: 15 h Przygotowanie do zaliczenia: 10 h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / praca pisemna z metodologii badań</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca pisemna (efekty 1-6);</i> <i>Zadania cząstkowe: aktywny udział w dyskusji, obecność na zajęciach (efekty 1-8).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy pisemnej (60%).</i>	
Skrócony opis: Program przedmiotu, obejmuje wiedzę z zakresu metodologii badań psychologicznych, pedagogicznych, logopedycznych.			
Opis: Kurs z metod badań logopedycznych obejmuje podstawowe zagadnienia z zakresu metodologii; wykorzystania owej wiedzy na użytek badań prowadzonych na gruncie logopedii.			
Zakres tematów: • Przedmiot badań			

- Procedura badawcza
- Cel badań
- Hipotezy badawcze
- Metody i techniki
- Narzędzia i środki
- Analiza i weryfikacja wyników badań

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, wyd. UO, wyd. II, Opole 2003.

Pilch, T. Bauman, T.: *Zasady badań pedagogicznych – Strategie ilościowe i jakościowe*; Wyd. Akademickie „Żak”, Warszawa 2001.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Kwieciński Z., Świdorski B., *Pedagogika- podręcznik akademicki*, PWN, Warszawa 2003, T.1.,

B. Literatura uzupełniająca

Brzeziński Z.. *Metodologia badań psychologicznych*, PWN, Warszawa 2000.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. zna podstawowe zagadnienia dotyczące metodologii badań prowadzonych na gruncie nauk humanistycznych (**k_W02; L_W04**);
2. posiada szczegółową wiedzę na temat wykorzystania metodologii badań psychologicznych, pedagogicznych w badaniach logopedycznych(**k_W01; L_W04**);

Umiejętności: student potrafi

3. zaprojektować badania naukowe wiążące się z problematyką logopedyczną - (**k_U01; L_U03**);
4. potrafi właściwie dobierać źródła oraz informacje z nich pochodzące, przeprowadzać krytyczną analizę i syntezę danych, stosować standardy naukowe, zgodne z metodologią nauk humanistycznych i biologicznych(**k_U01**)
5. potrafi brać udział w debacie, prezentować i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym komunikacji oraz sprawności językowej i dyskutować o nich (**k_U07**)
6. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (**k_U09**)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

7. dokształcania się i samodoskonalenia, dokonywania samooceny własnych kompetencji (**L_K05; L_K06**);
8. . zaangażowania na rzecz społeczeństwa, jest gotowy do aktywnego uczestnictwa w różnych gremiach naukowych i instytucjach społecznych działających na rzecz rozwoju i propagowania wiedzy z zakresu logopedii (**L_K06**).

Karta przedmiotu

Nazwa: Metodologia pracy z dzieckiem dysfunkcyjnym 1		Kod:1.S3.LIPO.97	ECTS: 5
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>65h/ 2,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>35h</i> B. Praca własna studenta: <i>65h/ 2,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>30h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>35h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu /, wykład, dyskusja, praca w parach i w zespole</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-9);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-11).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: <i>Metodologia pracy z dzieckiem dysfunkcyjnym</i>			
Opis: Treści związane z diagnozą i terapią logopedyczną z zakresu wczesnej interwencji u niemowlęcia zagrożonego niepełnosprawnością .			
Zakres tematów: 1.Wczesna interwencja w Polsce. Struktura organizacyjna. Praca logopedy wczesnej interwencji w zespole interdyscyplinarnym			

2. Diagnoza neurologopedyczna we wczesnej interwencji
3. Wybrane metody i techniki pracy neurologopedy z ciałem niemowlęcia- stymulacja neuromotoryczna, masaż logopedyczny, stymulacja polisensoryczna, techniki mioterapeutyczne.
4. Praca logopedy wczesnej interwencji z noworodkiem- miejsce logopedy w oddziale położniczo-neonatologicznym
5. Opieka neurologopedyczna nad wcześniakiem w oddziale patologii noworodka i wcześniaka
6. Praca z rodzicami w poradni neonatologicznej i oddziale patologii noworodka- budowanie kompetencji rodzicielskich, wspieranie procesu budowania więzi pierwotnej rodziców z dzieckiem- metoda Marte Meo, NIDCAP, NBAS
7. Wzorce karmienia niemowlęcia- techniki karmienia, kalendarz wprowadzania pokarmów, akcesoria do karmienia, strategie okołokarmieniowe
8. Karmienie terapeutyczne w procesie karmienia niemowlęcia- ocena dojrzałości do karmienia, diagnoza trudności w jedzeniu, wspieranie funkcji karmienia
9. Warsztat logopedy wczesnej interwencji- wyposażenie gabinetu wczesnej interwencji logopedycznej- omówienie narzędzi diagnostycznych, akcesoriów, instrumentarium, pomocy wspierających funkcje karmienia i rozwoju komunikacji
10. Podsumowanie i zaliczenie przedmiotu.

Literatura:

Podstawowa:

1. Karty obserwacji „Diagnoza bazowych umiejętności komunikacyjnych” (Machoś M. 2018)
2. Machoś M, Czajkowska M., „Ssanie bez tajemnic” wyd. Goo Goo Zabrze 2019
3. Machoś M, Czajkowska M. „ karmienie piersią, karmienie butelką” wyd. Goo Goo Zabrze 2019
4. Machoś M, Czajkowska M. „ sprawdź, czy jest gotowe do jedzenia” wyd. Goo Goo Zabrze 2018
5. Rządka M. „ Odruchy oralne u noworodków i niemowląt. Diagnoza i stymulacja” wyd. Impuls Kraków 2019
6. Lichtenberg- Kokoszka E. „ Zanim się urodziłem. Rozwój człowieka w prenatalnym okresie życia- zagadnienia wybrane”- Impuls Kraków 2014
7. Kornas Biela D. „ Rozwój człowieka od poczęcia do narodzin” w „ Służba życiu. Zeszyty problemowe” nr6 1999
8. Stecko E. „ Logopedia małego dziecka” Warszawa 2013
9. Stecko E. „ masaż logopedyczny” Warszawa 2013
10. Red. B. Roślowski „ Opieka logopedyczna od poczęcia” Gdańsk 1998
11. Castillo Morales R. „ Ustno- twarzowa terapia regulacyjna” Wrocław 2009
12. Red Nehring- Gugulska M., Żukowska Rubik M., Pietkiewicz A., „ Karmienie piersią w teorii i praktyce” Warszawa 2012
13. Świetliński J. „ Neonatologia i opieka nad noworodkiem” t 1 i 2 PZWL Warszawa 2018
14. Red. Grażyna Kmita „ Dziecko urodzone przedwcześnie i jego rodzice”
15. Kaczorowska- Bray K., Milewski S., red Wczesna interwencja logopedyczna. Logopedia XXI wieku , wyd. Harmonia Gdańsk 2018.

Literatura uzupełniająca:

1. Baj-Lieder M., Ulman- Bogusławska R., O rozwoju mouthing- czyli polskie dzieci mogą wkładać rączki do buzi. Wyd. Pestka i ogryzek Warszawa 2019
2. Gawryl M. Stymulacja i jej wpływ na rozwój kompetencji orofacialnych u dzieci z zespołem Downa w Materiały II Ogólnopolskiej Konferencji Szkoły Terapii Karmienia „Od pestki do Ogryzka” Gdańsk 2020
3. Aly .M. Dziecko specjalnej troski. Pierwszy rok życia. GWP, Gdańsk 2002
4. Mazanek E. (red) Dziecko niepełnosprawne ruchowo. Cz 3 Wychowanie i nauczanie dzieci z mózgowym porażeniem. WSiP Warszawa 1998
5. Rola J, Pisula E., Style radzenia sobie ze stresem rodziców z mózgowym porażeniem dziecięcym i zespołem Downa. W” Zdrowie Psychiczne”, Warszawa 1993 nr 3-4
6. Twardowski A., Sytuacja rodzin dzieci niepełnosprawnych w „Dziecko niepełnosprawne w rodzinie” Obuchowska I., WSiP Warszawa 1998
7. Wnuk A., Psychologiczne wsparcie dla rodziców dzieci z wczesnym uszkodzeniem OUN w Materiały konferencyjne „ Możliwość diagnostyki i terapii dzieci z wczesnym uszkodzeniem mózgu w wieku do 0-6 roku życia i wsparcia ich rodzin” Zamość 2006
8. Tracy Hogg, Melinda Blau „ Język niemowląt” Warszawa 2003
9. Gill Rapley. Tracy Murkett „ Bobas lubi wybór” Warszawa 2010
10. Veronique Chabrol „ Jak uczynić dziecko smakoszem?” wyd. TOM Aco

11. Thomas B.Brazelton, Joshua D.Sparrow „ Karmienie dziecka” GWP Sopot 2014
12. Thomas B.Brazelton, Joshua D.Sparrow” Uspokajanie dziecka” GWP Sopot 2014
13. Thomas B.Brazelton, Joshua D.Sparrow „ Rozwój dziecka 0- 3” GWP Sopot 2019
14. Thomas B.Brazelton, Joshua D.Sparrow „ Rozwój dziecka 0- 3” GWP Sopot 2019
15. Harvey Karp „ Najszczęśliwsze niemowlę w okolicy” 2002
16. Materiały z I Ogólnopolskiej Konferencji Szkoły Karmienia „ Od pestki do ogryzka” Gdańsk 2019-11-16
17. Łada A. „ Czynniki rokownicze w okresie prelingwalnym w świetle koncepcji neurorozwojowej” Forum Logopedyczne nr. 20
18. Cedrowska Adamus W.,„ Program zindywidualizowanej ukierunkowanej na rozwój opieki i oceny noworodka [NIDCAP] w Biuletyn Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Łodzi 11/2011
19. Sioda T. „Wędzidełko języka u noworodka – ocena neonatologiczna i zalecenia” w STANDARDY MEDYCZNE/PEDIATRIA 2012 T. 9 115–123
20. Nehring- Gugulska M. „ Krótkie wędzidełko języka u niemowląt karmionych piersią” materiały konferencji „Krakowska Jesień Pediatriczna 2015”
21. Christian Hawellek „Marte Meo Propedeutyka” 2019
22. Mikler- Chwastek A. „ Sprawdzian Rozwoju psychoruchowego niemowląt” wyd. Harmonia Gdańsk 2011
23. Praca zbiorowa pod kier Krajowego Konsultanta ds. Neonatologii Ewy Helwich., Niezbędnik rodzica wcześniaka” Poradnik dla rodziców wcześniaków wyd V Warszawa 2017
24. Królik- Olejnik B. Red.”Noworodek przedwcześnie urodzony pacjentem lekarza POZ” Wrocław 2018
25. Kornacka M.K. red. „ Noworodek przedwcześnie urodzony. Pierwsze lata życia. PZWL Warszawa 2003
26. Kaczan T., Śmigiel R. „ Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju u dzieci z chorobami genetycznymi” Impuls Kraków 2012
27. Masgutowa S., Achmatowa N. Integracja odruchów dynamicznych i posturalnych z układem A. ruchowym całego ciała

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Budowę i funkcje organizmu człowieka (układu nerwowego, narządów słuchu i mowy) (k_W04)
2. Zasady działania systemów i instytucji dla zakresu działalności zawodowej właściwej dla terapii logopedycznej (k_W08)
3. treści związane z przygotowaniem do wykonywania zawodu logopedy (k_W09).

Umiejętności: student potrafi

4. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii logopedycznej (k_U04)
5. realizować zadania zawodowe wynikające z ról logopedy (k_U05)
6. doskonalić własny warsztat logopedy z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów (k_U06)
7. planować i organizować pracę- indywidualną oraz w zespole (k_U09)
8. samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie (k_U10)
9. wykorzystywać wiedzę związaną z przygotowaniem do wykonywania zawodu logopedy (k-U11)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

10. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia własnego warsztatu (k_K03)
11. kompetentnego, odpowiedzialnego i etycznego funkcjonowania w zawodzie logopedy,(k_K06).

Karta przedmiotu

Nazwa: Metodyka i dydaktyka pracy dydaktycznej z dzieckiem dysfunkcyjnym 2		Kod:1.S3.LIPO.98	ECTS:4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Natalia Ogórek			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>45h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>60h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w konsultacjach: <i>15h</i> B. Praca własna studenta: <i>60h/ 2 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>35h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>25h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: Ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna, praca w grupach, metoda słowna, metoda oglądowa		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa – przygotowanie oraz przeprowadzenie grupowych zajęć logopedycznych (efekty 4, 5, 6);</i> <i>Zadania cząstkowe – aktywność na zajęciach (efekty 1, 2, 3, 7).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: Zajęcia mają za zadanie przybliżyć studentom zagadnienia związane z prowadzeniem diagnozy i terapii logopedycznej z dziećmi z dysfunkcjami.			
Opis: Studenci zapoznają się z zagadnieniami związanymi z historią oddziaływań terapeutycznych, trudnościami w definiowaniu normy, podejmą dyskusję na temat „braku normy” oraz konotacji z tym związanych. Zapoznają się z etapami postępowania diagnostycznego wśród dzieci przedszkolnych i wczesnoszkolnych, przeprowadzą diagnozę oraz zanalizują jej wyniki. Zapoznają się z kwestią ankyloglosji, będą mieli okazję przeprowadzić diagnozę wędzidełek jamy			

ustnej, poznają metody ich korekty, opiekę przed i po zabiegu. Poznają podstawy wykorzystywania pracy manualnej w terapii logopedycznej, przećwiczą poszczególne jej elementy na sobie. Będą mieli możliwość pracy z opinią wystawioną przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną, poznają metody terapeutyczne i zasady planowania terapii. Będą mieli możliwość zapoznania się z różnorodnymi źródłami pomocy terapeutycznych, poczynawszy od pozycji wydawniczych a na źródłach internetowych skończywszy. Nauczą się budowania własnego warsztatu terapeutycznego oraz zbudują jego załączek do wykorzystania „na start”. W ramach zajęć przygotowują również konspekt zajęć terapeutycznych, który potem będą mieli możliwość zrealizować z grupą przedszkolną.

Zakres tematów:

1. Zarys historii terapii.
2. Norma i jej brak.
4. Opinia psychologiczno-pedagogiczna – studium przypadku.
5. Tworzenie planu terapii.
6. Budowanie warsztatu terapeutycznego.
7. Metody terapeutyczne – przegląd.
8. Plan terapii w praktyce – realizacja i ewaluacja.
9. Diagnoza i terapia logopedyczna w teorii i praktyce.
10. Praca terapeutyczna w dyslalii.
11. Ankyloglosja – diagnoza i terapia.
12. Praca manualna w gabinecie logopedycznym.
13. Przygotowanie i przeprowadzenie zajęć logopedycznych z grupą przedszkolną.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
- Brzezińska A. (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Gdańsk: GWP.
- Cieszyńska J. (2012). Metody wywoływania głosek. Kraków: Wydawnictwo Metody Krakowskiej.
- Franczyk A., Krajewska K. (2006). Program psychostymulacji dzieci w wieku przedszkolnym z deficytami i zaburzeniami rozwoju. Kraków: Impuls.
- Franczyk A., Krajewska K. (2015). Zabawy i ćwiczenia na cały rok. Kraków: Impuls.
- Gałkowski T., Jastrzębowska G. (2017). Logopedia – pytania i odpowiedzi. Tom 2. Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
- Kaja B. (1995). Zarys terapii dziecka. Bydgoszcz: Wydawnictwo Uczelniane WSi.
- Wianecka E. (2012). Manualne Torowanie Głosek. Kraków: Arson.
- B. Literatura uzupełniająca
- Franczyk A., Krajewska K. (2015). Skarbiec nauczyciela terapeuty. Kraków: Impuls.
- Kmieciak Z. R. (2017). Losy wariata i głupka w państwie i społeczeństwie. Warszawa: Wolters Kluwer.
- Kutscher M. L., Attwood T., Wolff R. R. (2007). Dzieci z zaburzeniami łączonymi. Warszawa: Liber.
- Moor J. (2006). Śmiech, zabawa i nauka z dziećmi o profilu autystycznym. Warszawa – Łódź: Wydawnictwo Cyklady, wydawnictwo mała litera.
- Reid G., Green S. (2017). 100 i więcej pomysłów, jak pomóc dziecku z dysleksją. Gdańsk: Harmonia.
- Wiącek R. (2016). Dzieci nadpobudliwe psychoruchowo w wieku przedszkolnym. Kraków: Impuls.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *Ogólny rys historyczny związany z oddziaływaniami terapeutycznymi, dostrzega trudności związane z określaniem szeroko pojętej normy (k_W02);*
2. *Zasady diagnostyki logopedycznej, rodzaje zaburzeń wymowy, metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów terapii logopedycznej (L_W04);*
3. *Zasady organizacji pomocy logopedycznej oraz rolę warsztatu pracy logopedy (L_W03).*

Umiejętności: student potrafi

4. *Realizować zdania zawodowe wynikające z roli logopedy (k_U05);*
5. *Analizować i stosować diagnostykę logopedyczną, określać zaburzenia wymowy, przeprowadzać diagnozę i konstruować programy terapii logopedycznej (L_U04);*
6. *Opracować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne z grupą przedszkolną (L_U08).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

7. *Współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy (L_K06).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Metodyka i dydaktyka pracy z dzieckiem dysfunkcyjnym 3		Kod: 1.S3.LJPO.99	ECTS: 4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>45h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>60h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w konsultacjach: <i>15h</i> B. Praca własna studenta: <i>60h/ 2 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>35h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>25h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-7);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-10).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: Zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi <i>zasad wspomagania rozwoju dziecka z deficytami rozwojowymi. Główne zasady wspomagania rozwoju dziecka (rozwijanie aktywności, stymulowanie motywacji dziecka, odczytywanie potrzeb dziecka).</i>			
Opis: Zapoznanie ze skalami do oceny rozwoju psychomotorycznego. Przyczyny powstawania deficytów rozwojowych u dzieci.			

Zapoznanie ze sposobami wspomagania rozwoju małego dziecka.

Nabywanie umiejętności trafnego doboru i stosowania różnorodnych metod pracy dydaktycznej, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych możliwości rozwojowych dziecka.

Nabywanie umiejętności rozpoznawania, diagnozowania potrzeb intelektualnych, emocjonalnych i społecznych małego dziecka. .

Rola zabawy i zabawek edukacyjnych we wczesnym wspomaganiu rozwoju dziecka

Zakres tematów:

Charakterystyka dzieci z grupy wysokiego ryzyka: przedwcześnie urodzonych, z wadami i chorobami genetycznymi.

Dziecko z całościowymi zaburzeniami rozwoju.

Metody terapeutyczne wykorzystywane w pracy z dziećmi ze specjalnymi potrzebami

Literatura

Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

1. Kaczorowska – Bray K., Milewski S., Wczesna interwencja logopedyczna, Harmonia Universalis, Gdańska 2018
2. Kaczan T., Śmigiel R., Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju u dzieci z chorobami genetycznymi, Impuls, Kraków 2012

Literatura wykorzystywana podczas zajęć:

1. Kaczan T., Śmigiel R., Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju u dzieci z chorobami genetycznymi, Impuls, Kraków 2012
2. Kaczorowska – Bray K., Milewski S., Wczesna interwencja logopedyczna, Harmonia Universalis, Gdańska 2018
3. Masgutowa S., Regner A., Rozwój mowy dziecka w świetle integracji sensomotorycznej Wydawnictwo Continuo, Wrocław 2018
4. Cieszyńska J., Korendo M. (2007), "Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka. Od noworodka do 6. roku życia", Kraków
5. Schopler E., Lansing M., Waters L. , Ćwiczenia edukacyjne dla dzieci autystycznych, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
6. Pod red. Maurice K., Modele zachowań oraz współpraca z dziećmi autystycznymi

Literatura studiowana samodzielnie przez studenta:

1. Praca zbiorowa pod red. Gruszczyk-Kolczyńska E., Wspomaganie rozwoju i wychowanie małych dzieci, Kraków, 2019
2. Wielki Podręcznik dla nauczycieli żłobków i przedszkoli, Wydawnictwo Jedność, 2011
3. H. Gilles Cotte D., Metoda Montessori, Wydawnictwo RM, W-wa

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. teorie i metody WWR (K_W02)
2. skale służące do oceny rozwoju psychomotorycznego dziecka (L_W01)
3. podstawy zaliczenia dziecka do grupy zagrożonych niepełnosprawnością, ma wiedzę dotyczącą najczęstszych zaburzeń rozwojowych (L_W04)
4. zadania, obowiązki terapeuty pracującego z dzieckiem deficytowym (L_W05, L_W06, L_W07)

Umiejętności: student potrafi:

5. przygotować zabawy-ćwiczenia odpowiadające możliwościom poznawczym i społecznym dziecka (L_U04)
6. zaplanować pracę terapeutyczną z dzieckiem (L_U04)
7. okazywać szacunek wobec pacjenta (L_U08)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

8. współdziałania i pracy w interdyscyplinarnych zespołach terapeutycznych (K_K03)
9. współdziałania ze środowiskiem rodzinnym pacjenta (K_K02)
10. samodzielnego uzupełniania wiedzy (K_K03)

Karta przedmiotu

Nazwa: Metodyka i dydaktyka pracy z dzieckiem dysfunkcyjnym 4		Kod: 1.S3.LIPO.100	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: mgr Alicja Wojakowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>45h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>65h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w konsultacjach: <i>25h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: Podstawowa wiedza z psychologii, anatomii człowieka i pedagogiki.	
Metody dydaktyczne: asymilacji wiedzy – dyskusja, wykład samodzielnego dochodzenia do wiedzy – problemy, przypadki praktyczne – ćwiczebne		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-13); Przygotowanie prezentacji multimedialnej na temat metody terapeutycznej wspomagającej rozwój mowy pacjentów ze sprzężonymi zaburzeniami rozwoju / z zaburzeniami psychomotorycznymi, przygotowanie zajęć praktycznych wg danej metody terapeutycznej.</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-16).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: <i>Przygotowanie studenta do prowadzenia działań z zakresu szeroko pojmowanej profilaktyki logopedycznej u dziecka z różnymi dysfunkcjami . Student zna zasady profilaktyki zaburzeń jakości głosu i mowy, prowadzi działania profilaktyczne z zakresu prewencji zaburzeń jakości głosu i mowy oraz diagnozuje wczesne zaburzenia jakości głosu i mowy na podstawie badania podmiotowego i przedmiotowego</i>			

Opis:

1. Diagnoza logopedyczna dziecka z dysfunkcją w oparciu o badanie podmiotowe i przedmiotowe.
2. Ocena funkcji pokarmowych u pacjentów z najważniejszych grup ryzyka.
3. Modyfikacja przebiegu czynności pokarmowych u pacjentów z zaburzeniami czynności prymarnych.
4. Masaż logopedyczny twarzy oraz stymulacja funkcji oralnych u pacjentów z zaburzeniami kompleksu ustno-twarzowego o różnorodnej etiologii.
5. Diagnoza zaburzeń jakości głosu i mowy w ramach przesiewowych badań logopedycznych u pacjentów z najważniejszych grup ryzyka.
6. Postępowanie profilaktyczne u pacjentów z zaburzeniami jakości głosu i mowy.
7. Terapia logopedyczna u pacjentów z zaburzeniami jakości głosu i mowy o różnorodnej etiologii.
8. Terapia logopedyczna u pacjentów ze sprzężonymi zaburzeniami z wykorzystaniem elementów Metody integracji sensorycznej, Metody Ruchu Rozwijającego (W. Sherborne), Metody Kinezylogii Edukacyjnej (P. Dennison).
9. Kształtowanie mowy w profilaktyce i terapii logopedycznej z wykorzystaniem elementów Metody Dobrego Startu (M. Bogdanowicz) u pacjentów z zaburzeniami psychomotorycznymi.

Zakres tematów:

1. Profilaktyka logopedyczna – definicja, cele; system opieki logopedycznej w Polsce.
2. Rozwój dziecka w okresie prenatalnym w aspekcie przygotowania do mowy.
3. Wpływ czynników endogennych i egzogennych na rozwój dziecka w okresie prenatalnym.
4. Kryteria diagnostyczne stosowane w ocenie rozwoju psychoruchowego.
5. Struktura wywiadu biologiczno-środowiskowego do wykrywania wczesnych uwarunkowań mowy.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Bogdanowicz M., Metoda dobrego startu, Warszawa 1999.
2. Cieszyńska J., Korendo M., Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka. Od noworodka do 6 roku życia, Kraków 2008.
3. Diener K., Profilaktyka zaburzeń mowy. Przewodnik dla rodziców, opiekunów, nauczycieli i lekarzy, Kielce 1999.
4. Emiluta-Roży D., Wspomaganie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym, Warszawa 1994.
5. K. Błachnio, System nowoczesnej profilaktyki logopedycznej, w: „Logopedia” 1995, nr 22.
6. Kaczan T., Regner A., Teoretyczne i praktyczne podstawy ustno-twarzowej terapii regulacyjnej według koncepcji Rodolfo Castillo Moralesa, w: Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju, red. L. Sadowska, Wrocław, 2004.
7. Lichota E. J., Profilaktyka jąkania i niepełności mówienia, Gdańsk 2008.
8. Masgutowa S., Regner A., Rozwój mowy dziecka w świetle integracji sensomotorycznej, Wrocław 2009.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

1. Opieka logopedyczna od poczęcia, red. B. Roślowski, Gdańsk 1998.
2. Profilaktyka logopedyczna szansą dla dziecka i logopedy, red. E. Stecko, Warszawa 1996.
3. Roślowski B., Fedorowska W., Wardowska B., Wczesne uwarunkowania rozwoju mowy. Wywiad biologiczno-środowiskowy, Gdańsk 1997.
4. Łodownik-Rycaj E., O mowie dziecka, czyli jak zapobiegać powstawaniu nieprawidłowości w jej rozwoju, Warszawa 2000.
5. Stecko E., Udział logopedy w stymulacji rozwoju dziecka, w: „Nowy Pediatria” 1998, nr 1.
6. Stecko E., Wczesna stymulacja logopedyczna dzieci z obciążonym okresem okołoporodowym, w: „Nowy Pediatria” 1997, nr 1.
7. Stecko E., Zaburzenia rozwoju mowy dziecka – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne, Warszawa 2002.
8. Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka, red. B. Cytowska, B. Winczura, Kraków 2006.
8. Wczesna profilaktyka zaburzeń mowy, red. J. Rządźki, Warszawa 1995.

B. Literatura uzupełniająca

1. Bogdanowicz M., Metoda dobrego startu, Warszawa 1999.
2. Cieszyńska J., Korendo M., Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka. Od noworodka do 6 roku życia, Kraków 2008.

3. Diener K., Profilaktyka zaburzeń mowy. Przewodnik dla rodziców, opiekunów, nauczycieli i lekarzy, Kielce 1999.
4. Emiluta-Roży D., Wspomaganie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym, Warszawa 1994.
5. K. Błachnio, System nowoczesnej profilaktyki logopedycznej, w: „Logopedia” 1995, nr 22.
6. Kaczan T., Regner A., Teoretyczne i praktyczne podstawy ustno-twarzowej terapii regulacyjnej według koncepcji Rodolfo Castillo Moralesa, w: Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju, red. L. Sadowska, Wrocław, 2004.
7. Lichota E. J., Profilaktyka jąkania i nie płynności mówienia, Gdańsk 2008.
8. Masgutowa S., Regner A., Rozwój mowy dziecka w świetle integracji sensomotorycznej, Wrocław 2009.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. definicje profilaktyki logopedycznej, wymienia rodzaje profilaktyki logopedycznej, omawia system wczesnej opieki logopedycznej w Polsce. (k_W01).
2. rozwój dziecka w okresie prenatalnym w aspekcie przygotowania do mowy: rozwój anatomiczny, rozwój funkcji neuromięśniowych, rozwój sensoryczny. (L_W02)
3. profilaktykę logopedyczną w okresie prenatalnym – podstawowe działania, czynniki endogenne i egzogenne wpływające na rozwój dziecka. (L_W03)
4. kryteria diagnostyczne stosowane w ocenie rozwoju ocena rozwoju psychoruchowego. (k_W04)
5. strukturę wywiadu biologiczno-środowiskowego do wykrywania wczesnych uwarunkowań mowy. (k_W05)
6. charakter pracy z dziećmi w placówkach oświatowo-wychowawczych, wraz z kwestiami zapewniania bezpieczeństwa podczas opieki/pracy (L_W06; L_W07)

Umiejętności: student potrafi

7. *przeprowadzić diagnozę logopedyczną noworodka i niemowlęcia w oparciu o badanie podmiotowe i przedmiotowe.* (L_U05);
8. *posiada umiejętność przeprowadzenia wywiadu biologiczno-środowiskowego oraz wykorzystania go do planowania postępowania logopedycznego.* (k_U06)
9. *posiada umiejętność oceny, stymulacji i modyfikacji funkcji pokarmowych u pacjentów z najważniejszych grup ryzyka oraz u pacjentów z zaburzeniami czynności prymarnych.* (L_U05)
10. *wykonać masaż logopedyczny twarzy u pacjentów z zaburzeniami kompleksu ustno-twarzowego o różnorodnej etiologii.* (L_U04)
11. *przewodzić ćwiczenia z zakresu profilaktyki zaburzeń mowy.* (L_U04)
12. *przeprowadzić ćwiczenia aktywizujące prawidłowe połykanie.* (L_U04)
13. *przeprowadzić ćwiczenia oddechowe dla pacjentów z nieprawidłowym napięciem mięśniowym.* (L_U04)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

14. *okazywania szacunku wobec pacjenta oraz troszczy się o ich dobro* (L_K03,).
15. *zainspirowania otoczenia do wprowadzenia zasad wczesnej profilaktyki logopedycznej oraz zorganizować pracę zespołową w grupie dzieci objętych programem terapeutycznym.* (L_K06)
16. *do pracy w placówkach medycznych oraz w placówkach oświatowych realizujących program wczesnej interwencji logopedycznej i terapeutycznej.* (L_K06)

Karta przedmiotu

Nazwa: Emisja głosu		Kod: 1.S3.LJPO.101	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>15h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne (warsztatowe), praca w grupach</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Aktywność (efekty 1,2,3);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1,2).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny 80 % - oceny cząstkowe z wykonywanych zadań 20 % - obecność i aktywność na zajęciach	
Skrócony opis: <i>-zapoznanie z podstawową wiedzą z zakresu emisji i higieny głosu;</i> <i>-doskonalenie umiejętności głoszenia różnego typu tekstów;</i> <i>-uświadomienie potrzeby higieny i kształcenia głosu jako podstawowego narzędzia w życiu człowieka.</i>			
Zakres tematów:			

1. Cele, zdania i przedmiot emisji i higieny głosu.
2. Mechanizmy i fizjologia procesu mówienia. Akustyczne podstawy głosu. Budowa i działanie narządu głosu.
3. Higiena głosu.
4. Zasady poprawnej wymowy polskiej. Rodzaje norm wymowy.
5. Praktyczne ćwiczenia pracy nad głosem. Fonacja – ćwiczenia fonacyjne. Oddychanie – ćwiczenia oddechowe. Articulacja – ćwiczenia artykulacyjne.
6. Technika artykulacji samogłosek i spółgłosek. Ćwiczenie ich wymowy.
7. Akcent wyrazowy i logiczny.
8. Instrumentowanie wypowiedzi.
9. Frazowanie wypowiedzi. Pojęcie frazy. Rodzaje fraz. Zależność frazowania od typu mówienia.
10. Przystankowanie foniczne i jego funkcje w

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Kram J., Zarys kultury żywego słowa, Warszawa 1981.

Tarasiewicz B., Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu, Kraków 2003.

Walczak-Deleżyńska M., Aby język giętki. Wybór ćwiczeń artykulacyjnych od J. Tennera do B. Toczyńskiej, Wrocław 2001

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Klemensiewicz Z., Prawidła poprawnej wymowy polskiej, Wrocław 1973.

Lubaś W., Urbańczyk S., Podręczny słownik poprawnej wymowy polskiej, Warszawa 1990.

B. Literatura uzupełniająca

Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), Podstawy logopedii artystycznej, [w:] Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki. T.2., Opole 2003.

Leathers D. G., Komunikacja niewerbalna, Warszawa 2007.

Oczkoś M., Sztuka poprawnej wymowy, czyli o bełkotaniu i fałdunieniu, Warszawa 2007.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. wiedzę o funkcjonowaniu i patologii narządów mowy (k_W01)

Umiejętności: student potrafi

2. stosować i zachowywać prawidłowe nawyki posługiwania się narządem mowy (k_U02)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. dbania o głos oraz jego kształcenia jako podstawowego narzędzia każdego człowieka w oparciu o wiedzę i umiejętności z zakresu emisji i higieny głosu (k_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: Pierwsza pomoc		Kod: 1.S3.LIPO.102	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Dawid Obłój			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: 15 A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne Analiza przypadków, ćwiczenia w warunkach symulacyjnych, praca w grupie, wykład z prezentacją multimedialną, metoda projektu.		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Projekt (efekty 1-4);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-6).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (50%) i projektu końcowego(50%).</i>	
Skrócony opis: Podstawowe zabiegi resuscytacyjne dorosłych i dzieci z użyciem defibrylatora AED oraz pierwsza pomoc w wybranych stanach nagłych			

Opis:

Umiejętność prowadzenia podstawowych zabiegów resuscytacyjnych z użyciem defibrylatora AED u osób dorosłych i dzieci w oparciu w wytyczne ERC 2021, w tym ocena stanu przytomności, bezprzrządowe udrażnianie dróg oddechowych, prawidłowa technika uciskania klatki piersiowej, rola świadka zdarzenia w podejmowaniu resuscytacji krążeniowo oddechowej, umiejętność zastosowania zasad pierwszej pomocy w obrażeniach (krwotoki, złamania, skręcenia, zwichnięcia) oraz wybranych stanach nagłych (astma oskrzelowa, cukrzyca, udar mózgu, zawał mięśnia sercowego, anafilaksja itp.).

Zakres tematów:

Spotkanie organizacyjne,

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne osób dorosłych – algorytm BLS

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne osób dorosłych z użyciem defibrylatora AED - algorytm BLS AED

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne dzieci – algorytm BLS dla dzieci

Poszkodowany urazowy – postępowanie przedszpitalne

Wybrane stany nagłe – postępowanie przedszpitalne

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
 - A1. wykorzystywana podczas zajęć
- B. Zawadzki A. /red./. Medycyna ratunkowa i katastrof. PZWL Warszawa /wznowienie/ 2012
- C. Noniewicz M. Pierwsza pomoc. Podręcznik dla studentów. PZWL Warszawa, 2011
- D. Andres J. Pierwsza pomoc i resuscytacja krążeniowo-oddechowa Podręcznik dla studentów 2011
- E. Andres J. Wytyczne resuscytacji 2021, Wyd. ERC/PRC

- A2. studiowana samodzielnie przez studenta
- F. Literatura uzupełniająca
- G. Andres J. Wytyczne resuscytacji 2021, Wyd. ERC/PRC

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Podstawowe Standardy i procedury postępowania w stanach nagłych i zabiegach ratujących życie (*k_W01*).
2. Zasady udzielania pierwszej pomocy i algorytmy postępowania resuscytacyjnego w zakresie podstawowych zabiegów resuscytacyjnych (Basic Life Support, BLS) (*k_W01*).

Umiejętności: student potrafi

3. Udzielać pierwszej pomocy w stanach bezpośredniego zagrożenia życia; (*k_U05*);
4. Wykonywać podstawowe zabiegi resuscytacyjne u osób dorosłych i dzieci oraz stosować automatyczny defibrylator zewnętrzny (Automated External Defibrillator, AED) i bezprzrządowe udrażnienie dróg oddechowych, doraźnie tamować krwawienia i krwotoki; doraźnie unieruchamiać złamania kości, zwichnięcia i skręcenia (*k_U10*).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. działania w warunkach niepewności i stresu; (*k_K03*, *k_K05*).
6. pomocy i wsparcia (*k_K03*)

Karta przedmiotu

Nazwa: Logorytmika		Kod:1.S3.LJPO.103	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: dr Marian Biliński Prowadzący przedmiot: dr Marian Biliński			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć : konwersatorium B. Tryb realizacji w Sali dydaktycznej C. Liczba godzin 30h D. Sposób zaliczenia zaliczenie		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 40h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: Wykład prowadzącego, ćwiczenia praktyczne, praca samodzielna studenta		Metody i kryteria oceniania A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Praca zaliczeniowa (Efekty 1-5) W systemie oceniania ważną rolę odgrywa przygotowany przez studenta samodzielnie referat lub przeprowadzone kolokwium pisemne Zadania cząstkowe (Efekty 1-8) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Obecności na zajęciach, indywidualne zaliczenie wokalne i instrumentalne opracowanego na zajęciach repertuaru, Pełne zaliczenie zadanych do samodzielnego przygotowania elementów (scenariuszy, akompaniamentów, choreografii itp.	
Skrócony opis: Przedmiot obejmuje podstawy i założenia muzykoterapii i logorytmiki. Wprowadzone są główne pojęcia i terminy muzyczne i terapeutyczne. Celem realizacji treści przedmiotu jest zapoznanie studentów z możliwościami wykorzystania elementów muzykoterapii i leczniczego działania muzyki na zajęciach logopedycznych z dziećmi w szkole, przedszkolu i placówkach terapeutycznych. Zajęcia powinny przygotować studentów do samokształcenia i samokontroli.			

Opis:

Studenci poznają wiedzę z zakresu metod i form muzykoterapii i logorytmiki, znają recepty muzyczne, elementy rytmiki Dalcroze'a. Mają wiedzę muzyczną niezbędną do prowadzenia zajęć muzycznych i terapeutycznych.

Wykonawstwo wokalne i instrumentalne repertuaru dziecięcego. Prawidłowe realizowanie płaszczyzny rytmicznej i słownej utworów muzycznych. Posiadają Umiejętność wprowadzania metod treningowych aktywnych i pasywnych.

Student ma pogłębioną świadomość poziomu wiedzy i umiejętności w dziedzinie terapii oraz terapii muzycznej i logopedycznej. Rozumie potrzebę nieustannego doskonalenia się w tym zakresie. W sposób odpowiedzialny i twórczy przygotowuje się do swej pracy. Wykazuje się właściwym poziomem empatii i odpowiednim podejściem do powierzonych mu pacjentów i klientów.

Zakres tematów:

Program przedmiotu obejmuje:

1. ćwiczenia z podstawowych metod i form logorytmiki.
2. Studenci poznają recepty muzyczne,
3. Ćwiczenia z emisji głosu, śpiewanie piosenek, rymowanek, tworzenie prostych struktur wokalnych na bazie znanych tekstów.
4. Studenci grają proste struktury rytmiczne na instrumentach Orffa.
5. program uwzględnia również zapoznanie studentów z rytmiką dalcrozowską, elementami prostych tańców ludowych i towarzyskich.
6. Wprowadzanie ćwiczeń z metod treningowych i relaksacyjnych.(Trening Schulza, Jacobsona, Wintreberta, Kieryła)

Wiadomości teoretyczne i metodyczne wprowadzane w formie wykładów. Umiejętności praktyczne studenci zdobywają w trakcie ćwiczeń na zajęciach oraz w formie samokształcenia i samodzielnego przygotowania elementów zajęć.

Literatura:

Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

Wykorzystywana podczas zajęć

1. Galińska Ewa „Z zagadnień muzykoterapii” WSiP Warszawa 1991
2. Galińska Ewa „ Muzykoterapia jako jedna z form terapii przez sztukę” Z.N nr 48 Akademia Muzyczna Wrocław
3. Jasiński Jan „Muzykoterapia Profilaktyczna” Warszawa 1992
4. Lewandowska Kinga „ Muzykoterapia dziecięca” Gdańsk 1996
5. Lewandowska Kinga „ Muzykoterapia na letnim kursie w Instytucie C. Orffa w Salzburgu
6. Z.N. nr. 45 Akademia Muzyczna Wrocław 1988 r.
7. Romanowski W „Teoria i metodyka ćwiczeń relaksowo- koncentrujących” PZWL Warszawa 1975
8. Wierszyłowski Jan „Psychologia muzyki” PWN Warszawa 1981
9. Krzyżowska Teresa "zabawy z piosenką" Katowice, 2000 r.,

Literatura uzupełniająca

1. Stadnicka Janina „Terapia dzieci muzyką, ruchem i mową” WSiP 1998
2. Kronenberger Małgorzata „Muzykoterapia – Podstawy teoretyczne do zastosowania muzykoterapii w profilaktyce stresu” Uniwersytet Łódzki 2004
3. Kierył Maciej „Elementy terapii i profilaktyki muzycznej - Warszawa 2004
4. Gąsienica – Szostak Aldona „Muzykoterapia w rehabilitacji i profilaktyce” Wydawnictwa Lekarskie PZWL Warszawa 2003
5. Koziello Danuta „Taniec i psychoterapia” Poznań 2002

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu logorytmiki i muzykoterapii w połączeniu z wiedzą logopedyczną i terapeutyczną (k_W02).
2. treści i wiedzę muzyczną i muzykoterapeutyczną związane z przygotowaniem do wykonywania przyszłego zawodu logopedy (K_W09)

Umiejętności: student potrafi

3. doskonalić własny warsztat przyszłego logopedy oraz lektora języka polskiego jako obcego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów (k_U06)
4. samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie; (k_U10).
5. wykorzystywać wiedzę związaną z przygotowaniem do wykonywania przyszłego zawodu logopedy (k_U11)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

6. wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych; (L_K02)
7. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy; (L_K06)
8. współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy. (L_K07)

Karta przedmiotu

Nazwa: Gramatyka komunikacyjna		Kod: 1.S3.LJPO.104 1.S3.LJPO.105	ECTS: 1+1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>15h wykład</i> <i>15h konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>Egzamin</i>		Nakład pracy studenta: 1.S3.LJPO.104 A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 10h 1.S3.LJPO.105 A. Godziny kontaktowe: 20h/ 0,5 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 5h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 5h Przygotowanie do egzaminu: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład/ konwersatorium/ ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Kolokwia zaliczeniowe i egzamin (efekty 1-7) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny z egzaminu.</i>	
Skrócony opis: <i>Przedmiot ma na celu poznanie sposobów i technik nauczania systemu gramatycznego języka polskiego jako obcego.</i>			
Opis: Przedmiot ma na celu pogłębienie i poszerzenie wiedzy z zakresu metodyki nauczania gramatyki języka polskiego (fonetyki, fleksji, słowotwórstwa i składni) jako obcego; pogłębienie kompetencji językowej.			
Zakres tematów:			

1. Techniki nauczania systemu gramatycznego języka polskiego.
2. Kolejność wprowadzania zagadnień gramatycznych.
3. Nauczanie fonetyki.
4. Nauczanie fleksji imiennej (rzeczownik, przymiotnik, zaimek).
5. Nauczanie liczebników.
6. Nauczanie form czasownikowych (czasy, imiesłowy, aspekt).
7. Nauczanie słowotwórstwa.
8. Nauczanie składni.

Literatura:

- 40 koncepcji dobrych lekcji (Red. Agnieszka Rabiej, Hanna Marczyńska, Beata Zaręba)
- ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego (Anna Seretny, Ewa Lipińska)
- Metodyka nauczania języków obcych (Hanna Komorowska)
- Planowanie lekcji języka obcego. Podręcznik i poradnik dla nauczycieli języków obcych (Iwona Janowska)
- Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziomy A1-C2 (Red. Iwona Janowska, Ewa Lipińska, Agnieszka Rabiej, Anna Seretny, Przemysław Turek)

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe oraz dotyczące ich metody i teorie językoznawcze (zwłaszcza glottodydaktyczne) wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu szczegółowej wiedzy językoznawczej (K_W01);
2. teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu glottodydaktyki (K_W02)

Umiejętności: student potrafi

3. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (zwłaszcza glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy glottodydaktycznej (K_U01).
4. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (K_U04)
5. doskonalić własny warsztat przyszłego lektora języka polskiego jako obcego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów; (K_U06)
6. samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie; (K_U10)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

7. krytycznej oceny posiadanej wiedzy glottodydaktycznej oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy; (K_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: Literatura i kultura polska w nauczaniu języka polskiego jako obcego		1.S3.LJPO.106	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny			
Kierunek: Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: dr Małgorzata Burzka-Janik Prowadzący przedmiot: dr Małgorzata Burzka-Janik			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć konwersatorium B. Tryb realizacji w Sali dydaktycznej C. Liczba godzin 30h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 40h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: dyskusja/ prezentacja		Metody i kryteria oceniania: Podstawowe kryteria ustalenia oceny: Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych: Kolokwium (efekty 1-3) (40%)., aktywność na zajęciach (efekty 1-4) (30%), prezentacja (efekty 1-3) (30%).	
Skrócony opis: - Wybrane utwory literatury polskiej dla obcokrajowców – wiek XIX, XX oraz literatura najnowsza dla obcokrajowców. Przykładowe scenariusze lekcji/tworzenie scenariuszy lekcji. - Polskie teksty nieliterackie w nauczaniu języka polskiego jako obcego, w tym reprezentujące styl artystyczny, publicystyczny, potoczny, naukowy. Związki i zależności (problemy integracji) między sztuką słowa a sztukami: filmową, malarską, a także filozofią, fotografią, tekstami reprezentującymi kulturę masową.			
Opis: Analiza i interpretacja: wybranych fragmentów utworów J. Kochanowskiego, A. Mickiewicza, J. Słowackiego, K. C. Norwida, H. Sien-			

kiewicz, S. Wyspiańskiego, wybranych tekstów poetyckich i prozatorskich XX wieku oraz najnowszych a także

- innych reprezentatywnych dla polskiej kultury tekstów nieliterackich pod kątem wykorzystania ich na lekcjach języka polskiego jako obcego na różnych poziomach zaawansowania znajomości języka polskiego jako obcego, w tym B1, B2, C1.

Zakres tematów:

- Nauczanie kontekstowe na lekcjach języka polskiego jako obcego.
- Wybrane utwory literatury polskiej dla obcokrajowców/przykładowe scenariusze lekcji/tworzenie scenariuszy lekcji, na przykład na temat:

„Treny” J. Kochanowskiego – poemat osobistego bólu i traktat filozoficzny poety.

Adama Mickiewicza jako autor polskiej epopei narodowej.

Nowatorstwo poezji K. C. Norwida – nawiązania i kontynuacje.

„Potop” H. Sienkiewicza – powieść historyczna polskiego Noblisty „ku pokrzepieniu serc”.

S. Wyspiański – twórca polskiego dramatu narodowego.

Poezja Noblistów oraz język i poetyka wierszy K. K. Baczyńskiego, Z. Herberta, T. Różewicza, S. Barańczaka, M. Białoszewskiego i innych.

Poezja dwudziestolecia międzywojennego (do wyboru analiza i interpretacja wierszy B. Leśmiana, Cz. Miłosza, L. Staffa, J. Tuwima, M. Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej, K. I. Gałczyńskiego i inni).

- Obraz i literatura – wzajemne zależności. Przykłady czytania obrazu (m.in. malarstwo J. Malarzewskiego). Obrazy w tekście literackim – ekfrazja i jej przykłady w poezji współczesnej (m. in. S. Grochowiaka, W. Szymborskiej, Z. Herberta).
- Film a literatura. Film (różne jego gatunki) jako kontekst dzieła literackiego na wybranych przykładach (np. Katedra – opowiadanie J. Dukaja a jego ekranizacja Bagińskiego).

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

A1. wykorzystywana podczas zajęć:

R. Ciesielska-Musameh, *Literatura w nauczaniu cudzoziemców Poradnik metodyczny*, Poznań 2018.

T. Czerkies, *Tekst literacki w nauczaniu języka polskiego jako obcego (z elementami pedagogiki dyskursywnej)*, Kraków 2012.

A. Kozłowski, *Literatura piękna w nauczaniu języków obcych*, Warszawa 1991.

Przygotowanie ucznia do odbioru różnych tekstów kultury, pod. red. A. Janus-Sitarz, Kraków 2004.

A. Helman, *Twórcza zdrada. Filmowe adaptacje literatury*, Poznań 1998.

Cz. Miłosz, *Historia literatury polskiej*, Kraków 1994 i kolejne.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta:

Liryka polska. Interpretacje, pod. red. J. Prokopa i J. Sławińskiego, Kraków 1971.

P. Horbatowski, *Studentów zabawa w teatr [w:] Oswajanie chrząszcza w trzcinie, czyli o kształceniu cudzoziemców w Instytucie Polonijnym UJ*, red. W. Miodunka, J. Rokicki. Kraków s. 363- 369.

S. Wysłouch, *Literatura a sztuki wizualne*, Warszawa 1994.

B. Literatura uzupełniająca:

Teksty kultury w szkole, red. B. Myrdzik, L. Tymiak, Lublin 2008.

Czytanie tekstów kultury. Metodologia. Badania. Metodyka, red. B. Myrdzik, I. Morawska, Lublin 2007.

J. M. Rymkiewicz, D. Siwicka, A. Witkowska, M. Zielińska, *Mickiewicz. Encyklopedia*, Warszawa 2001.

J. M. Rymkiewicz, *Słowacki. Encyklopedia*, Warszawa 2004.

J. Tomkowski, *Mój pozytywizm*, Warszawa 1993.

Jan Kochanowski. Interpretacje, pod. red. J. Błońskiego, Kraków 1989.

Słownik literatury polskiej XIX wieku, pod. red. J. Bachorza i A. Kowalczykowej, Wrocław 1992.

Pan Tadeusz i jego dziedzictwo. Poemat, red. B. Dopart, F. Ziejka, Kraków 1999.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza

Absolwent zna i rozumie:

1. podstawowy korpus tekstów literackich tworzących polski kanon oraz wagę literatury dla tworzenia kontekstu i przestrzeni językoznawczej (k_W01)

Umiejętności

Absolwent potrafi:

2. interpretować i prawidłowo ewaluować wpływ konkretnych tekstów kultury, w tym przede wszystkim literatury, na powstawanie i refigurowanie języka polskiego (K_U01, K_U02, K_U03)
3. wykorzystywać poznane teksty i ich interpretacje w uczeniu języka polskiego jako obcego (K_U05, K_U06, K_U07, K_U08)

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do:

4. świadomego wykorzystywania zdobyczy polskiej kultury w pełnieniu roli nauczyciela języka polskiego jako obcego (K_K04).

Karta przedmiotu

Nazwa: Literatura i kultura polska w nauczaniu języka polskiego jako obcego		Kod: 1.S3.LJPO.107	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: dr hab. Dorota Światała-Trybek, prof. UO			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: Zaliczenie przedmiotu Literatura i kultura polska w nauczaniu języka polskiego jako obcego w semestrze 5	
Metody dydaktyczne: <i>analiza tekstów z dyskusją, dyskusja, rozwiązywanie zadań,</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa w grupie (efekty 1,3-4); Zadania cząstkowe, aktywny udział w zajęciach (efekty 3,4-6).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (50%) i pracy zaliczeniowej - prezentacji (50%).</i>	
Skrócony opis: Celem zajęć jest analiza wybranych zagadnień z zakresu kultury polskiej.			
Opis: Na zajęciach studenci pogłębią swoją wiedzę na temat życia codziennego i obyczajowości Polaków (w tym wybrane przykłady świętowania dorocznego, rodzinnego, zawodowego, narodowego). Poznają preferowane przez Polaków style życia, sposoby regeneracji sił i wypoczynku, także najbardziej znaczące destynacje turystyczne w kraju oraz dziedzictwo kulinarne.			
Zakres tematów: 1. Specyfika kultury polskiej 2. Życie codzienne w PRL-u			

3. Święta i świętowanie
4. Jak Polacy spędzają czas wolny?
5. Dziedzictwo kulinarne
6. Folklor polski (wybrane aspekty)

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Sulima R., Powidoki codzienności. Obyczajowość Polaków u progu XXI wieku, Warszawa 2022.

Obyczaje w Polsce. Od średniowiecza do czasów współczesnych, red. A. Chwalba, Warszawa 2006.

Przylipiak W., Czas wolny w PRL, Warszawa 2022.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Byszewska I., Kurpińska G., Polskie smaki, Poznań 2012.

Folklor polski. Sztuka ludowa, tradycje, obrzędy, Warszawa 2018.

B. Literatura uzupełniająca

Zadrożyńska A., Braun K., Zielnik świętowań polskich, Warszawa 2003.

Turystyka kulturowa a regiony turystyczne w Polsce, red. D. Orłowski, E. Puchnarewicz, Warszawa 2010.

„Małe tęsknoty?”. Style życia w czasie wolnym we współczesnym społeczeństwie, red. nauk. W. Myszyński, Toruń 2009 (wybór tekstów)

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. wybrane przejawy życia codziennego i świątecznego Polaków (K_W01)
2. historię i rozwój polskiej obyczajowości (K_W03).

Umiejętności: student potrafi

3. samodzielnie zdobywać wiedzę i analizować konkretne zjawiska korzystając z różnych źródeł informacji (K_U03)
4. spójnie wypowiadać się w mowie i piśmie na temat wybranych przejawów kultury polskiej (K_U05).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. krytycznej oceny posiadanej wiedzy, doskonalenia swoich kompetencji komunikacyjnych oraz do uczenia się przez całe życie (K_K01)
6. uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form (K_K05).

Karta przedmiotu

Nazwa: <i>Metodyka nauczania języka polskiego jako obcego 1</i>		Kod: 1.S3.LJPO.108	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>40h/ 1,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne, metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>obecność i aktywność na zajęciach (efekty 1-7)</i> <i>przygotowanie konspektu zajęć z jpjo (efekty 1-7)</i> <i>przygotowanie planu kursu językowego (efekty 1-7)</i> <i>test końcowy.(efekty 1-8)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie frekwencji (20%),</i> <i>ocen cząstkowych (60%) i testu końcowego (20%).</i>	
Skrócony opis: <i>Zajęcia mają na celu zapoznanie studentów z najważniejszymi zagadnieniami z metodyki nauczania języka polskiego jako obcego oraz przygotowanie ich do prowadzenia samodzielnych zajęć, a także do planowania kursu językowego.</i>			
Opis: W trakcie zajęć zostaną omówione następujące zagadnienia: 1. Co to znaczy znać język obcy – podsystemy języka, sprawności językowe oraz poziomy biegłości językowej; 2. Język polski jako obcy – wstęp (nauczanie jpjo w kraju i za granicą, cele uczenia się jpjo, certyfikacja języka polskiego jako obcego); 3. Charakterystyka wybranych metod nauczania języków obcych i ich związek z metodyką jpjo;			

4. Planowanie kursu jpjo (programy nauczania jpjo i ich rodzaje, przygotowanie rozkładu materiału na dany poziom kursu, kultura w nauczaniu jpjo);
5. Podręczniki do nauczania jpjo (podział podręczników, podręczniki ogólne i profilowane);
6. Środki i materiały glottodydaktyczne do wykorzystania na zajęciach jpjo;
7. Przygotowanie lekcji jpjo (struktura lekcji, budowa konspektu, formy i techniki pracy w grupie, język ojczysty a język obcy w trakcie lekcji).

Zakres tematów:

Podstawy glottodydaktyki, język polski jako obcy.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Dąbrowska A., Dobesz U., Pasieka M., Co warto wiedzieć. Poradnik metodyczny dla nauczycieli języka polskiego jako obcego na Wschodzie, Warszawa 2010.
2. Europejski System Opisu Kształcenia Językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie, Warszawa 2003.
3. Gębał P., Miodunka W., Dydaktyka i metodyka nauczania języka polskiego jako obcego i drugiego, Warszawa 2020.
4. Janowska I., Planowanie lekcji języka obcego, Kraków 2010.
5. Komorowska H., Metodyka nauczania języków obcych, Warszawa 2002.
6. Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziom A1-C2, red. W. Miodunka, Kraków 2011.
7. Seretny A., Lipińska E., ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, Kraków 2005.
8. Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego, red. A. Seretny, E. Lipińska, Kraków 2006.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

11. Pasek J., 68 pomysłów na lekcje polskiego, Kraków 2022.
12. Wybrane artykuły z czasopisma „Języki obce w szkole”.
13. 40 koncepcji dobrych lekcji, red. A. Rabiej, H. Marczyńska, B. Zaręba, Kraków 2013.

B. Literatura uzupełniająca

1. Janowska I., Podejście zadaniowe do nauczania i uczenia się języków obcych na przykładzie języka polskiego jako obcego, Kraków 2011.
2. Dąbrowska A., Kto, gdzie kiedy i dlaczego uczył (się) dawniej języka polskiego jako obcego? [w] Oblicza polszczyzny, Warszawa 2012.
3. Gębał P., Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie, Warszawa 2019.
4. Komorowska H., Kształcenie językowe w Polsce, Warszawa 2017.
5. Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Stan obecny – programy nauczania – pomoce dydaktyczne, red. W. Miodunka, Kraków 2004.
6. Miodunka W., Glottodydaktyka polonistyczna. Pochodzenie – stan obecny – perspektywy, Kraków 2016.
7. Miodunka W., Język polski w świecie: nauczanie i testowanie znajomości języka polskiego jako obcego i drugiego [w] Oblicza polszczyzny, Warszawa 2012.
8. Miodunka W., Rozwój ośrodków nauczania języka polskiego jako obcego w Polsce w latach 1952-2021 [w] Glottodydaktyka polonistyczna wczoraj, dziś jutro. Między doświadczeniem a nowymi wyzwaniami, Kielce 2022.
9. Niemiec-Knaś M., Metoda projektów w nauczaniu języków obcych, Kraków 2011.
10. Nowa generacja w glottodydaktyce polonistycznej, red. W. Miodunka, Kraków 2009.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Absolwent zna i rozumie:

1. w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe oraz dotyczące ich metody i teorie językoznawcze (w tym glottodydaktyczne), wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową

wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) z obszaru nauk humanistycznych (k_W01)

2. teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) (k_W02)

3. fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W05)

Umiejętności:

Absolwent potrafi:

4. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:

- właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,

- dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT); (k_U01)

5. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) (k_U04)

6. doskonalić własny warsztat lektora języka polskiego jako obcego, z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów (k_U06)

7. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U09)

Kompetencje społeczne:

Absolwent jest gotów do:

8. krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy (k_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: <i>Metodyka nauczania języka polskiego jako obcego 2</i>		Kod: 1.S3.LJPO.109	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>40h/ 1,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>Zaliczenie zajęć Metodyka nauczania języka polskiego jako obcego 1</i>	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne, metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>obecność i aktywność na zajęciach (efekty 1-8)</i> <i>przygotowanie serii różnorodnych ćwiczeń z poszczególnych podsystemów języka oraz sprawności, (efekty 1-7)</i> <i>test końcowy. (efekty 1-7)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie frekwencji, ocen cząstkowych i testu końcowego.</i>	
Skrócony opis: <i>Zajęcia mają na celu zapoznanie studentów ze sposobami wprowadzania i ćwiczenia poszczególnych elementów systemu językowego oraz nauczaniem i rozwijaniem sprawności na lektoracie języka polskiego jako obcego.</i>			
Opis: W trakcie zajęć zostaną omówione następujące zagadnienia:			

I. Nauczanie elementów systemu językowego

1. Nauczanie gramatyki (przykładowe gramatyki języka polskiego dla cudzoziemców, stopniowanie materiału gramatycznego w podręcznikach do jpjo, techniki nauczania gramatyki i ich zastosowanie na poszczególnych poziomach);
2. Nauczanie słownictwa i frazeologii (leksyka podstawowa, kryteria doboru słownictwa do poszczególnych etapów nauczania, słowniki dla cudzoziemców, zbiory ćwiczeń słownikowych i frazeologicznych, techniki nauczania słownictwa i ich zastosowanie na poszczególnych poziomach, praktyczne wykorzystanie materiałów dydaktycznych);
3. Nauczanie pisowni (ortografia i interpunkcja, materiały i podręczniki, techniki nauczania pisowni);
4. Wykorzystanie gier i zabaw dydaktycznych w nauczaniu elementów systemu językowego.

II. Nauczanie i rozwijanie sprawności na lektoracie jpjo

5. Nauczanie sprawności receptywnych: rozumienie ze słuchu (praca z tekstem słuchanym na zajęciach jpjo – podstawowe techniki nauczania słuchania i ich odzwierciedlenie w wybranych podręcznikach, typy tekstów i rodzaje nagrań) oraz czytanie ze zrozumieniem (praca z tekstem czytany na zajęciach jpjo – podstawowe techniki nauczania czytania i ich odzwierciedlenie w wybranych podręcznikach, typy i gatunki tekstów);
6. Nauczanie sprawności produktywnych: mówienie (podstawowe techniki nauczania mówienia i ich odzwierciedlenie w wybranych podręcznikach, typy i gatunki tekstów, ćwiczenia i materiały służące rozwijaniu sprawności mówienia) oraz pisanie (nauczanie pisania jako sprawności samodzielnej i wspierającej, etapy pracy nad przygotowaniem tekstu pisanego na zajęciach jpjo, typy i gatunki tekstów na poszczególnych poziomach zaawansowania, materiały dydaktyczne wykorzystywane w nauczaniu pisania i redakcji tekstów);
7. Wykorzystanie gier i zabaw dydaktycznych w nauczaniu sprawności.

Zakres tematów:

Podstawy glottodydaktyki, język polski jako obcy.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Dąbrowska A., Dobesz U., Pasieka M., Co warto wiedzieć. Poradnik metodyczny dla nauczycieli języka polskiego jako obcego na Wschodzie, Warszawa 2010.
2. Europejski System Opisu Kształcenia Językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie, Warszawa 2003.
3. Gębał P., Miodunka W., Dydaktyka i metodyka nauczania języka polskiego jako obcego i drugiego, Warszawa 2020.
4. Janowska I., Planowanie lekcji języka obcego, Kraków 2010.
5. Komorowska H., Metodyka nauczania języków obcych, Warszawa 2002.
6. Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziom A1-C2, red. W. Miodunka, Kraków 2011.
7. Seretny A., Lipińska E., ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, Kraków 2005.
8. Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego, red. A. Seretny, E. Lipińska, Kraków 2006.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

11. Pasek J., 68 pomysłów na lekcje polskiego, Kraków 2022.
12. Wybrane artykuły z czasopisma „Języki obce w szkole”.
13. 40 koncepcji dobrych lekcji, red. A. Rabiej, H. Marczyńska, B. Zaręba, Kraków 2013.

B. Literatura uzupełniająca

1. Janowska I., Podejście zadaniowe do nauczania i uczenia się języków obcych na przykładzie języka polskiego jako obcego, Kraków 2011.
2. Dąbrowska A., Kto, gdzie kiedy i dlaczego uczył (się) dawniej języka polskiego jako obcego? [w] Oblicza polszczyzny, Warszawa 2012.
3. Gębał P., Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie, Warszawa 2019.
4. Komorowska H., Kształcenie językowe w Polsce, Warszawa 2017.

5. Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Stan obecny – programy nauczania – pomoce dydaktyczne, red. W. Miodunka, Kraków 2004.
6. Miodunka W., Glottodydaktyka polonistyczna. Pochodzenie – stan obecny – perspektywy, Kraków 2016.
7. Miodunka W., Język polski w świecie: nauczanie i testowanie znajomości języka polskiego jako obcego i drugiego [w] Oblicza polszczyzny, Warszawa 2012.
8. Miodunka W., Rozwój ośrodków nauczania języka polskiego jako obcego w Polsce w latach 1952-2021 [w] Glottodydaktyka polonistyczna wczoraj, dziś jutro. Między doświadczeniem a nowymi wyzwaniami, Kielce 2022.
9. Niemiec-Knaś M., Metoda projektów w nauczaniu języków obcych, Kraków 2011.
10. Nowa generacja w glottodydaktyce polonistycznej, red. W. Miodunka, Kraków 2009.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Absolwent zna i rozumie:

1. w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe oraz dotyczące ich metody i teorie językoznawcze (w tym glottodydaktyczne), wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) z obszaru nauk humanistycznych (k_W01)
2. teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) (k_W02)
3. fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W05)

Umiejętności:

Absolwent potrafi:

4. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:
 - właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,
 - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT); (k_U01)
5. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) (k_U04)
6. doskonalić własny warsztat lektora języka polskiego jako obcego, z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów (k_U06)
7. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U09)

Kompetencje społeczne:

Absolwent jest gotów do:

8. krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy (k_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: Diagnozowania kompetencji językowej i komunikacyjnej w języku obcym		Kod: 1.S3.LJPO.110	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: Metoda podawcza, wykład.		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>obecność i aktywność na zajęciach, (efekty 1-8)</i> <i>test końcowy. (efekty 1-7)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie frekwencji i testu końcowego.</i>	
Skrócony opis: <i>Zajęcia mają na celu przygotowanie studentów do diagnozy i ewaluacji kompetencji językowej i komunikacyjnej w języku polskim jako obcym.</i>			
Opis: W trakcie zajęć zostaną omówione następujące zagadnienia: 1. Kompetencja językowa i komunikacyjna, elementy języka i sprawności językowe – powtórzenie. 2. Błąd językowy – sposoby reagowania. 3. Testy językowe i ich klasyfikacja. 4. Kryteria poprawności testów językowych. Pułapki testowania.			

5. Diagnoza i ewaluacja: wymowy, rytmu i intonacji; znajomości słownictwa; opanowania gramatyki; sprawności rozumienia ze słuchu, czytania, pisanie i mówienia, testowanie globalne.
6. Stały monitoring rozwoju językowego uczących się. Ocenianie bez użycia testów, ocenianie kształtujące.
7. Testowanie znajomości JPJO - zarys historyczny, zbiory zadań.

Zakres tematów:

Podstawy glottodydaktyki, język polski jako obcy.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Europejski system opisu kształcenia językowego. Uczenie się, nauczanie, ocenianie, oprac. D. Coste i in., Warszawa 2003.
2. Komorowska H., Sprawdzanie umiejętności w nauce języka obcego. Kontrola – ocena – testowanie, Warszawa 2002.
3. Komorowska H., Testy w nauczaniu języków obcych, Warszawa 1974.
4. Seretny A., Lipińska E., ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, Kraków 2005.
5. Materiały publikowane przez Państwową Komisję ds. Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego: <https://certyfikatpolski.pl/o-egzaminie/>.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

6. Programy nauczania języka polskiego jako obcego poziomy A1-C2, pod red. I. Janowskiej i in., Kraków 2016.
7. Przewodnik po egzaminach certyfikowanych, pod red. A. Seretny, E. Lipińskiej, Kraków 2005.

B. Literatura uzupełniająca

1. Niemierko B., Pomiar wyników kształcenia, Warszawa 1999.
2. Polonistyczna dydaktyka ogólna, pod red. J. Fiszbak, Łódź 2019.
3. Wskaźniki biegłości językowej. oprac. W. Martyniuk, Kraków 2004.
4. Wybrane artykuły z czasopism: „Języki Obce w Szkole”, „Postscriptum Polonistyczne”; „Acta Universitatis Lodzensis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców”.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Absolwent zna i rozumie:

1. w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe oraz dotyczące ich metody i teorie językoznawcze (w tym glottodydaktyczne), wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) z obszaru nauk humanistycznych (k_W01)
2. teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) (k_W02)
3. fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W05)

Umiejętności:

Absolwent potrafi:

4. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:
 - właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,
 - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT); (k_U01)

5. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) (k_U04)
6. doskonalić własny warsztat lektora języka polskiego jako obcego, z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów (k_U06)
7. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U09)

Kompetencje społeczne:

Absolwent jest gotów do:

8. krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy (k_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: <i>Diagnozowania kompetencji językowej i komunikacyjnej w języku obcym</i>		Kod: 1.S3.LJPO.111	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>10h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>5h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: Praca frontalna, praca projektowa, ćwiczenia praktyczne.		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>obecność i aktywność na zajęciach, (efekty 1-8)</i> <i>zadania cząstkowe.(efekty 1-7)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie frekwencji i zadań cząstkowych.</i>	
Skrócony opis: <i>Zajęcia mają na celu przygotowanie studentów do diagnozy i ewaluacji kompetencji językowej i komunikacyjnej w języku polskim jako obcym.</i>			
Opis: W trakcie zajęć zostaną omówione następujące zagadnienia:			
1. Kompetencja językowa i komunikacyjna, elementy języka i sprawności językowe – powtórzenie. 2. Błąd językowy – sposoby reagowania. 3. Testy językowe i ich klasyfikacja. 4. Kryteria poprawności testów językowych. Pułapki testowania.			

5. Diagnoza i ewaluacja: wymowy, rytmu i intonacji; znajomości słownictwa; opanowania gramatyki; sprawności rozumienia ze słuchu, czytania, pisania i mówienia, testowanie globalne.
6. Stały monitoring rozwoju językowego uczących się. Ocenianie bez użycia testów, ocenianie kształtujące.
7. Testowanie znajomości JPJO - zarys historyczny, zbiory zadań.

Zakres tematów:

Podstawy glottodydaktyki, język polski jako obcy.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Europejski system opisu kształcenia językowego. Uczenie się, nauczanie, ocenianie, oprac. D. Coste i in., Warszawa 2003.
2. Komorowska H., Sprawdzanie umiejętności w nauce języka obcego. Kontrola – ocena – testowanie, Warszawa 2002.
3. Komorowska H., Testy w nauczaniu języków obcych, Warszawa 1974.
4. Seretny A., Lipińska E., ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, Kraków 2005.
5. Materiały publikowane przez Państwową Komisję ds. Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego: <https://certyfikatpolski.pl/o-egzaminie/>.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

6. Programy nauczania języka polskiego jako obcego poziomy A1-C2, pod red. I. Janowskiej i in., Kraków 2016.
7. Przewodnik po egzaminach certyfikowanych, pod red. A. Seretny, E. Lipińskiej, Kraków 2005.

B. Literatura uzupełniająca

1. Niemierko B., Pomiar wyników kształcenia, Warszawa 1999.
2. Polonistyczna dydaktyka ogólna, pod red. J. Fiszbak, Łódź 2019.
3. Wskaźniki biegłości językowej. oprac. W. Martyniuk, Kraków 2004.
4. Wybrane artykuły z czasopism: „Języki Obce w Szkole”, „Postscriptum Polonistyczne”; „Acta Universitatis Lodzensis. Kształcenie Polonistyczne Cudzoziemców”.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Absolwent zna i rozumie:

1. w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe oraz dotyczące ich metody i teorie językoznawcze (w tym glottodydaktyczne), wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) z obszaru nauk humanistycznych (k_W01)
2. teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) (k_W02)
3. fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W05)

Umiejętności:

Absolwent potrafi:

4. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:
 - właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,
 - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT); (k_U01)

5. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) (k_U04)
6. doskonalić własny warsztat lektora języka polskiego jako obcego, z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów (k_U06)
7. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U09)

Kompetencje społeczne:

Absolwent jest gotów do:

8. krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy (k_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: Praktyka w zakresie nauczania języka polskiego jako obcego		Kod: 1.S3.LJPO.112	ECTS: 5
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: dr Monika Krzempek, dr M. Chyb-Winnicka Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>Praktyka</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>80h/ 3 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>50h</i> B. Praca własna studenta: <i>50h/ 2 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>25h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>25h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) - 2 konspekty zajęć zatwierdzone i ocenione przez opiekunów praktyki, (efekty 1-7) - przebieg zajęć, - przygotowanie merytoryczne i metodyczne studenta - wykorzystanie na zajęciach technik i strategii nauczania oraz pomocy dydaktycznych. (efekty 1-10) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych.</i>	
Opis: Student odbywa 30 godzin (1h = 45 min.) praktyki w zakresie nauczania języka polskiego jako obcego, w tym: - hospituje 8h zajęć (4h – na poziomie podstawowym, 4h – na poziomie średniozaawansowanym); - samodzielnie przeprowadza 2h zajęć (1h – na poziomie podstawowym, 1h – na poziomie średniozaawansowanym); - przygotowuje 2 konspekty zajęć, pomoce i narzędzia dydaktyczne; - zapoznaje się z programami nauczania, podręcznikami i innymi narzędziami dydaktycznymi.			
Cele praktyki:			

- Zapoznanie się ze specyfiką nauczania języka polskiego jako obcego.
- Obserwowanie czynności podejmowanych przez opiekuna praktyk w toku prowadzonych przez niego zajęć.
- Współdziałanie z opiekunem praktyk w planowaniu i przeprowadzaniu zajęć, organizowaniu pracy, przygotowywaniu pomocy dydaktycznych, wykorzystywaniu środków multimedialnych i technologii informacyjnej w pracy dydaktycznej, kontrolowaniu i ocenianiu studentów.
- Pełnienie roli lektora, a w szczególności planowanie zajęć, formułowanie celów, dobór metod i form pracy oraz środków dydaktycznych.
- Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń poprzez:
 - prowadzenie dokumentacji praktyki,
 - konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyką,
 - ocenę własnego funkcjonowania w toku wypełniania roli lektora (dostrzeganie swoich mocnych i słabych stron),
 - ocenę przebiegu prowadzonych zajęć oraz realizacji zamierzonych celów,
 - konsultacje z opiekunem praktyk w celu omawiania obserwowanych i prowadzonych zajęć.

Literatura:

- A. Lipińska E., Seretny A., Abc metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, 2016, Kraków.
 Rabiej A., Mączyńska H., Zaręba B., 40 koncepcji dobrych lekcji, 2011, Kraków.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe oraz dotyczące ich metody i teorie glottodydaktyczne wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu szczegółowej wiedzy glottodydaktycznej (K_W01);
2. teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu glottodydaktyki (K_W02);

Umiejętności: student potrafi

3. wykorzystywać posiadaną wiedzę glottodydaktyczną – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy glottodydaktycznej oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych (K_U01);
4. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii glottodydaktycznej (K_U04);
5. realizować zadania zawodowe wynikające z roli lektora języka polskiego jako obcego (K_U05);
6. doskonalić własny warsztat przyszłego lektora języka polskiego jako obcego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów (K_U06);
7. samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie (K_U10);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

8. krytycznej oceny posiadanej wiedzy glottodydaktycznej oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy (K_K01);
9. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia własnego warsztatu (K_K03);
10. odpowiedzialnego pełnienia przyszłej roli zawodowej lektora języka polskiego jako obcego, w tym:
 - okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;
 - profesjonalnego rozwiązywania konfliktów;
 - przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych,
 - dbałości o dorobek i tradycje zawodu; (K_K04).

Karta przedmiotu

Nazwa: Proseminarium licencjackie		Kod: 1.S3.LJPO.70	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>5h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: • <i>wykład konwersatoryjny</i> • <i>konsultacje indywidualne</i> • <i>prezentacje fragmentów prac dyplomowych z krytyczną dyskusją</i>		Metody i kryteria oceniania: Formy zaliczenia: - przygotowanie i prezentacja koncepcji pracy dyplomowej (wybór tematu pracy, określenie przedmiotu badania, sformułowanie pytania badawczego, szczegółowy plan pracy, bibliografia) (efekty 1-4) - opracowanie części teoretycznej pracy (efekty 1-3) Podstawowe kryteria: • Pozytywna ocena przygotowanej koncepcji pracy (właściwe określenie tematu pracy, poprawnie sformułowane pytanie badawcze, szczegółowy plan pracy, opracowana bibliografia).	

	• Pozytywna ocena pracy semestralnej (część teoretyczna: spójny i logiczny charakter pracy, wykorzystane źródła, dostosowanie do wytycznych technicznych, poszanowanie praw autorskich). • Frekwencja na zajęciach i aktywność.
Skrócony opis: <i>Celem przedmiotu jest przygotowanie przez studentów, we współpracy z prowadzącym, koncepcji pracy dyplomowej w obszarze językoznawstwa (w tym lingwistyki stosowanej) lub literaturoznawstwa. Każdy student w porozumieniu z prowadzącym wybiera temat pracy, określa przedmiot badania oraz formułuje pytanie badawcze/hipotezę badawczą. Następnie opracowuje szczegółowy plan pracy, która składa się m.in. ze wstępu, części teoretycznej, części analitycznej (metodologia i analiza), zakończenia. Seminarium ma na celu rozwijanie autonomii studenta, wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności. Praca redagowana jest przez studentów w języku polskim i powinna zawierać około 30 stron, respektować wytyczne techniczne oraz wszelkie wymogi formalne. Praca w ramach seminarium ma charakter progresywny. Praca dyplomowa w wersji ostatecznej wymagana będzie na zakończenie semestru szóstego.</i>	
Założenia: Przygotowanie studenta do napisania pracy dyplomowej (licencjackiej).	
Zakres tematów: Typy i tematyka badań z zakresu językoznawstwa lub literaturoznawstwa Indywidualny wybór tematu pracy Określenie przedmiotu badania Sformułowanie pytania badawczego Sformułowanie hipotezy badawczej Dobór metodologii (narzędzi i metod analizy) Konstrukcja pracy dyplomowej / plan pracy Dobór i analiza literatury przedmiotu Opracowanie bibliografii Zastosowanie norm redakcyjnych Opracowanie części teoretycznej pracy	
Literatura: A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć 1) G. Gambarelli, Z. Łucki, Jak przygotować pracę dyplomową lub doktorską wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie, TAIWPN UNIVERSITAS, Kraków 1998. 2) J. Maćkiewicz, Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu, PWN, Warszawa 2016. 3) W. Szczęsny, Metodologia badań i pisanie prac dyplomowych, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2008. B. Literatura uzupełniająca 1) Wskazówki szczegółowe dotyczące redakcji pracy licencjackiej na stronie Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego 2) M. Kuziak, S. Rzepczyński, Jak pisać?, PPU Park, Bielsko-Biała 2001.	
Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych): Wiedza: absolwent zna i rozumie 1. w stopniu zaawansowanym tematykę refleksji kulturoznawczej i językoznawczej (K_W04); 2. zasady ochrony własności intelektualnej w zakresie pracy twórczej i badawczej (K_W07); Umiejętności: absolwent potrafi 3. przygotować elementy pracy jak bibliografia i plan pracy, a także sformułować przykładowy temat z obszaru wiedzy, którego dotyczyć mogłaby praca dyplomowa (K_U02, K_U03); Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do 4. samodzielnej pracy badawczej i twórczej, przestrzegając ustalonych norm prawnych i etycznych (K_K03).	

Karta przedmiotu

Nazwa: Seminarium licencjackie		Kod: 1.S3.LJPO.71	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć konwersatorium B. Tryb realizacji w Sali dydaktycznej C. Liczba godzin 30h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 40h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 5h Przygotowanie do zaliczenia: 10h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: - wykład konwersatoryjny - konsultacje indywidualne - prezentacje fragmentów prac dyplomowych z krytyczną dyskusją		Formy zaliczenia: - przygotowanie i prezentacja koncepcji pracy dyplomowej (wybór tematu pracy, określenie przedmiotu badania, sformułowanie pytania badawczego, szczegółowy plan pracy, bibliografia) - opracowanie części teoretycznej pracy (efekty 1-5) Podstawowe kryteria: - Pozytywna ocena przygotowanej koncepcji pracy (właściwe określenie tematu pracy, poprawnie sformułowane pytanie badawcze, szczegółowy plan pracy, opracowana bibliografia). - Pozytywna ocena pracy semestralnej (część teoretyczna: spójny i logiczny charakter pracy, wykorzystane źródła, dostosowanie do	

	wytycznych technicznych, poszanowanie praw autorskich). • Frekwencja na zajęciach i aktywność.
Skrócony opis: Celem przedmiotu jest przygotowanie przez studentów, we współpracy z prowadzącym, koncepcji pracy dyplomowej w obszarze językoznawstwa (w tym lingwistyki stosowanej) lub literaturoznawstwa. Każdy student w porozumieniu z prowadzącym wybiera temat pracy, określa przedmiot badania oraz formułuje pytanie badawcze/hipotezę badawczą. Następnie opracowuje szczegółowy plan pracy, która składa się m.in. ze wstępu, części teoretycznej, części analitycznej (metodologia i analiza), zakończenia. Seminarium ma na celu rozwijanie autonomii studenta, wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności. Praca redagowana jest przez studentów w języku polskim i powinna zawierać około 30 stron, respektować wytyczne techniczne oraz wszelkie wymogi formalne. Praca w ramach seminarium ma charakter progresywny. Praca dyplomowa w wersji ostatecznej wymagana będzie na zakończenie semestru szóstego.	
Założenia: Przygotowanie studenta do napisania pracy dyplomowej (licencjackiej).	
Zakres tematów: Typy i tematyka badań z zakresu literaturoznawstwa Indywidualny wybór tematu pracy Określenie przedmiotu badania Sformułowanie pytania badawczego Sformułowanie hipotezy badawczej Dobór metodologii (narzędzi i metod analizy) Konstrukcja pracy dyplomowej / plan pracy Dobór i analiza literatury przedmiotu Opracowanie bibliografii Zastosowanie norm redakcyjnych Opracowanie części teoretycznej pracy	
Literatura: 1) G. Gambarelli, Z. Łucki, Jak przygotować pracę dyplomową lub doktorską wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie, TAiWPN UNIVERSITAS, Kraków 1998. 2) J. Maćkiewicz, Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu, PWN, Warszawa 2016. 3) W. Szczęsny, Metodyka badań i pisania prac dyplomowych, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2008. Literatura uzupełniająca: 1) Wskazówki szczegółowe dotyczące redakcji pracy licencjackiej na stronie Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego 2) M. Kuziak, S. Rzepczyński, Jak pisać?, PPU Park, Bielsko-Biała 2001.	
Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych): Wiedza: student zna i rozumie 1. na czym polega w ogólnym ujęciu praca naukowa z zakresu językoznawstwa, czemu służą badania naukowe i w jaki sposób mogą być realizowane. Student zna istotę i kolejne etapy conceptualizacji pracy dyplomowej. Zna podstawowe zasady argumentacji w językoznawstwie, wie na czym polega poszukiwanie i krytyczna ocena danych, studium literatury przedmiotu oraz przygotowanie formalne (k_W01). 2. zasady ochrony własności intelektualnej w zakresie pracy twórczej i badawczej (K_W07); Umiejętności: student potrafi 3. omówić i uzasadnić wybrany temat pracy, wskazać przedmiot i cel badania, sformułować pytanie badawcze, przygotować szczegółowy plan pracy, bibliografię (k_U01); 4. redagować część teoretyczną pracy dyplomowej (licencjackiej), która wymaga krytycznej oceny literatury przedmiotu, refleksji i analitycznego myślenia (k_U02). Kompetencje społeczne: student jest gotów do 5. przyjęcia postawy poszukującej i refleksyjnej. Wie, że należy respektować prawa autorskie i własność intelektualną. Jest świadomy odpowiedzialności wynikającej z faktu, że praca licencjacka jest dokumentem naukowym. (k_K01).	

Karta przedmiotu

Nazwa: Praca dyplomowa		Kod: 1.S3.LJPO.72	ECTS: 10
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć B. Tryb realizacji C. Liczba godzin D. Sposób zaliczenia		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 25h/ 1 ECTS Udział w konsultacjach: 25h B. Praca własna studenta: 225h/ 9 ECTS Zbieranie i opracowywanie materiałów: 90h Pisanie części merytorycznej pracy: 90h Przygotowanie wstępu i podsumowania: 20h Redakcja i korekta: 25h	
Język wykładowy: język polski / język angielski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy / do wyboru	Wymagania wstępne: Zaliczenie Seminarium licencjackiego	
Metody dydaktyczne: - wykład konwersatoryjny - konsultacje indywidualne - prezentacje fragmentów prac dyplomowych z krytyczną dyskusją		Metody i kryteria oceniania: Formy zaliczenia: - przygotowanie i prezentacja koncepcji pracy dyplomowej (wybór tematu pracy, określenie przedmiotu badania, sformułowanie pytania badawczego, szczegółowy plan pracy, bibliografia) - opracowanie części teoretycznej pracy (efekty 1-4) Podstawowe kryteria: - Pozytywna ocena przygotowanej koncepcji pracy (właściwe określenie tematu pracy, poprawnie sformułowane pytanie badawcze, szczegółowy plan pracy, opracowana bibliografia). - Pozytywna ocena pracy semestralnej (część teoretyczna: spójny i logiczny charakter pracy, wykorzystane źródła, dostosowanie do wytycznych technicznych, poszanowanie praw autorskich). - Frekwencja na zajęciach i aktywność.	

Skrócony opis:

Celem przedmiotu jest przygotowanie przez studentów, we współpracy z prowadzącym, koncepcji pracy dyplomowej w obszarze językoznawstwa (w tym lingwistyki stosowanej) lub literaturoznawstwa. Każdy student w porozumieniu z prowadzącym wybiera temat pracy, określa przedmiot badania oraz formułuje pytanie badawcze/hipotezę badawczą. Następnie opracowuje szczegółowy plan pracy, która składa się m.in. ze wstępu, części teoretycznej, części analitycznej (metodologia i analiza), zakończenia. Seminarium ma na celu rozwijanie autonomii studenta, wykorzystanie zdobytej wiedzy i umiejętności. Praca redagowana jest przez studentów w języku polskim i powinna zawierać około 30 stron, respektować wytyczne techniczne oraz wszelkie wymagania formalne. Praca w ramach seminarium ma charakter progresywny. Praca dyplomowa w wersji ostatecznej wymagana będzie na zakończenie semestru szóstego.

Zakres tematów:

Typy i tematyka badań z zakresu językoznawstwa lub literaturoznawstwa

Indywidualny wybór tematu pracy

Określenie przedmiotu badania

Sformułowanie pytania badawczego

Sformułowanie hipotezy badawczej

Dobór metodologii (narzędzi i metod analizy)

Konstrukcja pracy dyplomowej / plan pracy

Dobór i analiza literatury przedmiotu

Opracowanie bibliografii

Zastosowanie norm redakcyjnych

Opracowanie części teoretycznej pracy

Literatura:

- 1) G. Gambarelli, Z. Łucki, Jak przygotować pracę dyplomową lub doktorską wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie, TAIWPN UNIVERSITAS, Kraków 1998.
- 2) J. Maćkiewicz, Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu, PWN, Warszawa 2016.
- 3) W. Szczęsny, Metodyka badań i pisania prac dyplomowych, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca:

- 1) Wskazówki szczegółowe dotyczące redakcji pracy licencjackiej na stronie Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego
- 2) M. Kuziak, S. Rzepczyński, Jak pisać?, PPU Park, Bielsko-Biała 2001

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. na czym polega w ogólnym ujęciu praca naukowa z zakresu językoznawstwa, czemu służą badania naukowe i w jaki sposób mogą być realizowane. Student zna istotę i kolejne etapy konceptualizacji pracy dyplomowej. Zna podstawowe zasady argumentacji w językoznawstwie, wie na czym polega poszukiwanie i krytyczna ocena danych, studium literatury przedmiotu oraz przygotowanie formalne (k_W01)
2. zasady ochrony własności intelektualnej w zakresie pracy twórczej i badawczej (K_W07);

Umiejętności: student potrafi

3. omówić i uzasadnić wybrany temat pracy, wskazać przedmiot i cel badania, sformułować pytanie badawcze, przygotować szczegółowy plan pracy, bibliografię. Jest przygotowany do redagowania części teoretycznej pracy dyplomowej (licencjackiej), która wymaga krytycznej oceny literatury przedmiotu, refleksji i analitycznego myślenia (k_U01)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. przyjęcia postawy poszukującej i refleksyjnej. Wie, że należy respektować prawa autorskie i własność intelektualną. Jest świadomy odpowiedzialności wynikającej z faktu, że praca licencjacka jest dokumentem naukowym (k_K03)

Karta przedmiotu

Nazwa: Technologia informacyjna		Kod: 1.S3.LJPO.TI	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>obsługa komputera na poziomie podstawowym</i>	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: Zadania wykonywane na zajęciach: 60% Aktywność na zajęciach: 30% Obecność: 10%	
Opis: Celem zajęć jest zwiększenie kompetencji studenta w zakresie obsługi komputera, sprawnego poruszania się w przestrzeni internetu, wyszukiwania i obsługi dostępnych lokalnie oraz w internecie narzędzi informatycznych (graficznych, obliczeniowych, do zarządzania treścią), umiejętnego i odpowiedzialnego wykorzystywania informacji pozyskanych w internecie, a także sprawnego pisanie i redagowania tekstów, tworzenia i zarządzania treścią, prezentowania treści. Celem pobocznym zajęć jest zapoznanie studenta z narzędziami informatycznymi UO (poczta, USOSWeb, platforma e-learningowa Moodle i in.) oraz dostępnymi przez konto UO (np. pakiet Office 365).			
Zakres tematów:			

1. Podstawowe usługi informatyczne UO (poczta, USOSWeb, platforma e-learningowa Moodle, eduroam).
2. Technologie informacyjne: od technologii komunikacyjnych do internetu.
3. Systemy operacyjne, oprogramowanie komputerowe, praca w chmurze, zarządzanie projektami (np. GitHub), zapoznanie się z dokumentacją programów / narzędzi.
4. Prawa autorskie w sieci, typy licencji.
5. Praca w edytorze tekstu (znaki i kodowanie znaków, ćwiczenia usprawniające pisanie i redagowanie tekstów, użyteczne skróty klawiaturowe, podstawowe informacje o wyrażeniach regularnych / symbolach wieloznacznych).
6. Cyfrowe katalogi biblioteczne: wyszukiwanie i wykorzystywanie informacji naukowej.
7. Tworzenie spójnej treści, przedstawianie treści.

Literatura:

A.1. wykorzystywana podczas zajęć

–

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta

1. Barski T., Technologie informacyjno-komunikacyjne w edukacji, Opole 2006.
2. Gogołek W., Technologie informacyjne mediów, Warszawa 2006.
3. Gleick J., Informacja. Bit. Wszechświat. Rewolucja, tłum. Grzegorz Siwek, Kraków 2012.

B. Literatura uzupełniająca

1. Kowalczyk G., Word 2016 PL, Helion 2016.
2. Żarowska-Mazur A., Węglarz W., Office 2010, Warszawa 2011.
3. Poole B. J., ESSENTIAL LibreOffice Tutorials for Teachers, <https://www.pitt.edu/~poole/libreofficeframe.htm>.
4. Wikipedia, dokumentacja (Pomoc/Help) systemów operacyjnych i programów, fora internetowe, grupy dyskusyjne, serwisy społecznościowe typu Stack Overflow, serwisy organizacji typu W3C (<https://www.w3.org/>, <https://www.w3schools.com/>).

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. pojęcie TI (k_W02);
2. sposób korzystania z usług informatycznych UO (k_W03);
3. metody, dzięki którym jego praca może być wspomagana systemami informatycznymi (k_W03; k_W06).

Umiejętności: student potrafi

4. wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów (k_U02);
5. ocenić przydatność wybranych aplikacji komputerowych do pracy własnej (k_U07);
6. zredagować tekst w edytorze tekstu zgodnie z wytycznymi (k_U06);
7. przygotować treść (dokument, kalkulację, schematy / wykresy i in.) na zadany temat oraz dokonać prezentacji tej treści (k_U01; k_U03; k_U06);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

8. uaktualniania wiedzy z zakresu technologii informacyjnej, systemów i narzędzi informatycznych (k_K01);
9. stosowania poznanych wiadomości z zakresu technologii informacyjnej do rozwiązywania problemów (k_K02);
10. ponoszenia odpowiedzialności za powierzany sprzęt / wykorzystywane oprogramowanie i własną pracę; szanowania pracy innych (student zdaje sobie sprawę z konsekwencji bezkarnego wykorzystywania prac autorskich) (k_K03);
11. brania aktywnego udziału w dyskusji nt. TI (k_K04).

Karta przedmiotu

Nazwa: Praktyka psychologiczno-pedagogiczna (śródroczna)		Kod: MN-CEU-D2-01-PPP	ECTS:2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: studia pierwszego stopnia Profil: ogólnoakademicki Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: dr Anna Malec Prowadzący przedmiot: dr Anna Malec			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć konwersatorium B. Tryb realizacji Praktyczne zajęcia w szkole podstawowej C. Liczba godzin 30h D. Sposób zaliczenia zaliczenie z oceną		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 40h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10h Przygotowanie do zaliczenia: 5h	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne brak	
Metody dydaktyczne: konwersatorium:- z elementami dyskusji, metody problemowe, metoda projektu, zadań praktycznych - z dużym udziałem pracy własnej studenta		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia dłuższa wypowiedź z pytaniami otwartymi, wykonanie pracy zaliczeniowej: wykonanie zadania praktycznego, B. Podstawowe kryteria ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych; aktywności, frekwencji na zajęciach 60%, wykonanie zadania praktycznego 40%	
Skrócony opis: Praktyka służy przygotowaniu studentów do pracy w konkretnych warunkach szkoły. Wiadomości i umiejętności oraz doświadczenie zdobyte na zajęciach w Uczelni powinny być wykorzystane w trakcie praktyki. Praktyka ma wdrożyć studenta do całokształtu działań dydaktycznych, wychowawczych i organizacyjnych nauczyciela. Praktyka powinna rozwijać kreatywność studenta i skłaniać do wyboru indywidualnej ścieżki rozwoju.			
Opis: zdobycie wiedzy na temat zagadnień psychologiczno-pedagogicznych w pracy nauczyciela, przygotowanie do prowadzenia działań opiekuńczo-wychowawczych wobec grupy i poszczególnych uczniów, pogłębienie wiedzy i doskonalenie umiejętności w obszarze specyfiki i funkcjonowania szkoły			
Zakres tematów:			

poznanie struktury organizacyjnej szkoły, dokumentacji pracy szkoły i nauczycieli, zapoznanie z warunkami pracy szkoły oraz realizowanymi przez szkołę zadaniami opiekuńczo-wychowawczymi, doskonalenie umiejętności obserwacji, konstruktywnej analizy i interpretacji zjawisk i sytuacji wychowawczych, spotkania, rozmowy i wywiady z pedagogiem, psychologiem na temat, swoistości problemów dzieci, sposobów i form podejmowanych działań z uczniami sprawiającymi trudności wychowawcze, prowadzonej dokumentacji.

Literatura:

Hornby G., Hall E., Hall C., ; przekł. Bartosik J., Nauczyciel wychowawca, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk, 2005.
Konarzewska A., Być (nie) zwykłym wychowawcą, Warszawa 2019.
Kowalik-Ołubińska M., Dzieciństwo i wczesna edukacja w dynamicznie zmieniającym się świecie, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2012.
Muchacka B., Szkoła w świecie współczesnym, "Impuls", Kraków, 2008.
Mróz J., Kaleta K., Umiejętności psychologiczno-pedagogiczne w pracy nauczyciela Warszawa, 2011.
Nelsen J., Lott L., Glenn S., Pozytywna dyscyplina w klasie, Warszawa 2019.
Nowak-Dziemianowicz M., Oblicza nauczyciela, oblicza szkoły, Adam Marszałek, Toruń, 2001
Simm M., Węgrzyn-Jonek E., Budowanie programu wychowawczego szkoły, „Rubikon”, Kraków, 2000.

Literatura uzupełniająca

Brudnik E., A. Moszyńska A., Owczarska B., - Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie. Przewodnik po metodach aktywizujących. Kielce 2000 r
Malec A., Przygotowanie studentów do realizacji zadań nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej – między teorią a praktyką, w: Koncepcje – przemiany – rozwiązania / Malinowska Joanna, Musiał Ewa (red.), Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2018.
Olbrycht K., O roli przykładu, wzoru, autorytetu i mistrza w wychowaniu osobowym, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014
Raymond M. Nakamura, Zdrowe kierowanie klasą : motywacja, komunikacja, dyscyplina, z wprowadz. Andrzeja Janowskiego ; tł. Zofia Janowska. Warszawa : Wolters Kluwer Polska, 2011

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

W 1 – student zna teoretyczne założenia funkcjonowania placówek opiekuńczych i wychowawczych

W 2 – zna metody, formy, zadania, procedury organizacyjne dotyczące planowania pracy i systemu kontroli

W 3 – posiada wiedzę dotyczącą projektowania sytuacji edukacyjnych uwzględniających różne strategie pracy z dzieckiem (k_W01).

Umiejętności: student potrafi

U 1 –posiada umiejętności samodzielnego planowania i realizowania pracy opiekuńczo-wychowawczej w szkole

U 2 – posiada umiejętności dotyczące obserwowania i analizowania zajęć pod kątem osiąganych efektów, stosowanych metod, form i sposobów oceny

U 3 – potrafi zaplanować sytuacje edukacyjne stosując różne strategie pracy z uczniami w szkole

(k_U05); (k_U10).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

K 1 - posiada kompetencje organizacyjne i interpersonalne dotyczące pracy zawodowej nauczyciela

K 2 –potrafi budować pozytywny klimat grupy i klasy, dotyczący integracji zespołu klasowego

K 3 – dostrzega różne potrzeby społeczne i edukacyjne uczniów, posiada kompetencje dotyczące negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów (k_K03, k_K05).

Karta przedmiotu

Nazwa: Pedagogika szkolna		Kod: MN-CEU-D2-02-PS	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład / konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>Wykład -15h</i> <i>Konwersatorium – 15 h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>40h/ 1,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>10h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>5h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną</i> <i>ćwiczenia praktyczne, analiza tekstów, dyskusja (związana z wykładem, wielokrotna, "burza mózgów", panelowa, metaplan), metoda przypadków, metoda sytuacyjna, metoda inscenizacji, metoda projektu,</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-7);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-10).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: Do głównych zadań pedagogiki szkolnej, pojmowanej jako teoria i praktyka zmiany kultury szkoły, należy aktywizacja sił społecznych, podtrzymywanie stanu aktywności oraz racjonalne ukierunkowanie procesu aktywizowania. Przedsięwzięcia w obszarze pedagogiki szkolnej związane są z tworzeniem zmiany w kulturze szkoły, zapewnieniem ciągłości zachowań, brakiem zgody na przypadkowość i niesystematyczność.			
Opis: Do głównych zadań pedagogiki szkolnej, pojmowanej jako teoria i praktyka zmiany kultury szkoły, należy aktywizacja sił			

społecznych, podtrzymywanie stanu aktywności oraz racjonalne ukierunkowanie procesu aktywizowania. Przedsięwzięcia w obszarze pedagogiki szkolnej związane są z tworzeniem zmiany w kulturze szkoły, zapewnieniem ciągłości zachowań, brakiem zgody na przypadkowość i niesystematyczność.

Zakres tematów:

Opis treści programu:

1. Pedagogika szkolna jako subdyscyplina pedagogiczna – podstawowe założenia. Nowe doktryny i paradygmaty w pedagogice szkolnej. Podstawowe obszary zainteresowań i związane z nimi badania.
2. Rozwój pedagogiki szkolnej w kontekście praw człowieka i idei współczesnego świata. Umocowanie szkoły w środowisku społecznym.
3. Nauczyciel jako kreator procesu kształcenia. Idea podmiotowości. Kompetencje zawodowe nauczyciela – dydaktyczne i wychowawcze. Relacja uczeń-nauczyciel. Partnerstwo dwupodmiotowości.
4. Integrowanie klasy szkolnej. Budowanie spójności klasy szkolnej jako podstawa skutecznego procesu kształcenia. Status społeczny uczniów w klasie szkolnej
5. Przegląd głównych teorii nauczania i uczenia. Wybrane aspekty motywowania uczniów do nauki. Motywowanie uczniów do nauki i rozwoju indywidualnego.
6. Podstawowe założenia pracy szkoły i warunki ich realizacji. Opracowanie koncepcji pracy szkoły w kontekście celów dydaktycznych i wychowawczych.
7. Planowanie pracy szkoły. Tworzenie i realizacja programów edukacyjnych w perspektywie dokumentacji szkolnej i pozaszkolnej. Program ukryty, programy autorskie.
8. Zasady, formy i metody kształcenia a osiągnięcia szkolne uczniów.
9. Sprawdzanie osiągnięć szkolnych. Istota sprawdzania osiągnięć szkolnych uczniów. Metody sprawdzania.
10. Ocena w procesie edukacyjnym. Znaczenie informacji zwrotnej. Różne sposoby oceniania. Zasady oceniania i podstawowe trudności. Ocenianie kształtujące - znaczenie w edukacji.
11. Uczniowie o specjalnych i specyficznych potrzebach edukacyjnych w systemie oświatowym, pojęcia i problemy, istota, zakres i źródła. Zróżnicowane sposoby kształcenia.
12. Współpraca szkoły z rodzicami, zasady dobrego kontaktu. Nauczyciel inicjatorem dobrych relacji. Partnerstwo edukacyjne.
13. Efektywność pracy szkoły. Mierzenie jakości przy szkole. Monitoring pedagogiczny.
14. Wprowadzanie zmian wpływających na podnoszenie jakości pracy szkoły. Cele realizacji innowacji pedagogicznych w szkole.
15. Powodzenia i niepowodzenia szkolne. Warunki powodzenia szkolnego. Rodzaje niepowodzeń szkolnych i ich skutki. Przewycięzanie niepowodzeń w nauce. Praca dydaktyczna z uczniem „trudnym”. Diagnozowanie trudności ucznia. Pomoc i konsultacje specjalistów. Profilaktyka dydaktyczna.

Literatura:

Bereźnicki F., Dydaktyka kształcenia ogólnego, Kraków 2007, wyd. „Impuls”;

Buehl D., Strategie aktywnego nauczania, czyli jak efektywnie nauczać i skutecznie uczyć się, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków 2004, cz. II.

Dorczak R., Modele współpracy szkoły z organizacjami w środowisku lokalnym w: Mazurkiewicz G. (red.), Jakość edukacji. Różnorodne perspektywy. 2012, s. 311-331

Feinber W., Soltis J., Szkoła i społeczeństwo, WSiP, Warszawa 2000, rozdz. 1 i 8.

Gofron A., Adamska-Staroń M., Podstawy edukacji. Ciągłość i zmiana, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009, II.

Guzy A., Krzyżyk D., (red.) Praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Wydawnictwo Pedagogiczne ZNP, Kielce 2012 T.1

Guzy A., Niesporek-Szamburska B., (red.) Praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych, Wydawnictwo Pedagogiczne ZNP, Kielce 2013

Kołodziejczyk W., Polak M., Jak będzie zmieniać się edukacja. Wyzwania dla polskiej szkoły i ucznia, Instytut Obywatelski, Warszawa 2011, s. 17-34, 55-74;

http://www.instytutobywatelski.pl/wpcontent/uploads/2011/11/edukacja_kolodziejczyk-polak_internet.pdf.

Kujawiński J., Ewolucja szkoły i jej współczesna wizja, UAM, Poznań 2010, s. 15-100;

Kwieciński Z., Edukacja polska wobec przełomów i wyzwań. Reformy w świecie pozorów, w: Edukacja dla rozwoju, red. J. Szomburg, P. Zbieranek, Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową, Gdańsk 2010,

Niemierko B., Między oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki, Warszawa 2001, WSiP;

Literatura uzupełniająca

Bałachowicz J., Style działań edukacyjnych nauczycieli klas początkowych. Między uprzedmiotowieniem a

podmiotowością, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej TWP, Warszawa 2009.

Dolata R., Szkoła – segregacje – nierówności, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2008.

Kałużński M., Nauczyciel i uczeń. Problemy etyczne wychowania i nauczania, Wydawnictwo Atla 2, Wrocław 2002.

Kwieciński Z., Wykluczanie, wydanie drugie poszerzone, Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Toruń 2002

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. Zna cele, zadania i funkcje pedagogiki szkolnej jako subdyscypliny pedagogiki. (k_W01)
2. Zna istotę planowania pracy opiekuńczo-wychowawczej: zasady, metody i formy pracy (K_W08)
3. Ma wiedzę na temat ról grupowych przyjmowanych przez uczniów w klasie i ich wpływ na funkcjonowanie uczniów w zespole (K_W08)
4. Zna konteksty analizy specjalnych i specyficznych potrzeb edukacyjnych uczniów oraz formy i sposoby ich wspierania (K_W02)

Umiejętności: student potrafi

5. Potrafi zaplanować i zorganizować pracę opiekuńczo- wychowawczą dobierając odpowiednie metody, formy i środki dydaktyczne (k_U010);
6. Potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji okoliczności i imperatywów zachowań uczniów opracowując optymalne warunki wspierania (k_U05);
7. Potrafi analizować działania pedagogiczne i wskazywać obszary wymagające modyfikacji (K_U06)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

8. Ma świadomość potrzeby prowadzenia zróżnicowanych działań pedagogicznych w stosunku do uczniów ze specjalnymi i specyficznymi potrzebami edukacyjnymi (K_K01)
9. Docenia znaczenie kwerendy innowacyjnych rozwiązań w diapazonie nowych możliwości edukacyjnych i budowania praktycznego warsztatu nauczyciela i wychowawcy (k_K05)
10. Posiada zdolność empatii, rozumienia innych ludzi, umiejętność skutecznego porozumiewania, słuchania bez uprzedzeń (k_K03)

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot glottodydaktyczny do wyboru 1: Grywalizacja na lekcjach języka obcego		Kod:	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: Godziny kontaktowe (20h/ 0,5 ECTS): - udział w zajęciach: 15h - udział w konsultacjach: 5h Praca własna studenta (10h/ 0,5 ECTS): - przygotowanie prezentacji i zadań cząstkowych: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu /dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: 30% obecność i aktywność na zajęciach (efekty 1-7) 40% przygotowanie autorskiej gry dydaktycznej (efekty 1-6) 30% zadania cząstkowe (efekty 1-7)	
Skrócony opis: <i>Celem zajęć jest wykazanie możliwości zastosowania grywalizacji jako innowacyjnej metody w edukacji językowej.</i>			
Zakres tematów: 1. Cel zastosowania gier w edukacji językowej. Zalety i wady. Cykl Kolba. 2. Elementy ludyczne na zajęciach języka obcego. 3. Charakterystyka gier językowych – role play, gry planszowe, gry terenowe, fizyczne stworzenie czegoś, gry karciane, quizy online. 4. Rozgrzewki językowe.			

5. Dostosowanie mechaniki gier do celów edukacyjnych.
6. Tworzenie gier językowych od podstaw.

Literatura:

1. Koluch R., Gry w nauce języka obcego – zalety i wady [w] JOwSz, 1/2003.
2. Kuc P., Stempek I., Polski krok po kroku. Gry i zabawy językowe, Kraków
3. Małolepsza M., Szymkiewicz A., Hurra!!! Po polsku 1. Podręcznik nauczyciela (nowa edycja), Kraków 2020.
4. Pasek J., 68 pomysłów na lekcje polskiego, Kraków 2022.
5. Pelc T., Teraz polski. Gry i ćwiczenia komunikacyjne. Podręcznik dla nauczycieli języka polskiego jako obcego, Łódź 1997.

Uzupełniająca:

1. Kołaczek E., Gry i zabawy językowe. Język polski jako obcy. 60 gier i zabaw z językiem polskim, Kraków 2018.
2. Mróz A., Gry i zabawy w procesie nauczania języków obcych [w] JOwSz, 1/2005.
3. Siek-Piskozub T., Gry, zabawy i symulacje w procesie glottodydaktycznym, Poznań 1995.
4. Szmidt K., Trening kreatywności. Podręcznik dla pedagogów, psychologów i trenerów grupowych, Gliwice 2013.
5. Tkaczyk P., Grywalizacja. Jak zastosować mechanizmy gier w działaniach marketingowych, Gliwice 2012.
6. Wawer M., Grywalizacja w edukacji i szkoleniu pracowników [w] Edukacja-Technika-Informatyka, 5/2014.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe oraz dotyczące ich metody i teorie językoznawcze (w tym glottodydaktyczne), wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) z obszaru nauk humanistycznych (k_W01)
2. fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W05)

Umiejętności: student potrafi

3. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:
 - właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,
 - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT) (k_U01)
4. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym glottodydaktycznej); (k_U04)
5. doskonalić własny warsztat logopedy i lektora języka polskiego jako obcego, z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów; (k_U06)
6. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U09)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

7. krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy. (k_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot glottodydaktyczny do wyboru 1: Włam się do mózgu, czyli podstawy neurodydaktyki w edukacji językowej		Kod:	ECTS:1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: Godziny kontaktowe (20h/ 0,5 ECTS): - udział w zajęciach: 15h - udział w konsultacjach: 5h Praca własna studenta (10h/ 0,5 ECTS): - przygotowanie prezentacji i zadań częściowych: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu / ...</i>		Metody i kryteria oceniania: 20% - obecność i aktywność na zajęciach 40% - stworzenie konspektu zajęć języka polskiego jako obcego w duchu neurodydaktyki (efekty 1-6) 40% - przygotowanie i wygłoszenie referatu (efekty 1-8)	
Skrócony opis: <i>Zajęcia mają na celu przedstawienie podstawowych zasad neurodydaktyki i ich praktyczne przełożenie na rzeczywistość edukacyjną w nauce języka obcego.</i>			
Zakres tematów: 1. Neurobiologiczne podstawy procesu uczenia się; 2. Po co wiedzieć, jak (się) uczyć, czyli o skutecznej edukacji; 3. Koncentracja, czyli o kierowaniu uwagą uczniów; 4. Porcjowanie, czyli grupowanie informacji;			

5. Powtarzanie, czyli ćwiczenie czyni mistrza;
6. Rozumienie, czyli schodzenie na poziom semantyczny;
7. Kolejność informacji, czyli o znaczeniu miejsca w szeregu;
8. Obraz silniejszy niż słowo, czyli o zaangażowaniu wyobraźni;
9. Odnoszenie do Ja, czyli o łączeniu wiedzy z osobą ucznia;
10. Uczenie przez doświadczenie, czyli przeżyć znaczy wiedzieć;
11. Emocje, czyli akumulator pamięci;
12. Czas na przerwę, czyli wiedza musi się uleżeć;
13. Wskazówki do przypominania, czyli jak zapamiętać, żeby sobie przypomnieć;
14. Motywowanie uczniów, czyli o roli wzmacniania.

Literatura:

1. Bąbel P., Wiśniak M., 12 zasad skutecznej edukacji. Czyli jak uczyć, żeby nauczyć, Sopot 2015.
 2. Jagodzińska M., Psychologia pamięci, Gliwice 2008.
 3. Kotarski R., Włam się do mózgu, Warszawa 2017.
 4. Spitzer M., Jak uczy się mózg, Warszawa 2011.
 5. Żylińska M., Neurodydaktyka, czyli nauczanie i uczenie się przyjazne mózgowi, Gdynia 2013.
- Literatura uzupełniająca
- 1.. Chojak M., Neuropedagogika, neuroedukacja i neurodydaktyka. Fakty i mity, Warszawa 2019.
 2. Linksman R., W jaki sposób szybko się uczyć, Warszawa 2010.
 3. Roam D., Narysuj swoje myśli, Gliwice 2016.
 4. Scholtz S., Czas na języki, Kraków 2021.
 5. Sterowanie uczącym się mózgiem, red. K. Rybicka, S. Plebański, Kalisz 2017.
 6. Taraszkiewicz M., Dąbek K., Sikorski W., Neuropedagogika. Edukacja XXI wieku, Opole 2014.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe oraz dotyczące ich metody i teorie językoznawcze (w tym glottodydaktyczne), wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu nauk humanistycznych, tworzące jej podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) z obszaru nauk humanistycznych (k_W01)
2. budowę i funkcje organizmu człowieka (układu nerwowego, narządów słuchu i mowy) (k_W04)
3. fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W05)

Umiejętności: student potrafi

4. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:
 - właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,
 - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT) (k_U01)
5. komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym glottodydaktycznej); (k_U04)
6. doskonalić własny warsztat logopedy i lektora języka polskiego jako obcego, z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów; (k_U06)
7. planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U09)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

8. krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy. (k_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot glottodydaktyczny do wyboru 2: Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego		Kod: 1.S3.LJPO-PG.1.1	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>10h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>5h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: Praca frontalna, praca projektowa, ćwiczenia praktyczne.		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>obecność i aktywność na zajęciach,</i> <i>projekt edukacyjny. (efekty 1-7)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie frekwencji (30%) i projektu (70%).</i>	
Skrócony opis: <i>Zajęcia mają na celu przedstawienie roli nauczania kultury w planowaniu kursu języka polskiego jako obcego.</i>			
W trakcie zajęć zostaną poruszone następujące tematy: 1. Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego – jak było? 2. Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego – jak być mogło? 3. Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego – jak powinno być? 4. Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego – jak będzie?			

Zakres tematów:

kultura, nauczanie języka polskiego jako obcego, glottodydaktyka.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Dąbrowska A., Dobesz U., Pasieka M., Co warto wiedzieć. Poradnik metodyczny dla nauczycieli języka polskiego jako obcego na Wschodzie, Warszawa 2010.
2. Gębał P., Miodunka W., Dydaktyka i metodyka nauczania języka polskiego jako obcego i drugiego, Warszawa 2020.
3. Janowska I., Planowanie lekcji języka obcego, Kraków 2010.
4. Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Stan obecny – programy nauczania – pomoce dydaktyczne, red. W. Miodunka, Kraków 2004.
5. Komorowska H., Metodyka nauczania języków obcych, Warszawa 2002.
6. Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziom A1-C2, red. W. Miodunka, Kraków 2011.
7. Seretny A., Lipińska E., ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, Kraków 2005.
8. Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego, red. A. Seretny, E. Lipińska, Kraków 2006.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

11. Pasek J., 68 pomysłów na lekcje polskiego, Kraków 2022.
12. Wybrane artykuły z czasopisma „Języki obce w szkole”.
13. 40 koncepcji dobrych lekcji, red. A. Rabiej, H. Marczyńska, B. Zaręba, Kraków 2013.

B. Literatura uzupełniająca

1. Janowska I., Podejście zadaniowe do nauczania i uczenia się języków obcych na przykładzie języka polskiego jako obcego, Kraków 2011.
2. Dąbrowska A., Kto, gdzie kiedy i dlaczego uczył (się) dawniej języka polskiego jako obcego? [w] Oblicza polszczyzny, Warszawa 2012.
3. Gębał P., Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie, Warszawa 2019.
4. Komorowska H., Kształcenie językowe w Polsce, Warszawa 2017.
5. Miodunka W., Glottodydaktyka polonistyczna. Pochodzenie – stan obecny – perspektywy, Kraków 2016.
6. Miodunka W., Język polski w świecie: nauczanie i testowanie znajomości języka polskiego jako obcego i drugiego [w] Oblicza polszczyzny, Warszawa 2012.
7. Miodunka W., Rozwój ośrodków nauczania języka polskiego jako obcego w Polsce w latach 1952-2021 [w] Glottodydaktyka polonistyczna wczoraj, dziś jutro. Między doświadczeniem a nowymi wyzwaniami, Kielce 2022.
8. Niemiec-Knaś M., Metoda projektów w nauczaniu języków obcych, Kraków 2011.
9. Nowa generacja w glottodydaktyce polonistycznej, red. W. Miodunka, Kraków 2009.

Efekty uczenia się

Wiedza:

Student zna i rozumie:

1. (K_W02) teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu językoznawstwa (w tym glottodydaktyki);
2. (K_W05) fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych.

Umiejętności:

Student potrafi

3. (K_U01) wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:

- właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,
- dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT);

4. (K_U04): komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym glottodydaktycznej);

5. (K_U06) doskonalić własny warsztat lektora języka polskiego jako obcego, z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów;

6. (K_U09) planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole.

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do

7.(K_K01) krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy

Karta przedmiotu

Nazwa: <i>Przedmiot glottodydaktycznego do wyboru 2: Środki i materiały glottodydaktyczne do wykorzystania podczas zajęć z języka polskiego jako obcego</i>		Kod: 1.S3.LJPO-PG.1.1	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>20h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>10h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>5h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: metoda projektu, praca frontalna, praca indywidualna		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>obecność i aktywność na zajęciach, projekt edukacyjny (efekty 1-7)</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie frekwencji (30%) i projektu (70%).</i>	
Skrócony opis: <i>Celem zajęć jest szczegółowe zapoznanie studentów ze środkami i materiałami glottodydaktycznymi do wykorzystania podczas zajęć z języka polskiego jako obcego.</i>			
Podczas zajęć będą omawiane następujące treści:			
1. Definicja i cele środków i pomocy dydaktycznych. 2. Środki techniczne.			

3. Pomoce książkowe.
4. Środki wizualne.
5. Środki słuchowe.
6. Środki audiowizualne.
7. Teksty pisane.
8. Gry dydaktyczne.
9. Internet.

Zakres tematów:

Środki dydaktyczne, glottodydaktyka, język polski jako obcy.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

1. Dąbrowska A., Dobesz U., Pasieka M., Co warto wiedzieć. Poradnik metodyczny dla nauczycieli języka polskiego jako obcego na Wschodzie, Warszawa 2010.
2. Europejski System Opisu Kształcenia Językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie, Warszawa 2003.
3. Gębał P., Miodunka W., Dydaktyka i metodyka nauczania języka polskiego jako obcego i drugiego, Warszawa 2020.
4. Janowska I., Planowanie lekcji języka obcego, Kraków 2010.
5. Komorowska H., Metodyka nauczania języków obcych, Warszawa 2002.
6. Programy nauczania języka polskiego jako obcego. Poziom A1-C2, red. W. Miodunka, Kraków 2011.
7. Seretny A., Lipińska E., ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego, Kraków 2005.
8. Z zagadnień dydaktyki języka polskiego jako obcego, red. A. Seretny, E. Lipińska, Kraków 2006.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

11. Pasek J., 68 pomysłów na lekcje polskiego, Kraków 2022.
12. Wybrane artykuły z czasopisma „Języki obce w szkole”.
13. 40 koncepcji dobrych lekcji, red. A. Rabiej, H. Marczyńska, B. Zaręba, Kraków 2013.

B. Literatura uzupełniająca

1. Janowska I., Podejście zadaniowe do nauczania i uczenia się języków obcych na przykładzie języka polskiego jako obcego, Kraków 2011.
2. Dąbrowska A., Kto, gdzie kiedy i dlaczego uczył (się) dawniej języka polskiego jako obcego? [w] Oblicza polszczyzny, Warszawa 2012.
3. Gębał P., Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie, Warszawa 2019.
4. Komorowska H., Kształcenie językowe w Polsce, Warszawa 2017.
5. Kultura w nauczaniu języka polskiego jako obcego. Stan obecny – programy nauczania – pomoce dydaktyczne, red. W. Miodunka, Kraków 2004.
6. Miodunka W., Glottodydaktyka polonistyczna. Pochodzenie – stan obecny – perspektywy, Kraków 2016.
7. Miodunka W., Język polski w świecie: nauczanie i testowanie znajomości języka polskiego jako obcego i drugiego [w] Oblicza polszczyzny, Warszawa 2012.
8. Miodunka W., Rozwój ośrodków nauczania języka polskiego jako obcego w Polsce w latach 1952-2021 [w] Glottodydaktyka polonistyczna wczoraj, dziś jutro. Między doświadczeniem a nowymi wyzwaniami, Kielce 2022.
9. Niemiec-Knaś M., Metoda projektów w nauczaniu języków obcych, Kraków 2011.
10. Nowa generacja w glottodydaktyce polonistycznej, red. W. Miodunka, Kraków 2009.

Efekty uczenia się

Wiedza:

Student zna i rozumie:

- 1.(K_W02) teorie, metodologię i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu językoznawstwa (w tym glottodydaktyki);

2.(K_W05) fundamentalne dylematy współczesnego językoznawstwa (w tym glottodydaktyki) w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych.

Umiejętności:

Student potrafi

3. (K_U01) wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:

- właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,

- dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT);

4. (K_U04): komunikować się z użyciem polskiej specjalistycznej terminologii językoznawczej (w tym glottodydaktycznej);

5. (K_U06) doskonalić własny warsztat lektora języka polskiego jako obcego, z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów;

6. (K_U09) planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole.

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do

(K_K01) krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym glottodydaktycznej) oraz uznawania znaczenia wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; samodzielnego pogłębiania wiedzy.

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot językoznawczy do wyboru: Dyskurs w Internecie		Kod: 1.S3.LJPO-PJ.2/3	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Monika Kubiak-Antoszevska Prowadzący przedmiot: Monika Kubiak-Antoszevska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład / ćwiczenia / <u>konwersatorium</u> / ...</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h / <u>30h</u></i> D. Sposób zaliczenia <i><u>zaliczenie z oceną</u> / egzamin</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 45h/ 1,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 25h Przygotowanie do zaliczenia: 20h	
Język wykładowy: <i><u>język polski</u> / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / <u>do wyboru</u></i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: <i><u>ćwiczenia praktyczne</u> / <u>metoda projektu</u> /</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2,3,4); Zadania cząstkowe (efekty 5,6).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i referat na temat wybranego typu dyskursu w Internecie (60%).</i>	
Skrócony opis: Poruszane na zajęciach zagadnienia dotyczyć będą specyfiki dyskursu internetowego i dyskursów, które realizowane są równocześnie w przestrzeni wirtualnej oraz tradycyjnej			
Opis: Celem zajęć jest zapoznanie studentów z pojęciem dyskursu, w szczególności dyskursu w Internecie. Podczas konwersatoriów studenci poznają specyficzne gatunki internetowe, a także modele komunikacji zachodzące pomiędzy uczestnikami dyskursu. Ponadto omówione zostanie pojęcie hipertekstu, grzeczności językowej, hejtu, memów, ale również blogów i videoblogów.			

Zakres tematów:

1. Cechy charakterystyczne dyskursu w Internecie.
2. Specyfika gatunków internetowych.
3. Modele komunikacji między uczestnikami dyskursu w Internecie.
4. Hipertekst.
5. Grzeczność językowa w Internecie.
6. Zjawisko hejtu.
7. Zjawisko memów.
8. Blogi i videoblogi.
9. Komunikacja na forach internetowych.
10. Wybrane typy dyskursów w Internecie.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

Grzenia J., *Komunikacja językowa w Internecie*, Warszawa 2006.

Język a media: wzory języka we współczesnych mediach, Bogusław Skowronek, Ewa Horyń, Agnieszka Walecka-Rynduch (red.), Kraków 2018.

Język w internecie. Antologia, Małgorzata Kita i Iwona Loewe (red.), Katowice 2016.

B. Literatura uzupełniająca:

Senderska J., *"Maniaczki" w sieci : o języku i komunikacji wybranych kobiecych społeczności online*, Kielce 2017

Komunikowanie (się) w mediach elektronicznych – język, edukacja, semiotyka, Mirosław Filiciak i Grzegorz Ptaszek (red.), Warszawa 2009.

Szczęsna E., *Dyskurs internetowy a literacki. O niektórych relacjach między internetem a literaturą w: Komparatystyka dzisiaj. Interpretacje*, Edward Kasperski i Ewa Szczęsna (red.), Warszawa 2011, s. 187-209.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza – student zna i rozumie:

- 1) specyfikę polskiego dyskursu w Internecie oraz metody i teorie językoznawcze służące jego opisowi (k_W01);
- 2) fundamentalne dylematy współczesnej kultury i cywilizacji w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W05).

Umiejętności – student potrafi:

- 3) formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu językoznawstwa (k_U02);
- 4) rozpoznawać zjawiska językowe zachodzące w Internecie oraz przeprowadzać ich krytyczną analizę o interpretację z zastosowaniem metod badania dyskursu (k_U03);
- 5) planować i organizować pracę - indywidualną oraz w zespole (k_U07).

Kompetencje społeczne – student:

- 6) jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej oraz uznawania znaczenia wiedzy o literaturze, języku i kulturze w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych (k_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot językoznawczy do wyboru: Etyka komunikacji		Kod:	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: dr Julia Piotrowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 45h/ 1,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 25h Przygotowanie do zaliczenia: 20h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-11);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-14).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (50%) i pracy zaliczeniowej (50%).</i> - aktywność na zajęciach 50% - prezentacja na temat wybranego z omawianych na zajęciach zagadnienia 50%	
Skrócony opis: Poznanie podstaw etyki komunikacji. Rozwijanie umiejętności analizy językowych zjawisk nieetycznych w komunikacji międzyludzkiej oraz doskonalenie porozumiewania się w zgodzie z uniwersalnymi zasadami etyki mowy.			
Opis: Jak niżej			
Zakres tematów:			

Proponowane treści przedmiotu

- 1) Etyczny wymiar komunikatu – podstawowe zasady.
- 2) Mówić i implikować. Refleksja o implikaturach konwersacyjnych H.P. Grice'a. Maksyma kooperacji i jej kategorie oraz inne wybrane zagadnienia z obszaru pragmatyki.
- 3) Etyka mowy a grzeczność w komunikacji językowej.
- 4) Etyka mowy a perswazja /manipulacja / nowomowa
- 5) Estetyka przekazu słownego a etyka mowy.
- 6) Kategorie prawdy i kłamstwa w komunikacji.
- 7) Agresja werbalna. Mowa nienawiści.
- 8) Nieetyczne zabiegi językowe uwłaczające godności rozmówcy i naruszające jego wolność.
- 9) Etyka komunikacji w dyskursie publicznym.

Literatura:

J. Antas, 2008, O kłamstwie i kłamaniu, Kraków.

A. Cegieła, Etyka słowa w dyskursie publicznym https://dspace.uni.lodz.pl/bitstream/handle/11089/27456/23-34%20Anna%20Cegiela_Etyka%20s%5C%82owa.pdf?sequence=1&isAllowed=y

A. Cegieła, 2014, Słowa i ludzie: wprowadzenie do etyki słowa, Warszawa.

Cegieła A., Czym jest mowa nienawiści?, „Poradnik Językowy” 2014; z. 1 s. 7-17.

J. Grębowiec, 2013, Maksymy konwersacyjne implikatury, [w:] tegoż, Mówić i działać, Wrocław, s. 54-82.

M. Głowiński, 2009, Nowomowa i ciągi dalsze: Szkice dawne i nowe, Kraków, s. 34–43.

Jadwiga Puzynina, Anna Pajdzińska A., 1996, Etyka słowa, [w:] O zagrożeniu i bogactwie polszczyzny, red. J. Miodek, Wrocław, s. 35-45.

Małgorzata Marcjanik 2007, Grzeczność w komunikacji językowej, Warszawa.

Andrzej Markowski, 2008, Kultura języka polskiego, Warszawa [rozdziały: 12 i 13].

Maria Peisert M., 2004, Formy i funkcje agresji werbalnej. Próba typologii, Wrocław.

Jadwiga Puzynina (red.) 1993, Etyka międzyludzkiej komunikacji, Warszawa.

Marek Tokarz, 2006, Argumentacja. Perswazja. Manipulacja, Gdańsk [rozdziały: 9 i 10].

<http://www.etykaslowa.edu.pl/teksty-dotyczace-etyki-slowa/>

<http://oes.uw.edu.pl/category/obserwatorium-etyki-slowa/>

Literatura uzupełniająca:

Bartmiński J., Etyka słowa a potoczny wzorzec komunikacji,

http://www.rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1352&Itemid=50

Bralczyk J., O języku propagandy i polityki, Warszawa 2007.

Cegieła A., Etyka – umiejętność cnoty czy wiedza o sztuce bycia wśród ludzi?, „Poradnik Językowy” 2006, z.10, s. 31-38.

Anna Cegieła, O retoryce pogardy i wykluczenia w polskim dyskursie publicznym, <http://oes.uw.edu.pl/2015/01/26/o-retoryce-pogardy-i-wykluczenia-w-polskim-dyskursie-publicznym/>

Cegieła A., Słowa niebezpieczne i niepożądane w przestrzeni społecznej : etyka słowa a poprawność polityczna, w: „Poradnik Językowy” 2013, z. 10, s. 57-71.

Jadwiga Puzynina, 1992, Język wartości, Warszawa.

Jadwiga Puzynina, 1997, Słowo – wartość – kultura, Lublin.

Retoryka codzienności: zwyczaje językowe współczesnych Polaków, red. M. Marcjanik, Warszawa 2006.

Język a Kultura, t. 17: Życzliwość i agresja w języku i kulturze, pod red. A. Dąbrowskiej i A. Nowakowskiej, Wrocław 2005.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

WIEDZA, student:

1. posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu etyki komunikacji (k_W03);
2. poznaje modele komunikacji etycznej (k_W01);
3. podaje przyczyny niepowodzenia komunikacyjnego (k_W01).

UMIEJĘTNOŚCI, student:

4. wykorzystuje nabytą wiedzę w analizowaniu wybranych zagadnień dotyczących etyki komunikacji językowej (k_U01);
5. komunikuje się z użyciem terminologii dotyczącej zjawisk etyki komunikacji językowej (k_U04);
6. rozwija umiejętności integrowania zdobytej wiedzy i stosowania jej w praktyce (k_U01);
7. potrafi brać udział w dyskusji – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym języka (K_U07);
8. samodzielnie poszerza wiedzę z zakresu etyki komunikacji językowej (k_U08);
9. pracuje indywidualnie oraz w zespole (k_U07);
10. formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu językoznawstwa, w tym logopedii i glottodydaktyki (z możliwością uwzględnienia wiedzy z nauk pokrewnych) (K_U02).
11. potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej i glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:- właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących; - dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT) (K_U01).

KOMPETENCJE SPOŁECZNE, student:

12. uświadamia sobie wpływ stosownych językowych zachowań etycznych na charakter kontaktu interpersonalnego (k_K02);
13. dostrzega rolę właściwego zachowania w budowaniu własnego wizerunku (k_K02);
14. jest gotów do uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form (K_K05).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot językoznawczy do wyboru: Grzeczność i agresja w języku		Kod:	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: dr Julia Piotrowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 45h/ 1,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 25h Przygotowanie do zaliczenia: 20h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-9); Zadania cząstkowe (efekty 1-14).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (50%) i pracy zaliczeniowej (50%).</i> - aktywność na zajęciach 50% - prezentacja na temat wybranego z omawianych na zajęciach zagadnienia 50%	
Skrócony opis: Zajęcia wprowadzają w tematykę zachowań i norm grzecznościowych. Realizowane są podstawowe zagadnienia związane ze współczesną polską grzecznością i agresją językową. Student zyskuje wiedzę w zakresie zachowań grzecznościowych i agresywnych (aspekt opisowy i normatywny) oraz różnych typów komunikacji. Rozwija ponadto umiejętność integrowania zdobytej wiedzy i stosowania jej w praktyce.			
Opis: Jak niżej.			

Zakres tematów:

Proponowane treści przedmiotu

1. Pragmatyka grzeczności. Grzeczność jako przejaw kompetencji kulturowej.
2. Uniwersalność zasad grzeczności (pojęcie „twarzy”, grzeczność pozytywna, negatywna i grzeczność przez unik).
3. Grzeczność niejęzykowa.
4. Model polskiej grzeczności językowej, polskie normy grzecznościowe na tle innych kultur.
5. Zmiany w polskiej grzeczności po roku 1989.
6. Etykieta równościowa.
7. Formy i funkcje agresji językowej.
8. Językowe i parajęzykowe sposoby hamowania agresji.
9. Grzeczność a komunikacja multikulturowa – etyka zachowań językowych w różnych kulturach.

Literatura:

M. Marcjanik, 2010, Etykieta językowa, [w:] Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Lublin.

M. Marcjanik M., 2007, Grzeczność w komunikacji językowej, Warszawa.

Anusiewicz J., Marcjanik M. (red.), 1992, Język a Kultura. T. 6: Polska etykieta językowa, Wrocław (wybór artykułów).

Kamińska-Szmaj Irena, Agresja językowa w życiu publicznym, Wrocław 2007.

Miodek J., Kultura języka w teorii i praktyce, Wrocław 1983.

J. Antas, 2008, O kłamstwie i kłamaniu, Kraków.

A. Cegiela, Etyka słowa w dyskursie publicznym https://dspace.uni.lodz.pl/bitstream/handle/11089/27456/23-34%20Anna%20Cegiela_Etyka%20s%C5%82owa.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Jadwiga Puzynina, Anna Pajdzińska A., 1996, Etyka słowa, [w:] O zagrożeniu i bogactwie polszczyzny, red. J. Miodek, Wrocław, s. 35-45.

Jadwiga Puzynina (red.) 1993, Etyka międzyludzkiej komunikacji, Warszawa.

Literatura uzupełniająca:

M. Marcjanik (red.), 2007, Grzeczność na krańcach świata, Warszawa.

M. Marcjanik (red.), 2005, Grzeczność nasza i obca, Warszawa.

E. Sławek, Style konwersacyjne w perspektywie komunikacji międzykulturowej. „Postscriptum”, nr 2(50), 46-58, 2005.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

WIEDZA, student:

1. student posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu grzeczności i agresji językowej;
2. poznaje polski model grzeczności językowej;
3. poznaje przyczyny niepowodzenia komunikacyjnego.

UMIEJĘTNOŚCI, student:

4. potrafi brać udział w dyskusji – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym języka (K_U07)
5. potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej i glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych

przez:- właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących; - dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT) (K_U01).

6. potrafi wykorzystać nabytą wiedzę w analizowaniu wybranych zagadnień dotyczących grzeczności i agresji językowej;
7. potrafi rozwijać umiejętności integrowania zdobytej wiedzy i stosowania jej w praktyce;
8. samodzielnie poszerza wiedzę z zakresu grzeczności i agresji językowej;
9. potrafi pracować indywidualnie oraz w zespole.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE, student:

10. student uświadamia sobie wpływ stosownych zachowań grzecznościowych na charakter kontaktu interpersonalnego;

11. dostrzega rolę właściwego zachowania w budowaniu własnego wizerunku.

12. uświadamia sobie wpływ stosownych językowych zachowań etycznych na charakter kontaktu interpersonalnego (k_K02);

13. dostrzega rolę właściwego zachowania w budowaniu własnego wizerunku (k_K02).

14. jest gotów do uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form (K_K05).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot językoznawczy do wyboru: Internet w oczach lingwisty		Kod: 1.S3.LJPO-PJ.2/3	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Monika Kubiak-Antoszevska Prowadzący przedmiot: Monika Kubiak-Antoszevska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład / ćwiczenia / <u>konwersatorium</u> / ...</i> B. Tryb realizacji <i>w <u>sali dydaktycznej</u> / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h / <u>30h</u></i> D. Sposób zaliczenia <i><u>zaliczenie z oceną</u> / egzamin</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 45h/ 1,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 25h Przygotowanie do zaliczenia: 20h	
Język wykładowy: <i><u>język polski</u> / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / <u>do wyboru</u></i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: <i><u>ćwiczenia praktyczne</u> / <u>metoda projektu</u> /</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2,3,4); Zadania cząstkowe (efekty 5,6).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i referat na temat wybranego zjawiska językowego Internetu (60%).</i>	
Skrócony opis: Poruszane na zajęciach zagadnienia dotyczyć będą internetowego języka, tego, co obrazuje język, w tym nowego modelu komunikacji, zagadnień kultury języka i grzeczności językowej, a także omówienia najważniejszych kwestii, które poruszają w swoich badaniach językoznawcy.			
Opis: Internet umożliwia każdemu, także osobie nieprzygotowanej na tworzenie wypowiedzi pisanych i upublicznianie tekstu nawet bez starannej redakcji. Ma to swoje konsekwencje dla jakości polszczyzny publicznej, która przestaje być normatywnym wzorcem przede wszystkim w zakresie interpunkcji i ortografii, a także w zakresie reguł składniowych i zasad doboru leksyki – rygorystycznie przestrzeganych w tekstach pisanych. W Internecie są również teksty staranne			

(naukowe, popularnonaukowe, literackie, publicystyczne) czy mniej staranne (internetowe wersje informacyjnych artykułów prasowych, teksty zamieszczane na internetowych stronach urzędów), są teksty prywatne i paraprywatne, np. blogi czy wypowiedzi internautów w dyskusjach, na forach, w komentarzach zamieszczanych w mediach społecznościowych i wiele innych typów i gatunków. Ich jakość zależy od intencji nadawcy, od stopnia aprobaty normy językowej, uznawanych zasad etykiety, od jego poczucia estetyki i kultury osobistej. Dlatego zakres badań lingwistycznych jest bardzo szeroki i dotyczył będzie zarówno modeli komunikacji zachodzącej w Internecie, kształtowania się nowych gatunków internetowych, ale też pojęcia hejtu, grzeczności języka czy pojawianiu się memów.

Zakres tematów:

1. Problematyka najnowszych badań lingwistycznych:
 - wtórna oralność;
 - akronimy;
 - emotikony;
 - kultura języka;
 - poradnictwo językowe;
 - e-słowniki;
 - hipertekst;
 - internetowe gatunki mowy.
2. Modele komunikacji między uczestnikami w Internecie.
3. Grzeczność językowa w Internecie.
4. Zjawisko hejtu.
5. Mem internetowy jako współczesny popularny gatunek satyry.
6. Miejsce gwary w przestrzeni internetowej.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

Język w internecie. Antologia, M. Kita i I. Loewe (red.), Katowice 2016.

Gajda S., *Media – stylowy tygiel współczesnej polszczyzny*, [w:] *Język w mediach masowych*, J. Bralczyk, K. Mosiołek-Kłosińska (red.), Warszawa 2000, s. 19–27.

Gajda S., *Nowe media w perspektywie lingwistycznej*, [w:] *Styl – dyskurs – media*, B. Bogółębska, M. Worsowicz (red.), Łódź 2006, s. 25–31.

Grzenia J., *Komunikacja językowa w Internecie*, Warszawa 2006.

Wojtak M., 2004, *Gatunki prasowe*, Lublin 2004.

Wrycza J., *Galaktyka języka Internetu*, Gdynia 2008.

B. Literatura uzupełniająca:

Loewe I., *Internet i jego zasoby w polskich badaniach lingwistycznych. Rekonesans*, [w:] „Biuletyn PTJ”, LXII, s. 93–103.

Manovich L., 2006, *Język nowych mediów*, tłum. P. Cypryański, Warszawa 2006.

Skowronek B., *Mediolingwistyka*, Kraków 2013.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza – student zna i rozumie:

- 1) specyfikę internetowego języka oraz metody i teorie językoznawcze służące jego opisowi (k_W01);
- 2) fundamentalne dylematy współczesnej kultury i cywilizacji w zakresie ich badania i zastosowania do rozwiązywania problemów społecznych (k_W05).

Umiejętności – student potrafi:

- 3) formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu językoznawstwa (k_U02);
- 4) rozpoznawać zjawiska językowe zachodzące w Internecie oraz przeprowadzać ich krytyczną analizę o interpretację (k_U03);
- 5) planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole (k_U07).

Kompetencje społeczne – student:

- 6) jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej oraz uznawania znaczenia wiedzy o literaturze, języku i kulturze w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych (k_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot językoznawczy do wyboru: LINGWISTYKA TEKSTU		Kod:	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: prof. dr hab. Jolanta Nocoń			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>Konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>50h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>20h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>dyskusja</i> <i>ćwiczenia analityczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>kolokwium zaliczeniowe pisemne (efekty 1,2,3,4);</i> <i>zadania cząstkowe (efekty 1,2,3,4);</i> <i>udział w dyskusji (1,2,3,4,5).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: Poznanie wybranych zagadnień z zakresu lingwistyki tekstu, jej teorii i metod badawczych, opanowanie umiejętności analizy lingwistycznej różnego typu tekstów oraz doskonalenie własnej kompetencji tekstotwórczej.			
Opis: Podstawowe terminy z zakresu lingwistyki tekstu (kohezja, koherencja, metatekst, modalność, następstwo tematyczne, schematy kompozycyjne, delimitacja, segmentacja, formy podawcze, wzorzec gatunkowy), wybrane teorie tekstologiczne i metody analizy lingwistycznej tekstu. Analiza komponentu strukturalnego,			

semantycznego i pragmatycznego różnego typu tekstów. Analiza genologiczna. Tekst w perspektywie dyskursywnej.

Zakres tematów:

1. Lingwistyka tekstu jako subdyscyplina językoznawcza. Początki badań nad tekstem.
2. Pojęcie tekstu. Podstawowe wyznaczniki tekstowości w ujęciu różnych badawczy.
3. Tekst w perspektywie pragmatycznej. Funkcje tekstu.
4. Spójność tekstu lokalna i globalna. Kohezja i koherencja.
5. Relacje izotopiczne w tekście.
6. Retoryczna organizacja tekstu.
7. Metatekst a modalność tekstu.
8. Delimitacja i segmentacja tekstu.
9. Następstwo tematyczne w tekście. Struktura tematyczna tekstu.
10. Typy rozwinięć tematycznych tekstu (schematy kompozycyjne).
11. Gatunki tekstu. Wzorce gatunkowe. Typologia gatunków.
12. Formy podawcze tekstu. Teksty mówione i pisane.
13. Tekst a dyskurs.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
 - A1. wykorzystywana podczas zajęć
 - J. Bartmiński, S. Niebrzegowska-Bartmińska, Tekstologia, Warszawa 2009.
 - J. Bartmiński, S. Niebrzegowska-Bartmińska Red.), Tekstologia, cz. 1 i 2, Lublin 2004.
 - Z. Bilut-Homplewicz, W. Czachur, M. Smykała (red.), Lingwistyka teksty w Niemczech, Wrocław 2009.
 - I. Loewe, Gatunki paratekstowe w komunikacji medialnej, Katowice 2007.
 - D. Ostaszewska, R. Cudak (red.), Polska genologia lingwistyczna, Warszawa 2008.
 - M. Wojtak, Gatunki prasowe, Lublin 2004.
 - A. Wilkoń, Spójność i struktura tekstu, Kraków 2002.
 - K. Wyrwas, K. Sujkowska-Sobisz, Mały słownik terminów teorii tekstu, Warszawa-Kraków 2005.
 - U. Żydek-Bednarczuk, Wprowadzenie do lingwistycznej teorii tekstu, Kraków 2005.
 - A2. studiowana samodzielnie przez studenta
- B. Literatura uzupełniająca

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. podstawowe terminy z zakresu lingwistyki tekstu (k_W02),
2. wybrane teorie tekstologiczne i metody analizy lingwistycznej (k_W03).

Umiejętności: student potrafi

3. zanalizować tekst, wykorzystując wybrane metody badawcze lingwistyki tekst (k_U02)
4. posługiwać się specjalistyczną terminologią podczas analizy tekstu (k_U04).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. uznania znaczenie wiedzy o tekście w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych (k_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot językoznawczy do wyboru: Retoryka wypowiedzi		Kod:	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: dr Julia Piotrowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 45h/ 1,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 25h Przygotowanie do zaliczenia: 20h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-4);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-5).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (50%) i pracy zaliczeniowej (50%).</i> Aktywne uczestnictwo w zajęciach: 50% Referat ustny 25% Praca pisemna 25%	
Skrócony opis: Przedmiot ma zaznajamiać studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu retoryki i sztuki prowadzenia sporów (erystyka).			
Opis: Jak niżej.			
Zakres tematów: Tropy i figury retoryczne.			

- Gatunki stylu retorycznego.
- Analiza przemówień (sądowych, okolicznościowych, politycznych).
- Argumentacja, perswazja, manipulacja.
- Etyczny wymiar prowadzenia dyskusji.
- Elementy autoprezentacji.

Literatura:

J. Ziomek, Retoryka opisowa, Wrocław 1990 i 2000.

M. Tokarz, Argumentacja. Perswazja. Manipulacja, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2006.

W. Marciszewski, Sztuka dyskusowania, Warszawa 1994.

A. Schopenhauer, Sztuka prowadzenia sporów, czyli dialektyka erystyczna, Warszawa 1996.

R. Cialdini, Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, przekład B. Wojciszke, Gdańsk 1999.

Literatura uzupełniająca:

J. Antas, O kłamstwie i kłamaniu. Studium semantyczno-pragmatyczne, Kraków 2000.

M. Koszowy, K. Budzyńska, Strategie retoryczne, techniki komunikacyjno-poznawcze, błędy i sofizmaty, Wydawnictwo IFiS PAN, Warszawa 2015.

M. Rusinek, A. Załazińska, Retoryka podręczna, czyli jak wnikliwie słuchać i przekonywująco mówić, Kraków 2005.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Student zna i rozumie

1. podstawowe mechanizmy retoryczne i strategie komunikacyjne oraz ich znaczenie w wystąpieniach publicznych, a także kontaktach interpersonalnych. (K_W01)

Umiejętności:

Student potrafi

2. nazwać środki stylistyczne i językowe użyte w tekście, wyjaśnić ich funkcje, określić ich wartość i przydatność oraz odnieść je do interpretacji. (K_U02)
3. samodzielnie przygotować i przedstawić wystąpienia pisemne i ustne na różnych poziomach formalności, w języku polskim. (K_U07)
4. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej i glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez: - właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących; - dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT) (K_U01)

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do

5. uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form (K_K05).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot językoznawczy do wyboru: Stylistyka tekstu		Kod:	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: dr Julia Piotrowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>Konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 45h/ 1,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 25h Przygotowanie do zaliczenia: 20h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-4); Zadania cząstkowe (efekty 1-6).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i> - prezentacja lub referowanie wybranych zagadnień, - praca nad tekstem reprezentującym styl naukowy Kryteria oceny: - prezentacja 40 % - ocena tekstu napisanego przez studenta 60%	
Skrócony opis:			

Celem przedmiotu jest zorientowanie studenta w nurtach badań stylistycznych oraz doskonalenie kompetencji w zakresie analizy i redagowania różnorodnych gatunków mowy reprezentatywnych dla poszczególnych odmian funkcjonalnych polszczyzny.

Opis:

Jak niżej.

Zakres tematów:

Pojęcie stylu, różne jego rozumienie. Nurty badań stylistycznych.

Kategorie stylowe: wybór, cecha stylowa, kontekst, podmiot, gatunek.

Typologie stylów.

Style funkcjonalne: potoczny, naukowy, medialny, urzędowy, polityczny. Charakterystyka odmiany i analiza reprezentatywnych gatunków.

Interferencje międzystylowe.

Redagowanie wybranych gatunków mowy.

Literatura:

Przewodnik po stylistyce polskiej. Red. S. Gajda, Opole 1995.

Style współczesnej polszczyzny. Przewodnik po stylistyce polskiej. Red. E. Malinowska, J. Nocoń, U. Żydek-Bednarczuk, Kraków 2013.

Współczesny język polski. Red. J. Bartmiński, Lublin 2010.

Zdunkiewicz-Jedynak D., Wykłady ze stylistyki, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca:

Język w telewizji. Antologia. Red. M. Kita, I. Loewe, Katowice 2016.

Język w radiu. Antologia. Red. M. Kita, I. Loewe, Katowice 2018.

Język w Internecie. Antologia. Red. M. Kita, I. Loewe, Katowice.

Wojtak M., Gatunki prasowe, Lublin 2008.

rocznik "Stylistyka"

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

Student

1. zna i rozróżnia odmiany funkcjonalne polszczyzny; zna i opisuje podstawowe kategorie stylowe; rozumie relacje między pojęciami: styl-gatunek-tekst (k_WO4)

Umiejętności:

Student

2. potrafi analizować różnorodne teksty pod kątem adekwatności użytych środków stylistycznych; kompetentnie redaguje wybrane gatunki mowy (k_UO3)

3. potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą (w tym logopedyczną i glottodydaktyczną) – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej i glottodydaktycznej) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:- właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących; - dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT) (K_U01).

4. potrafi brać udział w dyskusji – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska w zakresie tematycznym dotyczącym języka (K_U07)

Kompetencje społeczne:

Student

5. jest gotowy do krytycznej oceny tekstów kultury (k_KO1)

6. uświadamia sobie wpływ stosownych językowych zachowań etycznych na charakter kontaktu interpersonalnego (k_K02);

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot językoznawczy do wyboru: Tekst w perspektywie logopedycznej		Kod:	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: Godziny kontaktowe: 2 ECTS: 30 h zajęć + 20 h konsultacji 0,5 ECTS: 15 h przygotowanie do zajęć 0,5 ECTS: 10 h przygotowanie do kolokwium	
Język wykładowy: <i><u>język polski</u> / <u>język angielski</u></i>	Rodzaj przedmiotu: <i><u>obowiązkowy</u> / <u>do wyboru</u></i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: <i>Analiza tekstu, dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: Kolokwium zaliczeniowe (analiza tekstu) - waga 40% (efekty 1, 2, 3, 4). Prace pisemne cząstkowe (analiza tekstu) - waga 30% (efekty 1, 2, 3, 4). Aktywny udział w zajęciach - waga 30% (efekty 1, 2, 3, 4, 5).	
Skrócony opis: <i>Poznanie wybranych zagadnień z zakresu lingwistyki tekstu, jej teorii i metod badawczych, opanowanie umiejętności analizy lingwistycznej tekstu z uwzględnieniem tekstów autorstwa dzieci z zaburzeniami rozwoju mowy oraz doskonalenie własnej kompetencji tekstotwórczej.</i>			
Zakres tematów: 1. Lingwistyka tekstu jako subdyscyplina językoznawcza. 2. Pojęcie tekstu. Podstawowe wyznaczniki tekstowości w ujęciu różnych badawczy. 3. Funkcje tekstu.			

4. Kohezja i koherencja. Spójność lokalna i globalna.
5. Relacje izotopiczne w tekście.
6. Retoryczna organizacja tekstu.
7. Metatekst a modalność tekstu.
8. Delimitacja i segmentacja tekstu.
9. Następstwo tematyczne w tekście. Struktura tematyczna tekstu.
10. Typy rozwinięć tematycznych tekstu (schematy kompozycyjne).
11. Gatunki tekstu. Wzorce gatunkowe. Typologia gatunków.
12. Formy podawcze tekstu. Teksty mówione i pisane.
13. Przekształcenia tekstu i działania na tekście.
14. Teksty w CMC. Hipertekst.

Literatura:

- J. Bartmiński, S. Niebrzegowska-Bartmińska, Tekstologia, Warszawa 2009.
- J. Bartmiński, S. Niebrzegowska-Bartmińska Red.), Tekstologia, cz. 1 i 2, Lublin 2004.
- Z. Bilut-Homplewicz, W. Czachur, M. Smykała (red.), Lingwistyka tekstu w Niemczech, Wrocław 2009.
- I. Loewe, Gatunki paratekstowe w komunikacji medialnej, Katowice 2007.
- D. Ostaszewska, R. Cudak (red.), Polska genologia lingwistyczna, Warszawa 2008.
- M. Wojtak, Gatunki prasowe, Lublin 2004.
- K. Wyrwas, K. Sujkowska-Sobisz, Mały słownik terminów teorii tekstu, Warszawa-Kraków 2005.
- U. Żydek-Bednarczuk, Wprowadzenie do lingwistycznej teorii tekstu, Kraków 2005.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza

Student zna i rozumie:

1. podstawowe terminy z zakresu lingwistyki tekstu (k_W02),
2. wybrane teorie tekstologiczne i metody analizy lingwistycznej (k_W03).

Umiejętności

Student potrafi:

3. zanalizować tekst, wykorzystując wybrane metody badawcze lingwistyki tekstu (k_U02)
4. posługiwać się specjalistyczną terminologią podczas analizy tekstu (k_U04).

Kompetencje społeczne

Student jest gotów do:

5. uznania znaczenie wiedzy o tekście w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych (k_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot społeczny do wyboru 1: Rola komunikacji w relacji logopeda - rodzic dziecka objętego terapią logopedyczną		Kod: 1.S3.LJPO-PS.3.1	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 30h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 20h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 25h/ 1 ECTS Przygotowanie do zajęć: 15h Przygotowanie do zaliczenia: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: znajomość podstawowej zasad komunikacji międzyludzkiej	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2); Zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych za aktywność podczas zajęć (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: <i>Celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności komunikowania się z rodzicem dziecka objętego terapią logopedyczną.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej, czyli umiejętności komunikowania się głównie z rodzicem dziecka uczęszczającego na terapię logopedyczną z uwzględnieniem jej istotnej roli. Student poznaje przyczynę barier komunikacyjnych oraz ich złych skutków dla komunikacji. Poznaje również sposoby wpłynięcia na efektywność komunikacji.</i>			

Zakres tematów:

1. Istota komunikacji w relacjach interpersonalnych.
2. Rola komunikacji w zarządzaniu.
3. Sposoby przekazywania informacji.
4. Przeshkody komunikacyjne.
5. Czynniki wpływające na efektywność komunikacji.
6. Skutki złej komunikacji.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Adler Ronald B., Rosenfeld Lawrence B., Proctor Russell F., Relacje interpersonalne Proces porozumiewania się, REBIS 2018.

Baczała D., Błeszyński J., Komunikacja w logopedii. Terapia, wspomaganie, wsparcie, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2014.

Jaworowicz M. i P., Skuteczna komunikacja w nowoczesnej organizacji, Difin 2017.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *podstawową terminologię logopedyczną i potrafi się nią posługiwać w rozmowie z rodzicem pacjenta; (K_W02).*

Umiejętności: student potrafi

2. *poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną oraz opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną oraz zapoznać z jej założeniami rodzica pacjenta (k_K02);*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *uświadomienia sobie wpływu komunikacji z rodzicem pacjenta na prawidłowy przebieg terapii. (K_K04).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot społeczny do wyboru 1 Kompetencja komunikacyjna w zawodzie logopedy		Kod: 1.S3.LJPO-PS.3.2	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej i e-learning</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 30h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 20h Udział w konsultacjach: 10h B. Praca własna studenta: 25h/ 1 ECTS Przygotowanie do zajęć: 15h Przygotowanie do zaliczenia: 10h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: znajomość podstawowej zasad komunikacji międzyludzkiej	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2); Zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych za aktywność podczas zajęć (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: <i>Celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności komunikowania się z rodzicem dziecka objętego terapią logopedyczną.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej, czyli umiejętności komunikowania się głównie z rodzicem dziecka uczęszczającego na terapię logopedyczną z uwzględnieniem jej istotnej roli. Student poznaje przyczynę barier komunikacyjnych oraz ich złych skutków dla komunikacji. Poznaje również sposoby wpłynięcia na efektywność komunikacji.</i>			
Zakres tematów:			

1. Istota komunikacji w relacjach interpersonalnych.
2. Rola komunikacji w zarządzaniu.
3. Sposoby przekazywania informacji.
4. Przeshkody komunikacyjne.
5. Czynniki wpływające na efektywność komunikacji.
6. Skutki złej komunikacji.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Adler Ronald B., Rosenfeld Lawrence B., Proctor Russell F., Relacje interpersonalne Proces porozumiewania się, REBIS 2018.

Baczała D., Błeszyński J., Komunikacja w logopedii. Terapia, wspomaganie, wsparcie, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2014.

Jaworowicz M. i P., Skuteczna komunikacja w nowoczesnej organizacji, Difin 2017.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *podstawową terminologię logopedyczną i potrafi się nią posługiwać w rozmowie z rodzicem pacjenta; (K_W02).*

Umiejętności: student potrafi

2. *poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną oraz opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną oraz zapoznać z jej założeniami rodzica pacjenta (k_K02);*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *uświadomienia sobie wpływu komunikacji z rodzicem pacjenta na prawidłowy przebieg terapii. (K_K04).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot społeczny do wyboru 2: Bariery w komunikacji międzykulturowej		Kod:	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>45h/ 1.5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>15h</i> B. Praca własna studenta: <i>45h/ 1,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>25h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>20h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne: 1. Analiza tekstów z dyskusją 2. Dyskusja		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) 1. Aktywność na zajęciach (<i>efekty 1,2,3,4</i>); 2. Prezentacja (<i>efekty 1,2,3</i>) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na aktywności (40%) i prezentacji (60%).</i>	
Skrócony opis: Celem zajęć jest uświadomienie studentom różnic między kulturami oraz wskazanie na bariery w komunikacji wynikające z tego zróżnicowania,			
Opis: Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z wiedzą z zakresu komunikacji interpersonalnej i medialnej, ewolucyjnymi podstawami ludzkiej komunikacji, a także ze specyfiką komunikacyjną wybranych grup etnicznych, narodowych etc. I wynikających z różnic między nimi problemów komunikacyjnych.			
Zakres tematów: 1. Podział na kultury uniwersalistyczne i kontekstualne			

2. Pojęcie komunikacji werbalnej i pozawerbalnej
3. Przegląd badań nad uniwersalnością emocji – od Karola Darwina po koncepcje współczesne
4. Rola emocji i ich ekspresji w różnych kulturach
5. Udział zmysłów - węchu, dotyku, słuchu i zachowań wzrokowych - w procesie komunikacji
6. Pozycje ciała i ich funkcja ekspresywna oraz komunikacyjna
7. Tradycyjne i współczesne modele komunikacji
8. Pamięć komunikatywna i kulturowa w koncepcji Jana Assmanna
9. Rola komunikacji w kształtowaniu tożsamości kulturowej.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Hall E. T., Bezgłośny język, przeł. Z. Roman, Skarbińska Alicja, Warszawa 1987.

Hall E. T., Ukryty wymiar, przeł. T. Hołówka, Warszawa 2003.

Hofstede G., G. J. Hofstede, Kultura i organizacje, przeł. Durska Małgorzata, Warszawa 2007.

Trompenaars A., Siedem wymiarów kultury: znaczenie różnic kulturowych w działalności gospodarczej, przeł. B. Nawrot, Kraków 2002.

B. Literatura uzupełniająca

Nisbett R. E., Geografia myślenia. Dlaczego ludzie Wschodu i Zachodu myślą inaczej?, dowolne wyd.

Tomański R., Tatami kontra krzesła: O Japończykach i Japonii, dowolne wyd.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. metody analizy i interpretacji tekstów w języku polskim w obrębie wybranych tradycji (*k_W03*).

Umiejętności: student potrafi

2. wykorzystywać posiadaną wiedzę w celu właściwego doboru źródeł, dokonywania oceny i krytycznej analizy(*k_U01*);
3. formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z nauk o kulturze i komunikacji (*k_U02*).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. uczestniczenia w życiu kulturalnym i korzystania z jego różnorodnych form (*k_K05*).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot społeczny do wyboru 2: Komunikacja międzykulturowa		Kod:	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 45h/ 1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w konsultacjach: 15h B. Praca własna studenta: 45h/ 1,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 25h Przygotowanie do zaliczenia: 20h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>Do wyboru</i>	Wymagania wstępne:	
Metody dydaktyczne: 1. Analiza tekstów z dyskusją 2. Dyskusja		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Aktywność (efekty 1-6);</i> <i>Prezentacja (efekty 1-4).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Podstawowe kryteria 1. Aktywność na zajęciach (50%), 2. Prezentacja (50%)	
Skrócony opis: 1. <i>Pogłębienie wiedzy z zakresu komunikacji interpersonalnej i medialnej,</i> 2. <i>Zapoznanie się z ewolucyjnymi podstawami ludzkiej komunikacji,</i> 3. <i>Zapoznanie się ze specyfiką komunikacyjną wybranych kultur.</i>			
Zakres tematów: 1. Podział na kultury uniwersalistyczne i kontekstualne 2. Pojęcie komunikacji werbalnej i pozawerbalnej 3. Przegląd badań nad uniwersalnością emocji – od Karola Darwina po koncepcje współczesne			

4. Rola emocji i ich ekspresji w różnych kulturach
5. Udział zmysłów - węchu, dotyku, słuchu i zachowań wzrokowych - w procesie komunikacji
6. Pozycje ciała i ich funkcja ekspresywna oraz komunikacyjna
7. Tradycyjne i współczesne modele komunikacji
8. Pamięć komunikatywna i kulturowa w koncepcji Jana Assmanna
9. Rola komunikacji w kształtowaniu tożsamości kulturowej.

Literatura:

Czas w kulturze , red. A. Zajęczkowski, Warszawa 1988.

E. T. Hall, Bezgłośny język, przeł. Z. Roman, Skarbińska Alicja, Warszawa 1987.

E. T. Hall, Ukryty wymiar, przeł. T. Hołówka, Warszawa 2003.

G. Hofstede, G. J. Hofstede, Kultura i organizacje, przeł. Durska Małgorzata, Warszawa 2007.

Huntington S. P., Zderzenie cywilizacji i nowy kształt ładu światowego, przeł. Jankowska H., Warszawa 2000.

D. G. Leathers, Komunikacja niewerbalna, przeł. M. Trzcińska, Warszawa 2007.

D. Matsumoto, L. Juang, Psychologia międzykulturowa, przeł. Nowak Agnieszka, Gdańsk 2007.

W. F. Price, R. H. Crapo, Psychologia w badaniach międzykulturowych, przeł. A. Nowak, Gdańsk 2003.

E. M. Rogers, W. B. Hard, Y. Miiike, Edward T. Hall and The History of Intercultural Communication: The United States and Japan [w:] "Keio Communication Review", 2002, Nr 24, s. 3-15.

A. Trompenaars, Siedem wymiarów kultury: znaczenie różnic kulturowych w działalności gospodarczej, przeł. B. Nawrot, Kraków 2002.

Literatura uzupełniająca

R. E. Nisbett, Geografia myślenia. Dlaczego ludzie Wschodu i Zachodu myślą inaczej?, dowolne wyd.

R. Tomański, Tatami kontra krzesła: O Japończykach i Japonii, dowolne wyd.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza

Student zna i rozumie:

1. biologiczne i ewolucyjne podstawy ekspresji emocjonalnej u ludzi,
2. specyfikę werbalnej oraz pozawerbalnej komunikacji w wybranych kulturach.

Umiejętności

Student potrafi:

- 3.. Interpretować zachowania pozawerbalne ludzi,
4. Interpretować komunikację werbalną z wykorzystaniem podstawowych teorii kultury do analizy strategii działań społecznych.

Kompetencje społeczne (postawy)

5. Pogłębienie umiejętności komunikacji interpersonalnej
6. Pogłębienie skutecznej i spójnej komunikacji werbalnej i pozawerbalnej z uwzględnieniem różnic kulturowych

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot z metodyki logopedycznej do wyboru 1 Metodyka terapii logopedycznej dziecka dwujęzycznego		Kod: 1.S3.LJPO-PM.1/2	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Monika Kubiak-Antoszevska Prowadzący przedmiot: Monika Kubiak-Antoszevska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład / ćwiczenia / <u>konwersatorium</u> / ...</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h / 30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną / egzamin</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>10h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>5h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu /</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2, 3, 4, 5); Zadania cząstkowe (efekty 6, 7).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny - aktywności na zajęciach (40%), - kolokwium (60%).	
Skrócony opis: Przedmiot ma na celu przybliżenie studentom zagadnień związanych z bilingwizmem z uwzględnieniem metod pracy z dziećmi dwujęzycznymi.			
Opis: Obecność dziecka dwujęzycznego w praktyce logopedycznej jest zjawiskiem coraz powszechniejszym, to jednak nie zawsze logopeda jest odpowiednio przygotowany do podjęcia z nim pracy. Ocena poziomu komunikowania się dziecka wychowywanego w różnojęzycznym środowisku jest wciąż postrzegana przez logopedów jako wyzwanie, któremu niejednokrotnie trudno sprostać. Celem zajęć będzie zapoznanie studentów z zagadnieniem dwujęzyczności, w tym jej			

korzyściami i zagrożeniami, etapami rozwoju mowy u dzieci dwujęzycznych, a także współczesnymi badaniami nad zaburzoną kompetencją komunikacyjną u takich osób. Studenci poznają również światowe standardy pracy z osobami wielojęzycznymi, a także różne metody pracy.

Zakres tematów:

1. Dwujęzyczność: podstawowe pojęcia i definicje.
2. Korzyści i zagrożenia wynikające z dwujęzyczności.
3. Mózgowa organizacja funkcji językowych u osób dwujęzycznych.
4. Rozwój mowy dzieci dwujęzycznych.
5. Współczesne badania zaburzonej kompetencji komunikacyjnej u osób dwujęzycznych.
6. Studia przypadków dzieci dwujęzycznych - diagnoza oraz programowanie terapii; (10) Współpraca logopedy z interpretatorem w kontekście diagnozy i terapii logopedycznej.
7. Światowe standardy postępowania logopedycznego z osobami wielojęzycznymi.
8. Metody aktywizujące w terapii dziecka dwujęzycznego.
9. Metody nauki i terapii różnych sprawności u dzieci dwujęzycznych.
10. Różne aspekty pracy z dziećmi dwujęzycznymi.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

Cieszyńska J., *Rozwój mowy polskich dzieci na obczyźnie – zjawiska normatywne czy zaburzenia rozwojowe?*, [w:] *Diagnoza różnicowa zaburzeń komunikacji językowej*, Nowa Logopedia, t.3, M. Michalik, A. Siudak, Z. Orłowska-Popek (red.), Kraków 2012, s. 67-82.

Kurcz I., *Psychologiczne aspekty dwujęzyczności*, Gdańsk 2007.

Olpińska-Szkiełko M., *Dwujęzyczność a rozwój językowy dziecka*, [w:] „Edukacja Pomorska”, 59(10), s. 5–8.

Majewska-Tworek A., *Szura, szumi o szeleści. Ćwiczenia fonetyczne nie tylko dla cudzoziemców*, Wrocław 2010.

B. Literatura uzupełniająca

Cieszyńska J., *Dwujęzyczność – rozumienie siebie jako Innego*, [w:] *Nowe podejście w diagnozie i terapii logopedycznej – metoda krakowska*, J. Cieszyńska, Z. Orłowska-Popek, M. Korendo (red.), Kraków 2010, s. 18-36.

Młyński R., *Lingwistyczne objawy dysleksji i dwujęzyczności. Próba analizy różnicowej zachowań językowych* [w:] *Bilingwizm polsko-obcy. Od teorii i metodologii badań do studiów przypadków*, R. Dębski, W. Miodunka (red.), Kraków 2016, s.119-131.

Skorek E.M., *Dwujęzyczność w literaturze i badaniach naukowych*, [w:] *Komunikacja, zaburzenia, terapia*, E.M. Skorek, K.B. Kochan (red.), Zielona Góra 2014, s. 21-69.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

- 1) podstawowe pojęcia z zakresu dwujęzyczności (K_W02);
- 2) złożone mechanizmy neuropoznawcze leżące u podstaw funkcjonowania językowego osób dwujęzycznych oraz ich znaczenie dla rozumienia specyficznego obrazu sprzężonych zaburzeń mowy (K_W02);
- 3) czynniki wpływające na rozwój języka/języków pierwszych i kolejnych oraz ich znaczenie w diagnozowaniu zaburzeń mowy u osób dwujęzycznych (K_W04).

Umiejętności: student potrafi

- 4). interpretować objawy zaburzeń mowy i słuchu w kontekście rozwoju językowego osób wcześnie i późno dwujęzycznych (K_U01);
- 5) gromadzić wiedzę na temat rozwoju językowego osób dwujęzycznych oraz wykorzystywać ją w terapii stosując odpowiednie metody (K_U02);
- 6) formułować problemy badawcze dotyczące dwujęzyczności (K_U02).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

- 7) korzystania z wyników najnowszych badań z zakresu dwujęzyczności w odniesieniu do osób dwujęzycznych (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot z metodyki logopedycznej do wyboru 1 Techniki pracy z dzieckiem bilingwalnym		Kod: 1.S3.LJPO-PM.1/2	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Monika Kubiak-Antoszevska Prowadzący przedmiot: Monika Kubiak-Antoszevska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>wykład / ćwiczenia / <u>konwersatorium</u> / ...</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej / e-learning</i> C. Liczba godzin <i>15h / 30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną / egzamin</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>10h</i> Udział w konsultacjach: <i>5h</i> B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>5h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski / język angielski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy / do wyboru</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne / metoda projektu /</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1,2, 3, 4, 5);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 6, 7).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny - aktywności na zajęciach (40%), - kolokwium (60%).	
Skrócony opis: Przedmiot ma na celu przybliżenie studentom zagadnień związanych z bilingwizmem z uwzględnieniem technik pracy z dziećmi dwujęzycznymi.			
Opis: Praca z dzieckiem dwujęzycznym, które ma specjalne potrzeby edukacyjne wymaga dostosowania do niego odpowiednich technik oraz metod pracy. Celem zajęć jest zapoznanie studentów z tymi potrzebami oraz warsztatową pracą polegającą na planowaniu działań w odniesieniu do poszczególnych studiów przypadku.			
Zakres tematów:			

1. Dwujęzyczność: podstawowe pojęcia i definicje.
2. Korzyści i zagrożenia wynikające z dwujęzyczności.
3. Mózgowa organizacja funkcji językowych u osób dwujęzycznych.
4. Rozwój mowy dzieci dwujęzycznych.
5. Stymulowanie rozwoju mowy dzieci dwujęzycznych.
6. Współczesne badania zaburzonej kompetencji komunikacyjnej u osób dwujęzycznych.
7. Światowe standardy postępowania logopedycznego z osobami wielojęzycznymi.
8. Różne aspekty pracy z dziećmi dwujęzycznymi.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

Cieszyńska J., *Rozwój mowy polskich dzieci na obczyźnie – zjawiska normatywne czy zaburzenia rozwojowe?*, [w:] *Diagnoza różnicowa zaburzeń komunikacji językowej*, Nowa Logopedia, t.3, M. Michalik, A. Siudak, Z. Orłowska- Popek (red.), Kraków 2012, s. 67-82.

Kurcz I., *Psychologiczne aspekty dwujęzyczności*, Gdańsk 2007.

Olpińska-Szkiełko M., *Dwujęzyczność a rozwój językowy dziecka*, [w:] „Edukacja Pomorska”, 59(10), s. 5–8.

Majewska-Tworek A., *Szura, szumi o szeleści. Ćwiczenia fonetyczne nie tylko dla cudzoziemców*, Wrocław 2010.

B. Literatura uzupełniająca

Cieszyńska J., *Dwujęzyczność – rozumienie siebie jako Innego*, [w:] *Nowe podejście w diagnozie i terapii logopedycznej – metoda krakowska*, J. Cieszyńska, Z. Orłowska-Popek, M. Korendo (red.), Kraków 2010, s. 18-36.

Młyński R., *Lingwistyczne objawy dysleksji i dwujęzyczności. Próba analizy różnicowej zachowań językowych* [w:] *Bilingwizm polsko-obcy. Od teorii i metodologii badań do studiów przypadków*, R. Dębski, W. Miodunka (red.), Kraków 2016, s.119-131.

Skorek E.M., *Dwujęzyczność w literaturze i badaniach naukowych*, [w:] *Komunikacja, zaburzenia, terapia*, E.M. Skorek, K.B. Kochan (red.), Zielona Góra 2014, s. 21-69.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

- 1) podstawowe pojęcia z zakresu dwujęzyczności (K_W02);
- 2) złożone mechanizmy neuropoznawcze leżące u podstaw funkcjonowania językowego osób dwujęzycznych oraz ich znaczenie dla rozumienia specyficznego obrazu sprzężonych zaburzeń mowy (K_W02);
- 3) czynniki wpływające na rozwój języka/języków pierwszych i kolejnych oraz ich znaczenie w diagnozowaniu zaburzeń mowy u osób dwujęzycznych (K_W04).

Umiejętności: student potrafi

- 4) interpretować objawy zaburzeń mowy i słuchu w kontekście rozwoju językowego osób wcześnie i późno dwujęzycznych (K_U01);
- 5) gromadzić wiedzę na temat rozwoju językowego osób dwujęzycznych oraz wykorzystywać ją w terapii stosując odpowiednie techniki pracy (K_U02);
- 6) formułować problemy badawcze dotyczące dwujęzyczności (K_U02).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

- 7) korzystania z wyników najnowszych badań z zakresu dwujęzyczności w odniesieniu do osób dwujęzycznych (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot z metodyki logopedycznej do wyboru 2: Wybrane metody terapii logopedycznej z uczniem w szkole		Kod:	ECTS: 4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>50h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>20h</i> B. Praca własna studenta: <i>50h/ 2 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>30h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>20h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: znajomość podstawowej terminologii logopedycznej	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-3);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-4).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych</i> <i>za aktywność podczas zajęć (40%) i pracy zaliczeniowej</i> <i>(60%).</i>	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej w szkole – omówienie zasad diagnozy wewnętrznej oraz ćwiczenia wywoływania i utrwalania głosek najczęściej spotykanych w szkolnej praktyce zawodowej.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej w szkole, czyli diagnozowanie wewnętrzne z użyciem własnych narzędzi oraz z wykorzystaniem dostępnych na rynku, również wywoływanie i utrwalanie najczęściej spotykanych głosek w praktyce zawodowej, czyli głosek szeregu szumiącego, syczącego, dwuwargowych, tylnojęzykowych i wargowo-zębowych oraz terapia rotacyzmu i pionizacja języka.</i>			

Zakres tematów:

1. Narzędzia diagnostyczne w szkolnej praktyce logopedycznej.
2. Wywoływanie i utrwalanie głosek należących do szeregu szumiącego.
3. Wywoływanie i utrwalanie głosek należących do szeregu syczącego.
4. Pionizacja języka.
5. Terapia rotacyzmu.
6. Wywoływanie i utrwalanie głosek tylnojęzykowych.
7. Wywoływanie i utrwalanie głosek dwuwargowych.
8. Wywoływanie i utrwalanie głosek wargowo-zębowych.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Dawczak Beata, Spychał Izabela, Szumki sz, ż, cz, dż: zabawy z głoskami, Wydawnictwo Harmonia, 2011.

Gruba Joanna, KOSF. Karty Oceny Słuchu Fonemowego, Wydawnictwo Komlogo, Gliwice 2016.

Michalak-Widera Iwona, Logopedyczny test dla dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Unikat 2, Czechowice-Dziedzice 2009.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *podstawową terminologię logopedyczną (k_W02).*

Umiejętności: student potrafi

2. *poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną (k_U02);*
3. *opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną (k_U05).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. *samodzielnego stawiania i rozwiązywania problemów logopedycznych (L_K02).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot z metodyki logopedycznej do wyboru 2: Wybrane metody terapii logopedycznej z pacjentem w gabinecie		Kod:	ECTS: 4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej i e-learning</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>50h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w konsultacjach: <i>20h</i> B. Praca własna studenta: <i>50h/ 2 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>30h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>20h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: znajomość podstawowej terminologii logopedycznej	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-3); Zadania cząstkowe (efekty 1-4).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych za aktywność podczas zajęć (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i>	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej w gabinecie – omówienie zasad diagnozy oraz ćwiczenia wywoływania i utrwalania głosek najczęściej spotykanych w praktyce zawodowej.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej w gabinecie, czyli diaagnozowanie z użyciem własnych narzędzi oraz z wykorzystaniem dostępnych na rynku, również wywoływanie i</i>			

utrwalanie najczęściej spotykanych głosek w praktyce zawodowej, czyli głosek szeregu szumiącego, syczącego, dwuwargowych, tylnojęzykowych i wargowo-zębowych oraz terapia rotacyzmu i pionizacja języka.

Zakres tematów:

1. Narzędzia diagnostyczne w prywatnej praktyce logopedycznej.
2. Wywoływanie i utrwalanie głosek należących do szeregu szumiącego.
3. Wywoływanie i utrwalanie głosek należących do szeregu syczącego.
4. Pionizacja języka.
5. Terapia rotacyzmu.
6. Wywoływanie i utrwalanie głosek tylnojęzykowych.
7. Wywoływanie i utrwalanie głosek dwuwargowych.
8. Wywoływanie i utrwalanie głosek wargowo-zębowych.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Dawczak Beata, Spychał Izabela, Szumki sz, ż, cz, dż: zabawy z głoskami, Wydawnictwo Harmonia, 2011.

Gruba Joanna, KOSF. Karty Oceny Słuchu Fonemowego, Wydawnictwo Komlogo, Gliwice 2016.

Michalak-Widera Iwona, Logopedyczny test dla dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Unikat 2, Czechowice-Dziedzice 2009.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *podstawową terminologię logopedyczną (k_W02).*

Umiejętności: student potrafi

2. *poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną (k_U02);*
3. *opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną (k_U05).*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. *samodzielnego stawiania i rozwiązywania problemów logopedycznych (L_K02).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot z metodyki logopedycznej do wyboru 3: Metodyka pracy z dziećmi ze specyficznymi trudnościami w nauce czytania i pisania		Kod:	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej/</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 20h/ 0,5 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach: 5h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10 Przygotowanie do zaliczenia: 5	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: student posiada podstawową wiedzę z metodologii badań logopedycznych.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia teoretyczne i praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie uczestnictwa w zajęciach i uzyskanych podczas nich ocen cząstkowych.</i>	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest opanowanie umiejętności rozpoznawania trudności w czytaniu i pisaniu.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest opanowanie umiejętności rozpoznawania uwarunkowań zaburzeń rozwoju mowy i języka i trudności w czytaniu i pisaniu oraz zaplanowanie odpowiedniej terapii.</i>			
Zakres tematów: a) ryzyko dysleksji; b) przyczyny trudności w nauce czytania i pisania;			

- c) symptomy trudności w nauce czytania i pisania;
- d) diagnoza dysleksji;
- e) terapia trudności w nauce czytania i pisania.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć:

Awramiuk E., Lingwistyczne podstawy początkowej nauki czytania i pisania po polsku, Białystok 2006

Domagała A., Mirecka U., Zaburzenia komunikacji pisemnej, Gdańsk 2017. Grabowska

Rymarczyk K. (red.), Dysleksja. Od badań mózgu do praktyki, Warszawa 2004

Krasowicz-Kupis G., Język, czytanie i dysleksja, Lublin 2001

Maciejewska A. (red.), Zaburzenia komunikacji językowej w czytaniu i pisaniu, Siedlce 2007

A2. studiowana samodzielnie przez studenta:

Bogdanowicz M., Integracja percepcyjno-motoryczna. Teoria – diagnoza - terapia, Warszawa 2000

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *ma wiedzę o powiązaniach dyscyplin filologicznych z dyscyplinami koniecznymi do poszerzania wiedzy (k_W02).*

Umiejętności: student potrafi

2. *potrafi zaplanować odpowiednie zajęcia kształtujące zdolności pisania i czytania (k_U02);*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *dysponuje umiejętnościami komunikacyjnymi, tworzącymi porozumienie, opartymi na empatii i tolerancji (k_K06).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Przedmiot z metodyki logopedycznej do wyboru 3:Pomoc dzieciom dyslektycznym w nauce pisania i czytania – techniki pracy		Kod:	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym Poziom PRK: 6 Poziom: <i>studia pierwszego stopnia</i> Profil: <i>ogólnoakademicki</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>15h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: 20h/ 0,5 ECTS Udział w zajęciach: 15h Udział w konsultacjach:5h B. Praca własna studenta: 15h/ 0,5 ECTS Przygotowanie do zajęć: 10 Przygotowanie do zaliczenia:5	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: student posiada podstawową wiedzę z metodologii badań logopedycznych.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia teoretyczne i praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie uczestnictwa w zajęciach i uzyskanych podczas nich ocen cząstkowych.</i>	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest opanowanie umiejętności rozpoznawania trudności w czytaniu i pisaniu.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest opanowanie umiejętności rozpoznawania uwarunkowań zaburzeń rozwoju mowy i języka i trudności w czytaniu i pisaniu oraz zaplanowanie odpowiedniej terapii.</i>			
Zakres tematów: a) ryzyko dysleksji; b) przyczyny trudności w nauce czytania i pisania;			

- c) symptomy trudności w nauce czytania i pisania;
- d) diagnoza dysleksji;
- e) terapia trudności w nauce czytania i pisania.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć:

Awramiuk E., Lingwistyczne podstawy początkowej nauki czytania i pisania po polsku, Białystok 2006

Domagała A., Mirecka U., Zaburzenia komunikacji pisemnej, Gdańsk 2017. Grabowska

Rymarczyk K. (red.), Dysleksja. Od badań mózgu do praktyki, Warszawa 2004

Krasowicz-Kupis G., Język, czytanie i dysleksja, Lublin 2001

Maciejewska A. (red.), Zaburzenia komunikacji językowej w czytaniu i pisaniu, Siedlce 2007

A2. studiowana samodzielnie przez studenta:

Bogdanowicz M., Integracja percepcyjno-motoryczna. Teoria – diagnoza - terapia, Warszawa 2000

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *ma wiedzę o powiązaniach dyscyplin filologicznych z dyscyplinami koniecznymi do poszerzania wiedzy (k_W02).*

Umiejętności: student potrafi

2. *potrafi zaplanować odpowiednie zajęcia kształtujące zdolności pisania i czytania (k_U02);*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *dysponuje umiejętnościami komunikacyjnymi, tworzącymi porozumienie, opartymi na empatii i tolerancji (k_K06).*